

NR 4
2005

1 lipca 2005

BIULETYN
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

w numerze m.in.:

- Zmiana ustawy – Prawo energetyczne
- TPA – rozstrzyganie sporów
- Promowanie OZE
- Tranzyt gazu w UE i WNP
- Rynek energii elektrycznej w Skandynawii

Zapraszamy na stronę internetową URE:

www.ure.gov.pl

The screenshot shows the homepage of the Urząd Regulacji Energetyki (URE). The header features the Polish coat of arms, the URE logo, and the website address www.ure.gov.pl. A navigation menu on the left lists various sections such as 'Urząd', 'Stanowiska Prezesa', 'Prawo', and 'Rynek energii elektrycznej'. The main content area is divided into 'Aktualności' (News) and 'Informacje' (Information). The 'Aktualności' section contains several news items with dates and brief descriptions, such as '10.06.2005. List otwarty Leszka Juchniewicza Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do Krzysztofa Golechowskiego redaktora naczelnego „Świata Energii” Czerwiec 2005'. The 'Informacje' section lists topics like 'TPA w polskiej elektroenergetyce w 2004 r.' and 'Decyzje w sprawie zwolnienia z obowiązku przedstawiania taryf do zatwierdzenia'. At the bottom, there are links for accessibility (Wersja strony w WAI), registration (Zarejestruj się), and public information (Biuletyn Informacji Publicznej). The footer provides contact information, the date of the last update (14.06.2005), and a copyright notice.

Urząd Regulacji Energetyki
www.ure.gov.pl

13 48 Wtorek 14 czerwca 2005

Aktualności:

- 10.06.2005
List otwarty Leszka Juchniewicza Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do Krzysztofa Golechowskiego redaktora naczelnego „Świata Energii”
Czerwiec 2005
- 13.06.2005
Obowiązek zakupu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych i formy jego wypełnienia
- 10.06.2005
Informacja
Obowiązek zakupu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych
w sprawie średniej ceny energii elektrycznej wytworzonej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła oraz średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym
- 21.05.2005
Taryfy Spółek Dystrybucyjnych na rok 2005
- 25.05.2005
Realizacja zasady TPA w sektorze gazu
Proces liberalizacji rynku gazu, w tym m.in. wdrażanie zasady TPA, przebiega zgodnie z trendem panującym na rynku Unii Europejskiej i przyjętym w dokumentach rządowych, gdzie zostało wskazane, że proces ten będzie następował wolniej, a wdrażanie jego podstawowych zasad będzie się opierało na wykorzystaniu doświadczeń z elektroenergetyki.

Informacje

- TPA w polskiej elektroenergetyce w 2004 r.
- Decyzje w sprawie zwolnienia z obowiązku przedstawiania taryf do zatwierdzenia
- Oplaty za koncesje
- Procedury regulacyjne dotyczące PSE-Operator SA w zakresie wymiany transgranicznej
- Rozstrzygnięcie sporów

Sondy

Czy popierasz decyzję rządu dotyczącą zgody na konsolidację pionową w energetyce?
Głos został oddany.

wyalki sondy zobacz inne sondy

Wersja strony w WAI (wersja tekstowa) Nowości na twój skrzynkę Wersja strony na PocketPC Biuletyn Informacji Publicznej

Wpisz Zarejestruj się Wpisz Strona BIP

00-872 Warszawa, ul. Chłodna 64
tel: (22) 661 01 07
faks: (22) 661 01 52
e-mail: ure@ure.gov.pl

ostatnia aktualizacja serwisu: 14.06.2005
liczne osób, które odwiedziły nasz serwis: 18.446
redakcja serwisu >>>

wybierz rozmiar strony
skalowania 90%

oprac. by

Szanowni Państwo

Blok zagadnień prawnych otwiera w bieżącym numerze Biuletynu nowelizacja ustawy – Prawo energetyczne z 4 marca 2005 r., będąca przede wszystkim rezultatem implementacji Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z 26 czerwca 2003 r., a mianowicie Dyrektywy 2003/54/WE dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz Dyrektywy 2003/55/WE dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego.

Ustawa nowelizująca wprowadza sporo zmian do wielu obszarów sektora energetycznego, w tym także przyznaje dodatkowe uprawnienia i obowiązki Prezesowi URE. Precyzyjne określenie zakresu kompetencji Prezesa URE jest tematem niezwykle ważnym i aktualnym, bowiem bardzo często pojawia się problem rozdziału kompetencji organów ds. ochrony konkurencji i konsumentów oraz organów regulacyjnych. Zdzisław Muras i Katarzyna Szwed-Lipińska przedstawiają w swoim artykule rozwiązania dotyczące kognicji tych organów w zakresie TPA funkcjonujące w Polsce oraz w krajach Unii Europejskiej.

Nowela Prawa energetycznego wprowadza także korzystne regulacje w podsektorze odnawialnych źródeł energii elektrycznej, w tym m.in. mechanizm oparty o świadectwa pochodzenia. W materiale Macieja Syroki przedstawione zostały rozwiązania brytyjskie, w których od ponad trzech lat stosuje się mechanizmy podobne do obecnie wdrażanych w naszym kraju.

Na temat promocji wytwarzania energii elektrycznej w źródłach odnawialnych pisze także Ryszard Taradejna. Autor przybliży prawny aspekt wypełniania obowiązku zakupu przez określone przedsiębiorstwo energetyczne energii elektrycznej z tych źródeł na przestrzeni kilku lat, bowiem regulacja dotycząca zakresu tego obowiązku, podmiotów na których go nałożono oraz sposobu jego wypełniania ulegała istotnym zmianom.

W połowie maja 2004 r. w Łodzi odbyła się II Międzynarodowa Konferencja „Europejski rynek energii elektrycznej – EEM05”, podczas której miał miejsce konkurs na najlepszy artykuł – napisany w języku angielskim przez osobę wykonującą pracę doktorską lub z tytułem doktora – dotyczący aspektów technicznych, ekonomicznych i prawnych rozwoju systemów elektroenergetycznych w warunkach rynkowych oraz zasad działania rynków energii elektrycznej zarówno w Polsce jak i na świecie. W tym numerze przedstawiamy w oryginale prace, które zajęły I i II miejsce w konkursie, zaś pozostałe zostaną opublikowane w kolejnych Biuletynach. Zapraszamy do zapoznania się z tymi pracami mając przy tym nadzieję, że staną się zachętą do dyskusji nad obecnymi i przyszłymi kierunkami rozwoju systemów elektroenergetycznych oraz europejskiego rynku energii elektrycznej.

Państwa uwadze polecamy także artykuły dotyczące ruchu tranzytowego gazu w wybranych krajach Unii Europejskiej i Wspólnoty Niepodległych Państw, rynku energii elektrycznej w Skandynawii, a także drugą część materiału o elektroenergetyce w Czarnogórze.

Redakcja

SPIS TREŚCI

Ustawa o zmianie ustawy – Prawo energetyczne	2
Rozstrzygnięcie sporów z zakresu TPA – uprawnienia Prezesa UOKiK w świetle kompetencji Prezesa URE	35
Prawne sposoby uregulowania kwestii udostępniania nieruchomości dla celów inwestycyjnych przedsiębiorstw energetycznych	40
Rozstrzygnięcie sporów przez Prezesa URE	47
Obowiązek zakupu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych	49
Skandynawski rynek energii elektrycznej – przypadek szczególny czy uniwersalne rozwiązania?	55
Wspieranie energetyki odnawialnej w Wielkiej Brytanii a rozwiązania krajowe	60
Taryfy tranzytowe gazu wybranych krajów Unii Europejskiej i Wspólnoty Niepodległych Państw	67
Elektroenergetyka w Czarnogórze – od monopolu do konkurencji, część II	73
Konkurs dla doktorantów	75
Implicit auctioning of network capacity by power exchanges using net export curves	76
Zonal network model of European interconnected electricity network	82
Informacje i komunikaty	88

BIULETYN URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

Wydawca: Urząd Regulacji Energetyki

Adres Redakcji: 00-872 Warszawa, ul. Chłodna 64, tel 661 62 22, fax 661 62 24

Skład i łamanie, organizacja druku i kolportaż: PPGK SA, 01-943 Warszawa, ul. Pstrowskiego 10, tel. 864 27 12

Oddano do druku 24 czerwca 2005 r. Nakład: 1800 egzemplarzy. ISSN 1506-090X Cena zł 12 (w tym 0% VAT)

Materiały fotograficzne wykorzystano za zgodą właścicieli praw autorskich. Informacji o warunkach prenumeraty udzielamy pod numerem tel. (022) 661 62 22

Numer konta bankowego do wpłat za prenumeratę: NBP O/O Warszawa 58101010100028732231000000, Urząd Regulacji Energetyki (Biuletyn URE)

www.ure.gov.pl

USTAWA

z dnia 4 marca 2005 r.

o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska¹⁾

(Dz. U. Nr 62, poz. 552)

Art. 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Celem ustawy jest tworzenie warunków do zrównoważonego rozwoju kraju, zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego, oszczędności i racjonalnego użytkowania paliw i energii, rozwoju konkurencji, przeciwdziałania negatywnym skutkom naturalnych monopolii, uwzględniania wymogów ochrony środowiska, zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych oraz równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców paliw i energii.”,

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wydobywania kopalin ze złóż oraz bezzbiornikowego magazynowania paliw w zakresie uregulowanym ustawą z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96, z późn. zm.³⁾);”;

2) w art. 3:

a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) paliwa gazowe – gaz ziemny wysokometanowy

lub zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny oraz propan-butan lub inne rodzaje gazu palnego, dostarczane za pomocą sieci gazowej, niezależnie od ich przeznaczenia;”;

b) pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) przesyłanie – transport:

a) paliw gazowych oraz energii elektrycznej sieciami przesyłowymi w celu ich dostarczenia do sieci dystrybucyjnych lub odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci przesyłowych,

b) paliw ciekłych siecią rurociągów,

c) ciepła siecią ciepłowniczą do odbiorców przyłączonych do tej sieci

– z wyłączeniem sprzedaży tych paliw lub energii;

5) dystrybucja:

a) transport paliw gazowych oraz energii elektrycznej sieciami dystrybucyjnymi w celu ich dostarczenia odbiorcom,

b) rozdział paliw ciekłych do odbiorców przyłączonych do sieci rurociągów,

c) rozdział ciepła do odbiorców przyłączonych do sieci ciepłowniczej

– z wyłączeniem sprzedaży tych paliw lub energii;”;

c) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) sprzedaż – bezpośrednią sprzedaż paliw lub energii przez podmiot zajmujący się ich wytwarzaniem lub odsprzedaż tych paliw lub energii przez podmiot zajmujący się ich obrotem;”;

d) po pkt 10 dodaje się pkt 10a i 10b w brzmieniu:

„10a) instalacja magazynowa – instalację używaną do magazynowania paliw gazowych, w tym bezzbiornikowy magazyn gazu ziemnego, będącą własnością przedsiębiorstwa energetycznego lub eksploatowaną przez to przedsiębiorstwo, włącznie z częścią instalacji skroplonego gazu ziemnego używaną do jego magazynowania, z wyłączeniem tej części instalacji, która jest wykorzystywana do działalności produkcyjnej, oraz instalacji służącej wyłącznie do realizacji zadań operatorów systemu przesyłowego gazowego;

10b) instalacja skroplonego gazu ziemnego – terminal przeznaczony do:

a) skraplania gazu ziemnego lub

b) sprowadzania, wyładunku i regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego wraz z instalacjami pomocniczymi i zbiornikami magazynowymi wykorzystywanymi w procesie

1) Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 2003/54/WE dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE (Dz. Urz. WE L 176 z 15.07.2003);

2) dyrektywy 2003/55/WE dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 98/30/WE (Dz. Urz. WE L 176 z 15.07.2003).

Dane dotyczące aktów prawa Unii Europejskiej ogłoszonych przed dniem 1 maja 2004 r., zamieszczone w niniejszej ustawie, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 34, poz. 293, Nr 91, poz. 875, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808.

3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 111, poz. 726 i Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 110, poz. 1190, Nr 115, poz. 1229 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 117, poz. 1007, Nr 153, poz. 1271, Nr 166, poz. 1360 i Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 223, poz. 2219 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703.

- regazyfikacji i dostarczania gazu ziemnego do systemu przesyłowego
- z wyłączeniem części terminalu służącej do magazynowania;”;
- e) pkt 11 otrzymuje brzmienie:
- „11) sieci – instalacje połączone i współpracujące ze sobą, służące do przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, należące do przedsiębiorstwa energetycznego;”;
- f) po pkt 11 dodaje się pkt 11a-11g w brzmieniu:
- „11a) sieć przesyłowa – sieć gazową wysokich ciśnień, z wyłączeniem gazociągów kopalnianych i bezpośrednich, albo sieć elektroenergetyczną najwyższych lub wysokich napięć, za której ruch sieciowy jest odpowiedzialny operator systemu przesyłowego;
- 11b) sieć dystrybucyjna – sieć gazową wysokich, średnich i niskich ciśnień, z wyłączeniem gazociągów kopalnianych i bezpośrednich, albo sieć elektroenergetyczną wysokich, średnich i niskich napięć, za której ruch sieciowy jest odpowiedzialny operator systemu dystrybucyjnego;
- 11c) sieć gazociągów kopalnianych (złożowych, kolektorowych i ekspedycyjnych) – gazociąg lub sieć gazociągów wykorzystywane do transportu gazu ziemnego z miejsca jego wydobycia do zakładu oczyszczania i obróbki lub do terminalu albo wykorzystywane do transportu gazu ziemnego do końcowego przeładunkowego terminalu przybrzeżnego;
- 11d) gazociąg międzysystemowy – gazociąg przesyłowy przebiegający przez granicę państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wyłącznie w celu połączenia krajowych systemów przesyłowych tych państw;
- 11e) gazociąg bezpośredni – gazociąg, który został zbudowany w celu bezpośredniego dostarczania paliw gazowych do instalacji odbiorcy z pominięciem systemu gazowego;
- 11f) linia bezpośrednia – linię elektroenergetyczną łączącą wydzieloną jednostkę wytwarzania energii elektrycznej bezpośrednio z odbiorcą lub linię elektroenergetyczną łączącą jednostkę wytwarzania energii elektrycznej przedsiębiorstwa energetycznego z instalacjami należącymi do tego przedsiębiorstwa albo instalacjami należącymi do przedsiębiorstw od niego zależnych;
- 11g) koordynowana sieć 110 kV – część sieci dystrybucyjnej 110 kV, w której przepływy energii elektrycznej zależą także od warunków pracy sieci przesyłowej;”;
- g) po pkt 12 dodaje się pkt 12a i 12b w brzmieniu:
- „12a) przedsiębiorstwo zintegrowane pionowo – przedsiębiorstwo energetyczne lub grupę przedsiębiorstw, których wzajemne relacje są określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 024 z 29.01.2004), zajmujące się:
- a) w odniesieniu do paliw gazowych:
 - przesyłaniem lub
 - dystrybucją, lub
 - magazynowaniem, lub
 - skraplaniem
 - oraz wytwarzaniem lub sprzedażą tych paliw, albo
 - b) w odniesieniu do energii elektrycznej:
 - przesyłaniem lub
 - dystrybucją
 - oraz wytwarzaniem lub sprzedażą tej energii;
- 12b) użytkownik systemu – podmiot dostarczający paliwa gazowe do systemu gazowego lub zaopatrywany z tego systemu albo podmiot dostarczający energię elektryczną do systemu elektroenergetycznego lub zaopatrywany z tego systemu;”;
- h) po pkt 13 dodaje się pkt 13a i 13b w brzmieniu:
- „13a) odbiorca końcowy – odbiorcę dokonującego zakupu paliw lub energii na własny użytek;
- 13b) odbiorca paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym – odbiorcę końcowego dokonującego zakupu paliw gazowych lub energii elektrycznej wyłącznie w celu ich zużycia w gospodarstwie domowym;”;
- i) pkt 18 otrzymuje brzmienie:
- „18) nielegalne pobieranie paliw lub energii – pobieranie paliw lub energii bez zawarcia umowy, z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy;”;
- j) po pkt 23 dodaje się pkt 23a i 23b w brzmieniu:
- „23a) bilansowanie systemu – działalność gospodarczą wykonywaną przez operatora systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego w ramach świadczonych usług przesyłania lub dystrybucji, polegającą na równoważeniu zapotrzebowania na paliwa gazowe lub energię elektryczną z dostawami tych paliw lub energii;
- 23b) zarządzanie ograniczeniami systemowymi – działalność gospodarczą wykonywaną przez operatora systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego w ramach świadczonych usług przesyłania lub dystrybucji w celu zapewnienia bezpiecznego funkcjonowania systemu gazowego albo systemu elektroenergetycznego oraz zapewnienia, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 9 ust. 1-4, wymaganych

- parametrów technicznych paliw gazowych lub energii elektrycznej w przypadku wystąpienia ograniczeń technicznych w przepustowości tych systemów;”,
- k) pkt 24-27 otrzymują brzmienie:
- „24) operator systemu przesyłowego – przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw gazowych lub energii elektrycznej, odpowiedzialne za ruch sieciowy w systemie przesyłowym gazowym albo systemie przesyłowym elektroenergetycznym, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tego systemu, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci przesyłowej, w tym połączeń z innymi systemami gazowymi albo innymi systemami elektroenergetycznymi;
- 25) operator systemu dystrybucyjnego – przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej, odpowiedzialne za ruch sieciowy w systemie dystrybucyjnym gazowym albo systemie dystrybucyjnym elektroenergetycznym, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tego systemu, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci dystrybucyjnej, w tym połączeń z innymi systemami gazowymi albo innymi systemami elektroenergetycznymi;
- 26) operator systemu magazynowania – przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem paliw gazowych, odpowiedzialne za eksploatację instalacji magazynowej;
- 27) operator systemu skraplania gazu ziemnego – przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się skraplaniem gazu ziemnego, sprowadzaniem, wyladunkiem lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego, odpowiedzialne za eksploatację instalacji tego gazu;”,
- l) dodaje się pkt 28-32 w brzmieniu:
- „28) operator systemu połączonych – przedsiębiorstwo energetyczne zarządzające systemami połączonymi gazowymi albo systemami połączonymi elektroenergetycznymi, w tym systemem przesyłowym i dystrybucyjnym, albo systemem przesyłowym, dystrybucyjnym, magazynowania lub skraplania gazu ziemnego;
- 29) sprzedawca z urzędu – przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót paliwami gazowymi lub energią elektryczną, świadczące usługi kompleksowe odbiorcom paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, nie korzystającym z prawa wyboru sprzedawcy;
- 30) usługa kompleksowa – usługę świadczoną na podstawie umowy zawierającej postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usługi przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii albo umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usługi przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych i umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych;
- 31) normalny układ pracy sieci – układ pracy sieci i przyłączonych źródeł wytwórczych, zapewniający najkorzystniejsze warunki techniczne i ekonomiczne transportu energii elektrycznej oraz spełnienie kryteriów niezawodności pracy sieci i jakości energii elektrycznej dostarczanej użytkownikom sieci;
- 32) subsydiowanie skrośne – pokrywanie kosztów jednego rodzaju wykonywanej działalności gospodarczej lub kosztów dotyczących jednej grupy odbiorców przychodami pochodzącymi z innego rodzaju wykonywanej działalności gospodarczej lub od innej grupy odbiorców.”;
- 3) art. 4 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 4. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw lub energii, magazynowaniem paliw gazowych, w tym skroplonego gazu ziemnego, skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego jest obowiązane utrzymywać zdolność urządzeń, instalacji i sieci do realizacji zaopatrzenia w te paliwa lub energię w sposób ciągły i niezawodny, przy zachowaniu obowiązujących wymagań jakościowych.
2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane zapewniać wszystkim odbiorcom oraz przedsiębiorstwom zajmującym się sprzedażą paliw gazowych, na zasadzie równoprawnego traktowania, świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na zasadach i w zakresie określonych w ustawie; świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji tych paliw lub energii odbywa się na podstawie umowy o świadczenie tych usług.”;
- 4) uchyla się art. 4a i 4b;
- 5) dodaje się art. 4c-4j w brzmieniu:
- „Art. 4c. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem paliw gazowych jest obowiązane zapewniać odbiorcom oraz przedsiębiorstwom zajmującym się sprzedażą paliw gazowych, na zasadzie równoprawnego traktowania, świadczenie usług magazynowania paliw gazowych w instalacjach magazynowych, w tym z wykorzystaniem pojemności magazynowych gazociągów, z wyłączeniem tej części pojemności gazociągów, która jest przeznaczona do realizacji zadań operatorów systemu przesyłowego; świadczenie usług magazynowania paliw gazowych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie tych usług.

- Art. 4d. 1. Przedsiębiorstwo zajmujące się transportem wydobytego gazu ziemnego jest obowiązane, przestrzegając zasad bezpieczeństwa, warunków eksploatacji podłączonych złóż, realizacji zawartych umów w zakresie sprzedaży wydobywanych kopalin oraz uwzględniając dostępną albo możliwą do uzyskania przepustowość sieci gazociągów kopalnianych i wymogi ochrony środowiska, zapewniać odbiorcom oraz przedsiębiorstwom zajmującym się sprzedażą paliw gazowych, na zasadzie równoprawnego traktowania, świadczenie usług transportu gazu ziemnego siecią gazociągów kopalnianych do miejsca ich dostarczenia wybranego przez odbiorcę lub przez przedsiębiorstwo zajmujące się sprzedażą paliw gazowych; świadczenie usług transportu gazu ziemnego odbywa się na podstawie umowy o świadczenie tych usług.
2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do tych części sieci gazociągów kopalnianych i instalacji, które są używane do lokalnej działalności wydobywczej na obszarze złoża, gdzie jest wydobywany gaz ziemny.
3. Przedsiębiorstwo zajmujące się transportem wydobytego gazu ziemnego może odmówić świadczenia usług, o których mowa w ust. 1, jeżeli:
- 1) występują niezgodności:
 - a) parametrów technicznych sieci gazociągów kopalnianych z parametrami technicznymi sieci lub instalacji, które miałyby być podłączone do sieci gazociągów kopalnianych, lub
 - b) parametrów jakościowych transportowanego gazu ziemnego z parametrami jakościowymi gazu ziemnego mającego być przedmiotem usługi transportu gazu ziemnego
 - których usunięcie nie jest technicznie lub ekonomicznie uzasadnione, albo
 - 2) świadczenie usług transportu gazu ziemnego:
 - a) mogłoby spowodować obniżenie obecnego lub planowanego wydobycia gazu ziemnego lub ropy naftowej, dla potrzeb których wybudowano te gazociągi kopalniane, lub
 - b) uniemożliwiałoby zaspokojenie uzasadnionych potrzeb właściciela lub użytkownika sieci gazociągów kopalnianych lub przedsiębiorstwa zajmującego się transportem wydobytego gazu ziemnego w zakresie jego transportu lub uzdatniania.
- Art. 4e. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego przy użyciu

instalacji skroplonego gazu ziemnego jest obowiązane, jeżeli jest to konieczne ze względów technicznych lub ekonomicznych, zapewniać odbiorcom oraz przedsiębiorstwom zajmującym się sprzedażą paliw gazowych, na zasadzie równoprawnego traktowania, świadczenie usług polegających na skraplaniu gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego; świadczenie tych usług odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług skraplania gazu ziemnego.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do terminali skroplonego gazu ziemnego przeznaczonych do magazynowania tego gazu.
- Art. 4f. 1. Świadczenie usług, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 oraz art. 4e ust. 1, nie może obniżyć niezawodności dostarczania i jakości paliw gazowych lub energii poniżej poziomu określonego w odrębnych przepisach oraz powodować niekorzystnej zmiany cen lub stawek opłat za dostarczane paliwa gazowe lub energię i zakresu ich dostarczania odbiorcom przyłączonym do sieci, a także uniemożliwiać wywiązywanie się przez przedsiębiorstwa energetyczne z obowiązków w zakresie ochrony interesów odbiorców i ochrony środowiska.
2. Przepisów art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 oraz art. 4e ust. 1 nie stosuje się do świadczenia usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, magazynowania tych paliw i skraplania gazu ziemnego odbiorcom, jeżeli te paliwa lub energia byłyby dostarczane z systemu gazowego lub systemu elektroenergetycznego innego państwa, które nie nałożyło obowiązku świadczenia tych usług na działające w tym państwie przedsiębiorstwa, lub gdy odbiorca, do którego paliwa gazowe lub energia elektryczna miałyby być dostarczane, nie jest uznany za odbiorcę uprawnionego do korzystania z tych usług w tym państwie.
3. W przypadku odmowy świadczenia usług, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 oraz art. 4e ust. 1, z powodu nieuznania odbiorcy za uprawnionego do wyboru sprzedawcy w jednym z dwóch państw członkowskich Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może, na uzasadniony wniosek odbiorcy lub sprzedawcy, zwrócić się, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw gospodarki, do Komisji Europejskiej o zobowiązanie państwa, w którym odmówiono świadczenia tych usług, do realizacji żądanej usługi.

- Art. 4g. 1. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne lub przedsiębiorstwo zajmujące się transportem wydobytego gazu ziemnego za pomocą sieci gazociągów kopalnianych odmówi zawarcia umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, umowy o świadczenie usług transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług skraplania gazu ziemnego, jest ono obowiązane niezwłocznie pisemnie powiadomić Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz zainteresowany podmiot, podając uzasadnienie odmowy.
2. W przypadku odmowy zawarcia umowy o świadczenie usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej operator systemu elektroenergetycznego, na żądanie podmiotu występującego o jej zawarcie, przedstawia temu podmiotowi istotne informacje o działaniach, jakie należy podjąć, aby wzmocnić sieć w celu umożliwienia zawarcia tej umowy; za opracowanie informacji może być pobrana opłata odzwierciedlająca koszty jej przygotowania.

- Art. 4h. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wchodzące w skład przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo może odmówić świadczenia usługi przesyłania, dystrybucji lub transportu gazu ziemnego, usługi magazynowania lub usługi skraplania gazu ziemnego, jeżeli świadczenie tych usług może spowodować dla przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo trudności finansowe lub ekonomiczne związane z realizacją zobowiązań wynikających z uprzednio zawartych umów przewidujących obowiązek zapłaty za określoną ilość gazu ziemnego, niezależnie od ilości pobranego gazu, lub gdy świadczenie tych usług uniemożliwia wywiązanie się przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo z obowiązków w zakresie ochrony interesów odbiorców i ochrony środowiska.
2. Przedsiębiorstwo energetyczne wchodzące w skład przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, które odmówiło świadczenia usługi przesyłania, dystrybucji lub transportu gazu ziemnego, usługi magazynowania lub usługi skraplania gazu ziemnego, z powodów określonych w ust. 1, powinno niezwłocznie wystąpić z wnioskiem do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o czasowe zwolnienie z obowiązków określonych w art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 oraz art. 4e ust. 1 lub ograniczenie tych obowiązków, podając uzasadnienie odmowy.
3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na podstawie uzasadnionego wniosku, o którym mowa w ust. 2, może, w drodze decyzji, czasowo zwolnić z obowiązków, o których

mowa w art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 oraz art. 4e ust. 1, nałożonych na przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem, dystrybucją lub transportem gazu ziemnego, magazynowaniem, skraplaniem lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego lub ograniczyć te obowiązki.

4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, podejmując decyzję, o której mowa w ust. 3, bierze pod uwagę:
- 1) ogólną sytuację finansową przedsiębiorstwa, o którym mowa w ust. 1;
 - 2) daty zawarcia umów i warunki, na jakich umowy zostały zawarte;
 - 3) wpływ postanowień umów na sytuację finansową przedsiębiorstwa, o którym mowa w ust. 1, oraz odbiorców;
 - 4) stopień rozwoju konkurencji na rynku paliw gazowych;
 - 5) realizację obowiązków wynikających z ustawy;
 - 6) podjęte działania mające na celu umożliwienie świadczenia usług, o których mowa w ust. 1;
 - 7) wpływ tej decyzji na prawidłowe funkcjonowanie i rozwój rynku paliw gazowych;
 - 8) stopień połączeń systemów gazowych i ich współdziałanie.
5. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po uwzględnieniu wniosku przedsiębiorstwa energetycznego niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zajęтым stanowisku do wniosku, o którym mowa w ust. 2; wraz z powiadomieniem przekazuje informacje dotyczące zajętego stanowiska.
6. W przypadku zgłoszenia przez Komisję Europejską poprawek do stanowiska, o którym mowa w ust. 5, lub wniosku o jego zmianę, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zajmuje stanowisko do poprawek lub wniosku Komisji Europejskiej w terminie 28 dni od dnia otrzymania poprawek lub wniosku.
7. Uzgodnione z Komisją Europejską stanowisko do wniosku przedsiębiorstwa energetycznego stanowi podstawę do wydania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki decyzji, o której mowa w ust. 3.
8. Decyzję, o której mowa w ust. 3, wraz z uzasadnieniem Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza niezwłocznie w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki
- Art. 4i. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na uzasadniony wniosek przedsiębiorstwa energetycznego może, w drodze decyzji, zwolnić przedsiębiorstwo z obowiązków świadczenia usług, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 i art. 4e ust. 1, oraz przedkładania taryf do zatwierdzenia, o którym

- mowa w art. 47 ust. 1, gdy świadczenie tych usług będzie się odbywać z wykorzystaniem elementów systemu gazowego lub instalacji gazowych, których budowa nie została ukończona do dnia 4 sierpnia 2003 r. lub została rozpoczęta po tym dniu, zwanych dalej „nową infrastrukturą”, w tym gazociągów międzysystemowych, instalacji magazynowych i instalacji skroplonego gazu ziemnego.
2. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, można udzielić, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:
 - 1) nowa infrastruktura ma wpływ na zwiększenie konkurencyjności w zakresie dostarczania paliw gazowych oraz bezpieczeństwa ich dostarczania;
 - 2) ze względu na ryzyko związane z budową nowej infrastruktury, bez udzielenia zwolnienia budowa ta nie byłaby podjęta;
 - 3) nowa infrastruktura jest lub będzie własnością podmiotu niezależnego, przynajmniej pod względem formy prawnej, od operatora systemu gazowego, w którym to systemie nowa infrastruktura została lub zostanie zbudowana;
 - 4) na użytkowników nowej infrastruktury są nałożone opłaty za korzystanie z tej infrastruktury;
 - 5) zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, nie spowoduje pogorszenia warunków konkurencji i efektywności funkcjonowania rynku paliw gazowych lub systemu gazowego, w którym nowa infrastruktura została lub zostanie zbudowana.
 3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się także do infrastruktury, której budowę ukończono do dnia 4 sierpnia 2003 r., jeżeli po tym dniu zostały lub zostaną w niej dokonane zmiany umożliwiające znaczny wzrost zdolności przesyłowej tej infrastruktury lub rozwój nowych źródeł zaopatrzenia w paliwa gazowe.
 4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, rozpatrując wniosek, o którym mowa w ust. 1, bierze pod uwagę niedyskryminacyjny dostęp do gazociągów międzysystemowych, okres, na jaki zawarto umowy dotyczące wykorzystania nowej infrastruktury lub infrastruktury, o której mowa w ust. 3, zwiększenie zdolności przesyłowej, okres planowanej eksploatacji infrastruktury oraz uwarunkowania krajowe w tym zakresie.
 5. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy gazociągów międzysystemowych, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zajmuje stanowisko do tego wniosku, po konsultacji z właściwymi organami zainteresowanych państw członkowskich Unii Europejskiej.
 6. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po uwzględnieniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zajęтым stanowisku; do powiadomienia dołącza informacje dotyczące:
 - 1) powodów zwolnienia z obowiązków wymienionych w ust. 1, łącznie z danymi finansowymi uzasadniającymi to zwolnienie;
 - 2) analizy wpływu zwolnienia z obowiązków wymienionych w ust. 1 na konkurencyjność i sprawne funkcjonowanie rynku paliw gazowych;
 - 3) okresu, na jaki udzielono zwolnienia z obowiązków wymienionych w ust. 1;
 - 4) wielkości udziału zdolności przesyłowej infrastruktury objętej zwolnieniem z obowiązków wymienionych w ust. 1, w odniesieniu do całkowitej zdolności przesyłowej tej infrastruktury;
 - 5) przebiegu i wyników konsultacji z właściwymi organami zainteresowanych państw członkowskich Unii Europejskiej;
 - 6) wpływu nowej infrastruktury lub zmian w infrastrukturze, o której mowa w ust. 3, na dywersyfikację dostaw gazu.
 7. W przypadku zgłoszenia przez Komisję Europejską poprawek do stanowiska, o którym mowa w ust. 6, lub wniosku o jego zmianę Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zajmuje stanowisko do poprawek lub wniosku Komisji Europejskiej w terminie 28 dni od dnia otrzymania poprawek lub wniosku.
 8. Uzgodnione z Komisją Europejską stanowisko do wniosku przedsiębiorstwa energetycznego stanowi podstawę do wydania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki decyzji, o której mowa w ust. 1.
 9. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, odrębnie dla każdej nowej infrastruktury lub infrastruktury, o której mowa w ust. 3; w decyzji określa się zakres zwolnienia z obowiązków wymienionych w ust. 1 oraz okres, na jaki udzielono zwolnienia.
 10. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza niezwłocznie w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki.
- Art. 4j. Odbiorcy paliw gazowych lub energii mają prawo zakupu tych paliw lub energii od wybranego przez siebie sprzedawcy.”;
- 6) art. 5 otrzymuje brzmienie:
 - „Art. 5. 1. Dostarczanie paliw gazowych lub energii odbywa się, po uprzednim przyłączeniu do sieci, o którym mowa w art. 7, na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub

dystrybucji i umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług skraplania gazu.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać co najmniej:
 - 1) umowa sprzedaży – postanowienia określające: miejsce dostarczenia paliw gazowych lub energii do odbiorcy i ilość tych paliw lub energii w podziale na okresy umowne, moc umowną oraz warunki wprowadzania jej zmian, cenę lub grupę taryfową stosowane w rozliczeniach i warunki wprowadzania zmian tej ceny i grupy taryfowej, sposób prowadzenia rozliczeń, wysokość bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy, okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;
 - 2) umowa o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii – postanowienia określające: moc umowną i warunki wprowadzania jej zmian, ilość przesyłanych paliw gazowych lub energii w podziale na okresy umowne, miejsca dostarczenia paliw gazowych lub energii do sieci i ich odbioru z sieci, standardy jakościowe, warunki zapewnienia niezawodności i ciągłości dostarczania paliw gazowych lub energii, stawki opłat lub grupę taryfową stosowane w rozliczeniach oraz warunki wprowadzania zmian tych stawek i grupy taryfowej, sposób prowadzenia rozliczeń, parametry techniczne paliw gazowych lub energii oraz wysokość bonifikaty za niedotrzymanie tych parametrów oraz standardów jakościowych obsługi odbiorców, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;
 - 3) umowa o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych – postanowienia określające: moc umowną i warunki wprowadzania jej zmian, ilość paliw gazowych, miejsce, okres i sposób ich przechowywania, stawkę opłat lub grupę taryfową stosowane w rozliczeniach i warunki wprowadzania zmian tej stawki i grupy taryfowej, sposób prowadzenia rozliczeń, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;
 - 4) umowa o świadczenie usług skraplania gazu ziemnego – postanowienia określające: moc umowną i warunki wprowadzania jej zmian, ilość skraplanego gazu ziemnego lub regazyfikowanego skroplonego gazu ziemnego, stawkę opłat określoną w taryfie, warunki wprowadzania zmian tej stawki, sposób prowadzenia rozliczeń, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania.
3. Dostarczanie paliw gazowych lub energii może odbywać się na podstawie umowy zawierającej postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji tych paliw lub energii, zwanej dalej „umową kompleksową”; umowa kompleksowa dotycząca dostarczania paliw gazowych może zawierać także postanowienia umowy o świadczenie usług magazynowania tych paliw, a w przypadku ciepła, jeżeli jest ono kupowane od innych przedsiębiorstw energetycznych, powinna także określać warunki stosowania cen i stawek opłat obowiązujących w tych przedsiębiorstwach.
4. Umowa kompleksowa może zawierać także postanowienia umowy sprzedaży paliw gazowych lub energii, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii lub umowy o świadczenie usług magazynowania tych paliw, zawartych przez sprzedawcę na rzecz i w imieniu odbiorcy końcowego z przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się przesyłaniem, dystrybucją paliw gazowych lub energii lub magazynowaniem tych paliw.
5. Projekty umów, o których mowa w ust. 1, 3 i 4, lub projekty wprowadzenia zmian w zawartych umowach, z wyjątkiem zmian cen lub stawek opłat określonych w zatwierdzonych taryfach, powinny być niezwłocznie przesłane odbiorcy; jeżeli w zawartych umowach mają być wprowadzone zmiany, wraz z projektem zmienianej umowy należy przesłać pisemną informację o prawie do wypowiedzenia umowy.
6. Sprzedawca paliw gazowych lub energii powinien powiadomić odbiorców o podwyżce cen lub stawek opłat za dostarczane paliwa gazowe lub energię określonych w zatwierdzonych taryfach, w ciągu jednego okresu rozliczeniowego od dnia tej podwyżki.
7. Umowy, o których mowa w ust. 1, 3 i 4, powinny zawierać także postanowienia określające sposób postępowania w razie utraty przez odbiorcę możliwości wywiązywania się z obowiązku zapłaty za dostarczone paliwa gazowe lub energię lub usługi związane z ich dostarczaniem.”;
- 7) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Sprzedawca z urzędu jest obowiązany do zapewnienia świadczenia usługi komplekso-

wej i do zawarcia umowy kompleksowej, na zasadach równoprawnego traktowania, z odbiorcą paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, niekorzystającym z prawa wyboru sprzedawcy i przyłączonym do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wskazanego w koncesji sprzedawcy z urzędu.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej jest obowiązane do zawarcia ze sprzedawcą z urzędu umowy o świadczenie usługi przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii elektrycznej w celu dostarczania tych paliw lub energii odbiorcy paliw gazowych, lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, któremu sprzedawca z urzędu jest obowiązany zapewnić świadczenie usługi kompleksowej.
3. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła jest obowiązane do zawarcia umowy kompleksowej z odbiorcą końcowym przyłączonym do sieci ciepłowniczej tego przedsiębiorstwa na wniosek tego odbiorcy.
4. Odbiorca paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym może zrezygnować z usługi kompleksowej świadczonej przez sprzedawcę z urzędu. Odbiorca paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, który zrezygnuje z usługi kompleksowej, zachowując przewidziany w umowie okres jej wypowiedzenia, nie może być obciążony przez sprzedawcę z urzędu żadnymi dodatkowymi kosztami z tego tytułu.”;

8) w art. 6 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

1. Upoważnieni przedstawiciele przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii wykonują kontrole układów pomiarowych, dotrzymania zawartych umów i prawidłowości rozliczeń.
2. Przedstawicielom, o których mowa w ust. 1, po okazaniu legitymacji i pisemnego upoważnienia wydanego przez właściwy organ przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii, przysługuje prawo:
 - 1) wstępu na teren nieruchomości lub do pomieszczeń, gdzie jest przeprowadzana kontrola, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej;
 - 2) przeprowadzania, w ramach kontroli, niezbędnych przeglądów urządzeń będących własnością przedsiębiorstwa energetycznego, a także prac związanych z ich eksploatacją lub naprawą oraz dokonywania badań i pomiarów;
 - 3) zbierania i zabezpieczania dowodów naruszenia przez odbiorcę warunków używania układów po-

miarowo-rozliczeniowych oraz warunków umowy zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym.”;

9) art. 7 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 7. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne odmówi zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, jest obowiązane niezwłocznie pisemnie powiadomić o odmowie jej zawarcia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i zainteresowany podmiot, podając przyczyny odmowy.
2. Umowa o przyłączenie do sieci powinna zawierać co najmniej postanowienia określające: termin realizacji przyłączenia, wysokość opłaty za przyłączenie, miejsce rozgraniczenia własności sieci przedsiębiorstwa energetycznego i instalacji podmiotu przyłączanego, zakres robót niezbędnych przy realizacji przyłączenia, wymagania dotyczące lokalizacji układu pomiarowo-rozliczeniowego i jego parametrów, warunki udostępnienia przedsiębiorstwu energetycznemu nieruchomości należącej do podmiotu przyłączanego w celu budowy lub rozbudowy sieci niezbędnej do realizacji przyłączenia, przewidywany termin zawarcia umowy, na podstawie której nastąpi dostarczanie paliw gazowych lub energii, ilości paliw gazowych lub energii przewidzianych do odbioru, moc przyłączeniową, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy, a w szczególności za opóźnienie terminu realizacji prac w stosunku do ustalonego w umowie, oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania.
 3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przypadku, gdy ubiegający się o zawarcie umowy o przyłączenie do sieci nie ma tytułu prawnego do korzystania z obiektu, do którego paliwa gazowe lub energia mają być dostarczane.
 4. Przedsiębiorstwo, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane do spełniania technicznych warunków dostarczania paliw gazowych lub energii określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1-4, 7 i 8 oraz w odrębnych przepisach i koncesji.
 5. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane zapewnić realiza-

cję i finansowanie budowy i rozbudowy sieci, w tym na potrzeby przyłączania podmiotów ubiegających się o przyłączenie, na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1-4, 7 i 8 i art. 46 oraz w założeniach lub planach, o których mowa w art. 19 i 20.

6. Budowę i rozbudowę odcinków sieci służących do przyłączenia instalacji należących do podmiotów ubiegających się o przyłączenie do sieci zapewnia przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, umożliwiając ich wykonanie zgodnie z zasadami konkurencji także innym przedsiębiorcom zatrudniającym pracowników o odpowiednich kwalifikacjach i doświadczeniu w tym zakresie.
7. Podmioty ubiegające się o przyłączenie do sieci dzieli się na grupy, biorąc pod uwagę parametry sieci, standardy jakościowe paliw gazowych lub energii oraz rodzaj i wielkość przyłączanych urządzeń, instalacji i sieci.
8. Za przyłączenie do sieci pobiera się opłatę ustaloną na podstawie następujących zasad:
 - 1) za przyłączenie do sieci przesyłowej, sieci dystrybucyjnej gazowej wysokich ciśnień oraz do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV i nie wyższym niż 110 kV, z wyłączeniem przyłączenia źródeł i sieci, opłatę ustala się na podstawie jednej czwartej rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia;
 - 2) za przyłączenie do sieci dystrybucyjnej gazowej innej niż wymieniona w pkt 1, sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV oraz sieci ciepłowniczej, z wyłączeniem przyłączenia źródeł i sieci, opłatę ustala się w oparciu o stawki opłat zawarte w taryfie, kalkulowane na podstawie jednej czwartej średniorocznych nakładów inwestycyjnych na budowę odcinków sieci służących do przyłączania tych podmiotów, określonych w planie rozwoju, o którym mowa w art. 16; stawki te mogą być kalkulowane w odniesieniu do wielkości mocy przyłączeniowej, jednostki długości odcinka sieci służącego do przyłączenia lub rodzaju tego odcinka;
 - 3) za przyłączenie źródeł współpracujących z siecią oraz sieci przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii pobiera się opłatę ustaloną na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia, z wyłączeniem odnawialnych źródeł energii o mocy elektrycznej nie wyższej niż 5 MW oraz źródeł energii wytwarzających energię elektryczną w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła o mocy elektrycznej nie wyższej niż 5 MW i projektowanej średniorocznej sprawności przemiany ogółem nie niższej niż 70 %, za których przyłączenie pobiera się połowę opłaty ustalonej na podstawie rzeczywistych nakładów.
9. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne odmówi przyłączenia do sieci z powodu braku warunków ekonomicznych, o których mowa w ust. 1, a Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, nie zgłosi zastrzeżeń do odmowy, za przyłączenie do sieci przedsiębiorstwo to może pobrać opłatę w wysokości uzgodnionej z podmiotem ubiegającym się o przyłączenie w umowie o przyłączenie; przepisu ust. 8 nie stosuje się.
10. Koszty wynikające z nakładów na realizację przyłączenia podmiotów ubiegających się o przyłączenie, w zakresie, w jakim zostały pokryte wpływami z opłat za przyłączenie do sieci, o których mowa w ust. 8 i 9, nie stanowią podstawy do ustalania w taryfie stawek opłat za przesyłanie lub dystrybucję paliw gazowych lub energii.
11. W umowie o przyłączenie do sieci ciepłowniczej mogą być ustalone niższe stawki opłat za przyłączenie do sieci niż ustalone na podstawie zasad określonych w ust. 8.
12. Przyłączany podmiot jest obowiązany umożliwić przedsiębiorstwu energetycznemu, o którym mowa w ust. 1, w obrębie swojej nieruchomości budowę i rozbudowę sieci w zakresie niezbędnym do realizacji przyłączenia oraz udostępnić pomieszczenia lub miejsca na zainstalowanie układów pomiarowych, na warunkach określonych w umowie o świadczenie usługi przyłączenia do sieci.
13. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane powiadomić przyłączany podmiot o planowanych terminach prac wymienionych w ust. 12 z wyprzedzeniem umożliwiającym przyłączanemu podmiotowi przygotowanie nieruchomości lub pomieszczeń do przeprowadzenia i odbioru tych prac.
14. Przedsiębiorstwo energetyczne ma obowiązek wydać, na wniosek zainteresowanego, oświadczenie, o którym mowa w przepisach prawa budowlanego, o zapewnieniu dostaw paliw gazowych lub energii oraz warunkach przyłączenia obiektu budowlanego do sieci.”;

10) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Przyłączane do sieci urządzenia, instalacje i sieci podmiotów ubiegających się o przyłączenie muszą spełniać wymagania techniczne i eksploatacyjne zapewniające:

- 1) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu gazowego, systemu elektroenergetycznego albo sieci ciepłowniczej oraz współpracujących z tą siecią urządzeń lub instalacji służących do wytwarzania lub odbioru ciepła, zwanych dalej „systemem ciepłowniczym”;
 - 2) zabezpieczenie systemu gazowego, systemu elektroenergetycznego albo systemu ciepłowniczego przed uszkodzeniami spowodowanymi niewłaściwą pracą przyłączonych urządzeń, instalacji i sieci;
 - 3) zabezpieczenie przyłączonych urządzeń, instalacji i sieci przed uszkodzeniami w przypadku awarii lub wprowadzenia ograniczeń w poborze lub dostarczaniu paliw gazowych lub energii;
 - 4) dotrzymanie w miejscu przyłączenia urządzeń, instalacji i sieci parametrów jakościowych paliw gazowych i energii;
 - 5) spełnianie wymagań w zakresie ochrony środowiska, określonych w odrębnych przepisach;
 - 6) możliwość dokonywania pomiarów wielkości i parametrów niezbędnych do prowadzenia ruchu sieci oraz rozliczeń za pobrane paliwa lub energię.
2. Urządzenia, instalacje i sieci, o których mowa w ust. 1, muszą spełniać także wymagania określone w odrębnych przepisach, w szczególności: przepisach prawa budowlanego, o ochronie przeciwporażeniowej, o ochronie przeciwpożarowej, o systemie oceny zgodności oraz w przepisach dotyczących technologii wytwarzania paliw gazowych lub energii i rodzaju stosowanego paliwa.
3. Budowa gazociągu bezpośredniego lub linii bezpośredniej wymaga, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, uzyskania zgody Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki; zgoda jest udzielana w drodze decyzji.
4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, udzielając zgody, o której mowa w ust. 3, uwzględnia:
- 1) wykorzystanie zdolności przesyłowych istniejącej sieci gazowej lub sieci elektroenergetycznej;
 - 2) odmowę świadczenia usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii elektrycznej istniejącą siecią gazową lub siecią elektroenergetyczną podmiotowi występującemu o uzyskanie zgody oraz

nieuwzględnienie złożonej przez niego skargi na tę odmowę.”;

11) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usługi przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, umowy o świadczenie usługi transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych, umowy o świadczenie usługi skraplania gazu ziemnego oraz umowy kompleksowej, a także w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.”;

12) art. 9 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki funkcjonowania systemu gazowego, biorąc pod uwagę: bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie tego systemu, równoprawne traktowanie użytkowników systemu gazowego, wymagania w zakresie ochrony środowiska oraz budowy i eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci określone w odrębnych przepisach.
2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać w szczególności:
- 1) kryteria podziału na grupy podmiotów ubiegających się o przyłączenie do sieci;
 - 2) warunki przyłączenia do sieci, w tym wymagania techniczne w zakresie przyłączenia do sieci instalacji skroplonego gazu ziemnego, instalacji magazynowych, sieci przesyłowych lub dystrybucyjnych oraz gazociągów bezpośrednich;
 - 3) sposób prowadzenia obrotu paliwami gazowymi;
 - 4) warunki świadczenia usług przesyłania, dystrybucji, magazynowania paliw gazowych i skraplania gazu ziemnego, prowadzenia ruchu sieciowego i eksploatacji sieci oraz korzystania z systemu gazowego i połączeń międzysystemowych;
 - 5) zakres, warunki i sposób bilansowania systemu gazowego oraz prowadzenia z użytkownikami tego systemu rozliczeń wynikających z niezbilansowania paliw gazowych dostarczonych i pobranych z systemu;
 - 6) zakres, warunki i sposób zarządzania ograniczeniami w systemie gazowym;
 - 7) warunki współpracy pomiędzy operatorami systemów gazowych, w tym z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi, w zakresie prowadzenia ruchu sieciowego oraz postępowania w sytuacjach awaryjnych;

- 8) parametry jakościowe paliw gazowych i standardy jakościowe obsługi odbiorców;
- 9) sposób załatwiania reklamacji.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, biorąc pod uwagę: bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie tego systemu, równoprawne traktowanie użytkowników systemu elektroenergetycznego, wymagania w zakresie ochrony środowiska oraz budowy i eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci określone w odrębnych przepisach.
4. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, powinno określać w szczególności:
 - 1) kryteria podziału na grupy podmiotów ubiegających się o przyłączenie do sieci;
 - 2) warunki przyłączenia do sieci, w tym wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci urządzeń wytwórczych, sieci dystrybucyjnych, urządzeń odbiorców końcowych, połączeń międzysystemowych oraz linii bezpośrednich;
 - 3) sposób prowadzenia obrotu energią elektryczną;
 - 4) warunki świadczenia usług przesyłania, dystrybucji energii elektrycznej, prowadzenia ruchu sieciowego, eksploatacji sieci oraz korzystania z systemu elektroenergetycznego i połączeń międzysystemowych;
 - 5) zakres, warunki i sposób bilansowania systemu elektroenergetycznego oraz prowadzenia z użytkownikami tego systemu rozliczeń wynikających z niezbilansowania energii elektrycznej dostarczonej i pobranej z systemu;
 - 6) zakres, warunki i sposób zarządzania ograniczeniami systemowymi;
 - 7) sposób koordynacji planowania rozwoju systemu elektroenergetycznego;
 - 8) warunki współpracy pomiędzy operatorami systemów elektroenergetycznych, w tym z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi, w zakresie prowadzenia ruchu sieciowego, zarządzania przepływami i dysponowania mocą jednostek wytwórczych oraz postępowania w sytuacjach awaryjnych;
 - 9) zakres i sposób przekazywania informacji między przedsiębiorstwami energetycznymi oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami;
 - 10) zakres i sposób przekazywania odbiorcom przez sprzedawcę informacji o strukturze paliw zużywanych do wytwarzania energii elektrycznej sprzedanej przez sprzedawcę w poprzednim roku;
 - 11) sposób informowania odbiorców przez sprzedawcę o miejscu, w którym są dostępne informacje o wpływie wytwarzania energii elektrycznej sprzedanej przez sprzedawcę w poprzednim roku na środowisko, co najmniej w zakresie emisji dwutlenku węgla i radioaktywnych odpadów;
 - 12) parametry jakościowe energii elektrycznej i standardy jakościowe obsługi odbiorców;
 - 13) sposób załatwiania reklamacji.
5. Zakres, warunki i sposób bilansowania, o którym mowa w ust. 4 pkt 5, dla źródeł wykorzystujących energię wiatru, znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, określa się odmiennie niż dla pozostałych źródeł energii, uwzględniając:
 - 1) udział energii elektrycznej wytworzonej w źródłach wykorzystujących energię wiatru w ilości energii elektrycznej wytworzonej w kraju;
 - 2) czas, w jakim należy dokonać zgłoszenia umów sprzedaży energii elektrycznej do realizacji operatorom systemu elektroenergetycznego w stosunku do okresu, którego one dotyczą.
6. Koszty wynikające ze stosowania dla źródeł wykorzystujących energię wiatru odmiennego bilansowania, o którym mowa w ust. 5, uwzględnia się w kosztach stanowiących podstawę do kalkulacji stawek opłat przesyłowych w taryfach operatorów systemów elektroenergetycznych.
7. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki funkcjonowania systemów ciepłowniczych, biorąc pod uwagę: bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie tych systemów, równoprawne traktowanie odbiorców ciepła, wymagania w zakresie ochrony środowiska oraz budowy i eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci określone w odrębnych przepisach.
8. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 7, powinno określać w szczególności:
 - 1) kryteria podziału na grupy podmiotów ubiegających się o przyłączenie do sieci;
 - 2) warunki przyłączenia do sieci, w tym wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci urządzeń wytwórczych i instalacji odbiorców;
 - 3) sposób prowadzenia obrotu ciepłem;
 - 4) warunki świadczenia usług przesyłania, dystrybucji ciepła, prowadzenia ruchu sieciowego i eksploatacji sieci;

- 5) zakres i sposób przekazywania informacji między przedsiębiorstwami energetycznymi oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami;
 - 6) parametry jakościowe nośnika ciepła i standardy jakościowe obsługi odbiorców;
 - 7) sposób załatwiania reklamacji.
9. Minister właściwy do spraw gospodarki, w odniesieniu do paliw gazowych i energii elektrycznej, powiadamia Komisję Europejską co 2 lata, w terminie do dnia 30 czerwca danego roku, o wszelkich zmianach w działaniach mających na celu realizację obowiązków w zakresie ochrony interesów odbiorców i ochrony środowiska oraz o wpływie tych zmian na konkurencję krajową i międzynarodową.”;

13) art. 9a otrzymuje brzmienie:

„Art. 9a. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub jej obrotem i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym, przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązane, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 9:

- 1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki świadectwo pochodzenia, o którym mowa w art. 9e ust. 1, albo
- 2) uiścić opłatę zastępczą, obliczoną w sposób określony w ust. 2.

2. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$O_z = O_{zj} \times (E_o - E_u),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_z – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych,
 O_{zj} – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 240 złotych za 1 MWh,
 E_o – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1, w danym roku,
 E_u – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1, które przedsiębiorstwo energetyczne przedstawiło do umorzenia w danym roku.

3. Jednostkowa opłata zastępcza oznaczona symbolem O_{zj} , o której mowa w ust. 2, podlega corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z roku kalendarzowego poprzedzającego rok, dla którego oblicza się opłatę zastępczą, określonym w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego,

ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki jednostkową opłatę zastępczą po jej waloryzacji, o której mowa w ust. 3, w terminie do dnia 31 marca każdego roku.
5. Opłata zastępcza, o której mowa w ust. 1 pkt 2, stanowi dochód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i należy ją uiścić na wyodrębniony rachunek tego funduszu do dnia 31 marca każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy.
6. Sprzedawca z urzędu jest obowiązany, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii przyłączonych do sieci znajdujących się w obszarze działania sprzedawcy z urzędu, oferowanej przez przedsiębiorstwa energetyczne, które uzyskały koncesje na jej wytwarzanie; zakup ten odbywa się po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b.
7. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem i sprzedające to ciepło jest obowiązane, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, do zakupu oferowanego ciepła wytwarzanego w przyłączonych do sieci odnawialnych źródłach energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której są przyłączone odnawialne źródła energii.
8. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub jej obrotem i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym, przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązane, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 10, do zakupu oferowanej energii elektrycznej wytworzonej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła w przyłączonych do sieci źródłach energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
9. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązków, o których mowa w ust. 1, 6 i 7, w tym:
 - 1) rodzaje odnawialnych źródeł energii,
 - 2) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w odnawialnych źródłach energii,
 - 3) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii

elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w odnawialnych źródłach energii za pomocą instalacji wykorzystujących w procesie wytwarzania energii nośniki energii, o których mowa w art. 3 pkt 20, oraz inne paliwa,

- 4) wielkość i sposób obliczania udziału energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii, wynikającej z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1, w sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym, w okresie kolejnych 10 lat,
 - 5) sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej i ciepła ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w ust. 1, 6 i 7:
 - a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1,
 - b) poniesionej opłaty zastępczej, o której mowa w ust. 1 pkt 2,
 - c) kosztów zakupu energii elektrycznej lub ciepła, do których zakupu przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane
- biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa oraz zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych.
10. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązku, o którym mowa w ust. 8, w tym:
- 1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła,
 - 2) wielkość i sposób obliczania udziału energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, w tym we własnych źródłach, do której zakupu przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane, w sprzedaży energii elektrycznej,
 - 3) sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w ust. 8, kosztów zakupu energii elektrycznej, do której zakupu przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane
- biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa oraz zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych.”;

14) w art. 9b wyrazy „art. 9 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 9 ust. 7 i 8”;

15) art. 9c otrzymuje brzmienie:

„Art. 9c. 1. Operator systemu: przesyłowego, dystrybucyjnego, magazynowania paliw gazowych

i skraplania gazu ziemnego lub operator systemu połączonych gazowego, odpowiednio do zakresu działania, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, jest odpowiedzialny za:

- 1) bezpieczeństwo dostarczania paliw gazowych poprzez zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu gazowego i realizację umów z użytkownikami tego systemu;
- 2) prowadzenie ruchu sieciowego w sposób skoordynowany i efektywny z zachowaniem wymaganej niezawodności dostarczania paliw gazowych i ich jakości;
- 3) eksploatację, konserwację i remonty sieci, instalacji i urządzeń, wraz z połączeniami z innymi systemami gazowymi, w sposób gwarantujący niezawodność funkcjonowania systemu gazowego;
- 4) zapewnienie długoterminowej zdolności systemu gazowego do zaspokajania uzasadnionych potrzeb w zakresie przesyłania paliw gazowych w obrocie krajowym i transgranicznym, dystrybucji tych paliw i ich magazynowania lub skraplania gazu ziemnego, a także w zakresie rozbudowy systemu gazowego, a tam gdzie ma to zastosowanie, rozbudowy połączeń z innymi systemami gazowymi;
- 5) współpracę z innymi operatorami systemów gazowych lub przedsiębiorstwami energetycznymi w celu niezawodnego i efektywnego funkcjonowania systemów gazowych oraz skoordynowania ich rozwoju;
- 6) dysponowanie mocą instalacji magazynowych i instalacji skroplonego gazu ziemnego;
- 7) zarządzanie przepływami paliw gazowych oraz utrzymanie parametrów jakościowych tych paliw w systemie gazowym i na połączeniach z innymi systemami gazowymi;
- 8) świadczenie usług niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania systemu gazowego;
- 9) bilansowanie systemu i zarządzanie ograniczeniami w systemie gazowym oraz prowadzenie z użytkownikami tego systemu rozliczeń wynikających z niezbilansowania paliw gazowych dostarczonych i pobranych z systemu;
- 10) dostarczanie użytkownikom systemu i operatorom innych systemów gazowych informacji o warunkach świadczenia usług przesyłania lub dystrybucji, usług magazynowania paliw gazowych lub usług skraplania gazu ziemnego, w tym

- o współpracy z połączonymi systemami gazowymi;
- 11) realizację ograniczeń w dostarczaniu paliw gazowych, wprowadzonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 6 i 7.
2. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w zakresie systemu przesyłowego, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, jest odpowiedzialny za:
- 1) bezpieczeństwo dostarczania energii elektrycznej poprzez zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego i odpowiedniej zdolności przesyłowej w sieci przesyłowej elektroenergetycznej;
 - 2) prowadzenie ruchu sieciowego w sieci przesyłowej w sposób efektywny, przy zachowaniu wymaganej niezawodności dostarczania energii elektrycznej i jakości jej dostarczania oraz, we współpracy z operatorami systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, koordynowanie prowadzenia ruchu sieciowego w koordynowanej sieci 110 kV;
 - 3) eksploatację, konserwację i remonty sieci, instalacji i urządzeń, wraz z połączeniami z innymi systemami elektroenergetycznymi, w sposób gwarantujący niezawodność funkcjonowania systemu elektroenergetycznego;
 - 4) zapewnienie długoterminowej zdolności systemu elektroenergetycznego w celu zaspokajania uzasadnionych potrzeb w zakresie przesyłania energii elektrycznej w obrocie krajowym i transgranicznym, w tym w zakresie rozbudowy sieci przesyłowej, a tam gdzie ma to zastosowanie, rozbudowy połączeń z innymi systemami elektroenergetycznymi;
 - 5) współpracę z innymi operatorami systemów elektroenergetycznych lub przedsiębiorstwami energetycznymi w celu niezawodnego i efektywnego funkcjonowania systemów elektroenergetycznych oraz skoordynowania ich rozwoju;
 - 6) dysponowanie mocą jednostek wytwórczych przyłączonych do sieci przesyłowej oraz jednostek wytwórczych o mocy osiągalnej równej 50 MW lub wyższej, przyłączonych do koordynowanej sieci 110 kV, uwzględniając umowy z użytkownikami systemu przesyłowego oraz techniczne ograniczenia w tym systemie;
 - 7) zarządzanie zdolnościami przesyłowymi połączeń z innymi systemami elektroenergetycznymi;
 - 8) zakup usług systemowych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, niezawodności pracy tego systemu i utrzymania parametrów jakościowych energii elektrycznej;
 - 9) bilansowanie systemu elektroenergetycznego, w tym równoważenie bieżącego zapotrzebowania na energię elektryczną z dostawami tej energii w krajowym systemie elektroenergetycznym, zarządzanie ograniczeniami systemowymi oraz prowadzenie z użytkownikami tego systemu rozliczeń wynikających z:
 - a) niezbilansowania energii elektrycznej dostarczonej i pobranej z krajowego systemu elektroenergetycznego,
 - b) zarządzania ograniczeniami systemowymi;
 - 10) zarządzanie przepływami energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym przesyłowym, w sposób skoordynowany z innymi połączonymi systemami elektroenergetycznymi oraz, we współpracy z operatorami systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, w koordynowanej sieci 110 kV, z uwzględnieniem technicznych ograniczeń w tym systemie;
 - 11) zakup energii elektrycznej w celu pokrywania strat powstałych w sieci przesyłowej podczas przesyłania energii elektrycznej tą siecią oraz stosowanie przejrzystych i niedyskryminacyjnych procedur rynkowych przy zakupie tej energii;
 - 12) dostarczanie użytkownikom sieci i operatorom innych systemów elektroenergetycznych, z którymi system przesyłowy jest połączony, informacji o warunkach świadczenia usług przesyłania energii elektrycznej, w tym dotyczących realizacji obrotu transgranicznego oraz zarządzania siecią i bilansowania energii elektrycznej, niezbędnych do uzyskania dostępu do sieci przesyłowej i korzystania z tej sieci;
 - 13) opracowywanie planów działania na wypadek zagrożenia wystąpienia awarii o znacznych rozmiarach w systemie elektroenergetycznym oraz odbudowy tego systemu po wystąpieniu awarii;
 - 14) realizację ograniczeń w dostarczaniu energii elektrycznej, wprowadzonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 6 i 7;
 - 15) opracowywanie normalnego układu pracy sieci przesyłowej oraz, we współpracy

z operatorami systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, normalnego układu pracy sieci dla koordynowanej sieci 110 kV.

3. Operator systemu dystrybucyjnego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w zakresie systemów dystrybucyjnych, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, jest odpowiedzialny za:
 - 1) prowadzenie ruchu sieciowego w sieci dystrybucyjnej w sposób efektywny, z zachowaniem wymaganej niezawodności dostarczania energii elektrycznej i jakości jej dostarczania oraz we współpracy z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w obszarze koordynowanej sieci 110 kV;
 - 2) eksploatację, konserwację i remonty sieci dystrybucyjnej w sposób gwarantujący niezawodność funkcjonowania systemu dystrybucyjnego;
 - 3) zapewnienie rozbudowy sieci dystrybucyjnej, a tam gdzie ma to zastosowanie, rozbudowy połączeń międzysystemowych w obszarze swego działania;
 - 4) współpracę z innymi operatorami systemów elektroenergetycznych lub przedsiębiorstwami energetycznymi w celu zapewnienia spójności działania systemów elektroenergetycznych i skoordynowania ich rozwoju, a także niezawodnego oraz efektywnego funkcjonowania tych systemów;
 - 5) dysponowanie mocą jednostek wytwórczych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej, z wyłączeniem jednostek wytwórczych o mocy osiągalnej równej 50 MW lub wyższej, przyłączonych do koordynowanej sieci 110 kV;
 - 6) bilansowanie systemu, z wyjątkiem równoważenia bieżącego zapotrzebowania na energię elektryczną z dostawami tej energii, zarządzanie ograniczeniami systemowymi oraz prowadzenie z użytkownikami tego systemu rozliczeń wynikających z:
 - a) niebilansowania energii elektrycznej dostarczonej do systemu dystrybucyjnego i pobranej z tego systemu,
 - b) zarządzania ograniczeniami systemowymi;
 - 7) zarządzanie przepływami energii elektrycznej w sieci dystrybucyjnej oraz współpracę z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego w zakresie zarządzania przepływami energii elektrycznej w koordynowanej sieci 110 kV;
 - 8) zakup energii elektrycznej w celu pokrywania strat powstałych w sieci dystrybucyjnej podczas dystrybucji energii elektrycznej tą siecią oraz stosowanie przejrzystych i niedyskryminacyjnych procedur rynkowych przy zakupie tej energii;
 - 9) dostarczanie użytkownikom sieci i operatorom innych systemów elektroenergetycznych, z którymi system jest połączony, informacji o warunkach świadczenia usług dystrybucji energii elektrycznej oraz zarządzaniu siecią, niezbędnych do uzyskania dostępu do sieci dystrybucyjnej i korzystania z tej sieci;
 - 10) współpracę z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego przy opracowywaniu planów, o których mowa w ust. 2 pkt 13;
 - 11) planowanie rozwoju sieci dystrybucyjnej z uwzględnieniem przedsięwzięć związanych z efektywnością energetyczną, zarządzaniem popytem na energię elektryczną lub rozwojem mocy wytwórczych przyłączanych do sieci dystrybucyjnej;
 - 12) stosowanie się do warunków współpracy z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego w zakresie funkcjonowania koordynowanej sieci 110 kV;
 - 13) opracowywanie normalnego układu pracy sieci dystrybucyjnej w porozumieniu z sąsiednimi operatorami systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych oraz współpracę z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego przy opracowywaniu normalnego układu pracy sieci dla koordynowanej sieci 110 kV.
4. Operatorzy systemu, o których mowa w ust. 1-3, wykonując działalność gospodarczą, są obowiązani w szczególności przestrzegać przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.
5. Jeżeli do realizacji zadań, o których mowa w ust. 1-3, jest niezbędne korzystanie przez operatora systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego z sieci, instalacji lub urządzeń należących do innych operatorów systemów lub przedsiębiorstw energetycznych, udostępnienie tych sieci, instalacji lub urządzeń następuje na zasadach określonych w ustawie oraz na warunkach określonych w umowie o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii elektrycznej.
6. Operator systemu elektroenergetycznego, w obszarze swojego działania, jest obowiązany zapewnić wszystkim podmiotom pierwszeństwo w świadczeniu usług przesyłania energii elektrycznej wytworzonej w odna-

- wialnych źródłach energii oraz w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, z zachowaniem niezawodności i bezpieczeństwa krajowego systemu elektroenergetycznego.
7. Operator systemu elektroenergetycznego, w obszarze swojego działania, jest obowiązany do odbioru energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła w źródłach znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przyłączonych bezpośrednio do sieci tego operatora.
 8. Operator systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego za korzystanie z krajowego systemu elektroenergetycznego pobiera opłaty na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 3 i 4, a także może żądać od odbiorców przyłączonych do systemu elektroenergetycznego informacji o ilości energii elektrycznej zużywanej przez tych odbiorców, służącej do obliczenia tej opłaty.
 9. Operator systemu przesyłowego, odpowiednio do zakresu działania, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, do dnia 31 marca każdego roku, informacje za poprzedni rok kalendarzowy o realizacji zadań w zakresie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu gazowego lub systemu elektroenergetycznego, w szczególności dotyczące:
 - 1) zdolności przesyłowych sieci oraz mocy źródeł przyłączonych do tej sieci;
 - 2) jakości i poziomu utrzymania sieci;
 - 3) podejmowanych działań mających na celu pokrywanie szczytowego zapotrzebowania na paliwa gazowe lub energię elektryczną, w tym, w przypadku wystąpienia przerw w dostarczaniu tych paliw lub energii do sieci;
 - 4) sporządzanych planów w zakresie określonym w pkt 1-3.
 10. Operatorzy systemów przesyłowych współdziałają z Komisją Europejską w sprawach dotyczących rozwoju transeuropejskich sieci przesyłowych.
 11. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po zakończeniu kwartału, informacje o ilości energii elektrycznej importowanej w danym kwartale z państw niebędących członkami Unii Europejskiej.
 12. Operator systemu elektroenergetycznego, w obszarze swojego działania, jest obowiązany do przedstawiania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji o ilościach energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii przyłączonych do jego sieci i wprowadzonej do systemu elektroenergetycznego, z podziałem na poszczególne rodzaje źródeł, w terminie do dnia:
 - 1) 31 lipca – za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca danego roku;
 - 2) 31 stycznia – za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia roku poprzedniego.”;
- 16) art. 9d otrzymuje brzmienie:
- „Art. 9d.1. Operator systemu przesyłowego, operator systemu dystrybucyjnego i operator systemu połączonego, będący w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, powinni pozostawać pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależni od innych działalności niezwiązanych z:
- 1) przesyłaniem, dystrybucją lub magazynowaniem paliw gazowych lub skraplaniem gazu ziemnego albo
 - 2) przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej.
2. W celu zapewnienia niezależności operatorów, o których mowa w ust. 1, muszą być spełnione łącznie następujące kryteria:
- 1) osoby odpowiedzialne za zarządzanie nie mogą uczestniczyć w strukturach zarządzania przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo lub przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się także działalnością gospodarczą niezwiązaną z paliwami gazowymi lub energią elektryczną ani być odpowiedzialne – bezpośrednio lub pośrednio – za bieżącą działalność w zakresie wykonywanej działalności gospodarczej innej niż wynikająca z zadań operatorów;
 - 2) osoby odpowiedzialne za zarządzanie systemem gazowym lub systemem elektroenergetycznym powinny mieć zapewnioną możliwość niezależnego działania;
 - 3) operatorzy powinni mieć zapewnione prawo podejmowania niezależnych decyzji w zakresie zarządzanego majątku koniecznego do ich działania, w tym eksploatacji, konserwacji, remontów lub rozbudowy sieci;
 - 4) kierownictwo przedsiębiorstw zintegrowanych pionowo nie powinno wydawać operatorom poleceń dotyczących ich bieżącego funkcjonowania ani podejmować decyzji w zakresie budowy sieci lub jej modernizacji, chyba że te polecenia lub decyzje dotyczyłyby działań operatorów, które wykraczałyby poza zatwierdzony plan finansowy lub równoważny dokument.
3. Działania mające na celu zapewnienie niezależności operatorów powinny umożliwiać funkcjonowanie mechanizmów koordynacyjnych,

które zapewnią ochronę praw właścicielskich w zakresie nadzoru nad wykonywanym przez operatorów zarządem i wykonywaną przez nich działalnością gospodarczą, w odniesieniu do rentowności zarządzanych przez nich aktywów, w szczególności dotyczących sposobu zarządzania zyskiem z udziałów kapitałowych, zatwierdzania rocznego planu finansowego lub równoważnego, dokumentu i ustalania ograniczeń w zakresie poziomu całkowitego zadłużenia ich przedsiębiorstwa.

4. Operatorzy opracowują i są odpowiedzialni za realizację programów, w których określają przedsięwzięcia, jakie należy podjąć w celu zapewnienia niedyskryminacyjnego traktowania użytkowników systemu, w tym szczególności obowiązki pracowników wynikające z tych programów.
5. Operatorzy przedstawiają Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, do dnia 31 marca każdego roku, sprawozdania zawierające opisy działań podjętych w roku poprzednim w celu realizacji programów, o których mowa w ust. 4.
6. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki, na koszt operatorów, sprawozdania, o których mowa w ust. 5.
7. Przepisów ust. 1-6 nie stosuje się do operatora systemu dystrybucyjnego:
 - 1) elektroenergetycznego, jeżeli liczba odbiorców przyłączonych do sieci nie jest większa niż sto tysięcy;
 - 2) obsługującego system elektroenergetyczny o rocznym zużyciu energii elektrycznej nieprzekraczającym 3 TWh w 1996 r., w którym mniej niż 5% rocznego zużycia energii elektrycznej pochodziło z innych połączonych z nim systemów elektroenergetycznych;
 - 3) gazowego, jeżeli liczba odbiorców przyłączonych do sieci nie jest większa niż sto tysięcy i sprzedaż paliw gazowych w ciągu roku nie przekracza 100 mln m³.;

17) art. 9e otrzymuje brzmienie:

„Art. 9e. 1. Potwierdzeniem wytworzenia energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii jest świadectwo pochodzenia tej energii, zwane dalej „świadectwem pochodzenia”.

2. Świadectwo pochodzenia zawiera w szczególności:
 - 1) nazwę i adres przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii;
 - 2) określenie lokalizacji, rodzaju i mocy odnawialnego źródła energii, w któ-

rym energia elektryczna została wytworzona;

- 3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej objętej świadectwem pochodzenia i wytworzonej w określonym odnawialnym źródle energii;
 - 4) określenie okresu, w którym energia elektryczna została wytworzona, z uwzględnieniem podziału na kwartały kalendaryczne.
3. Świadectwo pochodzenia wydaje Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, złożony za pośrednictwem operatora systemu elektroenergetycznego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku. Do świadectw pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.
 4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:
 - 1) nazwę i adres przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii;
 - 2) określenie lokalizacji, rodzaju i mocy odnawialnego źródła energii, w którym energia elektryczna została wytworzona;
 - 3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej wytworzonej w określonym odnawialnym źródle energii;
 - 4) określenie okresu, w którym energia elektryczna została wytworzona, z uwzględnieniem podziału na kwartały kalendaryczne.
 5. Operator systemu elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki wniosek, o którym mowa w ust. 3, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci, określonych na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.
 6. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia są zbywalne i stanowią towar giełdowy, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. Nr 103, poz. 1099, z późn. zm.⁴⁾).
 7. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia powstają z chwilą zapisania

4) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 200, poz. 1686, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 84, poz. 774 i Nr 223, poz. 2216 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594 i Nr 273, poz. 2703.

- świadectwa, na podstawie informacji o wydanych świadectwach pochodzenia, o której mowa w ust. 17, po raz pierwszy na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw pochodzenia prowadzonym przez podmiot, o którym mowa w ust. 9, i przysługują osobie będącej posiadaczem tego konta.
8. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa pochodzenia następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw pochodzenia.
 9. Rejestr świadectw pochodzenia prowadzi podmiot prowadzący giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych i organizujący na tej giełdzie obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.
 10. Podmiot, o którym mowa w ust. 9, jest obowiązany prowadzić rejestr świadectw pochodzenia w sposób zapewniający:
 - 1) identyfikację podmiotów, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia;
 - 2) identyfikację przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia oraz odpowiadającej tym prawom ilości energii elektrycznej;
 - 3) zgodność ilości energii elektrycznej objętej zarejestrowanymi świadectwami pochodzenia z ilością energii elektrycznej odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.
 11. Podmiot, o którym mowa w ust. 9, jest obowiązany, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 9a ust. 1, wydać dokument stwierdzający prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia przysługujące wnioskodawcy i odpowiadającą tym prawom ilość energii elektrycznej.
 12. Wpis do rejestru świadectw pochodzenia oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru.
 13. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 9a ust. 1, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia, umarza, w drodze decyzji, to świadectwo pochodzenia w całości albo w części.
 14. Świadectwo pochodzenia umorzone do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 9a ust. 1 w poprzednim roku kalendarzowym.
 15. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia wygasają z chwilą jego umorzenia.
 16. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 9a ust. 1, wraz z wnioskiem o umorzenie świadectwa pochodzenia jest obowiązane złożyć Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki dokument, o którym mowa w ust. 11.
 17. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje informacje o wydanych i umorzonych świadectwach pochodzenia podmiotowi prowadzącemu rejestr tych świadectw, o którym mowa w ust. 9.
 18. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW zwalnia się z:
 - 1) opłat, o których mowa w ust. 12;
 - 2) opłaty skarbowej za wydanie świadectwa pochodzenia;
 - 3) opłaty skarbowej za wydanie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1.”;
- 18) po art. 9f dodaje się art. 9g-9k w brzmieniu:
- „Art. 9g. 1. Operator systemu przesyłowego i operator systemu dystrybucyjnego są obowiązani do opracowania odpowiednio instrukcji ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej lub instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej, zwanych dalej „instrukcjami”.
2. Operator systemu przesyłowego i operator systemu dystrybucyjnego informują użytkowników systemu, w formie pisemnej lub za pomocą innego środka komunikowania przyjętego przez operatora systemu, o publicznym dostępie do projektu instrukcji lub jej zmian oraz o możliwości zgłaszania uwag, określając miejsce i termin ich zgłaszania, nie krótszy niż 14 dni od dnia udostępnienia projektu instrukcji lub jej zmian.
3. Instrukcje opracowywane dla sieci gazowych określają szczegółowe warunki korzystania z tych sieci przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu, eksploatacji i planowania rozwoju tych sieci, w szczególności dotyczące:
- 1) przyłączania sieci dystrybucyjnych, urządzeń odbiorców końcowych, połączeń międzysystemowych oraz gazociągów bezpośrednich;
 - 2) wymagań technicznych dla urządzeń, instalacji i sieci wraz z niezbędną infrastrukturą pomocniczą;
 - 3) kryteriów bezpieczeństwa funkcjonowania systemu gazowego;
 - 4) współpracy pomiędzy operatorami systemów gazowych;
 - 5) przekazywania informacji pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi oraz

- między przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami;
- 6) parametrów jakościowych paliw gazowych i standardów jakościowych obsługi użytkowników systemu.
4. Instrukcje opracowywane dla sieci elektroenergetycznych określają szczegółowe warunki korzystania z tych sieci przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu, eksploatacji i planowania rozwoju tych sieci, w szczególności dotyczące:
 - 1) przyłączenia urządzeń wytwórczych, sieci dystrybucyjnych, urządzeń odbiorców końcowych, połączeń międzysystemowych oraz linii bezpośrednich;
 - 2) wymagań technicznych dla urządzeń, instalacji i sieci wraz z niezbędną infrastrukturą pomocniczą;
 - 3) kryteriów bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, w tym uzgadniania planów, o których mowa w art. 9c ust. 2 pkt 13;
 - 4) współpracy między operatorami systemów elektroenergetycznych, w tym w zakresie koordynowanej sieci 110 kV;
 - 5) przekazywania informacji pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi oraz pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami;
 - 6) parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi użytkowników systemu.
 5. Operator systemu dystrybucyjnego uwzględni w instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej wymagania określone w opracowanej przez operatora systemu przesyłowego instrukcji ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej.
 6. Instrukcja opracowywana przez operatora systemu przesyłowego powinna także zawierać wyodrębnioną część dotyczącą bilansowania systemu i zarządzania ograniczeniami systemowymi, określającą:
 - 1) warunki, jakie muszą być spełnione w zakresie bilansowania systemu i zarządzania ograniczeniami systemowymi;
 - 2) procedury:
 - a) zgłaszania i przyjmowania przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego do realizacji umów sprzedaży oraz programów dostarczenia i odbioru energii elektrycznej,
 - b) zgłaszania do operatora systemu przesyłowego umów o świadczenie usług przesyłania paliw gazowych lub energii elektrycznej,
 - c) bilansowania systemu, w tym sposób rozliczania kosztów jego bilansowania,
 - d) zarządzania ograniczeniami systemowymi, w tym sposób rozliczania kosztów tych ograniczeń,
 - e) awaryjne;
 - 3) sposób postępowania w stanach zagrożenia bezpieczeństwa zaopatrzenia w paliwa gazowe lub energię elektryczną;
 - 4) procedury i zakres wymiany informacji niezbędnej do bilansowania systemu i zarządzania ograniczeniami systemowymi;
 - 5) kryteria dysponowania mocą jednostek wytwórczych energii elektrycznej oraz zarządzania połączeniami systemów gazowych albo systemów elektroenergetycznych.
 7. Operator systemu przesyłowego przedkłada Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do zatwierdzenia, w drodze decyzji, tę część instrukcji, która dotyczy bilansowania systemu przesyłowego i zarządzania ograniczeniami systemowymi, wraz z informacją o zgłoszonych przez użytkowników systemu uwagach oraz sposobie ich uwzględnienia.
 8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki, na koszt operatora systemu przesyłowego, zatwierdzoną część instrukcji, o której mowa w ust. 7.
 9. Operator systemu dystrybucyjnego, w terminie 60 dni od dnia ogłoszenia zatwierdzonej części instrukcji, o której mowa w ust. 7, przedstawia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do zatwierdzenia tę część instrukcji, która dotyczy bilansowania systemu dystrybucyjnego i zarządzania ograniczeniami systemowymi, wraz z informacją o zgłoszonych przez użytkowników systemu uwagach oraz sposobie ich uwzględnienia.
 10. Operator systemu przesyłowego i operator systemu dystrybucyjnego zamieszczają na swoich stronach internetowych obowiązujące instrukcje oraz udostępniają je do publicznego wglądu w swoich siedzibach.
- Art. 9h. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek właściciela sieci przesyłowej, sieci dystrybucyjnej, instalacji magazynowania paliw gazowych lub instalacji skraplania gazu ziemnego, wyznacza, w drodze decyzji, na czas określony, nie dłuższy niż okres obowiązywania koncesji, operatorów: systemów przesyłowych, systemów dystrybucyjnych, systemów magazynowania paliw gazowych, systemów skraplania gazu ziemnego lub operatorów systemu połączonego oraz określa obszar, na którym będzie wykonywana działalność gospodarcza.
2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, wyznaczając operatorów zgodnie z ust. 1, bierze

pod uwagę ich efektywność ekonomiczną i skuteczność zarządzania systemami gazowymi albo systemami elektroenergetycznymi.

- Art. 9i. 1. Sprzedawców z urzędu wyłania Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w drodze przetargu. W przetargu mogą uczestniczyć przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje na obrót paliwami gazowymi lub energią elektryczną.
2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza, organizuje i przeprowadza przetarg.
 3. W ogłoszeniu o przetargu określa się:
 - 1) zakres usług kompleksowych będących przedmiotem przetargu;
 - 2) nazwę i siedzibę operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu dystrybucyjnego oraz obszar Rzeczypospolitej Polskiej, dla którego będzie wyłoniony sprzedawca z urzędu;
 - 3) miejsce i termin udostępnienia dokumentacji przetargowej.
 4. Ogłoszenie o przetargu Prezes Urzędu Regulacji Energetyki publikuje w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki.
 5. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki określa w dokumentacji przetargowej warunki, jakie powinno spełniać przedsiębiorstwo energetyczne uczestniczące w przetargu, oraz wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta, a także kryteria oceny ofert; w dokumentacji przetargowej mogą być określone warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie świadczenia usług kompleksowych przez sprzedawcę z urzędu.
 6. Określając w dokumentacji przetargowej kryteria oceny ofert oraz dokonując wyboru oferty na sprzedawcę z urzędu, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki kieruje się:
 - 1) doświadczeniem oferenta i efektywnością ekonomiczną wykonywanej przez niego działalności gospodarczej;
 - 2) warunkami technicznymi oraz wysokością środków finansowych, jakie posiada oferent, niezbędnymi do realizacji zadań sprzedawcy z urzędu.
 7. Dokumentacja przetargowa jest udostępniana za opłatą, która nie może przekroczyć kosztów wykonania dokumentacji; opłata jest pobierana przez Urząd Regulacji Energetyki.
 8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, w drodze decyzji, unieważnia przetarg, jeżeli zostały rażąco naruszone przepisy prawa.
 9. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki uznaje, w drodze decyzji, przetarg za nierozstrzygnięty, jeżeli:
 - 1) żaden z uczestników nie spełnił warunków uczestnictwa w przetargu;

2) w terminie wskazanym w dokumentacji przetargowej do przetargu nie przystąpiło żadne przedsiębiorstwo energetyczne.

10. W przypadku niewyłonienia, w drodze przetargu, sprzedawcy z urzędu Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na okres 12 miesięcy, wyznacza z urzędu, w drodze decyzji, tego sprzedawcę.
 11. Po wyłonieniu, w drodze przetargu, lub wyznaczeniu sprzedawcy z urzędu, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki dokonuje zmian w koncesji udzielonej przedsiębiorstwu energetycznemu wyłonionemu lub wyznaczonemu na tego sprzedawcę, określając w niej:
 - 1) warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie świadczenia usług kompleksowych;
 - 2) przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej, będące operatorem systemu, do którego są przyłączeni odbiorcy paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym nie korzystającym z prawa wyboru sprzedawcy.
 12. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, tryb ogłaszania przetargu zapewniający właściwe poinformowanie o przetargu podmiotów nim zainteresowanych oraz szczegółowe wymagania co do zawartości dokumentacji przetargowej, a także warunki i tryb organizowania i przeprowadzania przetargu, kierując się potrzebą zapewnienia przejrzystych warunków i kryteriów przetargu oraz równoprawnego traktowania jego uczestników.
- Art. 9j. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem gazem ziemnym z zagranicą jest obowiązane utrzymywać zapasy tego gazu w ilości 3 % planowanej przez to przedsiębiorstwo rocznej wielkości importu gazu ziemnego.
2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane zapewnić dostępność zapasów gazu ziemnego, o których mowa w ust. 1, w przypadku nieprzewidzianego wzrostu zużycia gazu ziemnego przez odbiorców, wystąpienia zakłóceń w dostawach gazu ziemnego z importu, awarii w sieciach innych operatorów systemu gazowego lub zagrożenia bezpieczeństwa funkcjonowania tego systemu.
 3. W celu zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej i przyłączone do sieci elektroenergetycznej należącej do tego systemu jest obowiązane do wytwarzania energii elektrycznej lub pozostawiania

w gotowości do jej wytwarzania, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia jakości dostarczanej energii oraz ciągłości i niezawodności dostarczania tej energii do odbiorców lub uniknięcia zagrożenia bezpieczeństwa osób lub strat materialnych.

4. W przypadku wystąpienia gwałtownego, nieprzewidzianego uszkodzenia lub zniszczenia urządzeń, instalacji, sieci lub obiektów budowlanych powodującego przerwę w ich używaniu lub utratę ich właściwości zagrażającą bezpieczeństwu funkcjonowania systemu gazowego lub systemu elektroenergetycznego operator systemu przesyłowego podejmuje we współpracy z zainteresowanymi podmiotami niezbędne działania mające na celu przywrócenie prawidłowego funkcjonowania tego systemu, zgodnie z procedurami określonymi w art. 9g ust. 6.
5. Działania, o których mowa w ust. 4, polegają na:
 - 1) dostarczaniu paliwa gazowego do systemu lub pozostawianiu w gotowości do jego dostarczenia;
 - 2) wytwarzaniu energii elektrycznej lub pozostawianiu w gotowości do jej wytwarzania;
 - 3) uruchomieniu dodatkowych:
 - a) dostaw paliw gazowych, w tym stanowiących zapasy, o których mowa w ust. 1,
 - b) jednostek wytwórczych energii elektrycznej;
 - 4) wprowadzaniu ograniczenia lub wstrzymaniu poboru paliw gazowych lub energii elektrycznej przez odbiorców tych paliw lub energii na określonym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 5) wykorzystaniu sieci telekomunikacyjnej służącej do prowadzenia ruchu sieciowego.
6. O wystąpieniu zdarzeń, o których mowa w ust. 4, operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw gospodarki oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.
7. Koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z realizacją obowiązku, o którym mowa w ust. 1, są zaliczane do kosztów działalności wymienionych w art. 45 ust. 1.

Art. 9k. Operator systemu przesyłowego działa w formie spółki akcyjnej, której jedynym akcjonariuszem jest Skarb Państwa.”;

19) w art. 12 w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przygotowanie projektu polityki energetycznej państwa i koordynowanie jej realizacji;”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nadzór nad bezpieczeństwem zaopatrzenia w paliwa gazowe i energię elektryczną oraz nadzór nad funkcjonowaniem krajowych systemów energetycznych w zakresie określonym ustawą;”,

c) uchyla się pkt 6;

20) art. 13-15 otrzymują brzmienie:

„Art. 13. Celem polityki energetycznej państwa jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego kraju, wzrostu konkurencyjności gospodarki i jej efektywności energetycznej, a także ochrony środowiska.

Art. 14. Polityka energetyczna państwa określa w szczególności:

- 1) bilans paliwowo-energetyczny kraju;
- 2) zdolności wytwórcze krajowych źródeł paliw i energii;
- 3) zdolności przesyłowe, w tym połączenia transgraniczne;
- 4) efektywność energetyczną gospodarki;
- 5) działania w zakresie ochrony środowiska;
- 6) rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii;
- 7) wielkości i rodzaje zapasów paliw;
- 8) kierunki restrukturyzacji i przekształceń własnościowych sektora paliwowo-energetycznego;
- 9) kierunki prac naukowo-badawczych;
- 10) współpracę międzynarodową.

Art. 15. 1. Polityka energetyczna państwa jest opracowywana zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju kraju i zawiera:

- 1) ocenę realizacji polityki energetycznej państwa za poprzedni okres;
- 2) część progностyczną obejmującą okres nie krótszy niż 20 lat;
- 3) program działań wykonawczych na okres 4 lat zawierający instrumenty jego realizacji.

2. Politykę energetyczną państwa opracowuje się co 4 lata.”;

21) po art. 15 dodaje się art. 15a-15c w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, przyjmuje politykę energetyczną państwa.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, przyjętą przez Radę Ministrów politykę energetyczną państwa.

Art. 15b. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki opracowuje, w terminie do dnia 30 czerwca danego

roku, sprawozdania z wyników nadzoru nad bezpieczeństwem zaopatrzenia w gaz ziemny i energię elektryczną.

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, zawierają informacje obejmujące w szczególności:
 - 1) popyt i podaż gazu ziemnego i energii elektrycznej;
 - 2) źródła i kierunki zaopatrzenia gospodarki krajowej w gaz ziemny i energię elektryczną oraz możliwości dysponowania tymi źródłami;
 - 3) stan infrastruktury technicznej sektora gazowego i elektroenergetycznego;
 - 4) działania podejmowane dla pokrycia szczytowego zapotrzebowania na gaz ziemny i energię elektryczną oraz postępowanie w przypadku niedoborów ich dostaw;
 - 5) oddziaływanie sektora gazowego i elektroenergetycznego na środowisko;
 - 6) poziom zapasów:
 - a) gazu ziemnego,
 - b) paliw wykorzystywanych do wytwarzania energii elektrycznej;
 - 7) sytuację ekonomiczną przedsiębiorstw energetycznych, w tym konkurencyjność cenową gazu ziemnego i energii elektrycznej;
 - 8) skuteczność podejmowanych działań w zakresie bezpieczeństwa zaopatrzenia w gaz ziemny i energię elektryczną;
 - 9) przewidywane zapotrzebowanie na gaz ziemny i energię elektryczną;
 - 10) planowane lub będące w budowie nowe moce źródeł energii elektrycznej lub zdolności przesyłowych gazu ziemnego.
3. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, zawierają także wnioski wynikające ze sprawowania nadzoru nad bezpieczeństwem zaopatrzenia w gaz ziemny i energię elektryczną.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza sprawozdania, o których mowa w ust. 1, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, do dnia 31 lipca danego roku.
5. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej do dnia 31 sierpnia:
 - 1) co roku – dotyczące gazu ziemnego;
 - 2) co 2 lata – dotyczące energii elektrycznej.

Art. 15c. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki we współpracy z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa oraz Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opracowuje sprawozdanie dotyczące nadużywania pozycji dominującej przez przedsiębiorstwa energetyczne i ich zachowań sprzecznych z zasada-

mi konkurencji na rynku energii elektrycznej oraz przekazuje je, do dnia 31 lipca każdego roku, Komisji Europejskiej.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje o:
 - 1) zmianie struktury właścicielskiej przedsiębiorstw energetycznych działających na rynku energii elektrycznej;
 - 2) podjętych działaniach mających na celu zapewnienie wystarczającej różnorodności uczestników rynku i zwiększenia konkurencji;
 - 3) połączeniach z systemami innych państw.”;

22) w art. 16:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii sporządzają dla obszaru swojego działania plany rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe lub energię, uwzględniając miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego albo kierunki rozwoju gminy określone w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.”,
- b) w ust. 3 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
 - „2a) przedsięwzięcia w zakresie modernizacji, rozbudowy lub budowy połączeń z systemami gazowymi albo z systemami elektroenergetycznymi innych państw.”,
- c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:
 - „5. W celu racjonalizacji przedsięwzięć inwestycyjnych, przy sporządzaniu planów, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii są obowiązane współpracować z przyłączonymi podmiotami oraz gminami, na których obszarze przedsiębiorstwa te wykonują działalność gospodarczą; współpraca powinna polegać w szczególności na:
 - 1) przekazywaniu przyłączonym podmiotom informacji o planowanych przedsięwzięciach w takim zakresie, w jakim przedsięwzięcia te będą miały wpływ na prace urządzeń przyłączonych do sieci albo na zmianę warunków przyłączenia lub dostawy paliw gazowych lub energii;
 - 2) zapewnieniu spójności między planami przedsiębiorstw energetycznych a założeniami i planami, o których mowa w art. 19 i 20.
6. Projekty planów, o których mowa w ust. 1, podlegają uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki, z wyłączeniem planów rozwoju przedsiębiorstw energetycznych wyko-

nujących działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji:

- 1) paliw gazowych, dla mniej niż 50 odbiorców, którym przedsiębiorstwo to dostarcza rocznie mniej niż 50 mln m³ tych paliw;
- 2) energii elektrycznej, dla mniej niż 100 odbiorców, którym przedsiębiorstwo to dostarcza rocznie mniej niż 50 GWh tej energii;
- 3) ciepła.”;

23) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. W przypadku możliwości wystąpienia niedoboru w zakresie zaspokojenia długookresowego zapotrzebowania na energię elektryczną, po stwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki, na podstawie sprawozdania, o którym mowa w art. 15b ust. 1, że istniejące i będące w trakcie budowy moce wytwórcze energii elektrycznej oraz przedsięwzięcia racjonalizujące jej zużycie nie zapewniają długookresowego bezpieczeństwa dostaw tej energii, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza, organizuje i przeprowadza przetarg na budowę nowych mocy wytwórczych energii elektrycznej lub realizację przedsięwzięć zmniejszających zapotrzebowanie na energię elektryczną.

2. W ogłoszeniu o przetargu określa się przedmiot przetargu, jego zakres, warunki uczestnictwa, rodzaje instrumentów ekonomiczno-finansowych określone w odrębnych przepisach, umożliwiających budowę nowych mocy wytwórczych lub realizację przedsięwzięć zmniejszających zapotrzebowanie na energię elektryczną na warunkach preferencyjnych, oraz miejsce i termin udostępnienia dokumentacji przetargowej.
3. Do przetargu stosuje się odpowiednio przepisy art. 9i ust. 3 i 4 oraz ust. 6-8.
4. Przed skierowaniem ogłoszenia o przetargu do Biuletynu Urzędu Regulacji Energetyki Prezes Urzędu Regulacji Energetyki uzgadnia z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych i z innymi właściwymi organami administracji państwowej rodzaje instrumentów, o których mowa w ust. 2.
5. Określając w dokumentacji przetargowej kryteria oceny ofert oraz dokonując wyboru oferty na budowę nowych mocy wytwórczych energii elektrycznej lub realizację przedsięwzięć zmniejszających zapotrzebowanie na tę energię, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki kieruje się:
 - 1) polityką energetyczną państwa;
 - 2) bezpieczeństwem systemu elektroenergetycznego;
 - 3) wymaganiami dotyczącymi ochrony zdrowia i środowiska oraz bezpieczeństwa publicznego;

- 4) efektywnością energetyczną i ekonomiczną przedsięwzięcia;
- 5) lokalizacją budowy nowych mocy wytwórczych energii elektrycznej;
- 6) rodzajem paliw przeznaczonych do wykorzystania w nowych mocach wytwórczych energii elektrycznej.

6. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje Komisji Europejskiej warunki przetargu w terminie umożliwiającym ich opublikowanie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej co najmniej na 6 miesięcy przed dniem zamknięcia składania ofert o przystąpieniu do przetargu.
7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zawiera z uczestnikiem przetargu, którego oferta została wybrana, umowę, w której określa się w szczególności obowiązki uczestnika, rodzaje instrumentów, o których mowa w ust. 2, oraz zasady rozliczania wsparcia finansowego wynikającego z tych instrumentów.
8. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, tryb ogłaszania przetargu na budowę nowych mocy wytwórczych energii elektrycznej lub realizację przedsięwzięć zmniejszających zapotrzebowanie na energię elektryczną zapewniający właściwe poinformowanie podmiotów zainteresowanych przetargiem, a także szczegółowe wymagania co do zawartości dokumentacji przetargowej oraz warunki i tryb organizowania i przeprowadzania przetargu, kierując się potrzebą zapewnienia przejrzystych warunków i kryteriów przetargu oraz równoprawnego traktowania jego uczestników.”;

24) w art. 18:

- a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) finansowanie oświetlenia ulic, placów i dróg publicznych znajdujących się na terenie gminy.”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Gmina realizuje zadania, o których mowa w ust. 1, zgodnie z polityką energetyczną państwa, miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego albo ustaleniami zawartymi w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.”;

25) w art. 19 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

- „5. Projekt założeń podlega opiniowaniu przez samorząd województwa w zakresie koordynacji współpracy z innymi gminami oraz przez wojewodę w zakresie zgodności z polityką energetyczną państwa.”;

26) art. 21a otrzymuje brzmienie:

- „Art. 21 a. Organami właściwymi w sprawach regulacji gospodarki paliwami i energią dla:

- 1) jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, jednostek organizacyjnych Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz jednostek organizacyjnych więziennictwa podległych Ministrowi Sprawiedliwości są inspekcje gospodarki energetycznej powoływane przez właściwych ministrów w uzgodnieniu z Prezesem URE;
- 2) jednostek organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu są inspekcje gospodarki energetycznej powoływane przez Szefów tych Agencji w uzgodnieniu z Prezesem URE.”;

27) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23.1. Prezes URE reguluje działalność przedsiębiorstw energetycznych zgodnie z ustawą i polityką energetyczną państwa, zmierzając do równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców paliw i energii.

2. Do zakresu działania Prezesa URE należy:
 - 1) udzielanie i cofanie koncesji;
 - 2) zatwierdzanie i kontrolowanie stosowania taryf paliw gazowych, energii elektrycznej i ciepła pod względem zgodności z zasadami określonymi w art. 44, 45 i 46, w tym analizowanie i weryfikowanie kosztów przyjmowanych przez przedsiębiorstwa energetyczne jako uzasadnione do kalkulacji cen i stawek opłat w taryfach;
 - 3) ustalanie:
 - a) współczynników korekcyjnych określających projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego oraz zmianę warunków wykonywania przez to przedsiębiorstwo danego rodzaju działalności gospodarczej,
 - b) okresu obowiązywania taryf i współczynników korekcyjnych, o których mowa w lit. a,
 - c) wysokości uzasadnionego zwrotu z kapitału, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1, dla przedsiębiorstw energetycznych przedkładających taryfy do zatwierdzenia,
 - d) maksymalnego udziału opłat stałych w łącznych opłatach za świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji dla poszczególnych grup odbiorców w taryfach dla paliw gazowych i energii, w przypadkach gdy wymaga tego ochrona interesów odbiorców;
 - 4) kontrolowanie wykonania obowiązków, o których mowa w art. 9a;

- 5) uzgadnianie projektów planów, o których mowa w art. 16;
- 6) wyznaczanie operatorów systemów, o których mowa w art. 9h ust. 1;
- 7) udzielanie i cofanie zwolnienia z obowiązku świadczenia usług, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 i art. 4e ust. 1;
- 8) zatwierdzanie instrukcji ruchu i eksploatacji sieci w zakresie bilansowania systemu i zarządzania ograniczeniami systemowymi;
- 9) organizowanie i przeprowadzanie przetargów dotyczących:
 - a) wylaniania sprzedawców z urzędu,
 - b) budowy nowych mocy wytwórczych energii elektrycznej i realizacji przedsięwzięć zmniejszających zapotrzebowanie na energię elektryczną;
- 10) kontrolowanie standardów jakościowych obsługi odbiorców oraz kontrolowanie na wniosek odbiorcy dotrzymania parametrów jakościowych paliw gazowych i energii elektrycznej;
- 11) kontrolowanie realizacji obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1228/2003/WE z dnia 26 czerwca 2003 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej (Dz. Urz. WE L 176 z 15.07.2003);
- 12) rozstrzyganie sporów w zakresie określonym w art. 8 ust. 1;
- 13) nakładanie kar pieniężnych na zasadach określonych w ustawie;
- 14) współdziałanie z właściwymi organami w przeciwdziałaniu praktykom przedsiębiorstw energetycznych ograniczającym konkurencję;
- 15) ustalanie metod kontroli i podejmowanie działań dla poprawy efektywności przedsiębiorstw energetycznych;
- 16) określanie i publikowanie wskaźników i cen wskaźnikowych istotnych dla procesu kształtowania taryf;
- 17) publikowanie informacji służących zwiększeniu efektywności użytkowania paliw i energii;
- 18) zbieranie i przetwarzanie informacji dotyczących przedsiębiorstw energetycznych, w tym obliczanie i ogłaszanie w terminie do dnia 31 marca każdego roku:
 - a) średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła,
 - b) średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym

- w poprzednim roku kalendarzowym;
 - 19) gromadzenie informacji o projektach inwestycyjnych będących w obszarze zainteresowania Unii Europejskiej i przekazywanie ich do Komisji Europejskiej, w terminie do dnia 15 kwietnia każdego roku, oraz przekazywanie do Komisji Europejskiej informacji, o których mowa w art. 9c ust. 11;
 - 20) monitorowanie funkcjonowania systemu gazowego i elektroenergetycznego w zakresie:
 - a) zasad zarządzania i rozdziału przepustowości połączeń międzysystemowych, z którymi istnieją wzajemne połączenia, we współpracy z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
 - b) mechanizmów bilansowania systemu gazowego lub systemu elektroenergetycznego i zarządzania ograniczeniami w krajowym systemie gazowym i elektroenergetycznym,
 - c) warunków przyłączania podmiotów do sieci i ich realizacji oraz dokonywania napraw tej sieci,
 - d) wypełniania obowiązku publikowania przez operatorów systemów przesyłowych i dystrybucyjnych informacji dotyczących połączeń międzysystemowych, korzystania z sieci i rozdziału zdolności przesyłowych stronom umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, z uwzględnieniem konieczności traktowania tych informacji jako poufnych ze względów handlowych,
 - e) warunków świadczenia usług magazynowania paliw gazowych, usług skraplania gazu ziemnego oraz innych usług świadczonych przez przedsiębiorstwo energetyczne,
 - f) bezpieczeństwa dostarczania paliw gazowych i energii elektrycznej,
 - g) wypełniania przez operatorów systemów przesyłowych i dystrybucyjnych ich zadań,
 - h) wypełniania przez przedsiębiorstwo energetyczne obowiązków wymienionych w art. 44;
 - 21) wydawanie oraz umarzanie świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1;
 - 22) wykonywanie innych zadań określonych w ustawie lub ustawach odrębnych.
 - 3. W sprawach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 5, z wyjątkiem spraw wymienionych w art. 32 ust. 1 pkt 4, niezbędna jest opinia właściwego miejscowo zarządu województwa.
 - 4. Nieprzedstawienie przez zarząd województwa opinii w sprawach wymienionych w ust. 2 pkt 1 i 5, w terminie 14 dni od dnia wpłynięcia sprawy do zaopiniowania, jest równoznaczne z wydaniem pozytywnej opinii.”;
- 28) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Prezes URE składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki corocznie, w terminie do końca pierwszego kwartału, sprawozdanie ze swojej działalności, w tym ocenę bezpieczeństwa dostarczania paliw gazowych i energii elektrycznej, stosownie do zakresu działania określonego w art. 23 ust. 2, oraz przedstawia, na jego żądanie, informacje z zakresu swojej działalności.”;
- 29) art. 28 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 28. Prezes URE ma prawo wglądu do ksiąg rachunkowych przedsiębiorstwa energetycznego oraz może żądać przedstawienia informacji dotyczących wykonywanej przez to przedsiębiorstwo działalności gospodarczej, w tym informacji o jego projektach inwestycyjnych, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.”;
- 30) w art. 31 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) średnich cenach, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18.”;
- 31) w art. 32:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Uzyskania koncesji wymaga wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie:
 - 1) wytwarzania paliw lub energii, z wyłączeniem: wytwarzania paliw stałych lub paliw gazowych, wytwarzania energii elektrycznej w źródłach o łącznej mocy nieprzekraczającej 50 MW niezaliczanych do odnawialnych źródeł energii, wytwarzania energii elektrycznej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła w źródłach o łącznej mocy nieprzekraczającej 5 MW niezaliczanych do odnawialnych źródeł energii, wytwarzania ciepła w źródłach o łącznej mocy nieprzekraczającej 5 MW;
 - 2) magazynowania paliw gazowych w instalacjach magazynowych, skraplania gazu ziemnego i regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego, jak również magazynowania

paliw ciekłych, z wyłączeniem: lokalnego magazynowania gazu płynnego w instalacjach o przepustowości poniżej 1 MJ/s oraz magazynowania paliw ciekłych w obrocie detalicznym;

- 3) przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, z wyłączeniem: dystrybucji paliw gazowych w sieci o przepustowości poniżej 1 MJ/s oraz przesyłania lub dystrybucji ciepła, jeżeli łączna moc zamówiona przez odbiorców nie przekracza 5 MW;
- 4) obrotu paliwami lub energią, z wyłączeniem: obrotu paliwami stałymi, obrotu energią elektryczną za pomocą instalacji o napięciu poniżej 1 kV będącej własnością odbiorcy, obrotu paliwami gazowymi, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 100 000 euro, obrotu gazem płynnym, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza 10 000 euro, oraz obrotu paliwami gazowymi lub energią elektryczną dokonywanego na giełdach towarowych przez towarowe domy maklerskie prowadzące działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi na podstawie ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych jak również obrotu ciepłem, jeżeli moc zamówiona przez odbiorców nie przekracza 5 MW.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. Uzyskania koncesji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie wymaga wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania ciepła uzyskiwanego w przemysłowych procesach technologicznych, a także gdy wielkość mocy zamówionej przez odbiorców nie przekracza 5 MW.”;

32) w art. 33 uchyla się ust. 4;

33) w art. 34 w ust. 4 wyrazy „poniżej 5 MW” zastępuje się wyrazami „nieprzekraczającej 5 MW”;

34) w art. 37 w ust. 1 w pkt 5 w lit. a wyrazy „w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 9 ust. 1” zastępuje się wyrazami „w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1-4, 7 i 8”;

35) w art. 41 w ust. 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

- „3) w przypadku zmiany, w zakresie określonym w ustawie, warunków wykonywanej działalności gospodarczej objętej koncesją.”;

36) art. 44 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 44.1. Przedsiębiorstwo energetyczne, zapewniając równoprawne traktowanie odbiorców oraz eliminowanie subsydiowania skrośnego, jest obowiązane prowadzić ewidencję księgową w sposób umożliwiający odrębne obliczenie kosztów i przychodów, zysków i strat dla

wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) dostarczania paliw gazowych lub energii, w tym kosztów stałych, kosztów zmiennych i przychodów, odrębnie dla wytwarzania, przesyłania, dystrybucji i obrotu paliwami gazowymi lub energią, magazynowania paliw gazowych i skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, a także w odniesieniu do grup odbiorców określonych w taryfie, w tym sprzedaży paliw gazowych lub energii odbiorcom, którzy mają prawo wyboru sprzedawcy, i odbiorcom, którzy nie mają prawa wyboru sprzedawcy;
 - 2) niezwiązanym z działalnością wymienioną w pkt 1.
2. Przedsiębiorstwa energetyczne są obowiązane do sporządzania i przechowywania sprawozdań finansowych dotyczących poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie dostarczania paliw gazowych lub energii, zawierających bilans oraz rachunek zysków i strat za okresy sprawozdawcze, na zasadach i w trybie określonych w przepisach o rachunkowości.
3. Przedsiębiorstwa energetyczne, które nie są obowiązane na podstawie odrębnych przepisów do publikowania sprawozdań finansowych, udostępniają te sprawozdania do publicznego wglądu w swojej siedzibie.”;

37) w art. 45:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Przedsiębiorstwa energetyczne ustalają taryfy dla paliw gazowych lub energii, stosownie do zakresu wykonywanej działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 32 ust. 1; taryfy należy kalkulować w sposób zapewniający:

- 1) pokrycie kosztów uzasadnionych działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych w zakresie wytwarzania, przetwarzania, przesyłania, dystrybucji lub obrotu paliwami gazowymi i energią oraz magazynowania, skraplania lub regazyfikacji paliw gazowych, wraz z uzasadnionym zwrotem z kapitału zaangażowanego w tę działalność;
- 2) pokrycie kosztów uzasadnionych ponoszonych przez operatorów systemów przesyłowych i dystrybucyjnych w związku z realizacją ich zadań;
- 3) ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

- „5. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii kalkulują stawki opłat za usługi przesyłania lub dystrybucji w taki sposób, aby

udział opłat stałych w łącznych opłatach za świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji dla danej grupy odbiorców nie był większy niż ustalony przez Prezesa URE.”;

38) w art. 45a:

- a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. W przypadku gdy miejsce zainstalowania układu pomiarowo-rozliczeniowego służącego do rozliczeń z przedsiębiorstwem energetycznym za dostarczone ciepło jest wspólne dla dwóch lub więcej budynków wielolokalowych, właściciele lub zarządcy tych budynków wyposażają je w układy pomiarowo-rozliczeniowe, w celu rozliczenia kosztów zakupu ciepła na poszczególne budynki.”,
- b) dodaje się ust. 8-12 w brzmieniu:
- „8. Koszty zakupu ciepła, o których mowa w ust. 2, rozlicza się w części dotyczącej:
- 1) ogrzewania, stosując metody wykorzystujące:
 - a) dla lokali mieszkalnych i użytkowych:
 - wskazania ciepłomierzy,
 - wskazania urządzeń wskaźnikowych niebędących przyrządami pomiarowymi w rozumieniu przepisów metrologicznych, wprowadzonych do obrotu na zasadach i w trybie określonych w przepisach o systemie oceny zgodności,
 - powierzchnię lub kubaturę tych lokali,
 - b) dla wspólnych części budynku wielolokalowego użytkowanych przez osoby, o których mowa w ust. 2, powierzchnię lub kubaturę tych części odpowiednio w proporcji do powierzchni lub kubatury zajmowanych lokali;
 - 2) przygotowania ciepłej wody użytkowej dostarczanej centralnie przez instalację w budynku wielolokalowym, stosując metody wykorzystujące:
 - a) wskazania wodomierzy ciepłej wody w lokalach,
 - b) liczbę osób zamieszkałych stale w lokalu.
9. Właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego dokonuje wyboru metody rozliczania całkowitych kosztów zakupu ciepła na poszczególne lokale mieszkalne i użytkowe w tym budynku, tak aby wybrana metoda, uwzględniając współczynniki wyrównawcze zużycia ciepła na ogrzewanie, wynikające z położenia lokalu w bryle budynku przy jednoczesnym zachowaniu prawidłowych warunków eksploatacji budynku określonych w odrębnych przepisach, stymulowała energooszczędne zachowania oraz zapewniała ustalanie opłat, o których mowa w ust. 4, w sposób odpowiadający zużyciu

ciepła na ogrzewanie i przygotowanie ciepłej wody użytkowej.

10. Właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego wprowadza wybraną metodę, o której mowa w ust. 9, w formie wewnętrznego regulaminu rozliczeń ciepła przeznaczonego na ogrzewanie tego budynku i przygotowanie ciepłej wody użytkowej dostarczanej centralnie poprzez instalację w budynku, zwanego dalej „regulaminem rozliczeń”; regulamin rozliczeń podaje się do wiadomości osobom, o których mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia jego wprowadzenia do stosowania.
11. W przypadku gdy właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego wprowadził metodę, o której mowa w ust. 9, wykorzystującą ciepłomierze i urządzenia wymienione w ust. 8 pkt 1 lit. a tiret drugie oraz pkt 2 lit. a, osoba, o której mowa w ust. 2, udostępnia swoje pomieszczenia w celu zainstalowania lub wymiany tych ciepłomierzy i urządzeń oraz umożliwia dokonywanie ich kontroli i odczytu wskazań w celu rozliczania kosztów zużytego ciepła w tym budynku.
12. W przypadku stosowania w budynku wielolokalowym metody, o której mowa w ust. 9, wykorzystującej wskazania urządzeń wymienionych w ust. 8 pkt 1 lit. a tiret drugie, regulamin rozliczeń powinien dopuszczać możliwość zamiennego rozliczania opłat za ciepło dla lokali mieszkalnych lub użytkowych na podstawie ich powierzchni lub kubatury oraz określać warunki stosowania zamiennego rozliczania.”;

39) uchyla się art. 45b;

40) art. 46 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 46.1. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa URE, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady kształtowania i kalkulacji taryf dla paliw gazowych oraz szczegółowe zasady rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi, biorąc pod uwagę: politykę energetyczną państwa, zapewnienie pokrycia uzasadnionych kosztów przedsiębiorstw energetycznych, w tym kosztów ich rozwoju, ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i opłat, poprawę efektywności dostarczania i wykorzystywania paliw gazowych, równoprawne traktowanie odbiorców, eliminowanie subsydiowania skrośnego oraz przejrzystość cen i stawek opłat.
2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać w szczególności:
 - 1) kryteria podziału odbiorców na grupy taryfowe;

- 2) szczegółowe zasady ustalania opłat za przyłączenie do sieci, w tym sposób kalkulowania stawek opłat za przyłączenie;
 - 3) rodzaje cen i stawek opłat dla każdej koncesjonowanej działalności gospodarczej oraz sposób ich kalkulowania;
 - 4) sposób uwzględniania w taryfach poprawy efektywności i zmiany warunków działalności wykonywanej przez przedsiębiorstwa energetyczne;
 - 5) sposób prowadzenia rozliczeń z odbiorcami oraz rozliczeń między przedsiębiorstwami energetycznymi;
 - 6) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych paliw gazowych i standardów jakościowych obsługi odbiorców;
 - 7) sposób ustalania opłat za przekroczenia mocy;
 - 8) sposób ustalania opłat za nielegalny pobór paliw gazowych;
 - 9) zakres usług wykonywanych na dodatkowe zlecenie odbiorcy i sposób ustalania opłat za te usługi.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa URE, określi, w drodze rozporządzenia, szczególne zasady kształtowania i kalkulacji taryf dla energii elektrycznej oraz szczególne zasady rozliczeń w obrocie energią elektryczną, biorąc pod uwagę: politykę energetyczną państwa, zapewnienie pokrycia uzasadnionych kosztów przedsiębiorstw energetycznych, w tym kosztów ich rozwoju, ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i opłat, poprawę efektywności dostarczania i wykorzystywania energii elektrycznej, równoprawne traktowanie odbiorców, eliminowanie subsydiowania skrośnego oraz przejrzystość cen i stawek opłat.
4. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, powinno określać w szczególności:
- 1) kryteria podziału odbiorców na grupy taryfowe;
 - 2) podział podmiotów przyłączanych na grupy przyłączeniowe;
 - 3) szczególne zasady ustalania opłat za przyłączenie do sieci, w tym sposób kalkulowania stawek opłat za przyłączenie;
 - 4) rodzaje cen i stawek opłat dla każdej koncesjonowanej działalności gospodarczej oraz sposób ich kalkulowania;
 - 5) sposób uwzględniania w taryfach:
 - a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia,
 - b) kosztów zakupu energii elektrycznej, o których mowa w art. 9a ust. 6 i 8,
 - c) rekompensat, o których mowa w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1228/2003/WE z dnia 26 czerwca 2003 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej,
 - d) kosztów, o których mowa w art. 45 ust. 1a;
 - 6) sposób uwzględniania w taryfach poprawy efektywności i zmiany warunków wykonywanej działalności przez przedsiębiorstwa energetyczne;
 - 7) sposób prowadzenia rozliczeń z odbiorcami oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi, w tym w zakresie określonym w art. 45 ust. 1a;
 - 8) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi odbiorców;
 - 9) sposób ustalania opłat za ponadumowny pobór energii biernej i przekroczenia mocy;
 - 10) sposób ustalania opłat za nielegalny pobór energii elektrycznej;
 - 11) zakres usług wykonywanych na dodatkowe zlecenie odbiorcy i sposób ustalania opłat za te usługi.
5. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa URE, określi, w drodze rozporządzenia, szczególne zasady kształtowania i kalkulacji taryf dla ciepła oraz szczególne zasady rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło, biorąc pod uwagę: politykę energetyczną państwa, zapewnienie pokrycia uzasadnionych kosztów przedsiębiorstw energetycznych, w tym kosztów ich rozwoju, ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i opłat, poprawę efektywności dostarczania i wykorzystywania ciepła, równoprawne traktowanie odbiorców, eliminowanie subsydiowania skrośnego oraz przejrzystość cen i stawek opłat.
6. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, powinno określać w szczególności:
- 1) kryteria podziału odbiorców na grupy taryfowe;
 - 2) szczególne zasady ustalania opłat za przyłączenie do sieci, w tym sposób kalkulowania stawek opłat za przyłączenie;
 - 3) rodzaje cen i stawek opłat dla każdej koncesjonowanej działalności gospodarczej oraz sposób ich kalkulowania;
 - 4) sposób uproszczonej kalkulacji taryf dla ciepła wytwarzanego w źródle, którego zainstalowana moc cieplna nie przekracza 5 MW;

- 5) sposób uwzględniania w taryfach kosztów zakupu ciepła, o którym mowa w art. 9a ust. 7;
- 6) sposób uwzględniania w taryfach poprawy efektywności i zmiany warunków wykonywanej działalności przez przedsiębiorstwa energetyczne;
- 7) sposób prowadzenia rozliczeń z odbiorcami oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi;
- 8) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych nośnika ciepła i standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 9) sposób ustalania opłat za nielegalny pobór ciepła.”;

41) w art. 47:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1. Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje ustalają taryfy dla paliw gazowych i energii, które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa URE, oraz proponują okres ich obowiązywania. Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje przedkładają Prezesowi URE taryfy z własnej inicjatywy lub na żądanie Prezesa URE.
 2. Prezes URE zatwierdza taryfę bądź odmawia jej zatwierdzenia w przypadku stwierdzenia niezgodności taryfy z zasadami i przepisami, o których mowa w art. 44-46.”
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2d w brzmieniu:
 - „2a. Prezes URE, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, zatwierdza, na okres nie dłuższy niż 3 lata, taryfę zawierającą ceny i stawki opłat w wysokości nie wyższej niż ceny i stawki opłat obowiązujące przed jej przedłożeniem Prezesowi URE, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:
 - 1) zawarte w taryfie warunki stosowania cen i stawek opłat nie uległy zmianie;
 - 2) udokumentowane i opisane we wniosku zmiany zewnętrznych warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, której dotyczy taryfa, nie uzasadniają obniżenia cen i stawek opłat zawartych w taryfie;
 - 3) dla proponowanego we wniosku okresu obowiązywania taryfy lub dla części tego okresu nie został ustalony współczynnik korekcyjny, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 3 lit. a.
 - 2b. W przypadku udokumentowanej zmiany zewnętrznych warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej Prezes URE może ustalić z urzędu, w drodze decyzji, współczynniki korekcyjne, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 3 lit. a, wynikające wyłącznie ze zmiany warunków zewnętrz-

nych, które przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane stosować w odniesieniu do cen i stawek opłat określonych w taryfie, o której mowa w ust. 2a, do czasu wejścia w życie nowej taryfy wprowadzonej w trybie określonym w ust. 2.

- 2c. W przypadku upływu okresu, na jaki została ustalona taryfa, do dnia wejścia w życie nowej taryfy stosuje się taryfę dotychczasową, jeżeli:
 - 1) decyzja Prezesa URE nie została wydana albo
 - 2) toczy się postępowanie odwoławcze od decyzji Prezesa URE.
- 2d. Taryfy dotychczasowej, o której mowa w ust. 2c, nie stosuje się, jeżeli decyzja Prezesa URE odmawiająca zatwierdzenia taryfy jest uzasadniona koniecznością obniżenia cen i stawek opłat poniżej cen i stawek opłat zawartych w dotychczasowej taryfie i wynika z udokumentowanych i opisanych zmian zewnętrznych warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej.”;

42) art. 50 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 50. W sprawach nieuregulowanych przepisami niniejszej ustawy w zakresie działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych, w tym przeprowadzania przez Prezesa URE kontroli zgodności wykonywanej działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych z udzieloną koncesją, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.”;

43) w art. 52:

- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie efektywności energetycznej, jakie powinny spełniać urządzenia, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność ochrony interesów odbiorców końcowych.”
- b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
 - „5. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wymagania dotyczące dokumentacji technicznej, o której mowa w ust. 1, oraz stosowania etykiet i charakterystyk technicznych, o których mowa w ust. 2,
 - 2) wzory etykiet, o których mowa w ust. 2 – uwzględniając konieczność zapewnienia efektywnego użytkowania urządzeń poprzez powszechny dostęp do informacji o efektywności energetycznej tych urządzeń.”;

44) w art. 54:

- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
 - „1a. Sprawdzenie spełnienia wymagań kwalifikacyjnych powtarza się co pięć lat.

- 1b. W razie stwierdzenia, że eksploatacja urządzeń, instalacji i sieci jest prowadzona niezgodnie z przepisami dotyczącymi ich eksploatacji, na wniosek pracodawcy, inspektora pracy, Prezesa URE lub innego organu właściwego w sprawach regulacji gospodarki paliwami i energią, o którym mowa w art. 21 a, sprawdzenie spełnienia wymagań kwalifikacyjnych należy powtórzyć przed upływem pięciu lat.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Komisje kwalifikacyjne są powoływane na okres 5 lat przez:
- 1) Prezesa URE;
 - 2) właściwych ministrów i Szefów Agencji, o których mowa w art. 21a – w zakresie eksploatacji urządzeń i instalacji gazowych, elektrycznych i ciepłych w jednostkach organizacyjnych podległych tym ministrom lub Szefom Agencji lub przez nich nadzorowanych;
 - 3) ministra właściwego do spraw transportu – w zakresie eksploatacji urządzeń i instalacji energetycznych stosowanych w jednostkach organizacyjnych transportu kolejowego.”,
- c) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:
- „3b. Organ uprawniony do powoływania komisji kwalifikacyjnych może odwołać komisję kwalifikacyjną na wniosek jednostki organizacyjnej, przy której ją powołano, w przypadku:
- 1) rezygnacji jednostki organizacyjnej, przy której powołano komisję kwalifikacyjną, z dalszego prowadzenia tej komisji;
 - 2) odwołania części członków komisji kwalifikacyjnej, uniemożliwiającego dalsze wykonywanie zadań przez tę komisję.”;
- 45) w art. 56:
- a) w ust. 1:
- w pkt 1 wyrazy „art. 9 ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „art. 9 ust. 1-4”;
 - pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) nie przestrzega obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia lub nie uiszcza opłaty zastępczej, o których mowa w art. 9a ust. 1, lub nie przestrzega obowiązków zakupu energii elektrycznej lub ciepła, o których mowa w art. 9a ust. 6-8”;
 - po pkt 1a dodaje się pkt 1b-1d w brzmieniu:

„1b) nie przedkłada Prezesowi URE do zatwierdzenia części instrukcji, o których mowa w art. 9g ust. 7 lub 9;

1c) nie przedstawia informacji, o których mowa w art. 9j ust. 6;

1d) nie przestrzega obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1228/2003/WE z dnia 26 czerwca 2003 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej”;
- po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) nie przedkłada do zatwierdzenia taryfy wbrew żądaniu Prezesa URE, o którym mowa w art. 47 ust. 1”;

- po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) świadomie lub w wyniku niedbalstwa wprowadza w błąd Prezesa URE w zakresie przedstawianych na jego żądanie informacji, o których mowa w art. 28”;
- pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) z nieuzasadnionych powodów zwleka z powiadomieniem Prezesa URE lub zainteresowanego podmiotu o odmowie zawarcia umów, o których mowa w art. 4g ust. 1 lub art. 7 ust. 1”;
- dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) z nieuzasadnionych powodów nie występuje do Prezesa URE z wnioskiem, o którym mowa w art. 4h ust. 2”;

b) ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:

„2a. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1a nie może być niższa niż:

 - 1) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_o = 1,3 \times (O_z - O_{zz}),$$
 gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_o – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

O_z – opłatę zastępczą, obliczoną zgodnie z art. 9a ust. 2, wyrażoną w złotych,

O_{zz} – uiszczoną opłatę zastępczą, wyrażoną w złotych;
 - 2) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 6, obliczona według wzoru:

$$K_{oz} = C_e \times (E_{\infty} - E_{zo}),$$
 gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_{oz} – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

C_e – średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

E_{∞} – ilość oferowanej do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii, wyrażoną w MWh,

E_{zo} – ilość zakupionej energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii w danym roku, wyrażoną w MWh;

- 3) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 8, obliczona według wzoru:

$$K_s = C_s \times (E_o - E_z),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_s – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

C_s – średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. a, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

E_o – ilość oferowanej do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, wynikającą z obowiązku zakupu w danym roku, wyrażoną w MWh,

E_z – ilość zakupionej energii elektrycznej wytworzonej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła w danym roku, wyrażoną w MWh.

- 2b. Wpływy z tytułu kar pieniężnych wymierzanych w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1a za niewypełnianie obowiązków, o których mowa w art. 9a ust. 1 i 6-8, stanowią dochód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.”,
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Kara pieniężna jest płatna na konto właściwego urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 2b.”,
- d) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:
- „8. Prezes URE niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zmianach przepisów w zakresie kar pieniężnych i o działaniach podejmowanych w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1228/2003/WE z dnia 26 czerwca 2003 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.⁶⁾) w art. 401 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z opłat zastępczych, o których mowa w art. 9a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504,

z późn. zm.⁶⁾), oraz wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 1a tej ustawy.”.

Art. 3. Do dnia 31 grudnia 2010 r. opłatę za przyłączenie, o której mowa w art. 7 ust. 8 ustawy wymienionej w art. 1, w odniesieniu do przyłączenia do sieci elektroenergetycznej odnawialnych źródeł energii o mocy elektrycznej wyższej niż 5 MW, pobiera się w wysokości jednej drugiej obliczonej opłaty.

Art. 4. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, minister właściwy do spraw gospodarki, w odniesieniu do paliw gazowych i energii elektrycznej, powiadomi Komisję Europejską o podjętych działaniach w celu realizacji obowiązków w zakresie ochrony interesów odbiorców i ochrony środowiska oraz ich możliwym wpływie na konkurencję krajową i międzynarodową, a także o podjętych działaniach w celu realizacji usług transportu gazu ziemnego przy użyciu gazociągów kopalnianych.

Art. 5. 1. Pierwsze ogłoszenie sprawozdania, o którym mowa w art. 15b ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, nastąpi w terminie 5 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Pierwsze przekazanie Komisji Europejskiej sprawozdania, o którym mowa w art. 15b ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, nastąpi w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Prezes URE powiadomi Komisję Europejską o obowiązujących przepisach w zakresie kar i działaniach podjętych dla zapewnienia przestrzegania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1228/2003/WE z dnia 26 czerwca 2003 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej.

Art. 7. Do czasu wyznaczenia przez Prezesa URE operatorów, o których mowa w art. 9h ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2006 r., przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zadania operatorów systemów stają się operatorami systemów w takim zakresie, w jakim pełniły funkcje tych operatorów.

Art. 8. 1. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy operatorzy systemów przesyłowych przedłożą Prezesowi URE do zatwierdzenia części instrukcji, o których mowa w art. 9g ust. 7 ustawy wymienionej w art. 1.

5) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202.

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 34, poz. 293, Nr 91, poz. 875, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 62, poz. 552.

2. Do czasu zatwierdzenia przez Prezesa URE części instrukcji, o których mowa w art. 9g ust. 7 i 9 ustawy wymienionej w art. 1, operatorzy systemów przesyłowych i dystrybucyjnych prowadzą ruch i eksploatację sieci na zasadach obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. 1. Do czasu:

- 1) wyodrębnienia z przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo zajmującego się dystrybucją i obrotem paliwami gazowymi lub energią elektryczną operatora systemu dystrybucyjnego lub operatora systemu połączonego jako podmiotu niezależnego pod względem formy prawnej albo
- 2) wylonienia, w drodze przetargu, lub wyznaczenia przez Prezesa URE sprzedawcy z urzędu, na zasadach określonych w art. 9i ustawy wymienionej w art. 1 – dla obszaru działania operatora systemu dystrybucyjnego wymienionego w art. 9d ust. 7 ustawy wymienionej w art. 1, będącego przedsiębiorstwem zintegrowanym pionowo i zajmującym się dystrybucją i obrotem paliwami gazowymi lub energią elektryczną
 - przedsiębiorstwo zintegrowane pionowo, o którym mowa w pkt 1 i 2, jest obowiązane do zawarcia umowy sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej z odbiorcami tych paliw lub energii, przyłączonymi do sieci tego przedsiębiorstwa na zasadzie równoprawnego traktowania.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, są zawierane, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki dostarczania przez przedsiębiorstwo zintegrowane pionowo wymienione w ust. 1 paliw gazowych lub energii elektrycznej, a żądający zawarcia umowy sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej spełnia warunki odbioru tych paliw lub energii.

3. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne wymienione w ust. 1 odmówi zawarcia umowy sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej, jest obowiązane niezwłocznie pisemnie powiadomić o odmowie jej zawarcia Prezesa URE i podmiot występujący o zawarcie tej umowy, podając uzasadnienie odmowy.

Art. 10. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne spełniające łącznie następujące warunki:

- 1) wyodrębnione z przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo w celu zapewnienia operatorowi systemu dystrybucyjnego niezależności pod względem formy prawnej w rozumieniu art. 9d ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1,
- 2) posiadające koncesję na obrót paliwami gazowymi lub energią elektryczną,
- 3) zajmujące się sprzedażą paliw gazowych lub energii elektrycznej odbiorcom tych paliw lub energii, przyłączonym do sieci operatora, o którym mowa w pkt 1
 - jest obowiązane, do dnia 30 czerwca 2007 r., świadczyć usługę kompleksową odbiorcom niekorzystającym z prawa wyboru sprzedawcy, przyłączonym do sieci operatora systemu dystrybucyjnego, o którym mowa w pkt 1.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, w okresie od dnia 1 lipca 2007 r. do czasu wyznaczenia przez Prezesa URE lub wylonienia w drodze przetargu sprzedawcy z urzędu, na zasadach określonych w art. 9i ustawy wymienionej w art. 1, wykonuje zadania sprzedawcy z urzędu dla odbiorców przyłączonych do sieci operatora systemu dystrybucyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

Art. 11. Do czasu wylonienia, w drodze przetargu, lub wyznaczenia przez Prezesa URE sprzedawcy z urzędu, na zasadach określonych w art. 9i ustawy wymienionej w art. 1, obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 6 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wykonują przedsiębiorstwa energetyczne obowiązane na podstawie art. 9 do zawarcia umowy sprzedaży z odbiorcami energii elektrycznej albo na podstawie art. 10 do świadczenia usługi kompleksowej odbiorcom energii elektrycznej; obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dotyczy źródeł przyłączonych do sieci, do której są przyłączeni odbiorcy energii elektrycznej, z którymi przedsiębiorstwo energetyczne ma obowiązek zawrzeć umowę sprzedaży albo którym ma obowiązek świadczyć usługę kompleksową.

Art. 12. 1. Do świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii od dnia 1 stycznia 2005 r. i wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy tej ustawy.

2. Przedsiębiorstwa energetyczne, którym przekazano świadectwa pochodzenia, o których mowa w ust. 1, na podstawie art. 9e ust. 6 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są obowiązane poinformować Prezesa URE o posiadanych świadectwach, w terminie do dnia 15 października 2005 r.

3. Prezes URE przekazuje podmiotowi prowadzącemu rejestr świadectw pochodzenia, o którym mowa w art. 9e ust. 9 ustawy wymienionej w art. 1, w terminie do dnia 30 października 2005 r.:

- 1) informacje o wydanych świadectwach pochodzenia, o których mowa w ust. 1;
- 2) nazwy i adresy przedsiębiorstw energetycznych, którym przekazano świadectwa pochodzenia, o których mowa w ust. 1, na podstawie art. 9e ust. 6 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 3) informacje o świadectwach pochodzenia przekazanych przedsiębiorstwom, o których mowa w pkt 2.

Art. 13. Prezes URE ogłosi średnie ceny, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. a i b ustawy wymienionej w art. 1, za rok 2004, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14. Przepis art. 9a ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1 stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Art. 15. 1. Dotychczasowe założenia polityki energetycznej państwa, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 1, stają się polityką energetyczną państwa, o której mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do dnia 30 września 2007 r. minister właściwy do spraw gospodarki przedłoży Radzie Ministrów projekt polityki energetycznej państwa, o której mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 16. Świadectwa kwalifikacyjne, o których mowa w art. 54 ustawy wymienionej w art. 1, wydane bezterminowo na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują moc przez okres 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 17. Koncesje wydane na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie przesyłania i dystrybucji paliw lub energii stają się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy koncesjami na przesyłanie lub dystrybucję, stosownie do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw lub energii.

Art. 18. Taryfy zatwierdzone i taryfy obowiązujące przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres, na który zostały zatwierdzone.

Art. 19. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy tej ustawy.

Art. 20. Przepisy art. 47 ust. 2a-2b ustawy wymienionej w art. 1, stosuje się do taryf opracowanych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 46 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 21. Przepisy wykonawcze wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie upoważnień zmienionych tą ustawą zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 22. Przepisy:

- 1) art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1, art. 4e ust. 1 i art. 4j ustawy wymienionej w art. 1, w zakresie dotyczącym odbiorców paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym,
- 2) art. 9d ustawy wymienionej w art. 1, w zakresie dotyczącym obowiązku uzyskania niezależności, pod względem formy prawnej, operatorów systemów dystrybucyjnych – stosuje się od dnia 1 lipca 2007 r.

Art. 23. Przepisy art. 9 ust. 5 i 6 ustawy wymienionej w art. 1 stosuje się do dnia 31 grudnia 2010 r.

Art. 24. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 9a, art. 9e i art. 56 ust. 1 pkt 1a, ust. 2a i 2b ustawy wymienionej w art. 1 oraz art. 2, art. 11, art. 12 i art. 14, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2005 r.;
- 2) art. 9i ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2007 r.

Elektrownia Kozienice

ROZSTRZYGANIE SPORÓW Z ZAKRESU TPA – UPRAWNIENIA PREZESA UOKIK W ŚWIETLE KOMPETENCJI PREZESA URE

dr Zdzisław Muras, Katarzyna Szwed-Lipińska

Uwagi wstępne

Problematyka rozdziału kompetencji organów ds. ochrony konkurencji i konsumentów oraz organów regulacyjnych stanowi dziś, z uwagi na nieprecyzyjne przepisy prawa, a także niejednorodną linię orzecznictwa, kwestię niezwykle aktualną i kontrowersyjną.

Potrzeba zatem jasnego a przede wszystkim precyzyjnego określenia zakresu indywidualnych kognicji tych organów wynika głównie z konieczności zagwarantowania jednej z podstawowych zasad demokratycznego państwa prawnego, tj. zasady pewności obowiązującego prawa, w szczególności w stosunku do podmiotów podlegających jego bezpośredniemu działaniu.

Podmioty, których działalność reguluje ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – *Prawo energetyczne* (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504 z późn. zm.), a jednocześnie poddane są w pewnym zakresie reżimowi ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804 z późn. zm.) nie mogą być narażone na to, że zastosowanie się do postanowień jednego z wymienionych aktów prawnych spowoduje potencjalną odpowiedzialność za naruszenie zakazów zawartych w drugim z nich.

Konieczność dokonania szczegółowej analizy przedmiotowej problematyki wiąże się także z przyznaniem Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, w wyniku ostatniej nowelizacji ustawy *Prawo energetyczne*, szeregu nowych uprawnień i obowiązków, które jednoznacznie przesądzą, który organ jest właściwy w sprawach związanych z sektorem energetycznym¹⁾.

W dalszej części niniejszego artykułu przedstawione zostaną rozwiązania funkcjonujące w tym zakresie w państwach Unii Europejskiej, a następnie dość szczegółowo prześledzone rozwiązania funkcjonujące na gruncie prawa krajowego.

Doświadczenia europejskie²⁾

W myśl dyrektyw rynkowych zakres obowiązków organów regulacyjnych powinien obejmować, co najmniej wykluczanie działań dyskryminujących, zapewnienie

skutecznej konkurencji oraz sprawnego funkcjonowania rynku. Zapis ten ma charakter bardzo ogólny i dlatego może budzić pewne wątpliwości interpretacyjne, implikując pytanie o granice władczych rozstrzygnięć podejmowanych przez organy regulacyjne w obszarze promowania i ochrony konkurencji. Eliminowanie działań dyskryminujących, zapewnienie skutecznej konkurencji oraz sprawnego funkcjonowania szeroko pojętego rynku energii z istoty rzeczy związane jest z możliwością stosowania przez organ regulacyjny prawnych środków oddziaływania na podmioty będące uczestnikami przedmiotowego sektora gospodarczego. Jednocześnie kwestią bezsporną jest, iż organy regulacyjne nie posiadają kompetencji do orzekania o zaistnieniu ewentualnej praktyki monopolistycznej ograniczającej konkurencję. W konsekwencji, przy tak ogólnie ujętych założeniach dyrektyw, obowiązek dokonania precyzyjnego rozdziału uprawnień przysługujących poszczególnym organom administracyjnym spoczywa ma ustawodawcach krajowych. W poszczególnych państwach członkowskich problem ten występuje z różnym nasileniem i przyjmowane rozwiązania mają także bardzo różny charakter.

Część państw członkowskich Unii Europejskiej przyznała wyłączną kompetencję do rozstrzygania sporów z zakresu TPA Narodowym Organom Regulacyjnym – NRA. Takie rozwiązanie przyjęły między innymi Holandia, Norwegia, Hiszpania, Niemcy³⁾, Francja oraz Słowacja. Odmienne kwestię tą uregulowano we Włoszech, Finlandii, Irlandii oraz Republice Czeskiej, na obszarze których spory z zakresu TPA rozstrzygane są zarówno przez NRA jak i NCA – Narodowe Organy ds. Ochrony Konkurencji. Rozwiązania przyjęte w wymienionej jako druga grupie państw powodują, że borykają się one z tzw. nakładaniem się kompetencji poszczególnych organów. W konsekwencji istnieje konieczność stosowania różnego rodzaju wybiegów prawnych, zapobiegających sporom kompetencyjnym oraz naruszeniom reguły *ne bis in idem* (tj. zakazu dwukrotnego karania za to samo naruszenie)⁴⁾.

1) Nowelizacja ta stanowi przede wszystkim rezultat implementacji Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. tj. Dyrektywy 2003/54/WE dotyczącej wspólnych zasad wewnętrznego rynku energii elektrycznej oraz Dyrektywy 2003/55/WE w sprawie wspólnych zasad w odniesieniu do wewnętrznego rynku gazu ziemnego (O.J. L 176 z 15 lipca 2003 r.).

2) Źródło danych – Badanie ankietowe przeprowadzone przez Departament Integracji Europejskiej i Studiów Porównawczych Urzędu Regulacji Energetyki za pośrednictwem sekretariatu Council European Energy Regulators (CEER) – luty 2005 r.

3) Stosowana ustawa regulująca działalność przedsiębiorstw sektora energetycznego oczekuje obecnie na wejście w życie.

4) Dla przykładu Irlandia rozwiązała powyższą kwestię w drodze umowy przewidującej kooperację pomiędzy NRA i NCA.

W systemach, w których wyłączną kompetencję do rozstrzygania sporów posiadają organy regulacyjne, działają one zazwyczaj niezależnie od organów ds. konkurencji, ale nie jest to regułą. Ciekawe rozwiązanie funkcjonować będzie w Niemczech, gdzie NRA uzyska wyłączną kompetencję do rozstrzygania sporów z zakresu TPA, przy czym przed wydaniem decyzji na organie tym ciążyć będzie obowiązek konsultacji stanowiska z Federal Cartel Office. Federal Cartel Office nie będzie zatem miał kompetencji do prowadzenia postępowań antymonopolowych związanych z odmową dostępu do sieci, a jego opinia najprawdopodobniej nie będzie miała charakteru wiążącego, bowiem wszystkie kwestie związane z TPA zostały w sposób całkowity i wyczerpujący uregulowane w niemieckim prawie energetycznym. We Francji celem uniknięcia tzw. *powers overlapping* (nakładanie się kompetencji) istnieje prawny obowiązek przeprowadzenia procedury konsultacyjnej. Również słowacki organ ds. konkurencji nie może wydać, w oparciu wyłącznie o prawo antymonopolowe, decyzji sprzecznej z orzeczeniem NRA⁵⁾. W Państwach, w których organy antymonopolowe dysponują kompetencjami do oceny odmowy dostępu do sieci na równi z NRA, rozstrzygając o naruszeniu przepisów antymonopolowych w sytuacji braku decyzji NRA, przeprowadzają wzajemne konsultacje, w celu zachowania spójności orzeczniczej oraz uniknięcia wymierzania kary za działania, które uzasadnienie znajdują w przepisach szczególnych – regulacjach sektorowych. W Portugalii i Norwegii problem ten w ogóle nie istnieje, bowiem przepisy antymonopolowe nie znajdują zastosowania do odmowy dostępu do sieci⁶⁾.

W Słowenii oba organy działają całkowicie niezależnie, ponieważ uznano, iż NCA jako organ chroniący konkurencję ma obowiązek, w przypadku odmowy dostępu do sieci, posługiwać się instrumentami przewidzianymi przez prawo antymonopolowe. Teoretycznie zatem może dojść do wydania sprzecznych decyzji, ale sytuacja tego typu jak dotąd nie zaistniała. Spełnienie warunków niezbędnych do uzyskania dostępu do sieci oceniają w przytłaczającej większości przypadków organy regulacyjne. W Islandii⁷⁾ analizy przedmiotowych przesłanek dokonuje Ministerstwo Infrastruktury oraz NCA, co jest rozstrzygnięciem nietypowym, potwierdzającym wielość możliwych rozwiązań, bowiem spory z zakresu TPA rozstrzyga w tym kraju NRA⁸⁾.

- 5) O ile NCA w ogóle podejmie postępowanie w związku z podejrzeniem ewentualnego naruszenia przepisów antymonopolowych, najprawdopodobniej wstrzyma wydanie decyzji do czasu rozstrzygnięcia sprawy przez NRA.
- 6) Analogiczne rozwiązanie przyjęto w Szwecji i Grecji, przy czym organy te ściśle współpracują ze sobą celem promowania rozwoju konkurencji w sektorze energetycznym.
- 7) Która nie należy do UE ale jest członkiem CEER.
- 8) Zazwyczaj wstępnej oceny spełnienia warunków obligujących operatora do świadczenia usług z zakresu TPA dokonuje sam operator systemu (przesyłowego, dystrybucyjnego), dopiero w przypadku odmowy NRA rozstrzygając spór dokonuje ponownej ich analizy.

Zjawisko nakładania się kompetencji organów ds. konkurencji oraz organów regulacyjnych w przedmiocie rozstrzygania sporów z zakresu odmowy dostępu, w świetle konieczności zachowania pewności obrotu prawnego, nie powinno w ogóle mieć miejsca. W zdecydowanej większości państw członkowskich problem tego rodzaju w istocie rzeczy nie występuje, a tam, gdzie (z uwagi na niejednoznaczność przepisów lub przyjętą konstrukcję całkowitej niezależności NRA i NCA) ewentualnie się pojawia, jest rozwiązywany przy pomocy odpowiednich umów, zapewniających właściwą współpracę organów administracyjnych.

Kompetencje Prezesa UOKiK

Zgodnie z ustawą o *ochronie konkurencji i konsumentów* (zwanej także ustawą antymonopolową) Prezes UOKiK jest właściwy między innymi w sprawach dotyczących kontroli przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów ww. ustawy, badania stanu koncentracji gospodarki oraz zachowań rynkowych przedsiębiorców, przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję, jak również w sprawach koncentracji lub podziału przedsiębiorców oraz w sprawach nakładania kar pieniężnych, w przypadkach przewidzianych ustawą.

Prezes UOKiK jest organem spełniającym kluczową rolę w zakresie ochrony konkurencji, któremu w myśl art. 3 ustawy antymonopolowej⁹⁾ przysługuje tzw. generalne domniemanie kompetencji. Innymi słowy oznacza to, że w przypadku ewentualnej oceny zachowań tzw. przedsiębiorstw sektorowych, właściwość Prezesa UOKiK podlega każdorazowo stosownej weryfikacji. Prezes UOKiK jest generalnie właściwy we wszystkich sprawach nie zastrzeżonych, na mocy przepisów szczególnych, do kompetencji innych organów administracji publicznej. Przyznanie jakiegokolwiek innemu organowi uprawnień do podejmowania działań w zakresie, co do zasady zastrzeżonym dla Prezesa UOKiK, zgodnie z regułą „*przepis szczególny znosi przepis ogólny*”, skutkuje automatycznym wyłączeniem właściwości organu antymonopolowego. Zgodnie z powoływanym już art. 3 ustawy o *ochronie konkurencji i konsumentów*, jej postanowienia nie znajdują zastosowania do ograniczeń konkurencji dopuszczonych na podstawie odrębnych przepisów (ustaw), tj. między innymi na podstawie przepisów ustawy – *Prawo energetyczne*. Przepis ten wyznacza zatem nieprzekraczalny zakres uprawnień Prezesa UOKiK. Oznacza on bowiem, że Prezes UOKiK jest władny do wydawania rozstrzygnięć w przedmiocie ewentualnych praktyk monopolistycznych w sektorze energetycznym, tylko w takim zakresie, w jakim nie zostało to odmiennie uregulowane przy pomocy przepisów *Prawa energetycznego*. Innymi słowy nie każde zachowanie uczestnika rynku sprzeczne z ustawą

9) Art. 3 ustawy antymonopolowej stanowi że: „Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) ograniczeń konkurencji dopuszczonych na podstawie odrębnych ustaw;
- 2) układów zbiorowych pracy.”.

o ochronie konkurencji i konsumentów będzie zarazem zachowaniem sprzecznym z ustawą *Prawo energetyczne* i odwrotnie. Tym samym nie każde zachowanie przedsiębiorstw energetycznych będzie podlegało ocenie z punktu widzenia naruszenia zakazów przewidzianych ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów. W rezultacie, nie każde działanie bądź zaniechanie przedsiębiorstwa energetycznego, skutkujące ograniczeniem bądź zniekształceniem konkurencji na rynku właściwym będzie mogło być klasyfikowane jako praktyka monopolistyczna podlegająca reżimowi ustawy antymonopolowej. Odmowa świadczenia usług przesyłowych (rozumianych szeroko jako odmowa realizacji prawa wyboru sprzedawcy (TPA) w sektorze energii elektrycznej i gazu) nie może być odczytywana w kategoriach naruszenia reguł wolnorynkowych, podlegających przepisom ogólnym, a więc ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, bowiem odmawiając przesłania energii lub gazu przedsiębiorstwo przesyłowe może działać w granicach *Prawa energetycznego* (ustawy szczególnej). Nie narusza ono wówczas swym zachowaniem przepisów ogólnych, gdyż w takim przypadku nie znajdują one w ogóle zastosowania. Zarówno zakres regulacji dostępu strony trzeciej do sieci, jak i zakres wyłączeń od przedmiotowej zasady został precyzyjnie zdefiniowany w ustawie – *Prawo energetyczne* i zastrzeżony do wyłącznej kompetencji Prezesa URE. W każdym zatem przypadku, analizując zachowanie danego przedsiębiorcy należy pamiętać, że może ono stanowić przejaw ograniczenia konkurencji dopuszczalny a czasem wręcz nakazany na podstawie ustawy *Prawo energetyczne*. W konsekwencji, w wyniku wypełnienia dyspozycji art. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, kognicja organu ds. ochrony ulega wyłączeniu, uniemożliwiając tym samym wymierzenie określonego podmiotowi kary na podstawie przepisów tego aktu prawnego.

Kognicja Prezesa URE

Rozpoczynając analizę zakresu kompetencji Prezesa URE w zakresie ich styku z kompetencjami Prezesa UOKiK musimy najpierw spojrzeć na cele ustawy – *Prawo energetyczne*, wśród których ustawodawca zawarł również tworzenie warunków do rozwoju konkurencji. W konsekwencji organem administracyjnym realizującym zadania z zakresu promowania konkurencji w sektorach energetycznym i paliwowym jest Prezes URE (art. 21 ust. 1 ww. ustawy). Szczegółowe obowiązki Prezesa URE określa art. 23 ustawy *Prawo energetyczne*, w myśl którego organ ten reguluje działalność przedsiębiorstw energetycznych zgodnie z ustawą i polityką energetyczną państwa, zmierzając do równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych oraz odbiorców paliw i energii.

Podstawowym uprawnieniem wykonywanym przez Prezesa URE w obszarze liberalizacji rynków energii i paliw jest wdrażanie i realizacja zasady dostępu stron trzecich do sieci (zwana zasadą TPA – ang. *Third Party Access*). Należy także pamiętać, że nowelizacja ustawy *Prawo energetyczne* przyczyniła się do znacznego posze-

żenia administracyjno prawnych kompetencji Prezesa URE w powyższym zakresie.

Niezwykle istotne kompetencje Prezesa URE związane z praktycznym wymiarem promowania i rozwoju konkurencji zostały zwarte w art. 8 ustawy *Prawo energetyczne*, który stanowi, że Prezes URE na wniosek strony rozstrzyga w sprawach spornych dotyczących m.in. odmowy zawarcia umowy o świadczenie usługi przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, umowy o świadczenie usługi transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych, umowy o świadczenie usługi skraplania gazu ziemnego oraz umowy kompleksowej. Przy tym przez odmowę zawarcia wymienionych umów rozumieć należy nie tylko odmowę *sensu stricto* – tj. wyraźne stwierdzenie odmowy zawarcia przez dane przedsiębiorstwo określonej umowy, ale także każdą sytuację, w której dany podmiot formalnie nie odmawia świadczenia usług z zakresu TPA lecz np. nadmiernie przedłuża czas trwania negocjacji lub określa warunki przedmiotowej umowy, w taki sposób, że ich treść jest nie do przyjęcia dla podmiotu wnioskującego. Sytuacja, w której strony przyszłego kontraktu nie mogą dojść do porozumienia choćby co do jednego z jego warunków, w konsekwencji czego przedsiębiorstwo energetyczne nie chce zawrzeć stosownej umowy przesyłowej, musi być traktowana jako odmowa zawarcia umowy, którą na wniosek strony władny jest orzec w całości wyłącznie Prezes URE.

Świadczenie usług związanych z realizacją zasady TPA, zgodnie z ustawowym obowiązkiem Prezesa URE promowania konkurencji w sektorze energetycznym i paliwowym, musi odbywać się z poszanowaniem zasady równoprawnego traktowania wszystkich podmiotów tj. zarówno tych ubiegających się o korzystanie z przedmiotowych usług, jak i podmiotów już z nich korzystających. Przepis ten wyraźnie wskazuje, że tylko Prezes URE może orzec umowę o świadczenie usług przesyłowych zastępując tym samym wolę stron, przy czym może dokonać tego tylko i wyłącznie na wniosek jednej z nich.

Żaden inny organ administracji – między innymi Prezes UOKiK – nie posiada kompetencji do rozstrzygania sporów o świadczenie usług przesyłowych, w tym również w zakresie w jakim ustawa wyraźnie wyłącza obowiązek ich realizacji – art. 4f ust. 2 *Prawa energetycznego*¹⁰⁾. Treść powołanego tu art. 4f ust. 2 ww. ustawy określa sytuacje, w których obowiązek świadczenia usług z zakresu TPA w ogóle nie powstaje, wskazując tym samym przypadki, w których odmowa udostępnienia sieci w żadnym razie

10) Art. 4f ust. 2 *Prawa energetycznego*: „Przepisów art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 oraz art. 4e ust. 1 nie stosuje się do świadczenia usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, magazynowania tych paliw i skraplania gazu ziemnego odbiorcom, jeżeli te paliwa lub energia byłyby dostarczane z systemu gazowego lub systemu elektroenergetycznego innego państwa, które nie nałożyło obowiązku świadczenia tych usług na działające w tym państwie przedsiębiorstwa, lub gdy odbiorca do którego paliwa gazowe lub energia elektryczna miałyby być dostarczane, nie jest uznany za odbiorcę uprawnionego do korzystania z tych usług w tym państwie”.

nie może być rozpatrywana w kategoriach naruszenia konkurencji. Nie istnieje zatem prawna możliwość skutecznego dochodzenia w postępowaniu przed Prezesem UOKiK stwierdzenia naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w sytuacji, w której dany podmiot odmawia świadczenia usług z zakresu TPA zgodnie z dyspozycją art. 4f ust. 2 ustawy *Prawa energetycznego*.

Należy wyraźnie zaznaczyć, że działanie organu regulacyjnego dopiero na wniosek strony, nie stanowi i nie może stanowić podstawy do wyprowadzenia tezy, że inny organ władny jest orzekać w przedmiotowych sprawach. Jest ono zatem jedynie wyrazem daleko idącego poszanowania woli podmiotów uczestniczących w negocjacjach oraz zasady swobody umów. Norma ta wyczerpująco i jednoznacznie określa zatem zagadnienia, w których władczo rozstrzyga Regulator, a jednocześnie o których decydować nie wolno żadnemu innemu organowi administracyjnemu¹¹⁾.

Potwierdzeniem zaprezentowanej koncepcji rozumienia zakresu wyłącznych kompetencji Prezesa URE do podejmowania działań w sektorze energetycznym jest również szereg innych przepisów *Prawa energetycznego*. I tak w przypadku, w którym przedsiębiorstwo energetyczne lub przedsiębiorstwo zajmujące się transportem wydobytego gazu ziemnego za pomocą sieci gazociągów kopalnianych odmówi (w rozumieniu wskazanym powyżej) zawarcia umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, umowy o świadczenie usług transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług skraplania gazu ziemnego, jest ono obowiązane niezwłocznie pisemnie powiadomić Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz zainteresowany podmiot, podając uzasadnienie odmowy. O zakresie wyłącznej kompetencji decydują także specyficzne regulacje pozwalające na dokonywanie wyłączeń spod obowiązku świadczenia usług przesyłania, dystrybucji lub transportu gazu ziemnego, usług magazynowania oraz usług skraplania gazu ziemnego¹²⁾ realizowanych przez przedsiębiorstwo wchodzące w skład przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo¹³⁾.

11) Por.: SN w wyroku z dnia 25 maja 2004 r., sygn. akt III SK 49/04.

12) Literalna wykładania art. 4h ust. 1 skłania do wniosku, iż ustawodawca pomijając w treści tej normy usługę regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, uniemożliwił przedsiębiorcy dokonanie, w określonych warunkach, odmowy świadczenia usługi regazyfikacyjnej. Brzmienie art. 4h ust. 2 oraz ust. 3, w którym zawarte zostało bezpośrednie odwołanie do art. 4e ust. 1 jako takiego, pozwala jednakże podmiotowi odmawiającemu świadczenia tego rodzaju usług powołać się na zaistnienie przesłanek z ust. 1 przedmiotowego artykułu, a tym samym na skorzystanie z procedury wyłączenia, choć biorą pod uwagę, że Polska jest importerskim gazem odmowa taka powinna być rzadkością.

13) Analogiczne rozwiązanie przewidziane zostało również w odniesieniu do świadczenia usług z zakresu TPA z wykorzystaniem elementów systemu gazowego lub instalacji gazowych należących do tzw. nowej infrastruktury – patrz art. 4i ustawy *Prawo energetyczne*.

W warunkach bowiem, w których:

- świadczenie tych usług mogłoby spowodować dla przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo poważne trudności finansowe lub ekonomiczne związane z realizacją zobowiązań wynikających z uprzednio zawartych umów przewidujących obowiązek zapłaty za określoną ilość gazu ziemnego, niezależnie od ilości tego surowca faktycznie pobranej lub też
 - uniemożliwić wywiązanie się przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo z obowiązków w zakresie ochrony interesów odbiorców i ochrony środowiska,
- może ono odmówić świadczenia wymienionych usług, występując niezwłocznie z wnioskiem do Prezesa URE o przyznanie czasowego zwolnienia z obowiązków ich świadczenia, ewentualnie o ograniczenie tych obowiązków, podając jednocześnie uzasadnienie odmowy. Prezes URE, podejmując decyzję o zastosowaniu wyłączenia, bierze pod uwagę między innymi ogólną sytuację finansową danego przedsiębiorstwa, daty zawarcia umów i warunki, na jakich zostały zawarte, wpływ postanowień umów na sytuację finansową przedsiębiorstwa, stopień rozwoju konkurencji na rynku paliw gazowych oraz podjęte działania, mające na celu umożliwienie świadczenia.

Do podejmowania rozstrzygnięć w tej materii został upoważniony jedynie Prezes URE. Podejmuje on decyzję odpowiednio, czasowo zwalniającą z określonych obowiązków lub je ograniczającą, albo odmawiającą takiego wyłączenia lub zwolnienia, która to decyzja wraz z uzasadnieniem podlega niezwłocznej publikacji w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki¹⁴⁾.

W świetle powyższego, ewentualne orzeczenie Prezesa UOKiK, stwierdzające w danych okolicznościach faktycznych istnienie praktyki monopolistycznej, pozostawałoby w oczywistej sprzeczności z ewentualnym późniejszym udzieleniem przez Prezesa URE¹⁵⁾ zwolnienia z obowiązku świadczenia usług z zakresu TPA, o ile w ogóle dopuszczalne będzie w takiej sytuacji skorzystanie z procedury udzielenia wyłączenia.

14) W myśl brzmienia powołanego artykułu wniosek przedsiębiorstwa energetycznego dotyczyć może czasowego zwolnienia z obowiązku świadczenia określonego rodzaju usług, bądź jego ograniczenia. Stosując regułę wnioskowania *a maiori ad minus* należy zauważyć, iż Prezes Urzędu Regulacji Energetyki jest uprawniony do wydania decyzji ograniczającej dany obowiązek, mimo iż strona wnioskowała o przyznanie czasowego zwolnienia. Generalna zasada postępowania administracyjnego, dotycząca związania organu rozstrzygającego zakresem wniosku (żądania) uniemożliwia natomiast, wydanie decyzji czasowo zwalniającej z obowiązku świadczenia tych usług w sytuacji, w której podmiot zwraca się wyłącznie z wnioskiem o ich ograniczenie.

15) Wyłącznie organ regulacyjny, jako organ stymulujący działalność całego sektora energetycznego, zdolny jest do oszacowania skutków ewentualnego udzielenia zwolnienia z przedmiotowego obowiązku lub skutków ewentualnego nakazania jego wypełnienia.

Z orzecznictwa Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i Sądu Najwyższego

W świetle rozstrzygnięć Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwestia rozdziału wzajemnych kompetencji organu regulacyjnego oraz organu ds. ochrony konkurencji nie jest jednak jednoznaczna.

W wyroku z dnia 7 stycznia 2004 r. sygn. akt XVII Ama 24/03 Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że *brak orzeczenia Prezesa URE w zakresie obowiązku świadczenia przez dany podmiot usługi przesyłu gazu stanowi jednocześnie o braku formalnej przeszkody w prowadzeniu postępowania antymonopolowego, bowiem „regulacja” w tym zakresie nie została jeszcze dokonana. Jest zatem sprawą wyboru zainteresowanego, czy dla ochrony swoich praw chce on wykorzystać środki publicznoprawne, czy środki prywatnoprawne.*

Należy zauważyć, że przyjęcie takiej interpretacji jako zasadnej może przyczynić się do dowolności stosowania prawa, w tym także do konkurencyjnego stosowania poszczególnych ustaw. Założenie takie może skutkować w konsekwencji wprowadzeniem, mówiąc lapidarnie, reguły „kto pierwszy ten lepszy” do katalogu zasad regulujących działalność organów administracyjnych. Takie rozumienie przepisów kompetencyjnych wydaje się być niesłuszne, a wręcz niedopuszczalne. W ocenie Sądu przepisy regulacyjne wyłączają stosowanie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, tylko w takim zakresie w jakim regulacja ta jest faktycznie wykonywana przez organ regulacyjny, co w szczególności dotyczy zatwierdzania taryf oraz rozstrzygnięć podejmowanych właśnie w trybie analizowanego powyżej art. 8 ustawy Prawo energetyczne. Trudno zgodzić się ze stanowiskiem sądu, że działania przed Prezesem URE mają wyłącznie charakter działań prywatnoprawnych. Ponadto sam SOKiK jest niekonsekwentny w swym rozstrzygnięciu, ponieważ w tym samym wyroku, mówi o możliwości podejmowania postępowania antymonopolowego wobec przedsiębiorstwa odmawiającego przesyłu gazu, a jednocześnie podkreśla wyłączną kompetencję Prezesa URE w zakresie rozstrzygania sporów na podstawie art. 8 Prawa energetycznego. Argumentacja taka jest co najmniej niespójna.

Nietrafność omawianego rozstrzygnięcia potwierdza także orzecznictwo Sądu Najwyższego, który w jednym ze swych wyroków wskazał, że *postępowanie przed Prezesem URE oraz postępowanie przed Prezesem UOKiK nie mają charakteru równorzędnych i alternatywnych zarazem postępowań służących w każdym przypadku realizacji ochrony tych samych prawnie chronionych interesów (interesu publicznego lub interesu indywidualnego) odbiorcy, który w danej konkretnej sytuacji, miałby indywidualnie zdecydować o wyborze jednej z tych dróg ochrony prawnej. Przeciwnie kompetencje decyzyjne obu organów regulacyjnych, a w konsekwencji także zakres i przedmiot prowadzonych przez oba te organy państwowe postępowań administracyjnych, zostały wyraźnie prawnie rozgraniczone, jakkolwiek są one względem siebie komplementarne. Prezesowi UOKiK przysługuje*

niejako kompetencja ogólna o ile wyraźne przepisy ustawowe nie zastrzegają w danym przypadku określonych kompetencji na rzecz innego organu – tj. np. na rzecz Prezesa URE jako organu o kompetencji szczególnej w zakresie uregulowanym przepisami Prawa energetycznego¹⁶⁾. Tym samym odmowa dostępu do sieci nie może podlegać władczemu rozstrzygnięciu Prezesa UOKiK, a już z całą pewnością nie może podlegać ocenie w kategoriach praktyki ograniczającej konkurencje, w sytuacji w której Regulator nie przeprowadził stosownego postępowania umożliwiającego zbadanie zasadności odmowy z punktu widzenia przepisów ustawy Prawo energetyczne, które bez wątpienia muszą w tego rodzaju sprawach znaleźć zastosowanie. Przyjęcie odmiennego stanowiska za słuszne doprowadziłoby do usankcjonowania paradoksalnego proceduru oceny odmowy udostępnienia sieci stronie trzeciej wyłącznie na podstawie ogólnych norm ustawy antymonopolowej, co w konsekwencji mogłoby spowodować uznanie zachowania danego przedsiębiorcy za niedozwoloną praktykę monopolistyczną, mimo, iż w świetle regulacji Prawa energetycznego odmowa spełniałaby wszystkie przesłanki odmowy uzasadnionej.

Jak dalej podkreślił to Sąd Najwyższy, *z oczywistych względów regulacja sektorowa, jakkolwiek jej celem jest również przeciwdziałanie negatywnym skutkom monopoli naturalnych, nie ma charakteru wyczerpującego, wobec czego nie może zapewnić odbiorcom energii całkowitej ochrony. W kolejnym wyroku Sąd Najwyższy podkreślił, że Prezes URE nie ma np. jurysdykcji w sprawach dotyczących umów już zawartych, bowiem w trybie art. 8 nie można nakazać zmiany takiej umowy nawet wówczas, gdy wskutek stosowania praktyki monopolistycznej, narzucone zostały tzw. uciążliwe warunki umowy. Właściwym i jedynie uprawnionym organem do rozpoznania tego rodzaju zarzutu jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (a w dalszym postępowaniu właściwe sądy) na podstawie przepisów ustawy antymonopolowej¹⁷⁾. To ostatnie stwierdzenie wydaje się być jednak zbyt daleko idące, ponieważ w sytuacji w której strony umowy często z różnych przyczyn traktują którykolwiek z jej warunków za uciążliwy i niesprawiedliwy, chcą renegotjacji tej umowy, ale tylko co do tego jednego postanowienia to nie powinna następować konieczność orzekania całkowicie nowej umowy. Jednocześnie w świetle obowiązujących przepisów prawnych nie ma żadnych przeciwwskazań do orzeczenia przez Prezesa URE całkowicie nowej umowy, która de facto będzie renegotjacją warunków dotychczasowej umowy, w formie orzeczenia zawarcia nowego kontraktu.*

Jak już wcześniej zasygnalizowano, Prezes UOKiK może skutecznie wykorzystywać przyznane mu przez ustawę antymonopolową środki prawne w odniesieniu do przedsiębiorstw energetycznych, w sferach przez Prawo energetyczne nie uregulowanych tj. między in-

16) Por.: wyrok SN z dnia 25 maja 2004 r., sygn. akt III SK 48/04.

17) Por.: wyrok SN z dnia 12 września 2003 r., sygn. akt I CKN 504/01.

nymi poprzez zgodę bądź odmowę wydania zgody na koncentrację przedsiębiorstw sektora energetycznego, czy w pewnym zakresie kontrolę warunków umów zawartych przez nie z odbiorcami (w tym także z innymi przedsiębiorstwami).

Podsumowanie

W zakresie nie uregulowanym postanowieniami ustawy *Prawo energetyczne* określone podmioty mogą zawsze korzystać ze środków ochrony prawnej określonych przepisami ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*. Możliwość taką wyłączają z pewnością kompleksowe regulacje odnoszące się do cen i stawek opłat taryfach ustalanych przez przedsiębiorstwa energetyczne, które nie mogą stanowić przedmiotu kontroli w postępowaniu prowadzonym na podstawie przepisów ustawy antymonopolowej przed Prezesem UOKiK. Analogicznie, rozstrzygnięcie sporów w zakresie określonym w art. 8 *Prawa energetycznego* zastrzeżone zostało do wyłącznej kompetencji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i niedopuszczalna jest tu jakakolwiek władcza ingerencja innego organu administracyjnego.

Wydając decyzje w sprawach zastrzeżonych do wyłącznej kompetencji Prezesa URE, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dopuściłby się naruszenia art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, wyrażającego zasadę działania organów władzy publicznej na podstawie i w granicach prawa. Co więcej należy pamiętać, że nietrafne rozstrzygnięcie, wydane przez organ do tego

nieuprawniony jest rozstrzygnięciem nieważnym z mocy art. 156 k.p.a., a działanie takie, może z punktu widzenia liberalizacji szeroko pojętego rynku energii przynieść więcej szkody niż pożytku.

Stwierdzić zatem należy, że część niezwykle istotnych uprawnień Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wykonywanych w odniesieniu do podlegających ustawie antymonopolowej różnych sektorów gospodarczych, w stosunku do sektora energetycznego realizuje w drodze wyłącznych i władczych rozstrzygnięć jedynie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.

Zdzisław Muras
Departament Promowania
Konkurencji URE

Katarzyna Szwed-Lipińska
Departament Integracji
Europejskiej i Studiów
Porównawczych URE

PRAWNE SPOSOBY UREGULOWANIA KWESTII UDOSTĘPNIANIA NIERUCHOMOŚCI DLA CELÓW INWESTYCYJNYCH PRZEDSIĘBIORSTW ENERGETYCZNYCH

Ryszard Taradejna, Marek Zawiska

Przepisy Prawa energetycznego nie przyznają Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki (Prezesowi URE) żadnych kompetencji do rozstrzygania spraw związanych z wykorzystaniem przez przedsiębiorstwa energetyczne cudzych nieruchomości na posadowienie urządzeń energetycznych. Mimo to częstotliwość powtarzania się tego problemu skłania do jego analizy i opisanie.

Do Prezesa URE wpływa duża liczba zapytań, dotyczących kwestii prawnych związanych z działalnością przedsiębiorstw energetycznych, w szczególności stosunków cywilnoprawnych tych przedsiębiorstw z innymi podmiotami (osobami). Jednym z problemów, częściej poruszanych przez przedstawicieli samorządów oraz

właścicieli (bądź posiadaczy) nieruchomości, są kwestie prawne dotyczące posadawiania przez przedsiębiorstwa energetyczne, na nienależących do nich nieruchomościach, urządzeń służących do prowadzenia działalności gospodarczej, możliwości kierowania do tych przedsiębiorstw ewentualnych roszczeń z tego tytułu oraz prawnej możliwości usunięcia tych urządzeń. Zagadnienia te nie są jednak regulowane przez przepisy **ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne**¹⁾.

1) Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504 i Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 34, poz. 293, Nr 91, poz. 875, Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 62, poz. 552).

1. Najczęściej poruszonymi zagadnieniami są kwestie roszczeń z tytułu posadowienia przez przedsiębiorstwa energetyczne urządzeń energetycznych w latach 50-tych – 70-tych ubiegłego wieku oraz kwestie dotyczące przesunięcia lub usunięcia z nieruchomości urządzeń energetycznych pochodzących z tego okresu. Należy pamiętać, że w okresie tym szczególnie nasiloną była wielka akcja elektryfikacji, która odbywała się na podstawie przepisów **ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli**²⁾. Należy również mieć na uwadze, że w omawianym okresie wiele osób nie przykładało nadmiernej wagi do prawnego uregulowania problemów związanych z udostępnieniem nieruchomości, co wynikało m.in. z przejawiania mniejszej niż obecnie troski o udokumentowanie prawa własności, a często również z odczucia potrzeby uzyskania dostępu do „światła”. Brak świadomości skutków związanych z wyrażeniem zgody na posadowienie urządzeń energetycznych powodował, że zgodę taką wyrażano również ustnie, bądź też urządzenia były posadawiane bez pytania właściciela o zgodę. Nadto, upływ czasu mógł spowodować zagubienie dokumentów dotyczących tych faktów, nawet jeżeli były one sporządzone na piśmie.

2. Jako optymalną można uznać sytuację, w której udostępnienie nieruchomości przez jej właściciela bądź użytkownika wieczystego, na cele związane ze zrealizowaniem inwestycji przez przedsiębiorstwo energetyczne, następowało w wyniku zgodnych oświadczeń woli obydwu stron. Stwierdzenie to zachowuje aktualność również w odniesieniu do inwestycji realizowanych obecnie lub które będą realizowane w przyszłości. Uzyskanie przez przedsiębiorstwo energetyczne prawa do dysponowania nieruchomością na cele związane z realizacją zadań inwestycyjnych tego przedsiębiorstwa mogło (i może) przybrać formę stosownej umowy cywilnoprawnej, w której właściciel nieruchomości wyrazi zgodę na udostępnienie nieruchomości, przy czym istotnym elementem takiej umowy powinno być ustalenie stosownego wynagrodzenia tytułem znoszenia niedogodności związanych z ograniczeniem możliwości swobodnego korzystania z nieruchomości. Tak więc obok umów, w których właściciel bądź użytkownik wieczysty nieruchomości przenosił na przedsiębiorstwo energetyczne prawo własności lub wieczystego użytkownika nieruchomości, najczęściej umów sprzedaży nieruchomości, w obrocie prawnym mogły występować również umowy, w których ustanawiane było na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego określone prawo obciążające własność lub użytkowanie wieczyste, np. służebność gruntowa, użytkowanie, dzierżawa, użyczenie.

3. Warto w tym miejscu zwrócić uwagę, że nie należy doszukiwać się związku pomiędzy opłatami, które mogą być uiszczane przez przedsiębiorstwa energetyczne w ramach zadośćuczynienia za ograniczenie korzystania

z nieruchomości, a pobieranymi przez te przedsiębiorstwa opłatami za dostarczaną energię elektryczną, paliwa gazowe lub ciepło. Przepisy ustawy – Prawo energetyczne nie przewidują bowiem możliwości odmiennej kalkulacji cen i stawek opłat dla odbiorców, na których nieruchomościach posadowione są elementy infrastruktury energetycznej.

4. W sytuacjach, w których pomiędzy właścicielem bądź użytkownikiem wieczystym nieruchomości a przedsiębiorstwem energetycznym nie dochodziło do porozumienia w sprawie udostępnienia nieruchomości dla celów inwestycyjnych w sposób przedstawiony powyżej, zainteresowane przedsiębiorstwa miały możliwość skorzystania z rozwiązań zawartych w przepisach prawa administracyjnego, obowiązujących w dacie realizacji danej inwestycji, które umożliwiały im uzyskanie dostępu do nieruchomości w drodze uzyskania władczego orzeczenia organu administracji, wprowadzającego administracyjnoprawne ograniczenie korzystania z praw przysługujących właścicielowi bądź użytkownikowi wieczystemu.

Dla omówienia tego zagadnienia pomocny może okazać się krótki przegląd przepisów, na podstawie których przedsiębiorstwo energetyczne mogło – w różnych latach – umieścić swoje urządzenia na cudzej nieruchomości oraz aktualnie obowiązujących uregulowań prawnych w tym zakresie. Należy pamiętać, że w niektórych okolicznościach prawo własności może ulec pewnym ograniczeniom a usprawiedliwieniem dla takiego stanu rzeczy może być konieczność zapewnienia określonemu kręgowi odbiorców dostępu np. do energii elektrycznej, paliw gazowych czy ciepła, przy czym musi to zawsze uwzględniać wyrażoną w art. 21 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zasadę, w myśl której wywłaszczenie jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy jest dokonywane na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem oraz postanowienia art. 64 ust. 3 Konstytucji, który stanowi, że własność może być ograniczona **tylko** w drodze ustawy i **tylko** w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 28 lutego 2002 r. (sygn. akt III CZP 1/02): „*W warunkach rozwoju cywilizacyjnego granice wyłączności władania rzeczą przez właściciela oceniane być muszą z uwzględnieniem najogólniej pojętego interesu publicznego, stąd też we współczesnych ustawodawstwach nie sposób wskazać takiego uregulowania, które czyniłoby z prawa własności prawo o charakterze absolutnym. Artykuł 1 Protokołu Nr 1 i Nr 4 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności sporządzonego w Paryżu dnia 20 marca 1952 r. oraz sporządzonego w Strasburgu dnia 16 września 1963 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 36, poz. 175 ze zm.) odzwierciedla jednoznacznie tendencję przeciwną, przyzwalając jej sygnatariuszom na ustanawianie prawa „jakie uznają za konieczne do uregulowania sposobu korzystania z własności zgodnie z interesem powszechnym albo w celu zapewnienia uiszczania podatków lub innych należności pieniężnych”.*”

5. Już w art. 9a **dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbęd-**

2) Ustawa z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. z 1954 r. Nr 32, poz. 135 oraz z 1975 r. Nr 17, poz. 94).

nych dla realizacji narodowych planów gospodarczych³⁾, została zawarta delegacja dla Rady Ministrów do ustalenia, w drodze rozporządzenia (wydanego za zgodą Rady Państwa), odmiennego trybu postępowania i właściwości władz przy nabywaniu praw rzeczowych ograniczonych na nieruchomości, niezbędnych do przeprowadzenia przewodów służących do przesyłania na odległość gazów, płynów, pary, elektryczności, przeprowadzania teletechnicznych kabli i przewodów napowietrznych i urządzeń kolejek linowych lub do wykonywania urządzeń użyteczności publicznej, do korzystania z tych przewodów i urządzeń, jak również przy nabywaniu na własność nieruchomości o przestrzeni do 250 m² niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń. Na podstawie tej delegacji Rada Ministrów wydała rozporządzenie z dnia 14 października 1950 r. w sprawie właściwości władz i trybu postępowania w niektórych przypadkach nabywania nieruchomości i praw rzeczowych ograniczonych niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych⁴⁾.

6. Przepisy powołanego wyżej dekretu zastąpione zostały przepisami **ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości**⁵⁾. Stosownie do art. 35 ust. 1 tej ustawy, organy administracji państwowej, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe mogły – za zezwoleniem właściwego terenowego organu administracji państwowej – zakładać i przeprowadzać na nieruchomościach (zgodnie z zatwierdzoną lokalizacją szczegółową) przewody służące do przesyłania płynów, pary, gazów, elektryczności, a także inne podziemne lub nadziemne urządzenia techniczne niezbędne do korzystania z tych przewodów i urządzeń. Za straty wynikłe z takich działań strony ustalały odszkodowanie – na podstawie wzajemnego porozumienia. W razie sporu wysokość odszkodowania ustalał, na wniosek zainteresowanego, właściwy terenowy organ administracji państwowej (art. 36 ust. 1). Właścicielowi nieruchomości nie przysługiwało odszkodowanie, jeżeli pomimo ograniczenia nie poniósł szkody (art. 36 ust. 3). Natomiast art. 35 ust. 3 stanowił, że w przypadku, gdy założenie i przeprowadzenie przewodów i urządzeń powodowało, że nieruchomość nie nadawała się do dalszego racjonalnego jej użytkowania przez właściciela na cele dotychczasowe, nieruchomość podlegała wywłaszczeniu (w pojęciu tym mieściło się, w myśl art. 4 tej ustawy, zarówno pozbawienie jak i ograniczenie prawa własności nieruchomości). Ubiegający się o wywłaszczenie (np. przedsiębiorstwo energetyczne)

zobowiązany był, przed wszczęciem postępowania wywłaszczeniowego, wystąpić do właściciela nieruchomości o dobrowolne odstąpienie nieruchomości i – w razie porozumienia – zawrzeć z nim umowę sprzedaży lub zamiany nieruchomości (art. 6 ust. 1). Wywłaszczenie następowało za odszkodowaniem (art. 7 ust. 1). O wywłaszczeniu i odszkodowaniu orzekał terenowy organ administracji państwowej – właściwy ze względu na położenie nieruchomości.

7. Zbliżone uregulowania prawne zawarte były w przepisach **ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości**⁶⁾. Zgodnie z art. 46 ust. 2 pkt 4a tej ustawy, nieruchomość mogła być wywłaszczona (w tym pojęciu mieściło się zarówno pozbawienie jak i ograniczenie prawa własności nieruchomości) na rzecz Skarbu Państwa albo na rzecz gminy, jeżeli była niezbędna na cele budowy i utrzymania urządzeń i instalacji energetycznych, służących do wytwarzania paliw i energii oraz ich przesyłania i dystrybucji za pomocą sieci. W tym przypadku wszczęcie postępowania wywłaszczeniowego należało poprzedzić rokowaniami z właścicielem nieruchomości o nabycie tej nieruchomości w drodze umowy. Wywłaszczenie nieruchomości następowało za odszkodowaniem (art. 55 ust. 1). Zgodnie z art. 48 ust. 1, o wywłaszczeniu i odszkodowaniu orzekał rejonowy⁷⁾ organ rządowej administracji ogólnej⁸⁾, po przeprowadzeniu rozprawy.

Z kolei w myśl art. 70 ust. 1, zakładanie i przeprowadzanie na nieruchomościach, zgodnie z decyzją o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń technicznych łączności i sygnalizacji, a także innych podziemnych lub nadziemnych urządzeń technicznych niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń, wymagało uzyskania zezwolenia – również rejonowego organu rządowej administracji ogólnej. Wydanie tego zezwolenia musiało być poprzedzone negocjacjami z właścicielem nieruchomości o uzyskanie zgody na wykonanie wspomnianych prac. Stosownie do art. 73, zezwolenie mogło być udzielone tylko wówczas, gdy właściciel nie wyrażał zgody na działanie określone w tym przepisie.

Natomiast zgodnie z art. 70 ust. 4, jeżeli negocjacje trwały dłużej niż trzy miesiące, stosowało się odpowiednio przepis art. 67, który stanowił, iż rejonowy organ rządowej administracji ogólnej po wszczęciu postępowania, a przed wydaniem decyzji o wywłaszczeniu,

- 3) Dekret z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. z 1952 r. Nr 4, poz. 31).
- 4) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 października 1950 r. w sprawie właściwości władz i trybu postępowania w niektórych przypadkach nabywania nieruchomości i praw rzeczowych ograniczonych niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. Nr 48, poz. 435).
- 5) Ustawa z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1974 r. Nr 10, poz. 64, z 1975 r. Nr 17, poz. 94 oraz z 1982 r. Nr 11, poz. 79).

- 6) Ustawa z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127, Nr 103, poz. 446 i Nr 107, poz. 464, z 1993 r. Nr 47, poz. 212 i Nr 131, poz. 629, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 31, poz. 118, Nr 84, poz. 384, Nr 85, poz. 388, Nr 89, poz. 415 i Nr 123, poz. 601, z 1995 r. Nr 99, poz. 486, z 1996 r. Nr 5, poz. 33, Nr 90, poz. 405, Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 5, poz. 24, Nr 9, poz. 44, Nr 54, poz. 348 i Nr 68, poz. 435).
- 7) W owym czasie „rejon” był swoistym surogatem powiatu.
- 8) Przez pewien czas terenowe organy administracji państwowej dzieliły się na organy o właściwości ogólnej i o właściwości szczególnej.

mogł udzielić zezwolenia na **niezwłoczne** zajęcie nieruchomości, jeżeli było to uzasadnione szczególnymi względami, a zwłoka poważnie zagrażałaby interesowi społecznemu.

Art. 70 ust. 2 stanowił, że właściciel nieruchomości ma obowiązek udostępnienia terenu osobom i jednostkom zobowiązanym do wykonania czynności związanych z eksploatacją i konserwacją przewodów i urządzeń. Natomiast zgodnie z art. 70 ust. 3, jeżeli założenie i przeprowadzenie przewodów i urządzeń uniemożliwiało dalsze racjonalne korzystanie z nieruchomości przez właściciela na cele dotychczasowe, nieruchomość podlegała wywłaszczeniu w trybie i na zasadach przewidzianych w ustawie.

Z kolei w myśl art. 74 ust. 1, właścicielowi nieruchomości przysługiwało od jednostki, której udostępniono nieruchomość, odszkodowanie za straty wyrządzone na skutek zajęcia nieruchomości i działań związanych z zakładaniem i przeprowadzaniem na tej nieruchomości infrastruktury technicznej. Odszkodowanie ustalane było, w braku porozumienia stron, przez rejonowy organ rządowej administracji ogólnej, z zastosowaniem zasad przewidzianych przy wywłaszczaniu nieruchomości (art. 74 ust. 2). Przepisy art. 70-74 ustawy stosowało się odpowiednio do użytkowania wieczystego, zarządu i użytkowania (art. 75).

8. Niezależnie od rozwiązań funkcjonujących na podstawie powołanych wyżej przepisów, należy zwrócić uwagę na szczególny tryb udostępnienia nieruchomości, zawarty w przepisach ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli, która obowiązywała aż do dnia 5 grudnia 1997 r. (została uchylona przez art. 71 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne). Artykuł 1 ust. 1 tej ustawy stanowił, że przeprowadzenie powszechnej elektryfikacji na określonym obszarze zarządzał i ogłaszał terenowy organ administracji państwowej. Zgodnie z art. 4 ust. 1, we wsiach lub osiedlach, objętych zarządzeniem o powszechnej elektryfikacji – osobom posiadającym odpowiednie upoważnienie właściwego przedsiębiorstwa elektryfikacji rolnictwa służyło prawo wstępu na posesje i do budynków, dokonywania tam oględzin i pomiarów oraz wykonywania robót i zakładania urządzeń, jakich wymagać będzie powszechna elektryfikacja, stosownie do zarządzenia, określonego w art. 1 ust. 1. Natomiast zgodnie z art. 4 ust. 2 tej ustawy, właściciel, użytkownik, dzierżawca, najemca, posiadacz lub zarządca budynku albo posesji obowiązany był umożliwić wstęp i wykonanie czynności określonych w ust. 1⁹⁾.

9. Należy zwrócić uwagę, że art. 38 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości stanowił, że pozostają w mocy: szczególny

9) Młodszy czytelnicy mogą nie uwierzyć, ale zdarzały się przypadki, że niektóre osoby – z różnych, nawet irracjonalnych powodów – były niechętnie elektryfikacji. Starszemu z autorów niniejszego tekstu znany jest przypadek, gdy w latach 60-tych ubiegłego wieku pewien starszy mieszkaniec powiatu piskiego niechęć swą argumentował słowami: „nie było za Hitlera, nie trzeba i teraz”.

tryb i zasady wywłaszczenia lub zajęcia nieruchomości, określone przez przepisy ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli. Również art. 86 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości stanowił, że pozostawały w mocy zasady i tryb wywłaszczania lub przejmowania nieruchomości, określone w przepisach szczególnych. Kwestia wzajemnych relacji pomiędzy przepisami powołanych wyżej ustaw rodziła wątpliwości i była przedmiotem rozważań zawartych w orzecznictwie sądowym. I tak Sąd Najwyższy podjął w dniu 1 czerwca 1995 r. uchwałę (sygn. akt. III AZP 12/95) o następującej treści: „Do nieruchomości, na których po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (jednolity tekst: Dz. U. z 1991 r., Nr 30, poz. 127 ze zm.) zostały założone w trybie ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (jednolity tekst: Dz. U. z 1954 r., Nr 32, poz. 135 ze zm.) zarządzenia do przesyłania energii elektrycznej mają zastosowanie przepisy art. 70 ust. 3 i art. 74 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r.”. Uzasadniając podjęcie tej uchwały, Sąd Najwyższy stwierdził: „Ustawa z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (jednolity tekst: Dz. U. z 1991 r., Nr 30, poz. 127 ze zm.), w każdym z powołanych jej przepisów, tj. w art. 70 ust. 3 określającym przesłanki wywłaszczenia z nieruchomości na wniosek jej właściciela, jeżeli założenie i przeprowadzenie przewodów i urządzeń uniemożliwia dalsze racjonalne korzystanie z nieruchomości przez właściciela, oraz w art. 74 określającym prawo do odszkodowania przysługującego właścicielowi nieruchomości za straty wyrządzone na skutek jej zajęcia i działań związanych m.in. z zakładaniem i przeprowadzaniem urządzeń energetycznych, zawiera normy, które nie mają odpowiednika w przepisach ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli. Są to uregulowania nowe, nie tylko formalnie, ale i merytorycznie, wyrażające rozwój ustawodawstwa w kierunku odpowiadającym konstytucyjnej zasadzie ochrony własności. Nie można uważać, że określone w ustawie z 1950 r. zasady powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli stanowią dotychczas zarówno szczególną, jak i zupełną regulację wszystkich skutków działań administracyjnych, podejmowanych na cudzych nieruchomościach. W szczególności pozbawiony podstaw jest pogląd, że brak w ustawie z 1950 r. regulacji o prawach właściciela nieruchomości do określonej rekompensaty z tytułu wykorzystania jego nieruchomości na cele powszechnej elektryfikacji oznacza, pomimo późniejszych zmian w systemie prawa, że właścicielowi żadne z tego tytułu prawa nie służą.” (autorzy artykułu pod stwierdzeniem tym podpisują się obiema rękami).

10. Omawiając kwestie związane z ograniczeniem prawa własności w związku z koniecznością budowy lub rozbudowy infrastruktury energetycznej, należy zauważyć, iż także w obecnie obowiązującym stanie prawnym ustawodawca przewidział możliwość wprowadzenia tego typu ograniczeń. Art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r.

o gospodarce nieruchomościami¹⁰⁾ stanowi, że budowa i utrzymywanie ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej, a także innych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń, stanowi cel publiczny w rozumieniu tej ustawy. Stosownie do art. 124 ust. 1 tej ustawy, starosta (wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej) może ograniczyć, w drodze decyzji, sposób korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń, jeżeli właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie wyraża na to zgody. Ograniczenie to następuje zgodnie z planem miejscowym, a w przypadku braku planu, zgodnie z decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Powyższe zezwolenie, zgodnie z art. 124 ust. 2, może być udzielone z urzędu albo na wniosek organu wykonawczego jednostki samorządu terytorialnego, innej osoby lub jednostki organizacyjnej (np. przedsiębiorstwa energetycznego). Udzielenie zezwolenia powinno być poprzedzone rokowaniami z właścicielem lub użytkownikiem wieczystym nieruchomości o uzyskanie zgody na wykonanie prac, o których mowa powyżej (art. 124 ust. 3). Na osobie lub jednostce organizacyjnej występującej o zezwolenie ciąży obowiązek przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego, niezwłocznie po założeniu lub przeprowadzeniu ciągów, przewodów i urządzeń, o których mowa powyżej (art. 124 ust. 4). Jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego jest niemożliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty, właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu nieruchomości przysługuje odszkodowanie. Odszkodowanie to, zgodnie z art. 128 ust. 4, powinno odpowiadać wartości poniesionych szkód. Jeżeli jednak skutek tych zdarzeń zmniejszy się wartość nieruchomości, odszkodowanie powiększa się o kwotę odpowiadającą temu zmniejszeniu. W myśl art. 129 ust. 5 ustawy, odszkodowanie ustala starosta.

Właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości jest ponadto obowiązany udostępnić nieruchomość w celu wykonania czynności związanych z konserwacją oraz usuwaniem awarii ciągów, przewodów i urządzeń, o których mowa powyżej. Obowiązek ten podlega egzekucji administracyjnej (art. 124 ust. 6)¹¹⁾.

10) Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 i Nr 281, poz. 2782).

11) Egzekucja ta prowadzona jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1679 i Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 193, poz. 1884, Nr 217, poz. 2124 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870 i 871, Nr 96, poz. 959 i Nr 116, poz. 1203).

Jeżeli założenie lub przeprowadzenie ciągów, przewodów i urządzeń, o których mowa powyżej, uniemożliwia właścicielowi albo użytkownikowi wieczystemu dalsze prawidłowe korzystanie z nieruchomości w sposób dotychczasowy albo w sposób zgodny z jej dotychczasowym przeznaczeniem, właściciel lub użytkownik wieczysty może żądać, aby odpowiednio starosta (wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej) lub podmiot występujący z wnioskiem o zezwolenie, nabył od niego na rzecz Skarbu Państwa, w drodze umowy, własność albo użytkowanie wieczyste nieruchomości (art. 124 ust. 5).

11. W praktyce dochodziło, niestety, do sytuacji, w których przedsiębiorstwa energetyczne lokalizowały urządzenia mające służyć im do prowadzenia działalności gospodarczej, bez zachowania procedur przewidzianych powołanymi wyżej przepisami, czyli bez podjęcia działań zmierzających do uzyskania zgody właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, a także – w przypadku niewyrażenia takiej zgody – do uzyskania stosownych decyzji organów administracji, w trybie przewidzianym powołanymi wyżej przepisami.

Należy zatem stwierdzić, że w sytuacji, w której w odniesieniu do nieruchomości, na której usytuowane są urządzenia przedsiębiorstwa energetycznego, nie została wydana przez właściwy organ decyzja, o której była mowa wyżej, albo też nie została udzielona właścicielowi nieruchomości stosowna rekompensata, istnieje możliwość dochodzenia praw w postępowaniu cywilnym przed sądem powszechnym. Uzasadniony wydaje się pogląd, że jednym z roszczeń, jakie w takiej sytuacji mogłyby zostać wysunięte przeciwko przedsiębiorstwu energetycznemu, jest przewidziane w art. 222 § 2 Kodeksu cywilnego roszczenie przeciwko osobie, która narusza własność w inny sposób aniżeli przez pozbawienie właściciela faktycznego władztwa nad rzeczą (w omawianym przypadku – przeciwko przedsiębiorstwu energetycznemu), o przywrócenie stanu zgodnego z prawem i o zaniechanie naruszeń, czyli o usunięcie z nieruchomości wybudowanych urządzeń i sądowy zakaz naruszania własności.

Nie można również wykluczyć sytuacji, w której właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości, na której doszło do bezprawnego wybudowania urządzeń infrastruktury technicznej, wystąpi przeciwko przedsiębiorstwu energetycznemu z roszczeniem, o którym mowa w art. 231 § 2 Kodeksu cywilnego, w myśl którego właściciel gruntu, na którym wzniesiono budynek lub inne urządzenie o wartości przenoszącej znacznie wartość zajętej na ten cel działki, może żądać, aby ten, kto wznosił budynek lub inne urządzenie, nabył od niego własność działki za odpowiednim wynagrodzeniem. Na możliwość skorzystania z tego roszczenia wskazał Sąd Najwyższy, który w uchwale z dnia 13 stycznia 1995 r. (sygn. akt III CZP 169/94) wyraził pogląd, zgodnie z którym: „Dla realizacji roszczenia przewidzianego w art. 231 k.c. rozstrzygające jest to, czy urządzenie może być bez jego uszkodzenia lub istotnej zmiany odłączone od nieruchomości. Za takie urządzenie, w rozumieniu

art. 231 k.c., uznaje się także instalacje wodociągowe, gazowe, kanalizacyjne i elektryczne. Założeniem tego przepisu jest bowiem dostosowanie stanu prawnego do stanu faktycznego, który został ukształtowany nie przez właściciela, lecz inny podmiot, który dokonał nakładów wyrażających się we wzniesieniu budynku lub trwałym zainstalowaniu innego urządzenia. Także w tym wypadku właściciel gruntu nie może być pozbawiony możliwości realizacji roszczenia przysługującego mu na podstawie art. 231 § 2 k.c.”.

Natomiast w wyroku z dnia 25 lutego 2004 r. (sygn. akt II CK 32/2003) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, iż właściciel nieruchomości ma prawo domagać się od zakładu energetycznego wynagrodzenia za korzystanie z gruntu, na którym stoi stacja transformatorowa. Sąd uznał, że w sytuacji, w której taka stacja została postawiona bez zgody właściciela i bez zawarcia z nim jakiegokolwiek umowy, właścicielowi przysługuje stosowne wynagrodzenie.

Niezależnie od dochodzenia roszczeń omówionych wyżej, wydaje się również możliwe skorzystanie w niektórych przypadkach z roszczeń odszkodowawczych, określonych w art. 415 Kodeksu cywilnego, w myśl którego – kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. W sytuacji, gdy przedsiębiorstwo energetyczne dopuściło się posadowienia urządzeń energetycznych z naruszeniem obowiązujących przepisów, szkoda taka może wynikać np. z niemożności wykorzystania nieruchomości na cele budowlane, oraz związanej z tym utraty przez zajętą nieruchomość jej rynkowej wartości. Istotne dla tego trybu dochodzenia roszczeń są przepisy regulujące ogólne zasady odpowiedzialności odszkodowawczej. I tak, zgodnie z art. 361 § 1 i 2 Kodeksu cywilnego, zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządziło. Z kolei w myśl art. 363 § 1 Kodeksu cywilnego, naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Omawiając kwestie dochodzenia od przedsiębiorstw energetycznych roszczeń odszkodowawczych z tytułu posadowienia urządzeń energetycznych, wynikających z art. 415 Kodeksu cywilnego, należy mieć na uwadze wyrażoną w art. 6 Kodeksu cywilnego zasadę, w myśl której ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zatem w sytuacji wystąpienia z ewentualnym roszczeniem odszkodowawczym przeciwko przedsiębiorstwu energetycznemu, to na

właścicieli lub użytkownika wieczystym nieruchomości będzie spoczywał ciężar udowodnienia faktu poniesienia szkody. Należy jednak mieć na uwadze także przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące przedawnienia roszczeń, w szczególności art. 118 Kc, w myśl którego termin przedawnienia dla roszczeń nie będących roszczeniami okresowymi oraz roszczeniami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej, wynosi 10 lat. Przy czym zgodnie z art. 223 § 1 Kc, nie ulega przedawnieniu omówione wyżej roszczenie dotyczące nieruchomości przewidziane w art. 222 § 2, tj. przysługujące właścicielowi nieruchomości roszczenie o przywrócenie stanu zgodnego z prawem i o zaniechanie naruszeń.

Uwzględniając możliwość wystąpienia takich okoliczności jak: upływ czasu, ewentualne trudności w odnalezieniu przez przedsiębiorstwa energetyczne dokumentów dotyczących realizowania przez nie inwestycji, zmiany właścicieli nieruchomości, czy też nieuregulowany stan prawny nieruchomości, należy mieć świadomość, że w niektórych przypadkach dowodzenie swoich praw może napotykać na określone przeszkody. Warto pamiętać, że poszukiwanie dokumentacji dotyczącej danej nieruchomości, mogącej pomóc w ustaleniu kwestii prawnych związanych z posadowieniem infrastruktury przedsiębiorstw energetycznych, może niekiedy odnieść skutek już po wizycie w odpowiedniej komórce urzędu gminy lub starostwa powiatowego. Niejednokrotnie jednak dokumentacja taka, z uwagi na upływ czasu od daty jej wytworzenia, może odnaleźć się w odpowiednim terytorialnie archiwum państwowym lub też jej odnalezienie, np. z uwagi na upływ czasu – nie będzie w ogóle możliwe. Wreszcie fakt, iż dana nieruchomość zmieniała w przeszłości właścicieli, może zniweczyć ewentualne dochodzenie roszczeń, bowiem może się okazać, że poprzedni właściciel otrzymał jednak od inwestora rekompensatę (choć nie znalazło to odzwierciedlenia w treści dokumentów dotyczących danej nieruchomości).

12. Jak zasygnalizowano w punkcie drugim niniejszego opracowania, jednym ze sposobów w jaki przedsiębiorstwo energetyczne mogło (i może) uzyskać dostęp do cudzej nieruchomości było ustanowienie służebności gruntowej. Należy w tym miejscu przywołać pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uchwale z dnia 30 sierpnia 1991 r. (sygn. akt III CZP 73/91): „Okoliczność, że nieruchomość pozbawiona dostępu do sieci energetycznej jest nie zabudowana nie stoi na przeszkodzie ustanowieniu na rzecz tej nieruchomości – jeżeli przemawiają za tym potrzeby społeczno-gospodarcze – służebności gruntowej umożliwiającej doprowadzenie linii elektrycznej.”. Uzasadniając podjęcie tej uchwały Sąd Najwyższy stwierdził, że: „Rozwój cywilizacyjny oraz postęp techniczny spowodowały (...), że w stosunkach własnościowych, stanowiących jeden z istotnych elementów rzeczywistości gospodarczej, coraz częściej zaczęły powstawać sytuacje wyizolowania nieruchomości nie tylko od sieci dróg publicznych, ale także od linii energetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, gazowych

lub telekomunikacyjnych. W praktyce sądowej zrodził się w związku z tym problem, czy właścicielowi domagającemu się przyłączenia swojej nieruchomości do sieci instalacji publicznych przysługuje w stosunku do właściciela nieruchomości sąsiedniej roszczenie o ustanowienie drogi koniecznej szczególnego rodzaju, tzn. służebności gruntowej umożliwiającej przeprowadzenie odpowiednich przewodów lub ciągów. Sąd Najwyższy, jeszcze pod rządami prawa rzeczowego, rozstrzygnął powyższy problem pozytywnie, uznając, że względy społeczno-gospodarcze, wypełniające treść art. 33 prawa rzeczowego (obecnie: art. 145 k.c.) i uzasadniające potrzebę korzystania z energii elektrycznej, pozwalają na zastosowanie analogii do przytoczonego przepisu i w związku z tym czynią dopuszczalnym ustanowienie przez sąd odpowiedniej służebności gruntowej, polegającej na doprowadzeniu linii elektrycznej do nieruchomości, która nie jest przyłączona do sieci energetycznej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 grudnia 1962 r. II CR 1006/62, OSPiKA 1964, z. 5, poz. 91). Powyższe zapatrywanie (...) ugruntowało się w judykaturze oraz przeważa w nauce. Również Sąd Najwyższy w obecnym składzie podzielił to stanowisko, będące wyrazem dynamicznego stosowania oraz interpretowania przepisów prawa."

Natomiast w uchwale z dnia 17 stycznia 2003 r. (sygn. akt III CZP 79/02) Sąd Najwyższy dopuścił możliwość ustanowienia służebności gruntowej na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego, uzasadniając to w następujący sposób: „Nie wymaga dowodzenia, że istnienie potrzeb gospodarczych i kwestię użyteczności należy rozpatrywać w odniesieniu do każdej nieruchomości indywidualnie. Wysuwany przez Sąd Okręgowy art. 285 § 2 k.c. [który stanowi, że służebność gruntowa może mieć jedynie na celu zwiększenie użyteczności nieruchomości władnącej lub jej oznaczonej części – przyp. autorów] jako podstawowa przeszkoda do ustanowienia omawianej służebności gruntowej czyni niezbędnym odwołanie się do funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego, polegającego na przesyłaniu i dystrybucji energii elektrycznej napowietrznymi liniami energetycznymi, stanowiącymi własność tego przedsiębiorstwa. Następuje to przy wykorzystaniu określonego zespołu składników, obejmującego zarówno nieruchomości, jak i ruchomości. Napowietrzna linia elektryczna (łącznie z przewodami i wspornikami – słupami) stanowi – pod względem funkcjonalnym – jedną całość, można zatem przyjąć, że jest to złożona rzecz, której zasięg i granice wyznacza infrastruktura w postaci stacji energetycznych (rozdzielczych lub transformatorowo-rozdzielczych). Linia kwalifikowana – zgodnie z art. 49 k.c. – do ruchomości stanowi istotny element sieci umożliwiających przesyłanie energii. Nie pretendując do wyczerpującego przedstawienia złożonych układów technicznych w ramach sieci, nie można nie dostrzec istniejącego związku technicznego i gospodarczego między liniami przesyłowymi a stacjami energetycznymi. Linie te mogą pozostawać w związku z różnymi nieruchomościami należącymi do tego samego przedsiębiorstwa; mogą być zakwalifikowane jako przynależności nieruchomości

zabudowanej stacją energetyczną w wypadku połączenia ich z jedną nieruchomością. W takim wypadku są niezbędne do korzystania z nieruchomości zgodnie ze społeczno-gospodarczym jej przeznaczeniem, ustanowienie zatem zakwestionowanej przez Sąd pierwszej instancji służebności zwiększa użyteczność nieruchomości zabudowanej stacją energetyczną, z którą połączona jest linia energetyczna obejmująca przedmiotowe słupy. Nie można zatem zasadnie zaprzeczyć istnieniu związku fizycznego lub funkcjonalnego pomiędzy nieruchomością a słupami; ma on z natury charakter trwały. Różnorodność możliwych rozwiązań i sytuacji, co do fizycznego lub funkcjonalnego o charakterze trwałym powiązania poszczególnych składników przedsiębiorstwa energetycznego, nie pozwala ograniczyć funkcjonowania tego przedsiębiorstwa do jednej nieruchomości czy ześrodkowania jego działalności do zabudowanej nieruchomości. Okoliczność, że nieruchomość władnąca wchodzi – jako jeden ze składników – w skład przedsiębiorstwa energetycznego sama przez się nie wyklucza możliwości zrealizowania przez strony w umowie o ustanowienie służebności gruntowej wiążącego celu, określonego w art. 285 § 2 k.c. Nie można pominąć także argumentu, że skoro przedsiębiorstwo stanowi zorganizowany zespół składników, to zwiększenie jego użyteczności jako całości pośrednio obejmuje również wszystkie jego składniki, nie wyłączając nieruchomości wchodzących w skład przedsiębiorstwa."

Należy mieć świadomość, że konsekwencje, niekorzystne dla właściciela nieruchomości, na której zostały posadowione składniki infrastruktury technicznej przedsiębiorstwa energetycznego, mogą wystąpić w sytuacji przewidzianej w art. 292 Kodeksu cywilnego, który przewiduje możliwość nabycia przez zasiedzenie służebności gruntowej w wypadku, gdy polega ona na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia (czyli np. z napowietrznych linii elektroenergetycznych). Zgodnie z art. 352 § 1 Kodeksu cywilnego, kto faktycznie korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności, jest posiadaczem służebności. Uwzględniając, że w myśl art. 292 Kodeksu cywilnego do sytuacji przewidzianej w treści tego przepisu stosuje się odpowiednio przepisy o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie, należy stwierdzić, że nabycie takiej służebności poprzez zasiedzenie może nastąpić po upływie 20 lat – w przypadku posiadania służebności w dobrej wierze (art. 172 § 1 Kc) lub po upływie 30 lat – w przypadku posiadania służebności w złej wierze (art. 172 § 2 Kc). Warto więc wiedzieć, że Sąd Najwyższy w w roku z dnia 4 lutego 1988 r. (sygn. akt IV CR 45/88) wyraził tezę: „(...) korzystanie z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności gruntowej na podstawie oświadczenia złożonego bez formy aktu notarialnego jest posiadaniem tej służebności w złej wierze."

13. Mając na uwadze, że w niektórych przypadkach nieopatrny gest bądź zaniedbanie ze strony właściciela nieruchomości, mające miejsce wiele lat temu, mogą

skutkować konsekwencjami w obecnym stanie faktycznym i prawnym, godne polecenia jest – aby potencjalni nabywcy nieruchomości zachowali należytą staranność podczas weryfikacji stanu prawnego nabywanych nieruchomości. Celowe jest zatem dokonanie wglądu do treści dokumentacji dotyczącej danej nieruchomości, takiej jak: księga wieczysta (we właściwym sądzie wieczystoksięgowym), ewidencja sieci uzbrojenia terenu oraz ewidencja gruntów i budynków (we właściwym starostwie powiatowym) i skonfrontowanie danych zawartych w tych dokumentach ze stanem faktycznym, co może pomóc w uniknięciu niepotrzebnych nieporozumień, zbędnych kłopotów i strat.

Ryszard Taradejna
Dyrektor

Marek Zawiska
St. Specjalista

Biuro Prawne URE

ROZSTRZYGANIE SPORÓW PRZEZ PREZESA URE

Grażyna Dylewska, Ryszard Taradejna

Zgodnie z art. 87 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, źródłami powszechnie obowiązującego prawa są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. Wydawałoby się więc, że przy niezmienionym brzmieniu przepisu mamy prawo oczekiwać takich samych zachowań organów władzy publicznej i sądów.

Jednakże te same przepisy (szczególnie – niejednoznaczne) mogą być odmiennie interpretowane, w tym także przez sądy¹⁾.

Jeżeli jednak określony pogląd jest wyrażany przez sądy kilkakrotnie, to jest to już „linia orzecznictwa”, która staje się quasi prawem, ale zdarza się, że linia orzecznictwa zmienia się diametralnie, pomimo że przepis nie uległ zmianie.

Przykładem takim może być zmienna interpretacja art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne²⁾, który od 3 maja 2005 r. stanowi, że w sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usługi przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, umowy o świadczenie usługi transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych, umowy o świadczenie usługi skraplania gazu ziemnego

oraz umowy kompleksowej, a także w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.

Przepis ten przez wiele lat nie zmieniał się, a zmiana dokonana z dniem 3 maja 2005 r. nie dotyczyła problemu, o którym będzie mowa w niniejszym artykule. Przypomnijmy więc poprzednie brzmienie tego przepisu: „w sprawach spornych dotyczących ustalania warunków świadczenia usług, o których mowa w art. 4 ust. 2 [czyli usług przesyłowych – przypis autorów], odmowy przyłączenia do sieci, odmowy zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej, paliw gazowych lub ciepła albo nieuzasadnionego wstrzymania ich dostaw rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony”.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki („Prezes URE”) przez długi okres czasu zawarte w tym przepisie zwroty: „odmowy przyłączenia do sieci, odmowy zawarcia umowy sprzedaży oraz ustalenie warunków świadczenia usług przesyłowych” interpretował w ten sposób, że jego kompetencja dotyczy umów **przyszłych**, do których zawarcia nie doszło wskutek sporu między stronami, a w konsekwencji, że nie należy do Prezesa URE ingerencja w umowy już zawarte (nawet na żądanie jednej ze stron).

Dla przykładu, pogląd taki został zawarty w piśmie tego organu z dnia 12 kwietnia 1999 r., skierowanym do odbiorcy energii elektrycznej w odpowiedzi na jego wniosek o rozstrzygnięcie sporu dotyczącego odmowy zmiany postanowień zawartej już umowy sprzedaży energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo energetyczne.

Jednakże Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Antymonopolowy (obecnie: Sąd Ochrony Konkurencji

1) Pisała o tym J. Kędzia w artykule pt. „Wpływ zmian stanu prawnego na stabilność decyzji Prezesa URE”, opublikowanym w Biuletynie URE Nr 1/2004.

2) Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504, Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 34, poz. 293, Nr 91, poz. 875, Nr 96, poz. 956 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 62, poz. 552).

i Konsumentów) w postanowieniu z dnia 13 lipca 1999 r. (sygn. akt XVII Ame 21/99) wyraził odmienny pogląd w zakresie kompetencji Prezesa URE w tych sprawach, a w konsekwencji uznał wspomniane pismo za decyzję administracyjną Prezesa URE.

Zdaniem tego Sądu, w świetle art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne „(...) Prezes URE rozstrzyga spór w przedmiocie odmowy przyłączenia do sieci oraz odmowy zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej. Prezesowi URE przysługuje zatem kompetencja do ustalania treści „całej” umowy, zarówno dotyczącej przyłączenia do sieci, jak i sprzedaży energii elektrycznej. Opierając się na stosowanej przy interpretacji przepisów prawa zasadzie *a maiori ad minus*, w świetle której jeżeli komuś wolno czynić więcej to tym bardziej mniej, należało dojść do wniosku, iż sporna między przedsiębiorstwem energetycznym a firmą N. kwestia rozgraniczenia własności urządzeń energetycznych należy do właściwości rzeczowej Prezesa URE”. W tej właśnie kwestii odbiorca domagał się od przedsiębiorstwa energetycznego zmiany postanowień zawartej już umowy sprzedaży energii elektrycznej, a następnie, w wyniku odmowy – z wnioskiem takim zwrócił się do Prezesa URE i żądał rozstrzygnięcia tego sporu na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne.

Wypada zauważyć, że orzeczenie to zostało wydane w sytuacji, gdy panował ukształtowany przez sądownictwo (w tym przez Sąd Najwyższy) pogląd, że Sąd Antymonopolowy działa jako sąd pierwszej instancji, a więc w składzie jednoosobowym, przy czym w ówczesnym stanie prawnym nie przysługiwał zwykły środek odwoławczy od wyroków tego Sądu w postaci apelacji³⁾, co powodowało, że kwestionowanie ich było bardzo utrudnione.

Pogląd Sądu Antymonopolowego, zawarty we wspomnianym postanowieniu z dnia 13 lipca 1999 r., Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów podtrzymywał w kolejnych swoich wyrokach, które wydał w sprawach o zmianę umowy o przyłączenie do sieci oraz zmianę umowy sprzedaży ciepła i energii elektrycznej – patrz np. na wyroki: z 3 października 2001 r. (sygn. akt XVII Ame 66/00), z 17 lipca 2002 r. (sygn. akt XVII Ame 107/01 i sygn. akt XVII Ame 108/01), z 25 listopada 2002 r. (sygn. akt XVII Ame 14/02), z 7 lipca 2004 r. (sygn. akt XVII Ame 45/03) i z 8 listopada 2004 r. (sygn. akt XVII Ame 69/03). W tej sytuacji Prezes URE podporządkował się temu orzecznictwu.

Jednakże pogląd ten został zakwestionowany przez Sąd Najwyższy w dwóch kolejnych wyrokach, wydanych (co jest ważne) w różnych składach orzekających: z dnia 12 września 2003 r. (sygn. akt I CKN 504/01) i z dnia 7 października 2004 r. (sygn. akt III SK 56/04). Wyroki te zostały wydane w sprawach o przeciwdziałanie praktykom mo-

nopolistycznym i ochronę konkurencji i konsumentów, będących „na styku” z regulacją energetyki.

Sąd Najwyższy, rozpoznając te sprawy, dokonał przy okazji wykładni art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne. W pierwszym wyroku, z dnia 12 września 2003 r., Sąd ten stwierdził m.in., że „Trzeba też zwrócić uwagę, że ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (tekst jedn. Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504), dalej nazywana pr. energ., nie zapewnia odbiorcom energii pełnej ochrony, jakkolwiek celem jej jest również przeciwdziałanie negatywnym skutkom naturalnych monopolii (art. 1 ust. 2). Zgodnie z art. 8 ust. 1 Prezes Urzędu Regulacji Energetyki rozpoznaje spory dotyczące ustalania warunków świadczenia usług, odmowy przyłączenia do sieci czy odmowy zawarcia umowy. **Przyszły odbiorca energii może w postępowaniu przed Prezesem URE domagać się ustalenia treści umowy i w tym zakresie droga postępowania cywilnego jest wyłączona. Prezes URE nie ma jednak jurysdykcji w sprawach dotyczących umów już zawartych** [podkreślenie autorów]. W trybie art. 8 umowy [powinno być: „ustawy” – przypis autorów] nie można dochodzić nakazania zmiany takiej umowy nawet wtedy, kiedy odbiorcy narzucone zostały wskutek stosowania praktyki monopolistycznej uciążliwe warunki umowy. Właściwym i jedynie uprawnionym organem do rozpoznania tego rodzaju zarzutu jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (a w dalszym postępowaniu właściwe sądy), na podstawie przepisów ustawy antymonopolowej (por. wyrok SN z dnia 8 grudnia 2000 r., I CKN 994/98, OSNC nr 7-8, poz. 103, postanowienie SN z dnia 27 października 1995 r., III CZP 135/95, OSP 1996 r., nr 5, poz. 112). Nie można też uznać, by nieskorzystanie przez odbiorcę z trybu postępowania określonego w art. 8 pr. energ. pozbawiało go ochrony określonej na podstawie przepisów ustawy monopolowej [raczej powinno być: ustawy antymonopolowej] – przypis autorów] (...)”.

Takie samo stanowisko Sąd Najwyższy zajął w kolejnym wyroku – z dnia 7 października 2004 r. (sygn. akt III SK 56/04).

W tej sytuacji, w wyroku z dnia 24 marca 2005 r. (sygn. akt XVII Ame 14/04), Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, powołując się na wspomniane wyżej orzeczenia Sądu Najwyższego przychylił się do poglądów tego Sądu i zmienił decyzję wydaną przez Prezesa URE⁴⁾ orzekającą zmianę umowy sprzedaży gazu ziemnego, w ten sposób, że umorzył postępowanie administracyjne (jako bezprzedmiotowe).

W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyraził następujący pogląd: „W wyroku z dnia 12 września 2003 r. I CK 504/01 oraz z dnia 7 października 2004 r. III SK 56/04 Sąd Najwyższy przyjął jednak, że art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego umożliwia ukształtowanie w drodze decyzji administracyjnej warunków umowy jeszcze nie zawartej, wobec nie dojścia stron tej umowy do porozumienia. Oznacza to, że Prezes

3) Zauważmy, że stan ten był niezgodny z art. 176 ust. 1 Konstytucji RP, przesądzającym, że „postępowanie sądowe jest co najmniej dwuinstancyjne”. Problem ten publicznie podnosił Prezes URE. Szerzej na ten temat piszą: G. Dylewska i R. Taradejna: „Sądowa kontrola decyzji Prezesa URE – dylematy prawno-ustrojowe”, Biuletyn URE Nr 4/2003.

4) Przypomnijmy, że decyzja ta została wydana wskutek podporządkowania się przez Prezesa URE orzecznictwu Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

URE nie może orzekać w sprawach dotyczących umów już zawartych. Sąd orzekający dzieląc wykładnię omawianego przepisu dokonaną przez Sąd Najwyższy i uznając, że Prezes URE nie ma jurysdykcji w sprawach umów już zawartych przyjął, że nie ma on uprawnień do zmieniania, na wnioski strony, postanowień umowy (...)."

Konsekwencją wynikającą z powyższego orzecznictwa sądowego jest zakaz orzekania przez Prezesa URE, z powołaniem się na art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, w sprawach dotyczących rozstrzygnięcia sporów o zmianę postanowień umów, które zostały przez strony już zawarte, nawet jeżeli dotyczyły spraw określonych w tym przepisie.

Warto pamiętać, że dotyczy to także art. 8 ust. 1 w obecnym brzmieniu.

Grażyna Dylewska
Główny specjalista

Ryszard Taradejna
Dyrektor

Biuro Prawne URE

OBOWIĄZEK ZAKUPU ENERGII ELEKTRYCZNEJ ZE ŹRÓDEŁ ODNAWIALNYCH

Ryszard Taradejna

Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne¹⁾ od początku swojego obowiązywania zawiera regulację promującą wytwarzanie energii elektrycznej (a także ciepła) w źródłach odnawialnych. Jest to jednak promocja swoistego rodzaju, bowiem nie opiera się ona na systemie przyznawanych przez państwo ulg i zachęt²⁾. Jej istotą jest ustawowe nałożenie na określone przedsiębiorstwa energetyczne obowiązku zakupu (lub wytworzenia) energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. A ponieważ realizacja tego obowiązku powoduje dodatkowe koszty i niechęć do jego wypełniania, przewidziano w ustawie kary pieniężne, nakładane przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (Prezesa URE).

I. Jak to zwykle bywa z realizacją obowiązków o charakterze administracyjnoprawnym, niektóre spośród zobowiązanych przedsiębiorstw nie wywiązały się ze swojego obowiązku (lub wywiązały tylko częściowo), a następnie poszukiwały lub poszukują (czemu trudno się dziwić) sposobu na uniknięcie kary, np. przez argumentację, że obowiązek na nich nie ciążył, że nie były w stanie go wypełnić albo że wypełniły go w inny, dopuszczalny – ich zdaniem – sposób.

W niniejszym artykule odniosę się do problemu sposobu wypełnienia omawianego obowiązku – w odniesieniu do energii elektrycznej – na przestrzeni lat. Warto bowiem mieć świadomość, że jeszcze w 2005 r. Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrzył kilka odwołań przedsiębiorstw energetycznych od decyzji Prezesa URE nakładających kary pieniężne za niewypełnienie omawianego obowiązku w 2002 r. (patrz dalej).

II. Z biegiem lat regulacja ta ulegała istotnym zmianom. Dotyczyło to zarówno zakresu tego obowiązku, podmiotów, na których on ciążył jak i sposobu jego wypełnienia. Początkowo była ona wręcz lakoniczna, rozbudowując się i komplikując z każdą kolejną zmianą. Pierwotnie (do 13 czerwca 2000 r.) regulował to art. 9 ust. 4, który stanowił, że „Minister Gospodarki może [podkr. R. T.], w drodze rozporządzenia, nałożyć na przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się obrotem energią elektryczną i ciepłem obowiązek zakupu energii elektrycznej i ciepła ze źródeł niekonwencjonalnych, w tym odnawialnych, oraz określić szczegółowy zakres tego obowiązku”. W przepisie tym na szczególną uwagę zasługuje wyraz „może”, bowiem przez trzy lata od ogłoszenia ustawy minister nie skorzystał z tego upoważnienia, więc przepis ten nie zadziałał w praktyce. Zauważmy też, że w okresie tym ustawa nie zawierała regulacji umożliwiającej wyegzekwowanie tego, potencjalnego obowiązku.

III. W okresie od 14 czerwca 2000 r. do 31 grudnia 2002 r. zagadnienie to regulował art. 9 ust. 3, w brzmieniu nadanym (całemu art. 9) przez ustawę z dnia 26 maja

1) Dz. U. z 1997 r. Nr 54, poz. 348 z wieloma późniejszymi zmianami. Tekst jednolity: Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504. Dalsze zmiany: Dz. U. z 2003 r. Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 34, poz. 293, Nr 91, poz. 875, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 62, poz. 552.

2) Por. np. R. Taradejna, „Wspieranie ekologicznej energetyki”, Biuletyn URE Nr 5/2001. Patrz też R. Szramka, „Rozwój i regulacja rynku energii odnawialnej w Polsce”, Biuletyn URE Nr 5/2003.

2000 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne³⁾, który stanowił, że: „minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, **nałoży** [podkr. R. T.] na przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się obrotem lub przesyłaniem i dystrybucją energii elektrycznej lub ciepła obowiązek zakupu energii elektrycznej ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych oraz wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, a także ciepła ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych, oraz określi szczegółowy zakres tego obowiązku, uwzględniając technologię wytwarzania energii, wielkość źródła energii oraz sposób uwzględniania w taryfach kosztów jej zakupu”. Ustawa z dnia 26 maja 2000 r. dokonała również zmiany w art. 56 ust. 1, dodając pkt 1a, stanowiący, że karze pieniężnej podlega ten, kto „nie przestrzega obowiązku zakupu energii elektrycznej, nałożonego przepisami wydanymi na podstawie art. 9 ust. 3”.

Art. 9 ust. 3 **zobowiązywał** ministra do nałożenia tego obowiązku oraz obarczał nim dodatkowo przedsiębiorstwa zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją energii elektrycznej lub ciepła. Na jego podstawie Minister Gospodarki wydał rozporządzenie z dnia 15 grudnia 2000 r. w sprawie obowiązku zakupu energii elektrycznej ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych oraz wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, a także ciepła ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych oraz zakresu tego obowiązku⁴⁾. Jego § 2 pkt 1 stanowił, że obowiązek uznaje się za spełniony, jeżeli udział ilości energii elektrycznej wytworzonej w źródłach niekonwencjonalnych i odnawialnych w wykonanej, całkowitej rocznej, sprzedaży energii elektrycznej przez dane przedsiębiorstwo energetyczne wynosi nie mniej niż: a) 2,4% – w 2001 r., b) 2,5% – w 2002 r., c) 2,65% – w 2003 r. (...).

IV. Z kolei w okresie od 1 stycznia 2003 r. do 31 grudnia 2004 r. zagadnienie to regulował **art. 9a**, dodany przez ustawę z dnia 24 lipca 2002 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne⁵⁾. Zacytujmy tu przepisy **ust. 1 i 4**, dotyczące obowiązku zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii:

„1. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się obrotem energią elektryczną są obowiązane do zakupu, w zakresie określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 4, wytwarzanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej energii elektrycznej z **odnawialnych źródeł energii** [podkr. R. T.] przyłączonych do sieci oraz jej odsprzedaży bezpośrednio lub pośrednio odbiorcom dokonującym zakupu energii elektrycznej na własne potrzeby. (...)

4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązków, o których mowa w ust. 1-3, biorąc pod uwagę założenia polityki energetycznej państwa oraz zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, a także określi w szczególności:

- 1) rodzaje, parametry techniczne i technologiczne źródeł odnawialnych wytwarzających energię elektryczną lub ciepło;
- 2) parametry techniczne i technologiczne źródeł energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła;
- 3) wielkość udziału energii elektrycznej ze źródeł [podkr. R. T.] odnawialnych oraz wielkość udziału energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, których zakup przez przedsiębiorstwa energetyczne jest obowiązkowy, **w sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom** [podkr. R. T.];
- 4) sposób uwzględnienia w taryfach kosztów energii elektrycznej i ciepła objętych obowiązkiem zakupu.”.

Ustawa z dnia 24 lipca 2002 r. dokonała również zmiany w art. 56 ust. 1, nadając nowe brzmienie pkt 1a, który po zmianie stanowił, że karze pieniężnej podlega ten, kto „nie przestrzega obowiązków zakupu energii elektrycznej **lub ciepła**, nałożonych przepisami **art. 9a**” [podkr. R. T.].

Na podstawie upoważnienia udzielonego w art. 9a ust. 4 Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej wydał rozporządzenie z dnia 30 maja 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązku zakupu energii elektrycznej i ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła⁶⁾, którego § 6 stanowi, że „obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy, uznaje się za spełniony, jeżeli udział ilościowy zakupionej energii elektrycznej z **odnawialnych źródeł energii lub** wytworzonej we własnych odnawialnych źródłach energii i **sprzedanej odbiorcom dokonującym zakupu energii elektrycznej na własne potrzeby** [podkr. R. T.], w wykonanej całkowitej rocznej sprzedaży energii elektrycznej przez dane przedsiębiorstwo energetyczne tym odbiorcom, wynosi nie mniej niż: 1) 2,65% – w 2003 r.; 2) 2,85% – w 2004 r. (...);”.

V. Z dniem 1 stycznia 2005 r. nadano nowe brzmienie przepisom **art. 9a**, odmiennie definiując krąg podmiotów, na których ciąży omawiany obowiązek oraz inaczej określając sposób jego wypełnienia, a także dodano **art. 9e** – regulujący zagadnienie potwierdzania wytworzenia energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii – przez „świadczenia pochodzenia”. Dokonano tego ustawą z dnia 2 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska⁷⁾. Przepisy **art. 9a ust. 1 i 6**, dotyczące obowiązku zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii mają następujące brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub jej obrotem i sprzedające tę energię **odbiorcom, którzy dokonują jej zakupu na własne potrzeby** [podkr. R. T.] na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązane, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, do:

3) Dz. U. z 2000 r. Nr 48, poz. 555.

4) Dz. U. z 2000 r. Nr 122, poz. 1336.

5) Dz. U. z 2002 r. Nr 135, poz. 1144.

6) Dz. U. z 2003 r. Nr 104, poz. 971.

7) Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 875.

- 1) zakupu energii elektrycznej wytworzonej w [podkr. R. T.] odnawialnych źródłach energii lub
 - 2) wytworzenia energii elektrycznej we własnych odnawialnych źródłach energii
- znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przyłączonych do sieci. (...)

6. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 3, w tym:

- 1) rodzaje odnawialnych źródeł energii,
 - 2) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii,
 - 3) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w odnawialnych źródłach energii za pomocą instalacji wykorzystujących w procesie wytwarzania energii nośniki energii, o których mowa w art. 3 pkt 20, oraz inne paliwa,
 - 4) wielkość i sposób obliczania udziału energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii, do której zakupu lub wytworzenia przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane, w sprzedaży energii elektrycznej, w okresie kolejnych 10 lat,
 - 5) sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej i ciepła ustalonych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w ust. 1 i 3, kosztów zakupu lub wytworzenia energii elektrycznej i ciepła, do których zakupu lub wytworzenia przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane
- biorąc pod uwagę założenia polityki energetycznej państwa oraz zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych.”

VI. Z dniem 1 października 2005 r. przepisy art. 9a, art. 9e oraz art. 56 ust. 1 pkt 1a otrzymają nowe brzmienie, nadane przez ustawę z dnia 4 marca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska⁸⁾, jednak ta regulacja zostanie omówiona odrębnie.

VII. Cytowana wyżej regulacja zawarta w § 2 pkt 1 rozporządzenia z dnia 15 grudnia 2000 r. (dotycząca lat 2001 i 2002) i w § 6 rozporządzenia z dnia 30 maja 2003 r. (dotycząca lat 2003 i 2004) przesądziła, że rozliczenie obowiązku ciążącego na przedsiębiorstwach energetycznych następowało dopiero po upływie danego roku kalendarzowego. Powodowało to, że kierownictwa niektórych przedsiębiorstw energetycznych „przypominały” sobie o ciążącym na przedsiębiorstwie obowiązku dopiero wtedy, gdy Prezes URE, w związku z realizacją swoich ustawowych zadań, na początku kolejnego roku wszczynał postępowanie zmierzające do ustalenia, czy w poprzednim roku kalendarzowym przedsiębiorstwo wywiązało się z ciążącego na nim obowiązku (i w jakim stopniu).

Należy tu mieć na uwadze, że w myśl wspomnianego wyżej art. 56 ust. 1 pkt 1a – przedsiębiorstwa energetycz-

ne, które nie przestrzegają tego obowiązku, podlegają karze pieniężnej nakładanej przez Prezesa URE, przy czym kara może być nałożona także na kierownika takiego przedsiębiorstwa (art. 56 ust. 5).

Do Urzędu Regulacji Energetyki napływały i napływają interpretacje wspomnianych wyżej rozporządzeń, zmierzające do wykazania, że poszczególne przedsiębiorstwa energetyczne wypełniły swój obowiązek lub, że wskutek określonych okoliczności obowiązek taki w ogóle na nich nie ciążył. W odniesieniu do § 6 rozporządzenia z dnia 30 maja 2003 r. zgłaszane są w szczególności poniższe poglądy (zależnie od sytuacji, w jakiej znalazło się dane przedsiębiorstwo), przy czym niektóre z nich są wzajemnie sprzeczne:

- 1) rodzaj transakcji dokonanej przez przedsiębiorstwo zajmujące się obrotem energią elektryczną mógł mieć wpływ na to, czy ciąży na nim obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 1,
- 2) na przedsiębiorstwie zajmującym się obrotem energią elektryczną, które nie posiadało zawartych umów sprzedaży tej energii z odbiorcami dokonującymi jej zakupu na własne potrzeby (prowadzącym wyłącznie tzw. „obrot hurtowy”) nie ciążył obowiązek wynikający z art. 9a ust. 1,
- 3) wyłącznym sposobem spełnienia obowiązku wynikającego z art. 9a ust. 1 była sprzedaż energii zielonej bezpośrednio odbiorcom dokonującym jej zakupu na własne potrzeby,
- 4) dla wypełnienia obowiązku wynikającego z art. 9a ust. 1 nie miało znaczenia, od kogo zobowiązane przedsiębiorstwo zakupiło „energię zieloną”.

Ze swojej strony wyrażam pogląd, że każda z powyższych interpretacji jest nieuzasadniona. Pogląd swój opieram w szczególności na wykładni gramatycznej przepisu art. 9a ust. 1 (w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2004 r.), ale także na wykładni celowościowej.

W związku z poglądami wymienionymi wyżej w pkt 1 i 2 pragnę zauważyć, że z art. 9a ust. 1 jednoznacznie wynika, iż sformułowany w nim obowiązek zakupu energii wytworzonej w źródłach odnawialnych dotyczył **wszystkich** przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się obrotem energią elektryczną. Moim zdaniem, również redakcja cytowanego § 6 rozporządzenia z dnia 30 maja 2003 r. prowadzi do tego samego wniosku, gdyż na samym wstępie odsyła on właśnie do przepisu ustawy: „*obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy, uznaje się za spełniony, jeżeli ...*”. Pragnę przy tym zauważyć, że zawarte w art. 9a ust. 4 upoważnienie do wydania rozporządzenia nie upoważniało ministra do zwalniania jakichkolwiek przedsiębiorstw energetycznych z obowiązku ciążącego na nich na podstawie art. 9a ust. 1, więc tym bardziej niedopuszczalne jest doszukiwanie się w tym rozporządzeniu treści niezgodnej z ustawą.

W związku z poglądem przedstawionym w pkt 3, pragnę zauważyć, że z użytego w § 6 zwrotu dotyczącego energii „sprzedanej odbiorcom dokonującym zakupu energii elektrycznej na własne potrzeby” nie wynika, że choćby intencją organu wydającego rozporządzenie

8) Dz. U. z 2002 r. Nr 135, poz. 1144.

było – by dotyczyło to wyłącznie sprzedaży „bezpośrednio” tym odbiorcom. Ponadto, interpretacja przedstawiona w pkt 3 prowadziła do nieuprawnionego ograniczenia praw przedsiębiorstw energetycznych. Otóż w art. 9a ust. 1 mowa jest wprawdzie o odsprzedaży omawianej energii odbiorcom dokonującym jej zakupu na własne potrzeby, ale powiedziane jest też jednoznacznie, że mogła ona być dokonana „bezpośrednio lub pośrednio”. Nadto, cytowane wyżej, zawarte w art. 9a ust. 4, upoważnienie do wydania rozporządzenia nie upoważniało ministra do ingerowania w sposób, w jaki zobowiązane przedsiębiorstwa sprzedają zakupioną „energię zieloną”.

W tej sytuacji, a także uwzględniając argumentację odnoszącą się do pkt 1 i 2, zawarty w § 6 zwrot dotyczący energii „sprzedanej odbiorcom dokonującym zakupu energii elektrycznej na własne potrzeby” traktuję nie jako zapis o charakterze konstytutywnym a jedynie jako swoisty „skrót myślowy” zapisu zawartego w art. 9a ust. 1, w którym mowa jest o „**odsprzedaży bezpośrednio lub pośrednio odbiorcom dokonującym zakupu energii elektrycznej na własne potrzeby**”.

Uwzględniając wszystkie, przedstawione wyżej okoliczności, uważam zacytowany w pkt 3 pogląd za nieuprawnioną nadinterpretację przepisu § 6, w dodatku niezgodną z art. 9a ust. 1.

VIII. Najczęściej i z największą determinacją przedsiębiorstwa energetyczne podnosiły (i podnoszą) argumentację wymienioną wyżej w pkt 4, głoszącą, że dla wypełnienia obowiązku wynikającego z art. 9a ust. 1 nie miało znaczenia, od kogo zobowiązane przedsiębiorstwo zakupiło „energię zieloną”. Otóż pragnęły one „zaliczyć” sobie energię zakupioną u pośredników. Tego poglądu również nie podzielałam. Ponieważ jednak w kwestii tej istnieje bogate orzecznictwo Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pozwolę sobie – dla ułatwienia – zacytować szczegółową analizę tego problemu, zawartą w kilku wyrokach tego Sądu (w różnym składzie). Wyroki te zostały wydane po rozpoznaniu odwołań od decyzji Prezesa URE o nałożeniu kary pieniężnej, o której mowa w art. 56 ustawy – Prawo energetyczne. Wprawdzie dotyczyły one stanu prawnego z lat 2001-2002 (uregulowanego w ówczesnym art. 9 ust. 3), jednak zapisy dotyczące analizowanego zagadnienia nie uległy zmianie również w art. 9a (w odniesieniu do lat 2003-2004). We wszystkich tych wyrokach Sąd wyraził pogląd (który podzielałam), że **spełnienie obowiązku zakupu energii „zielonej” następowało przez zakupienie tej energii bezpośrednio od jej wytwórców**.

1. W wyroku z dnia 10 grudnia 2003 r., sygn. akt XVII Ame 10/03 (wyrok jest jeszcze nieprawomocny), Sąd wyraził następujący pogląd:

„(...) Powyższy obowiązek dotyczy więc, w sposób jednoznaczny zakupu ze źródeł. Literalne brzmienie przepisu nie pozostawia wątpliwości, że **chodzi o zakup energii od jej wytwórcy** [podkr. R. T.]. Słowo źródło oznacza bowiem m.in. „to, skąd coś pochodzi, wywodzi się, ma początek” (Słownik języka polskiego pod red. Prof. dr M. Szymczaka, Wydawnictwo naukowe PWN t. III). Użyty przymimek „z”

odnosi się do kierunku nabycia. Należy zatem odróżnić określenia „zakup ze źródła” od „zakupu pochodzącego ze źródła”. W pierwszym wypadku chodzi o wyłącznie zakup bezpośredni, zaś w drugim o zakup bezpośredni lub pośredni⁹⁾. Dokonana przez pozwanego [czyli przez Prezesa URE – przyp. R. T.] wykładnia celowościowa jedynie potwierdza wykładnię literalną przepisów art. 9 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne i § 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 15.12.2000 r. w sprawie obowiązku zakupu energii elektrycznej ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych oraz wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, a także ciepła ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych oraz zakresu tego obowiązku. Ratio legis jest bowiem oczywiste. Nałożony na przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się obrotem lub przesyłaniem i dystrybucją energii elektrycznej obowiązek zakupu ciepła, obowiązek zakupu energii elektrycznej ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych oraz wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, ma na celu sztuczne wywołanie popytu na tzw. „energię zieloną”, która ze względu na cenę, nie ma możliwości podjęcia swobodnej konkurencji z energią pochodzącą ze źródeł konwencjonalnych. Oczywistym celem jest rozwój energetyki przyjaznej środowisku naturalnemu a także chroniącej zasoby surowców energetycznych. Obowiązek zakupu od producenta „energii zielonej” prowadzi w istocie do jej subsydiowania, w wyniku uśrednienia ceny energii sprzedawanej odbiorcom. (...) Należy też podkreślić, że rozwój rynku, z zasady, następuje w sytuacji gdy popyt przekracza podaż. Oznacza to, że ilość energii objęta obowiązkiem zakupu musi być większa od ilości faktycznie wytwarzanej. Tylko wówczas podmioty występujące na rynku po stronie popytowej będą zmuszone do poszukiwania źródeł podaży. (...)”.

2. W wyroku z dnia 24 listopada 2003 r., sygn. akt XVII Ame 9/03 (wyrok jest jeszcze nieprawomocny), Sąd wyraził następujący pogląd:

„(...) Zdaniem Sądu należy przyjąć, że nałożenie na przedsiębiorstwa energetyczne obowiązku zakupu energii elektrycznej **bezpośrednio od jej wytwórców** [podkr. R. T.] uzasadnione jest właśnie ważnym interesem publicznym – celem rozporządzenia jest promocja wytwarzania energii elektrycznej z wykorzystaniem jej odnawialnych źródeł, mająca przyczynić się m.in. do zmniejszenia zużycia paliw kopalnych, których spalanie powoduje emisję pyłów i gazów szkodliwych dla środowiska. Zdaniem Sądu Okręgowego na uwzględnienie nie zasługuje również zarzut powoda dotyczący dokonania przez Prezesa URE błędnej wykładni przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 15 grudnia 2000 r. Zarówno literalne brzmienie przepisów, jak i definicje ustawowe pojęć „niekonwencjonalnego źródła energii” i „odnawialnego źródła energii” zawarte w obowiązującej w dacie wydania zaskarżonej

9) Zwróćmy uwagę, że tak właśnie uczyniono w art. 9a ust. 1 pkt 1 (w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2005 r.), w którym mowa jest o obowiązku „zakupu energii elektrycznej **wytworzonej w odnawialnych źródłach energii**”.

decyzji ustawie – Prawo energetyczne nie pozostawiają wątpliwości, iż na przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się obrotem energią elektryczną został nałożony obowiązek zakupu energii elektrycznej **bezpośrednio od jej wytwórców** [podkr. R. T.]. Abstrahując nawet od samych definicji ustawowych należy przyjąć, że wykładnia językowa i potoczne rozumienie pojęcia „źródło” jednoznacznie wskazuje na miejsce powstawania. Pogląd wyrażony przez powoda [czyli przez przedsiębiorstwo energetyczne – przyp. R. T.], zgodnie z którym zakup energii elektrycznej od przedsiębiorstwa obrotu jest spełnieniem obowiązku nałożonego rozporządzeniem jest całkowicie nieuzasadniony, podobnie jak zajęcie przez niego stanowiska, że przedsiębiorstwa obrotu mogą dokonywać pomiędzy sobą wielokrotnego obrotu tą samą ilością zakupionej energii. Wniosek, że przedsiębiorstwa obrotu realizowałyby obowiązek zakupu energii dokonując wielokrotnego obrotu tym samym, niewielkim wolumenem energii, nie pozostawia dla Sądu wątpliwości.”

3. W wyroku z dnia 17 grudnia 2003 r., sygn. akt XVII Ame 7/03 (wyrok jest prawomocny), Sąd wyraził następujący pogląd:

„(...) Przepis § 1 ust. 1 i § 2 pkt 1 lit. a rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 15.12.2000 r. (Dz. U. Nr 122, poz. 1336) wyraźnie stanowi, że przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem energią elektryczną jest obowiązane do zakupu energii elektrycznej ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych przyłączonych do wspólnej sieci, a zatem nie od przedsiębiorstwa zajmującego się przesyłaniem i dystrybucją energii albo od innych przedsiębiorstw obrotu. W ocenie Sądu realizacja obowiązku zakupu energii ze źródeł odnawialnych polega na zakupie energii **bezpośrednio z tych źródeł** [podkr. R. T.] (...) Sąd podzielił stanowisko Prezesa URE, który stwierdził, że gdy przedsiębiorstwo obrotu nie jest bezpośrednio przyłączone do źródła odnawialnego, energia zakupiona bezpośrednio z tych źródeł winna mu być przesłana przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją energii elektrycznej na podstawie zawartej przez strony umowy o świadczenie usług przesyłowych (...)”.

4. W wyroku z dnia 17 grudnia 2003 r., sygn. akt XVII Ame 102/02 (wyrok jest jeszcze nieprawomocny), Sąd wyraził następujący pogląd:

„(...) W ocenie Sądu nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut powódki dotyczący błędnej wykładni § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 15 grudnia 2000 r. Zarówno wykładnia językowa tego przepisu jak i definicje ustawowe pojęć „niekonwencjonalnego źródła energii” i „odnawialnego źródła energii” zawarte w obowiązującej w chwili wydania przedmiotowej decyzji ustawie – Prawo energetyczne w sposób jednoznaczny wskazują, iż na przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się obrotem energią elektryczną został nałożony obowiązek zakupu zielonej energii elektrycznej **bezpośrednio od jej wytwórców** [podkr. R. T.]. Pomijając nawet treść definicji ustawowych należy wskazać, iż wykładnia językowa i potoczne rozumienie pojęcia „źródło” oznacza miejsce

powstawania. Prezentowany przez powoda [czyli przez przedsiębiorstwo energetyczne – przyp. R. T.] pogląd, iż zakup energii elektrycznej od przedsiębiorstwa obrotu energią jest spełnieniem obowiązku, o którym mowa w § 1 ust. 1 cyt. wyżej rozporządzenia jest całkowicie nieuzasadniony. W ocenie Sądu za wypełnienie w/w obowiązku w żadnym razie nie można uznać praktyki polegającej na wielokrotnym obrocie tą samą ilością zakupionej energii zielonej pomiędzy przedsiębiorstwami obrotu dokonującymi wielokrotnego obrotu energią zieloną (...)”¹⁰.

5. W wyrokach wydanych w 2005 r. i dotyczących wypełnienia omawianego obowiązku Sąd podtrzymał dotychczasową linię orzecznictwa¹¹). Na szczególną uwagę zasługuje prawomocny wyrok z dnia 18 kwietnia 2005 r. (sygn. akt XVII Ame 19/04). Sąd wyraził m.in. następujący pogląd:

„Za niezasadny należy uznać zarzut naruszenie prawa [przez Prezesa URE – przyp. R. T.] przez błędną, wykładnię i niewłaściwe zastosowanie przepisów § 1 ust. 1 i § 2 pkt 1 lit. b rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 15 grudnia 2000 r. w sprawie obowiązku zakupu energii elektrycznej ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych oraz wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, a także ciepła ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych oraz zakresu tego obowiązku (Dz. U. Nr 122, poz. 1336) przez przyjęcie, że (...) Zakłady Energetyczne SA nie dopełniły obowiązku zakupu energii elektrycznej ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych w 2002 r.

W pierwszym rzędzie należy zważyć, że w przedmiotowej sprawie nie ma żadnego znaczenia interpretacja Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej¹²) aktualnie obowiązującego rozporządzenia z dnia 30 maja 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązku zakupu energii elektrycznej i ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła. Organ ten nie jest uprawniony do dokonywania wiążącej wykładni prawa,

10) Patrz też komentarz zawarty w pkt IX niniejszego artykułu.

11) Jako przykład można wskazać wyroki: z dnia 14 marca 2005 r. (sygn. akt XVII Ame 13/04 i XVII Ame 22/04), z dnia 4 kwietnia 2005 r. (sygn. akt XVII Ame 12/04), z dnia 18 kwietnia 2005 r. (sygn. akt XVII Ame 18/04), z dnia 9 maja 2005 r. (sygn. akt XVII Ame 24/04) oraz z dnia 18 kwietnia 2005 r. (sygn. akt XVII Ame 19/04). Ostatni z tych wyroków jest prawomocny.

12) Oto fragment wyroku, prezentujący zarzuty przedstawione przez przedsiębiorstwo energetyczne, skarżące decyzję Prezesa URE o nałożeniu kary pieniężnej: „Zdaniem skarżącego, pozwany nie uwzględnił interpretacji Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej aktualnie obowiązującego rozporządzenia z dnia 30 maja 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązku zakupu energii elektrycznej i ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła (Dz. U. Nr 104, poz. 971), w świetle której „uzasadnione koszty zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, uwzględnione w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, ponoszone w związku z realizacją obowiązków to koszty zakupu energii elektrycznej na giełdzie towarowej, na uznanym za konkurencyjny pozagiełdowym, ogólnodostępnym rynku energii oraz bezpośrednio od wytwarzającego tę energię ...” [podkr. R. T.]

a ponadto jego stanowisko pochodzi z 27.08.2003 r., a więc nie mogło mieć wpływu za zachowanie się powoda w 2002 r.

Niezależnie od tego należy stwierdzić, że interpretacja ta pozostaje w oczywistej sprzeczności z treścią § 6 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 15 grudnia 2000 r. w sprawie obowiązku zakupu energii elektrycznej ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych oraz wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, a także ciepła ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych oraz zakresu tego obowiązku (pomijając, że rozporządzenie to nie dotyczy obowiązku zakupu energii w 2002 r.)¹³⁾, gdyż przepis ten wyraźnie stanowi, że chodzi o zakup energii ze źródeł (tj. miejsca powstania, miejsca skąd coś bierze swój początek), a nie pochodzącej z takich źródeł.

W konsekwencji należy uznać za trafne stanowisko pozwanego [Prezesa URE – przyp. R. T.], że powód nie kupując wymaganej ilości energii „zielonej” od producenta (tzn. ze źródła) naruszył obowiązek określony w § 1 ust. 1 i § 2 pkt 1 lit. b rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 15 grudnia 2000 r. w sprawie obowiązku zakupu energii elektrycznej ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych oraz wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, a także ciepła ze źródeł niekonwencjonalnych i odnawialnych oraz zakresu tego obowiązku.

13) Sąd zapewne miał na myśli rozporządzenie z dnia 30 maja 2003 r., na co wskazuje zarówno przywołanie § 6, zawarte w zdaniu zastrzeżenie „(pomijając, że rozporządzenie to nie dotyczy obowiązku zakupu energii w 2002 r.)” jak i treść przytoczonej wyżej argumentacji przedsiębiorstwa, do której nawiązuje uzasadnienie wyroku.

Zważyć ponadto należało, że skoro powód nie wskazuje, że przyczyną uchybienia obowiązkowi zakupu energii „zielonej” był jej brak na rynku lub nadmiernie wysoka cena, to rozpatrywanie tych okoliczności w niniejszej sprawie jest bezprzedmiotowe.”

IX. Potwierdzeniem słuszności poglądów Sądu wyrażonych w prezentowanych wyżej orzeczeniach (które podzielam), jest fakt, że gdy ustawodawca zechciał umożliwić (z dniem 1 stycznia 2005 r.) spełnienie omawianego obowiązku nie tylko przez zakup energii elektrycznej u jej wytwórców ale także u pośredników – dokonał stosownej zmiany art. 9a ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, zastępując obowiązek zakupu „energii elektrycznej z **odnawialnych źródeł energii**” obowiązkiem zakupu „energii elektrycznej **wytworzonej w odnawialnych źródłach energii**” (por. tekst przepisów, zamieszczony wyżej w pkt III, IV oraz V). Była to zmiana zamierzona, bowiem towarzyszyło jej wprowadzenie regulacji (art. 9e) tworzącej system kontroli wypełnienia omawianego obowiązku, zapobiegający wielokrotnemu obrotowi tą samą ilością zakupionej energii – w postaci podlegających umorzeniu „świadectw pochodzenia” (potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii)¹⁴⁾.

Autor jest dyrektorem Biura Prawnego URE

14) Por. rozumowanie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zawarte w uzasadnieniu wyroku z dnia 17 grudnia 2003 r. (sygn. akt XVII Ame 102/02), zaprezentowanym wyżej w pkt VIII 4.

Zatwierdzone taryfy

dla energii elektrycznej i paliw gazowych

publikowane są odpowiednio w:

„**Biuletynie Branżowym URE – Energia elektryczna**”

i „**Biuletynie Branżowym URE – Paliwa gazowe**”.

SKANDYNAWSKI RYNEK ENERGII ELEKTRYCZNEJ – PRZYPADEK SZCZEGÓLNY CZY UNIWERSALNE ROZWIĄZANIA?

dr inż. Rafał Gawin

Proces tworzenia wspólnego rynku energii elektrycznej w regionie skandynawskim rozpoczął się na początku lat 90-tych. Obecnie w Norwegii, Szwecji, Finlandii i Danii funkcjonuje rynek hurtowy, na którym ceny energii elektrycznej wyznaczone są na wspólnej giełdzie energii. Biorąc pod uwagę zarządzanie ruchem sieciowym niewątpliwą korzyścią wynikającą ze stworzenia rynku nordyckiego jest zmniejszenie kosztów funkcjonowania całego systemu dzięki optymalnemu wykorzystaniu źródeł energii, ze względu na ich lokalizację oraz charakter pracy (źródła podstawowe, źródła szczytowe, praca regulacyjna). Z punktu widzenia odbiorców energii rozwój rynku regionalnego miał wpływ na zmniejszenie poziomu cen energii, ich zrównanie dla wszystkich uczestników rynku¹⁾ oraz większą przejrzystość. Zwiększenie liczby uczestników rynku i zmniejszenie ich siły rynkowej wpływa korzystnie na rozwój konkurencji. Rozwój nordyckiego rynku regionalnego był możliwy dzięki liberalizacji rynków krajowych. Miały na nią wpływ przyjęte rozwiązania w zakresie modelu rynku, w szczególności podział na segmenty, którym przypisano wyraźnie zdefiniowane funkcje.

Kilka słów o historii

Analizując rozwój rynku energii elektrycznej w Skandynawii należy cofnąć się do roku 1971. W tym czasie wytwórcy energii oraz operatorzy systemów przesyłowych z czterech różnych regionów Norwegii zdecydowali o utworzeniu rynku typu *spot*, tj. rynku czasu rzeczywistego. Zarządzaniem rynkiem zajmował się operator systemu, którego akcjonariuszami zostali wytwórcy oraz właściciele sieci. Był to rynek tygodniowy, z możliwością ponownej kalkulacji ceny w przypadku wystąpienia poważnych zmian warunków wytwarza-

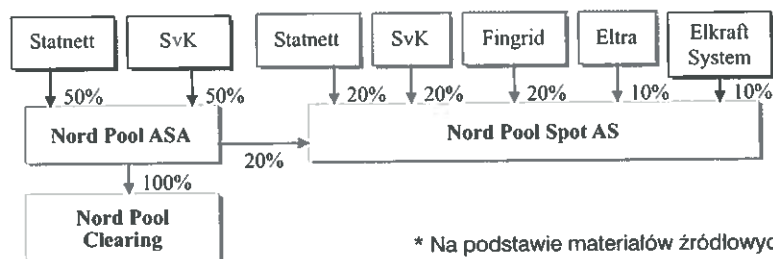
nia²⁾. Ze względu na ograniczenia sieciowe model zakładał podział rynku na dwa obszary, w których ustalane były odrębne ceny. W 1990 r. parlament norweski uchwalił nowe prawo energetyczne wprowadzające w pełni reguły konkurencji zarówno po stronie wytwarzania, jak i sprzedaży (*suppliers*). Ze zintegrowanej pionowo, państwowej firmy wydzielono operatora systemu przesyłowego (OSP), pozostawiając w jej strukturze tylko wytwórców. Rynek spotowy został powierzony firmie Statnett Marked, będącej własnością OSP, a w 1992 r. został w pełni otwarty dla wszystkich uczestników rynku. Funkcjonujący wówczas model to rynek dnia następnego, który umożliwiał wymianę transgraniczną ze Szwecją na rynku spotowym oraz w kontraktach tygodniowych.

Kolejnym krajem w procesie integracji rynku skandynawskiego była Szwecja, która w 1995 r. dokonała nowelizacji prawa energetycznego. Wydzielono OSP, który tak jak w Norwegii pozostał firmą państwową oraz posiadał podobne kompetencje. Wprowadzając zasady funkcjonowania rynku zgodne z regulacjami obowiązującymi na rynku norweskim oraz biorąc pod uwagę długą historię współfunkcjonowania tych rynków w zakresie międzysystemowej wymiany energii elektrycznej doprowadzono do politycznej dyskusji nt. roli i możliwości organizacji wspólnej giełdy energii. Jej efektem była decyzja o utworzeniu giełdy energii – Nord Pool, będącej w równej mierze własnością OSP z Norwegii oraz Szwecji. Dalsza integracja rynku regionalnego dokonała się poprzez przystąpienie do Nord Pool Finlandii w 1998 r. oraz Danii w 2000 r.³⁾

Nord Pool – jak to funkcjonuje?

Struktura funkcjonalna oraz własnościowa giełdy została przedstawiona na rysunku 1.

Rysunek 1. Struktura funkcjonalna oraz własnościowa skandynawskiej giełdy energii*

* Na podstawie materiałów źródłowych Nord Pool.

1) W przypadku występowania ograniczeń sieciowych, ze względu na przyjętą metodę zarządzania ograniczeniami – tzw. *market splitting*, rynek regionalny dzieli się na rejony o stałej cenie – tzw. *single price area*.

2) Należy zwrócić uwagę, że struktura wytwarzania energii elektrycznej w Norwegii bazuje w 99% na elektrowniach wodnych.
3) Część zachodnia Danii przystąpiła w 1999 roku, natomiast część wschodnia w 2000 roku.

Od 2002 r. Nord Pool jest licencjonowaną giełdą energii zawierającą w swoich strukturach biuro rozliczeniowe. Struktura własnościowa rynku spotowego jest nieco inna niż rynku finansowego oraz biura rozliczeniowego, gdyż należy on do OSP z krajów tworzących region oraz do Nord Pool ASA. Zdolności przesyłowe wymiany międzysystemowej zostały powierzone do dyspozycji giełdy energii. Giełda nie jest obligatoryjna i w 2004 roku wolumen energii na giełdzie wynosił ponad 40% całkowitego rocznego zapotrzebowania w regionie. Pozostały wolumen fizycznego obrotu energią był przedmiotem kontraktów bilateralnych. Wprowadzając taryfy typu (entry/exit) oraz obowiązek zbilansowania umożliwiono podmiotom dostęp do całego rynku regionalnego bez ponoszenia jakichkolwiek dodatkowych opłat. Finansowe rynki krótko- i długoterminowe nie wymagają fizycznego przyłączenia do sieci, tak jak to ma miejsce w przypadku rynku spotowego. Warto również podkreślić, że dostęp do rynku mają podmioty z krajów spoza obszaru działania tego rynku.

Charakteryzując oferowane przez skandynawską giełdę energii produkty należy wymienić:

- rynek spotowy dla kontraktów fizycznych:
 - Elspot – rynek dnia następnego (*day ahead*),
 - Elbas – rynek z korektą w dniu realizacji (*intra-day*),
- rynek finansowy – kontrakty terminowe i opcje,
- rozliczenia dla kontraktów OTC i bilateralnych.

Rynek dnia następnego dla kontraktów fizycznych (Elspot) umożliwia składanie ofert w przedziale od 12 do 36 godzin przed realizacją. Giełda pracuje 365 dni w roku przyjmując trzy rodzaje ofert: godzinowe, blokowe oraz „elastyczne oferty godzinowe” dla sprzedaży (*flexible hourly bids*), gdzie w ofercie podawane są wolumen i cena energii bez wskazania godziny realizacji. Aukcja odbywa się raz dziennie, a cena energii wyznaczana jest w punkcie równowagi popytu i podaży. W przypadku przekroczenia zdolności przesyłowych rynek dzieli się na obszary⁴⁾, dla których metodą równoważenia popytu i podaży wyznacza się różne ceny obszarowe (*area prices*). Proces ma charakter iteracyjny i trwa do momentu, gdy fizyczny przepływ energii elektrycznej pomiędzy obszarami nie będzie przekraczał dostępnych zdolności przesyłowych.

Obecnie na giełdzie aktywnie funkcjonuje ok. 270 podmiotów, w tym: producenci, dystrybutorzy, operatorzy handlowi, przedsiębiorstwa obrotu, odbiorcy końcowi (przykładowo administracja publiczna, zakłady komunalne, energochłonny przemysł), operatorzy systemów przesyłowych (w celu zakupów energii na pokrycie strat sieciowych). W celu zmniejszenia kosztów wynikających z niezbilansowania, Nord Pool umożliwia uczestnikom giełdy dokonywanie zmian pozycji kontraktowych w czasie do jednej godziny przed fizyczną dostawą energii elektrycznej. System ten jest dostępny po ogłoszeniu wyników na Elspot i obecnie aktywnie korzysta z niego ok. 30 uczestników.

4) Na rynku skandynawskim funkcjonuje sześć obszarów, a mianowicie: dwa w Norwegii, dwa w Danii oraz po jednym w Szwecji i Finlandii.

Rynek finansowy pełni zasadniczo dwa zadania, a mianowicie: umożliwia składanie ofert na kontrakty finansowe, które zostaną zrealizowane w przyszłości, jak również wprowadza mechanizm kompensacji kosztów będących wynikiem zmieniających się cen energii. Jest to instrument zabezpieczenia cenowego oraz zarządzania ryzykiem. Kontrakty zawierane są na okres do 4 lat naprzód. Należy podkreślić, że nie mają one związku z fizyczną dostawą energii elektrycznej. Oferowane są następujące produkty:

- *Futures* – kontrakty krótkoterminowe (dni, tygodnie),
- *Forwards* – kontrakty średnio- i długoterminowe (miesiące, kwartały, lata),
- *Options* – dające prawo do kupna/sprzedaży kontraktów typu *Forwards*,
- *CfDs (Contract for Differences)* – kontrakty związane z zabezpieczeniem przed różnicą pomiędzy ceną energii dla całego obszaru (*system price*) a ceną energii dla poszczególnych obszarów (*area price*),
- *Electricity Green Certificates* – certyfikaty energii odnawialnej,
- *CO2 Allowances* – prawa do emisji dwutlenku węgla.

Biuro rozliczeniowe (*Clearing House*) umożliwia natomiast podmiotom zmniejszenie ryzyka nie rozliczenia kontraktów. Należy podkreślić, że biuro rozlicza kontrakty na rynku finansowym, jak również inne pozagiełdowe kontrakty – tzw. *OTC contracts*.

Nord Pool w liczbach

Opisując rynek skandynawski trzeba wspomnieć o strukturze wytwarzania energii elektrycznej w krajach regionu. Produkcja w Szwecji opiera się w ok. 90% na elektrowniach wodnych oraz jądrowych. Pozostała część energii pochodzi głównie z elektrowni, w których paliwem są biomasa, gaz oraz węgiel. W Danii większość energii elektrycznej produkowana jest w źródłach bazujących na paliwach kopalnych, a mianowicie węgla i częściowo gazu. Warto nadmienić, że ok. 85% energii elektrycznej pochodzi z układów kogeneracyjnych, natomiast kolejne 12% z elektrowni wiatrowych. Główne źródła produkcji energii elektrycznej w Finlandii to w ok. 60% elektrownie ciepłone (układy kogeneracyjne), ok. 27% elektrownie jądrowe oraz ok. 12% elektrownie wodne. Norwegia w ok. 99% bazuje na produkcji energii elektrycznej z elektrowni wodnych. Poniżej zostały zestawione tabelarycznie wolumeny energii elektrycznej będącej przedmiotem obrotu na giełdzie w poszczególnych latach zarówno na rynku spotowym, jak również na rynku finansowym i biurze rozliczeniowym.

Tabela 1. Wolumeny energii elektrycznej na giełdzie Nord Pool w latach 1999-2004 (TWh)

Kolejne lata	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Rynek spotowy (Elspot oraz Elbas)	76	97	112	124	119	167
Rynek finansowy	216	359	910	1019	545	590
Biuro rozliczeniowe	684	1180	1748	2089	1219	1207
Suma	976	1636	2770	3232	1883	1964

Źródło: prezentacja Nord Pool.

Biorąc pod uwagę dane zawarte w przedstawionej powyżej tabeli należy zauważyć, że wolumen energii na rynku spotowym, finansowym i biurze rozliczeniowym zwiększał się wraz z upływem lat⁵⁾, co świadczy niewątpliwie o rozwoju tego segmentu rynku. Ponadto wolumen energii będącej przedmiotem obrotu na rynku finansowym znacznie przekracza wartość z rynku spotowego. W przypadku usługi rozliczania należy pamiętać, że biuro prowadzi również takie usługi w zakresie kontraktów nie będących przedmiotem obrotu giełdowego (tzw. kontrakty OTC), stąd wartości te znacznie przewyższają wolumeny z rynku finansowego.

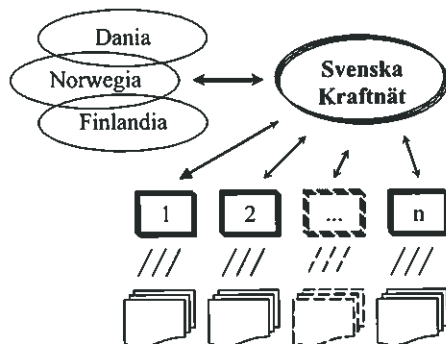
Operator systemu przesyłowego – współpraca regionalna oraz pełnione funkcje

Opisując skandynawski rynek energii elektrycznej należy również wspomnieć o organizacji operatorów systemu przesyłowego funkcjonującej pod nazwą Nordel. Skupia ona OSP z Danii, Finlandii, Islandii, Norwegii i Szwecji, a głównym celem jest wypracowywanie warunków do funkcjonowania oraz dalszego rozwoju skandynawskiego rynku energii elektrycznej. Ponadto Nordel funkcjonuje jako forum dyskusyjne OSP oraz uczestników rynku, dzięki czemu możliwe jest uwzględnianie ich uwag do obowiązujących regulacji oraz rozwiązań funkcjonalnych rynku energii elektrycznej.

Biorąc pod uwagę zgodne kompetencje i zadania OSP z krajów tworzących region nordycki w zakresie zarządzania siecią przesyłową w celu charakterystyki tych zagadnień posłużono się przykładem Szwecji. Podstawową rolę szwedzkiego OSP – firmy Svenska Kraftnät, jest koordynacja handlu energią elektryczną z jej fizycznym przesyłaniem oraz prowadzenie usługi bilansowania. Można zatem wyróżnić dwa obszary działania, a mianowicie:

- zarządzanie ograniczeniami sieciowymi bazujące na metodach rynkowych,
- usługa bilansowania przy założeniu neutralnej pozycji OSP.

Rysunek 2. Trzy poziomy odpowiedzialności za bilansowanie (na podstawie materiałów źródłowych firmy Svenska Kraftnät)

Usługa bilansowania (technicznego):

- techniczne bilansowanie systemu
- handel mocą regulacyjną (regulacja częstotliwościowa)

Podmioty odpowiedzialne za bilansowanie (handlowe):

- bilansowanie godzinowe
- oferta mocy regulacyjnej

Sprzedawcy energii elektrycznej:

- sprzedaż energii elektrycznej dla odbiorców

5) Zwiększony obrót giełdowy w latach 2000-2002 był wynikiem przystąpienia Danii w 2000 roku do rynku skandynawskiego, natomiast w kolejnym okresie w dużej mierze wynikał z zabezpieczeń przed zmianami cen energii, będących powodem

mniej produkcji energii elektrycznej z elektrowni wodnych w latach 2002-2003 (niski poziom wody w zbiornikach z powodu warunków pogodowych).

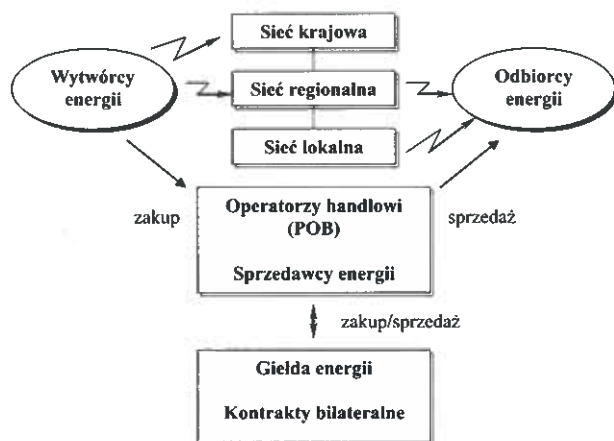
handlowi – podmioty odpowiedzialne za bilansowanie. Jak wynika ze schematu przedstawionego na rysunku 2, tylko oni mają dostęp do usługi bilansowania prowadzonej przez OSP, zatem tylko oni mogą zajmować się rozliczaniem handlowym odbiorców z niezbilansowania. Obecnie ok. 30 podmiotów posiada podpisane umowy z OSP (*Balance Obligation Agreement*) i należą do nich również wytwórcy energii. Podmioty odpowiedzialne za bilansowanie składają również oferty bilansujące dla OSP, które zostały ogólnie scharakteryzowane powyżej. Ostatnia grupa to sprzedawcy energii, którzy sami mogą być także odbiorcami. Ta grupa nie podpisuje umów z OSP w zakresie usługi bilansowania, zatem nie ma bezpośredniego dostępu do rynku bilansującego prowadzonego przez OSP. Podpisują oni jednak umowy z operatorami handlowymi – podmiotami odpowiedzialnymi za bilansowanie, którzy to w ich imieniu prowadzą bilansowanie handlowe z OSP.

Należy podkreślić, że taki podział funkcji pomiędzy poszczególne podmioty rynku jest możliwy dzięki innemu funkcjonalnemu podmiotowi, a mianowicie operatorowi pomiarów. W Szwecji funkcje te pełnią właściciele sieci i są zobowiązani do przekazywania pomiarów podmiotom rynku. W przypadku małych odbiorców stosowane są profile obciążenia.

Model rynku – rozdział części technicznej i handlowej

Warto zwrócić uwagę na wyraźny rozdział technicznej części rynku od części handlowej. Schematycznie przedstawiono to na rysunku 3.

Rysunek 3. Fizyczny przepływ energii elektrycznej oraz relacje handlowe pomiędzy uczestnikami rynku (na podstawie materiałów źródłowych firmy Svenska Kraftnät)

Łańcuch fizycznego przepływu energii elektrycznej można opisać w następujący sposób: wytwórca energii wprowadza ją do krajowego systemu elektroenergetycznego, w dalszej kolejności właściciele sieci są zobowiązani do dostarczenia energii odbiorcom poprzez sieci regionalne i lokalne. W celu umożliwienia fizycznego

odebrania energii elektrycznej odbiorca podpisuje umowę przesyłową z właścicielem sieci.

Biorąc pod uwagę część handlową w łańcuchu biorą udział inne podmioty. Odbiorca podpisuje umowę ze sprzedawcą energii oraz podmiotem odpowiedzialnym za bilansowanie (może to być ten sam podmiot pełniący dwie funkcje). Sprzedawca energii odpowiada za rozliczenia za energię w ilości zgodnej z wyrażonym zapotrzebowaniem, natomiast podmiot odpowiedzialny za bilansowanie jest zobowiązany do prowadzenia w imieniu odbiorcy bilansowania oraz prowadzenia rozliczeń za niezbilansowanie.

Rekomendacje

Rozważając możliwość rekomendacji dla skorzystania z funkcjonujących na rynku skandynawskim rozwiązań należy odnieść się do dwóch obszarów, a mianowicie:

- rynek regionalny – rozwiązania w zakresie tworzenia i rozwoju rynku regionalnego,
- rynek krajowy – liberalizacja rynku.

Biorąc pod uwagę pierwszy z wymienionych obszarów trzeba zwrócić uwagę na kilka istotnych faktów. Przyjęty model funkcjonowania rynku, a ściślej mówiąc jego segmentacja jest zasadniczo różna od modelu funkcjonującego w Polsce. Na rynku nordyckim znaczącą rolę odgrywa giełda energii, gdyż jej zostało przypisane zadanie udostępniania zdolności przesyłowych między-systemowych. Model funkcjonujący w naszym regionie to kontrakty bilateralne oraz aukcje skoordynowane na zdolności przesyłowe, które również bazują na rozwiązaniach rynkowych.

Formalne zapoczątkowanie funkcjonowania rynku skandynawskiego miało miejsce ok. 10 lat temu po utworzeniu giełdy Nord Pool, a współpraca pomiędzy systemami norweskim i szwedzkim w zakresie wymiany energii ma znacznie dłuższą historię. Świadczy to niewątpliwie, że droga do utworzenia sprawnie funkcjonującego rynku regionalnego jest długa i nie należy spodziewać się natychmiastowych rezultatów, tym bardziej że i na rynku skandynawskim jest jeszcze wiele do zrobienia. Przykładem wartym naśladowania jest współpraca pomiędzy OSP oraz zakres wypracowanych wspólnie rozwiązań. Są one możliwe między innymi dzięki faktycznej neutralności OSP na rynku oraz znakomitej wymianie i udostępnianiu informacji. Najlepszym przykładem transparentności w zakresie bieżącej sytuacji oraz funkcjonowania rynku, jak również doskonałej organizacji tych informacji, jest strona internetowa skandynawskiej giełdy energii.

Należy wyraźnie podkreślić, że w warunkach Europy kontynentalnej prowadzenie ruchu sieci jest znacznie bardziej skomplikowane ze względu na warunki techniczne funkcjonowania systemów przesyłowych zamkniętych (tzw. *meshed networks*). Powoduje to, że utrudniona jest pełna implementacja funkcjonalnego modelu rynku, który sprawdził się w mniej rozbudowanych systemach elektroenergetycznych. Dla przykładu można podać występowanie tzw. przepływów kołowych energii i związane z nimi problemy w planowaniu ruchu systemu, jak również

w rozliczeniach za transportowaną energię elektryczną pomiędzy systemami.

Odnosząc się do drugiego obszaru możliwych rekomendacji, a mianowicie w zakresie liberalizacji rynku, należy wskazać pewne uniwersalne rozwiązania, wspólne dla wielu rynków. Po pierwsze występuje wyraźny rozdział działalności usługowej związanej z przesyłaniem energii elektrycznej od działalności handlowej, związanej ze sprzedażą energii, czyli prawne i w zasadzie również własnościowe wyodrębnienie operatorów systemów i to zarówno na poziomie operatora systemu przesyłowego, jak i na każdym niższym poziomie (dystrybucja) – w przypadku Szwecji są to sieci regionalne oraz lokalne. Biorąc pod uwagę, że operator systemu (właściciel sieci) ma zachować neutralną pozycję na rynku, takie rozdzielanie stanowi podstawę dalszych działań w kierunku liberalizacji i wprowadzania konkurencji. Sprawnie funkcjonującym rozwiązaniem, które umożliwia wprowadzenie konkurencji na rynku hurtowym, ale przede wszystkim detalicznym, jest zdefiniowanie podstawowych funkcji pełnionych przez podmioty rynku oraz relacji pomiędzy tymi funkcjami, a mianowicie:

- operator systemu przesyłowego, prowadzący usługę bilansowania na rynku hurtowym (technicznie i handlowo),
- podmioty odpowiedzialne za bilansowanie (handlowe),
- sprzedawcy energii,
- operatorzy pomiarów,
- operatorzy sieciowi, odpowiedzialni za przysyłanie energii elektrycznej.

Dopiero uzgodnienie i praktyczna implementacja podstawowych i uniwersalnych rozwiązań pozwala na szerszą dyskusję nad rozwiązaniami szczegółowymi, przykładowo w zakresie bilansowania czy zarządzania ograniczeniami. Funkcjonujące w Szwecji rozwiązania w tym zakresie są wynikiem wspólnych decyzji OSP tworzących rynek regionalny. Niemniej jednak wybór szczegółowych rozwiązań nie jest uniwersalny i zależy w dużej mierze od uwarunkowań otoczenia (warunki techniczno-ekonomiczne rynku).

Wnioski

Skandynawski rynek energii elektrycznej to przykład sprawnie funkcjonującego rynku zarówno w zakresie regionalnym, jak i rozwiązań na rynkach krajowych.

Tworzenie tego rynku było procesem wieloletnim, który trwa nadal. Istnieje jeszcze wiele obszarów, w których nie osiągnięto ostatecznego porozumienia, przykładowo w zakresie wspólnej usługi bilansowania techniczno-handlowego na poziomie OSP, dostępnej dla wszystkich uczestników rynku regionalnego. Przyjęty model rynku w zakresie jego segmentacji i przypisania roli poszczególnym segmentom jest rozwiązaniem indywidualnym, wynikającym między innymi z uwarunkowań umożliwiających jego prawidłowe funkcjonowanie w zakresie technicznym. Niemniej podstawą tworzenia tego rynku była w każdym przypadku liberalizacja krajowego prawa energetycznego, wprowadzająca uniwersalne zasady funkcjonowania tego rynku.

Tymczasem znowelizowane zapisy polskiego prawa energetycznego, które weszło w życie w dniu 3 maja 2005 r., wprowadzają ogólne ramy będące podstawą funkcjonowania konkurencji na rynku hurtowym, ale przede wszystkim na rynku detalicznym. Jesteśmy zatem na etapie praktycznej implementacji prawa energetycznego, a przed nami zadanie określenia szczegółowych rozwiązań, między innymi poprzez rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, jak również poprzez inne uzgodnienia sektorowe. Być może warto w tym przypadku skorzystać z już sprawdzonych rozwiązań, co najmniej w zakresie tych uniwersalnych, których dobrym źródłem jest skandynawski rynek energii elektrycznej.

Autor jest pracownikiem Departamentu Promowania Konkurencji URE

WSPIERANIE ENERGETYKI ODNAWIALNEJ W WIELKIEJ BRYTANII A ROZWIĄZANIA KRAJOWE

Maciej Syroka

„Duża nowelizacja” ustawy – Prawo energetyczne

Dnia 18 kwietnia 2005 r. została opublikowana długo oczekiwana ustawa z 4 marca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska.¹⁾ Ustawa ta dokonuje znaczącej przebudowy wielu obszarów sektora energetycznego, a szczególnie korzystne regulacje wprowadza wobec podsektora odnawialnych źródeł energii elektrycznej (OZE).

Najistotniejszą zmianą wynikającą z obecnie wprowadzanych rozwiązań jest umożliwienie sprzedaży świadectw pochodzenia, będących dokumentami potwierdzającymi wytworzenie określonej ilości energii elektrycznej w źródle odnawialnym, niezależnie od sprzedaży energii elektrycznej. Towarzyszy temu nałożenie na przedsiębiorstwa energetyczne, sprzedające energię elektryczną odbiorcom końcowym, obowiązku zakupu świadectw pochodzenia. Ustalono przy tym również alternatywny sposób wypełnienia obowiązku poprzez wniesienie opłaty zastępczej. Wprowadzeniu nowych mechanizmów nie towarzyszy natomiast wycofanie tych istniejących dotychczas, tak więc w rezultacie w dalszym ciągu funkcjonuje, w nieco zmodyfikowanej formie, obowiązek zakupu energii z OZE.

Podstawowym instrumentem wspierania OZE w Polsce stał się jednak nowo wprowadzony mechanizm, oparty na obowiązkowym nabywaniu świadectw pochodzenia, a właściwie praw z nich wynikających. Należy przypuszczać, że będzie on determinować rozwój krajowego rynku OZE w dłuższym horyzoncie czasowym.

Niniejszy tekst przedstawia rozwiązania brytyjskie, w których od ponad trzech lat wykorzystywane są mechanizmy analogiczne do obecnie wdrażanych w Polsce. Wiedza ta może być pomocna przy dokonywaniu oceny rozwiązań funkcjonujących w kraju, a także dzięki niej możliwe jest zweryfikowanie oczekiwań co do efektów, jakie mogą przynieść te mechanizmy w naszych warunkach.

Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w Wielkiej Brytanii (*Renewables obligation*)

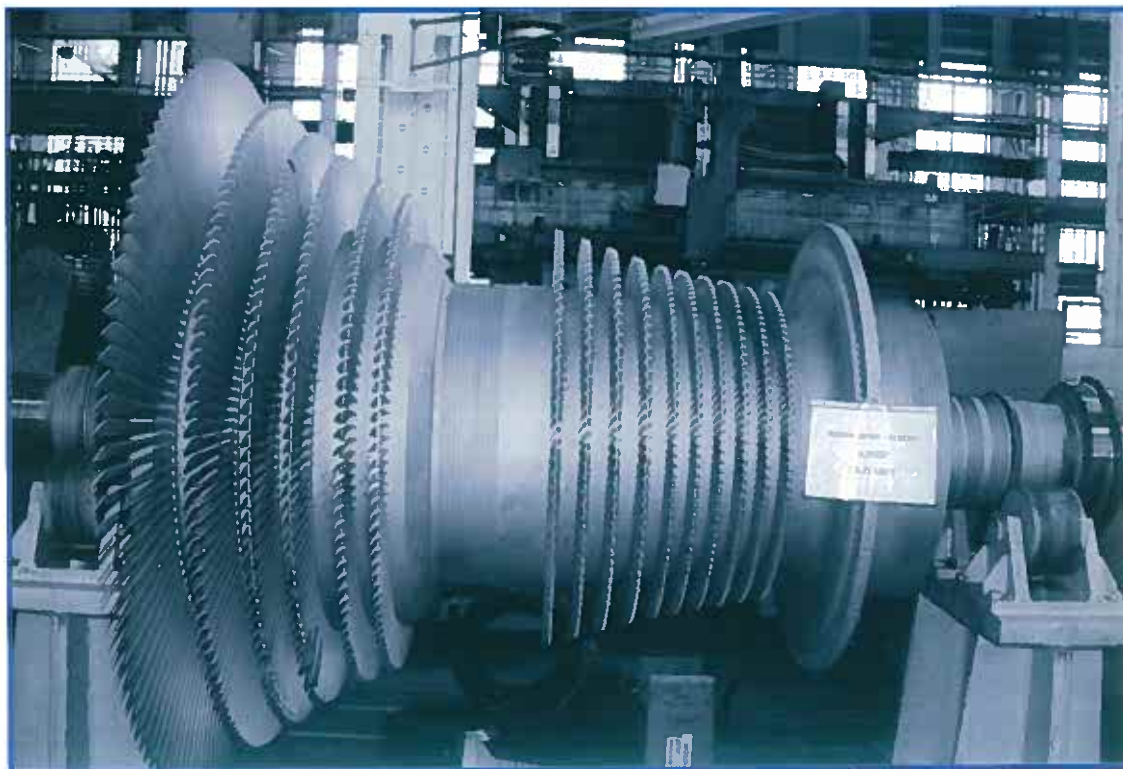
Do 1 kwietnia 2002 r. podstawowym mechanizmem wspierania energetyki odnawialnej na terenie Anglii i Walii

był „Obowiązek Paliw Niekopalnych” (*Non-Fossil Fuel Obligation, NFFO*), w ramach którego na przedsiębiorstwa sprzedające energię elektryczną nałożono obowiązek zakupu energii odnawialnej, poprzez umowy długoterminowe, zawierane w latach 1990-2002. Założeniem systemu było udzielanie finansowania w formie subsydiów nowym inwestycjom w OZE, zgłaszanym przez potencjalnych inwestorów w trybie przetargowym. Rozdysponowywane środki były pozyskiwane przez agencję *Non-Fossil Purchasing Agency Ltd (NFPA)* z podatku nakładanego na paliwa konwencjonalne. W wyniku realizacji programu w latach 1990-2000 nastąpił wzrost udziału energii elektrycznej z OZE od poziomu 1,8% do 2,6% (do 1 600 MW). Stosowane rozwiązanie nie zawierało mechanizmów rynkowych, a przyrost udziału energii z OZE, gdyby jego tempo było utrzymane w kolejnych latach, okazałby się niewystarczający do wypełnienia przyjętego celu indykcyjnego. Wobec takich uwarunkowań podjęto działania nad wypracowaniem rozwiązania bardziej przystającego do reguł zliberalizowanego rynku, którego uczestnikami są sprywatyzowane przedsiębiorstwa, a przy tym rozwiązania pozwalającego na znaczące zwiększenie przyrostu nowych mocy. Założeniem tego rozwiązania, wprowadzonego od 1 kwietnia 2002 r., było wspieranie rozwoju OZE w sposób jak najbardziej efektywny pod względem kosztowym, przy wydatnym oddziaływaniu mechanizmów rynkowych oraz ograniczeniu stosowania interwencji o charakterze administracyjnym, co jest widoczne w obszarze kształtowania cen i wyboru technologii. Poniżej przybliżone zostaną ogólne zasady dotyczące funkcjonowania programu noszącego nazwę *Renewables Obligation (RO)*.

Począwszy od 1 kwietnia 2002 r. koncesjonowane przedsiębiorstwa prowadzące działalność w zakresie sprzedaży energii elektrycznej zostały zobligowane do przedstawiania dowodu, że albo sprzedały one energię elektryczną pochodzącą ze źródeł odnawialnych (OZE) w określonej proporcji do wolumenu energii sprzedanej przez nich odbiorcom końcowym w Wielkiej Brytanii, albo że dokonał tego inny podmiot. Przyjęto, że wielkość udziału energii pochodzącej z OZE w całkowitej ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym wynosi 3% dla roku rozliczeniowego 2002/2003 i stopniowo wzrasta do 10,4% w roku 2010/2011.

Jednocześnie określono, że do udokumentowania faktu wypełnienia przez sprzedawcę wyżej przedstawionego obowiązku zakupu służą specjalne certyfikaty – *Renewables Obligation Certificates (ROCs)*.

1) Ustawa weszła w życie 3 maja 2005 r., natomiast przepisy dotyczące odnawialnych źródeł energii wchodzi w życie z dniem 1 października 2005 r.

Wirnik turbiny parowej w trakcie remontu w zakładach Alstom Power w Elblągu

Sprzedawca jest zobligowany do wykazania się przed brytyjskim regulatorem (*The Office of Gas and Electricity Markets, OFGEM*), iż na określony dzień posiada liczbę certyfikatów odpowiadającą iloczynowi wymaganego udziału energii pochodzącej z OZE oraz ilości energii sprzedanej przez niego w ciągu danego roku rozliczeniowego odbiorcom końcowym w Wielkiej Brytanii. Sprzedawca może wejść w posiadanie ROCs samodzielnie wytwarzając energię elektryczną w OZE, bądź nabywając certyfikaty od akredytowanego wytwórcy lub na rynku wtórnym. Obrót certyfikatami może być prowadzony niezależnie od obrotu energią elektryczną. Rynek wtórny certyfikatów funkcjonuje w formie cyklicznych aukcji, prowadzonych przez instytucje finansowe i branżowe (*Standard & Poors, Platts, NFPA*), przy czym OFGEM nie posiada względem tego rynku żadnych uprawnień.

Istnieje również alternatywa w postaci możliwości wypełnienia przedmiotowego obowiązku przez sprzedawcę w drodze wniesienia opłaty zastępczej. Opłata ta w roku rozliczeniowym 2002/2003 wynosiła 30 £/MWh energii elektrycznej brakującej do wypełnienia przedmiotowego obowiązku i jest corocznie korygowana o wskaźnik inflacyjny. Opłata ta jest zbierana przez OFGEM w ramach tzw. *buy-out fund*, z którego środki po zakończeniu roku rozliczeniowego są przekazywane sprzedawcom, którzy wypełnili obowiązek poprzez przedłożenie ROCs do umorzenia. Kwota przekazywana sprzedawcom jest proporcjonalna do liczby zgromadzonych przez nich certyfikatów, co stanowi pewną zachętę do uczestnictwa w programie.

Certyfikaty są przyznawane źródłom odnawialnym,

akredytowanym przez regulatora. Niemniej jednak pewne kategorie źródeł odnawialnych z założenia nie zostały objęte programem certyfikatów – są to m.in.:

- elektrownie wodne o mocy powyżej 20 MW,
- źródła wytwórcze oddane do eksploatacji przed dniem 1 stycznia 1990 r., jeżeli ich podstawowe elementy nie zostały wymienione (warunek ten nie dotyczy małych elektrowni wodnych o mocy poniżej 1,25 MW),
- źródła wytwórcze zlokalizowane poza terytorium Wielkiej Brytanii,
- źródła wytwórcze wykorzystujące jako paliwo odpady stałe, chyba że:
 - wykorzystywane paliwo powstało w wyniku termicznego bądź biologicznego rozkładu tychże odpadów, (w procesie pirolizy, zgazowania, fermentacji bądź kombinacji tych procesów),
 - odpady stałe stanowią biomasę.

Warto przy tej okazji zwrócić uwagę na fakt, że definicja biomasy, której spalanie uprawnia do uczestnictwa w programie, jest węższa niż w przypadku definicji wynikającej z Dyrektywy 2001/077/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 27 września 2001 r. w sprawie promocji energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii na wewnętrznym rynku i nie obejmuje frakcji odpadów, zawierających substancje pochodzenia innego niż rolnicze i zwierzęce.

Wyłączenie części źródeł odnawialnych z mechanizmu ROCs wynika z faktu, że zostały one najczęściej wybudowane z wykorzystaniem środków publicznych, niejako przy okazji realizacji innych celów takich jak np. regulacja

rzek, utylizacja odpadów stałych i do swojego funkcjonowania nie wymagają wsparcia. Tym samym przyznanie im wsparcia finansowego poprzez opisany mechanizm nie miałoby praktycznie żadnego wpływu na podjęcie decyzji o ich budowie i dalszym funkcjonowaniu.

Dla źródeł odnawialnych nieobjętych wyłączeniem uczestnictwa w programie jest dobrowolne. To oznacza, iż mogą one w nim wziąć udział, o ile spełnią pewne warunki, dotyczące zapewnienia odpowiednich układów pomiarowych, umożliwienia przeprowadzenia kontroli oraz prowadzenia ewidencji i sprawozdawczości. Pozytywna weryfikacja danego wytwórcy w procesie akredytacji jest warunkiem koniecznym uczestnictwa przez niego w programie, aczkolwiek nie oznacza to, iż dla każdej jednostki wytworzonej przez niego energii elektrycznej będzie wydany ROCs. Ponadto w niektórych przypadkach już wydane ROCs mogą zostać unieważnione.

OFGEM jest zobowiązany do unieważnienia już wydanego certyfikatu, gdy został on otrzymany w wyniku oszustwa lub błędu, bądź też odpowiadająca mu energia została wyeksportowana. Ponadto OFGEM może unieważnić certyfikat w przypadku wystąpienia wątpliwości co do wiarygodności informacji, na podstawie których był on wydany, jak również w razie braku możliwości weryfikacji tejże informacji. Uznano jednak, że unieważnienie certyfikatu może nastąpić wyłącznie, gdy nie został on przedstawiony jako dowód wypełnienia obowiązku.

Certyfikaty są papierami wartościowymi o dwuletnim okresie ważności, występującymi wyłącznie w formie elektronicznej, w rejestrze prowadzonym przez OFGEM. Prowadzony przez OFGEM system informatyczny zawiera informację na temat aktualnego właściciela każdego certyfikatu, a każda operacja skutkująca zmianą właściciela jest zgłaszana przez strony transakcji za pośrednictwem internetu. Od momentu wydania do umorzenia świadectwo przechodzi następującą drogę:

- po wydaniu umieszczane jest w rejestrze wytwórców,
- po jego odsprzedaży przechodzi do rejestru nabywców,
- po jego przedłożeniu przez sprzedawcę celem wypełnienia obowiązku zakupu przechodzi do rejestru świadectw umorzonych.

Rola OFGEM wobec systemu Renewables Obligation

OFGEM w odniesieniu do systemu *Renewables Obligation* zrealizował bądź realizuje następujące zadania:

- dokonuje akredytacji źródeł wytwórczych zgłoszonych do uczestnictwa w systemie. Przyznanie akredytacji danemu źródłu oznacza dokonanie oceny, że może być w nim wytwarzana energia elektryczna, uznawana za odnawialną. Poddanie się akredytacji jest warunkiem koniecznym uczestnictwa w systemie ROCs,
- utworzył i zarządza rejestrem ROCs,
- prowadzi monitoring wypełniania obowiązku zakupu,
- dokonuje corocznej korekty wysokości opłaty zastępczej, wniesienie której jest sposobem wypełnienia przedmiotowego obowiązku,

- zarządza funduszem *buy-out fund*, na który wnoszone są przez sprzedawców opłaty zastępcze,
- opracowuje sprawozdania z wypełnienia obowiązku zakupu w kolejnych latach rozliczeniowych.

Koszty uruchomienia systemu ROCs wyniosły około 536 500 £ i obejmowały wdrożenie dwóch programów informatycznych – Systemu Zarządzania Informacją o Sprzedaży Certyfikatów oraz Rejestru ROCs. Obecnie szacuje się, że roczne koszty całkowite związane z obsługą systemu ROCs wynoszą 518 800 £²⁾.

Zadania OFGEM w zakresie odnoszącym się do systemu ROCs nie wyczerpują całokształtu działań dotyczących odnawialnych źródeł energii. Obecnie niezależnie od tego systemu wprowadzany jest system świadectw pochodzenia (*Guarantees of Origin, REGOs*), pozwalający na monitoring stopnia wypełnienia celu indykatywnego wskazanego w Dyrektywie 2001/77/WE. Wydaje się, że konieczność realizacji tego systemu wynika z faktu, że nie wszystkie rodzaje OZE mają możliwość uczestnictwa w systemie ROCs, a ponadto podmioty przystępują do niego na zasadzie dobrowolności.

Zagadnienia związane z procesem współspalania

Obowiązujące w Wielkiej Brytanii przepisy dopuszczają możliwość uczestnictwa w systemie ROCs przez wytwórców, wytwarzających energię elektryczną z wykorzystaniem procesu współspalania (*co-firing*), tj. procesu, w którym w jednej jednostce wytwórczej jest spalana biomasa lub biogaz z innymi paliwami. Przepisy zakładają jednak stopniowe zmniejszanie się udziału energii pochodzącej ze współspalania w ogólnym wolumenie energii odnawialnej objętej mechanizmem wsparcia.

Obecnie uczestnictwo takiego podmiotu w systemie ROCs nie podlega żadnym ograniczeniom, istnieje jednak mechanizm zapewniający, że ilość energii elektrycznej wytworzonej przy wykorzystaniu procesu współspalania nie przekroczy określonego poziomu. Polega on na ograniczeniu popytu na ROCs, wydane na rzecz źródła wykorzystującego proces współspalania. Podmiot, na którym ciąży obowiązek przedłożenia ROCs do umorzenia, może go wypełnić przedkładając jedynie określony udział ROCs, wydanych na rzecz takich źródeł. Aktualnie obowiązek uważa się za spełniony, gdy udział ten nie przekracza 25%. Limit ten ulegnie obniżeniu do 10% w 2006 r., a następnie do 5% w 2011 r. Po 2016 r. nie będzie możliwości przedłożenia takiego świadectwa w związku z wyłączeniem współspalania z programu ROCs.

Obowiązujące przepisy wprowadzają pewne ograniczenia dotyczące pochodzenia biomasy wykorzystywanej w procesie współspalania w odleglejszych horyzontach czasowych. Począwszy od 1 kwietnia 2009 r. systemem mogą być objęte źródła stosujące współspalanie, jeżeli

2) Obejmują one koszty zatrudnionych pracowników, koszty wsparcia technicznego, prawnego i informatycznego, audyt źródeł wytwórczych, wsparcie systemu oraz utrzymanie rachunków bankowych.

udział energii chemicznej biomasy, pochodzącej z upraw energetycznych, stanowi przynajmniej 25% całkowitego udziału energii chemicznej biomasy. Od 1 kwietnia 2010 r. udział ten wzrasta do 50%, od 1 kwietnia 2011 do 75%.

Efekty regulacji brytyjskich

W poniższej tabeli przedstawiono liczbę akredytowanych źródeł wytwórczych oraz ich moc zainstalowaną według stanu na dzień 1 kwietnia 2002 r. i 8 lutego 2005 r.

Z przedstawionej tabeli wynika, że w analizowanym okresie nastąpił wzrost mocy zainstalowanej akredytowanych źródeł wytwórczych o 1 501,5 MW, co stanowi 103,4%. Wśród technologii o istotnym udziale mocy szczególnie wzrost odnotowała technologia wytwarzania energii elektrycznej z wykorzystaniem współspalania (317%), elektrowni wodnych (245%), siłowni wiatrowych (91%) oraz gazu wysypiskowego (36%); ponadto o wyborze technologii zadecydowały siły rynkowe, a nie preferencje jakiejś instytucji wspierającej. Wielkości zawarte w tabeli świadczą, że żadna technologia nie była wyraźnie uprzywilejowana, cztery wymienione technologie osiągnęły znaczące przyrosty mocy (co mogło się odbyć zarówno w wyniku budowy nowych źródeł jak i adaptacji starych).

Zaprezentowane wyniki świadczą, że program ROCs stanowi wyraźny bodziec do długoterminowego inwestowania w OZE, a Wielka Brytania ma szansę wypełnić cele stawiane w dyrektywie. Przy tej okazji warto wskazać, że fundusze pochodzące z ROCs nie są jedyną formą wsparcia OZE.

Jak podają dokumenty rządowe [1], [3], na dofinansowanie prac badawczych, rozwojowych oraz instalacji pokazowych w obszarze źródeł odnawialnych i źródeł określanych mianem „low carbon generation” rząd brytyjski przeznaczył 500 mln £ na okres 2002-2008 (w tym

250 mln £ na okres 2002-2005), przy czym na sam program dotyczący energii z fal morskich 42 mln £.

Należy również dodać, że na trzyletni okres funkcjonowania systemu ROCs nakłada się wpływ NFFO – w związku z tym, mimo zakończenia tego programu, konieczne było zakończenie wcześniej rozpoczętych inwestycji. Ponadto okres 3 lat jest często zbyt krótki do ukończenia inwestycji, np. w przypadku energetyki wiatrowej typowy projekt jest realizowany w czasie przekraczającym 3 lata³⁾. Tym samym należy mieć świadomość, że na rozwój OZE w Wielkiej Brytanii poza mechanizmem ROCs wpływają również inne czynniki⁴⁾.

Stabilność prawa i proces konsultacji społecznych

Podobnie jak to ma miejsce w przypadku każdej działalności gospodarczej, inwestor podejmując decyzję o budowie OZE musi uwzględnić różnorodne aspekty. Istotne są tu czynniki tworzące klimat dla przedsiębiorczości, takie jak otoczenie prawne i instytucjonalne, ułatwienia prowadzenia działalności gospodarczej, system podatkowy i sądowy, łatwość egzekucji wyroków, koszt i dostępność kredytów, długość procedur sądowych itd.

Jak wskazuje raport stowarzyszenia Eurelectric [7], główny czynnik ryzyka dla inwestora zamierzającego wybudować źródło wytwórcze stanowi ryzyko polityczne i regulacyjne, sprowadzające się przede wszystkim do kwestii stabilności prawa w omawianym obszarze. Warto wobec tego przyjrzeć się procesowi zmian przepisów dotyczących OZE oraz przebiegającemu obecnie w Wielkiej Brytanii procesowi konsultacji społecznych.

Proces konsultacji został zapowiedziany już w 2003 r. Zgodnie z przewidywaniami jego efektem mają być zmiany, które wejdą w życie z dniem 1 kwietnia 2006 r., tj. od

Tabela 1. Moc i liczba akredytowanych źródeł wytwórczych wg stanu na dzień 1 kwietnia 2002 r. i 8 lutego 2005 r.

Technologia	Moc akredytowanych OZE na dzień 1.04.2002 r. [MW]	Liczba akredytowanych OZE na dzień 1.04.2002 r.	Moc akredytowanych OZE na dzień 8.02.2005 r. [MW]	Liczba akredytowanych OZE na dzień 8.02.2005 r.
Gaz wysypiskowy	473,8	202	642,7	285
Wiatr	461,3	79	881,0	117
Współspalanie biomasy z paliwami kopalnymi	170,9	11	712,6	30
Małe i mikro elektrownie wodne < 20 MW	141,9	81	489,6	158
Biomasa	157,7	11	158,1	13
Gaz z unieszkodliwienia ścieków	44,9	46	66,4	91
Biomasa i ścieki z wykorzystaniem technologii zaawansowanej konwersji	0,0	0	1,8	2
Inne (pływy fal, fotowoltaika)	0,0	0	0,9	3
Suma	1 452,0	431	2 953,5	699

Źródło: [1].

- 3) Z uwagi na badania wietrzności, uzgodnienia z przedsiębiorstwem sieciowym, Ministerstwem Obrony, Urzędem Lotnictwa Cywilnego, władzami i społecznościami lokalnymi oraz instytucjami zapewniającymi finansowanie, uzyskanie oceny oddziaływania na środowisko itd.
- 4) Jak podaje raport przygotowany dla National Audit Office (instytucji będącej odpowiednikiem Najwyższej Izby Kon-

trolii) [4], przychody z tytułu sprzedaży ROCs stanowią 67% przychodów, otrzymywanych przez OZE w ramach wsparcia. Do innych źródeł wsparcia należą: zwolnienie z podatku nakładanego na energię ze źródeł konwencjonalnych (ang. *Levy Exemption Certificates Subsidy*) (13%), subsydiowanie przyłączy (10%), granty kapitałowe (1%) i przychody z tytułu uczestnictwa w programie handlu emisjami (ang. *EU ETS benefit*) (9%).

początku roku rozliczeniowego 2006/7, tak by nie zakłócić warunków realizacji obowiązku w trakcie roku rozliczeniowego 2005/6. W dokumencie rządowym [1], będącym punktem wyjścia do oceny obecnego systemu wskazano, że fundamentalną sprawą jest zaufanie do trwałości i stabilności programu *Renewables Obligation*, zatem nie przewiduje się wprowadzania w nim radykalnych zmian. Planuje się, że zmiany wprowadzane będą bez gruntownego przebudowywania całego rozporządzenia i jego istotnych założeń oraz z ograniczeniem negatywnego wpływu na funkcjonujące inwestycje. Przede wszystkim każda proponowana zmiana ma być oceniana pod kątem jej wpływu na zaufanie inwestorów, efektywność programu w wypełnieniu zakładanych celów i wpływu na koszty ponoszone przez odbiorców. Uwzględniony ma być również wpływ każdej ze zmian na zaufanie do stabilności i spójności mechanizmów rozporządzenia.

Rząd deklaruje, że projekty objęte programem pozostaną nim objęte również po zakończeniu procesu konsultacji. Jak zaznaczono, dotyczy to również projektów nieukończonych, będących w trakcie realizacji.

Powyższy dokument odnosi się do konieczności dokonania przeglądu w zakresie określenia reguł programu po roku rozliczeniowym 2015/16 oraz modyfikacji reguł dla tańszych technologii⁵⁾, energii wytwarzanej w skojarzeniu i energii pochodzącej z odpadów.

Jedną z ciekawszych propozycji rządu, poddawanych pod dyskusję w ramach konsultacji społecznych, jest wyłączenie energii wytworzonej w skojarzeniu z podstawy, do której odnosi się poziom obowiązku, określony w programie *Renewables Obligation*. Rząd wcześniej opierał się propozycjom dotyczącym takiego rozwiązania z uwagi na możliwy negatywny wpływ na cenę ROCs. Obecnie jednak powrócono do koncepcji – co ma związek z realizacją innej strategii rządowej – osiągnięcia do roku 2010 mocy 10 GWe przez źródła skojarzone, spełniające standardy efektywnościowe (*Good Quality CHP*)⁶⁾.

Rekomendacje dla Polski

Odnosząc się do doświadczeń brytyjskich w kontekście wprowadzonych zmian przepisów dotyczących OZE w Polsce należy zauważyć, że koncepcja świadectw pochodzenia, co do zasady słuszna, powinna być wprowadzana z uwzględnieniem polskich uwarunkowań społeczno-ekonomicznych, prawnych, instytucjonalnych oraz technologicznych.

Szczególnej uwagi wymagają technologie wykorzystujące biomasę, z uwzględnieniem współspalania. Z jednej strony oferują one największy potencjał do wykorzystania w polskich warunkach oraz mogą stać się istotnym czyn-

nikiem rozwoju gospodarczego, realizowanego w oparciu o zasoby krajowe, i to zarówno jeśli chodzi o sektor produkcji urządzeń na rzecz energetyki, jak i obszar związany z dostawami paliwa. Z drugiej strony wymagają one takich regulacji, które pozwoliłyby wyeliminować ich niekorzystny wpływ na środowisko naturalne oraz na inne dziedziny przemysłu, wykorzystujące biomasę.

Polityka Energetyczna do 2025 r., będąca dokumentem rządowym przyjętym przez Radę Ministrów, przewiduje stałe monitorowanie stosowanych mechanizmów wsparcia i ich doskonalenie. Zapisy *Polityki Energetycznej do 2025 r.* zakładają, iż wykorzystanie biomasy do celów energetycznych nie powinno powodować niedoborów drewna w przemyśle drzewnym, celulozowo-papierniczym i płytowym-drewnopochodnym, a pozyskiwana biomasa będzie pochodzić z upraw energetycznych. Dokument zakłada również rozwój przemysłu na rzecz energetyki odnawialnej. Niestety, powyższe zapisy mają charakter życzeniowy, nie są bowiem one w żaden sposób poparte konkretnymi przepisami, programem bądź faktycznymi działaniami, pozwalającymi z jednej strony chronić wymienione branże przed rażącym pogorszeniem warunków funkcjonowania i środowisko przed nadmierną eksploatacją, a z drugiej wpływać na zwiększanie arealu upraw energetycznych oraz rozwój przemysłu.

„Fernwärme Wien” – spalarnia odpadów w Wiedniu wytwarzająca ciepło i energię elektryczną

5) Do tańszych technologii dokumenty [1], [6] zaliczają technologie wykorzystujące gaz wysypiskowy, elektrownie wiatrowe zlokalizowane na lądzie, małe elektrownie wodne i współspalanie biomasy z węglem.

6) Jak podaje dokument [3], w Wielkiej Brytanii moc zainstalowana źródeł, spełniających wymogi *Good Quality CHP*, wynosi obecnie 4,8 GWe. Wymogi te zostały określone w programie rządowym *Quality Assurance CHP*.

Warto rozważyć, czy w polskich warunkach wymaga wspierania działalność polegająca na spalaniu pełnowartościowego surowca drzewnego, stanowiąca zagrożenie dla funkcjonowania innych dziedzin gospodarki. Przy tej okazji należy ocenić, czy z systemu wsparcia powinny korzystać duże elektrownie wodne oraz spalarnie odpadów.

Wyłączenie z mechanizmu wsparcia części OZE, tak jak to ma miejsce w Wielkiej Brytanii, wymaga wprowadzenia dwóch systemów – systemu ewidencji świadectw pochodzenia i systemu ewidencji gwarancji pochodzenia. Na potrzeby systemu świadectw pochodzenia wymagane jest utworzenie systemu ewidencji, odrębnego od tego wymaganego postanowieniami Dyrektywy 2003/077/WE, która nakazuje rejestrację całkowitej ilości odnawialnej energii elektrycznej. Wytwórca wykorzystujący pełnowartościowy surowiec drzewny nie otrzymywałby świadectw pochodzenia, a wyłącznie gwarancje pochodzenia nie przedstawiające wartości pieniężnej. Wydaje się, że rozwiązanie takie byłoby mniej kosztowne oraz bardziej racjonalne od rozwiązania obecnie wprowadzonego.

Inną sprawą wynikającą z zaleceń *Polityki Energetycznej do 2025 r.* jest stymulowanie wykorzystania biomasy pochodzącej z upraw energetycznych. Jak wskazuje raport wykonany na zlecenie Ministerstwa Handlu i Przemysłu [5], ograniczony rozwój podaży paliwa pochodzącego z upraw energetycznych nie wynika z braku popytu na nie ani też z jego wysokiej ceny. Decydują o tym inne czynniki: 20-letni cykl plantacji przy stosunkowo wysokich kosztach karczowania sprawia, że bez kontraktów wieloletnich rolnicy nie są zainteresowani zakładaniem upraw. W przypadku współspalania Wielka Brytania wprowadziła przepisy nakazujące wytwórcom osiągnięcie określonego udziału energii chemicznej biomasy pochodzącej z upraw energetycznych, w całkowitym udziale energii chemicznej biomasy.

Podobne rozwiązania, nakazujące wytwórcom osiągnięcie określonego udziału energii chemicznej biomasy pochodzącej z upraw energetycznych, w całkowitym udziale energii chemicznej biomasy, powinny zostać wprowadzone w Polsce. Wydaje się jednak, że wdrożenie stosownych rozwiązań powinno nastąpić w krótszym horyzoncie czasowym. W Wielkiej Brytanii mechanizm ten ma stymulować rozwój obszarów wiejskich, a nie przeciwdziałać negatywnym wpływom na branżę drzewną, nie mającą tam większego znaczenia. W Anglii powierzchnia lasów stanowi zaledwie 8% powierzchni. W pozostałych częściach Wielkiej Brytanii udział ten osiąga nawet 15%, jednak przeważają w nich lasy młode, nie nadające się do gospodarczego wykorzystania. Z uwagi na niską dostępność surowca przemysł drzewny nie rozwinął się, wyroby przemysłu drzewnego w 80% pochodzą z importu, również biomasa w większości jest sprowadzana. W odróżnieniu od Wielkiej Brytanii, Polska jest krajem znacznie bardziej zalesionym (28,4% powierzchni kraju), przemysł drzewny ma bardzo duże znaczenie dla gospodarki, 80% produkcji przemysłu drzewnego jest eksportowane, a biomasa wykorzystywana przez OZE pochodzi z dostaw

krajowych. Oznacza to, że w polskich warunkach istnieje konieczność szybkiego wdrożenia regulacji mających na celu ochronę surowca drzewnego.

Kolejną kwestią, związaną z energetycznym wykorzystaniem biomasy jest kwestia sposobu i częstotliwości pobierania próbek paliw oraz dokonywania pomiarów masy paliw i oznaczania ich ciepła spalania. Porównanie stosownych przepisów dotyczących wykorzystania biomasy świadczy, że reguły brytyjskie nie są tak rygorystyczne, jak to jest w polskim rozporządzeniu. W systemie tym to wytwórca powinien wykazać, że przyjęty przez niego sposób działania zapewnia reprezentatywność i wiarygodność wyników, ma on jednak możliwość dostosowania metodyki pomiarów do jego indywidualnych warunków. Dzięki temu unika się wykonywania działań nie wypływających z rzeczywistej potrzeby, co prowadzi do ograniczenia kosztów funkcjonowania systemu. Taki stan rzeczy sprawia, że ograniczenia zawarte w polskich przepisach pozwalają na rozwój wykorzystania współspalania przede wszystkim w przypadku dużych źródeł. Wydaje się, że z wielu względów taki stan rzeczy nie jest najwłaściwszy, tym bardziej że Dyrektywa 2003/077/WE zaleca, aby unikać zmuszania przedsiębiorców do ponoszenia zbędnych kosztów. Wydaje się, że w dalszym okresie wskazane byłoby stopniowe liberalizowanie przepisów dotyczących pomiarów, jeżeli monitoring wytwórców nie wykaze nieprawidłowości i nadużyć.

W obecnym stanie biomasa nie jest w należyтым stopniu wykorzystywana przez OZE energetyki lokalnej i rozproszonej, do których to źródeł wydaje się być najbardziej odpowiednia z uwagi na poziom kosztów transportu i możliwość zapewnienia odległości od plantacji do elektrowni do ok. 40-50 km.

Dokonując oceny systemu brytyjskiego pod kątem możliwości adaptacji pewnych rozwiązań w warunkach polskich, warto zwrócić uwagę na następujące kwestie:

- Wysokość opłaty zastępczej w Polsce na poziomie 240 zł/MWh. Zakładając że cena świadectwa pochodzenia ukształtuje się na poziomie opłaty zastępczej, OZE za sprzedaż jednostki wytworzonej energii wraz z odpowiadającym jej świadectwem pochodzenia będzie otrzymywać około 360 zł/MWh. Jest to więcej niż w Wielkiej Brytanii, gdzie poziom cen jest wyższy niż w Polsce. W Wielkiej Brytanii występuje możliwość realizacji obowiązku poprzez wniesienie opłaty zastępczej, ustalonej na akceptowalnym poziomie (30 £/MWh energii elektrycznej brakującej do wypełnienia przedmiotowego obowiązku). Opłata ta zapobiega spekulacji ROCs i działa jako ogranicznik kosztów, które w ostatecznym rozrachunku są ponoszone przez odbiorców końcowych. Na ograniczenie możliwości spekulacji ROCs może mieć też wpływ stosunkowo krótki ich okres ważności, wynoszący 2 lata, co uniemożliwia gromadzenie ROCs w dłuższym okresie w oczekiwaniu na wzrost ceny.
- Zarządzanie rejestrem ROCs w Wielkiej Brytanii jest realizowane bezpośrednio przez OFGEM, a więc instytucję budżetową. Powierzenie takiego zadania

podmiotowi komercyjnemu, nastawionemu na zysk (tak, jak TGE SA) skutkuje koniecznością monitorowania jego działalności, tak by było wiadomo jakie koszty zostaną w związku z tym przeniesione na odbiorców oraz czy nie istnieje zagrożenie dla realizacji programu z przyczyn leżących po stronie podmiotu prowadzącego rejestr. Zasadnym wydaje się, że przepisy powinny regulować tę kwestię, tak by nie występowało deformowanie rynku świadectw.

Dla porównania można przytoczyć dane dotyczące monitoringu kosztów transakcyjnych na rynku ROCs. Raport opracowany na potrzeby *National Audit Office* [4] wskazuje, że szacunkowe koszty transakcyjne sektora, uwzględniając zarówno koszty ponoszone przez wytwórców OZE, jak i sprzedawców, stanowią 0,4% łącznych przychodów ze sprzedaży certyfikatów ROCs.⁷⁾ Cytowane dane dowodzą, że system jest zaprojektowany efektywnie pod względem kosztowym.

- Rozwiązania brytyjskie wskazują na istnienie możliwości zamiany ROCs na pozwolenia handlu emisjami (ang. *Emissions Trading Allowances*). Powyższe może oznaczać, że w przyszłości wystąpi możliwość sprzedaży świadectw pochodzenia również poza granicami Polski.

Podsumowanie

Powyższe przykłady świadczą o tym, że wprowadzenie w Polsce mechanizmu opartego o świadectwa pochodzenia jest uzasadnione i spójne z programem urynkowania energetyki, jak również tendencjami światowymi. Przedstawione propozycje zmian niektórych założeń nie wykraczają w istotniejszy sposób poza ogólne ramy programu, a ich wprowadzenie mogłoby zapewnić większą akceptowalność. Rekomendacje te są wynikiem analizy rozwiązań brytyjskich, opisano tylko te rozwiązania, które odpowiadają polskiej specyfice i których przeniesienie wydaje się być uzasadnione.

7) Informacji na temat kosztów dostarczyła ankieta, uwzględniająca koszty jednorazowe (ang. *one-off*) i cykliczne (ang. *ongoing*) w podziale na koszty zatrudnienia pracowników, informatyczne, prawne, usług doradczych, brokerskie i pozostałe. Założono 24-letni okres dyskontowania od 2003/4 do 2026/7.

Literatura:

- 1) Renewable energy 2005/6 Review of the Renewables Obligation Preliminary Consultation (www.dti.gov.uk).
- 2) Renewables Obligation. Ofgem's Administration Procedures for Generating Stations with a declared Net Capacity of more than 50 kW. Lipiec 2004 (www.ofgem.gov.uk).
- 3) Energy White Paper. Our energy future – creating a low carbon economy. Dokument rządowy (www.dti.gov.uk).
- 4) Economic analysis of the design, cost and performance of the UK Renewables Obligation and capital grant scheme. Report prepared for the National Audit Office. January 2005. Oxera Consulting Ltd (www.nao.gov.uk).
- 5) An Assessment of Changes to the Renewables Obligation Rules relating to Co-firing. A report to DTI, Sierpień 2003. Ilex Energy Consulting (www.dti.gov.uk).
- 6) The Costs of Supplying Renewable Energy. 17 luty 2005. Enviros Consulting Ltd (www.dti.gov.uk).
- 7) Ensuring Investments in a Liberalised Electricity Sector. Raport Eurelectric marzec 2004 (www.eurelectric.org).
- 8) Renewable Energy Guarantees of Origin – Ofgem's Administration Procedures October 2004 (www.ofgem.gov.uk).
- 9) Polityka Energetyczna do 2025 r. Dokument rządowy przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 4 stycznia 2005 r. (www.mg.gov.pl).
- 10) Strona internetowa NFPA (www.nfpa.co.uk).
- 11) Strona internetowa OFGEM (www.ofgem.gov.uk).
- 12) Strona internetowa Forestry Commission (www.forestry.gov.uk).
- 13) Strona internetowa Ministerstwa Handlu i Przemysłu (www.dti.gov.uk).

Autor jest pracownikiem Departamentu Promowania Konkurencji URE

TARYFY TRANZYTOWE GAZU WYBRANYCH KRAJÓW UNII EUROPEJSKIEJ I WSPÓLNOTY NIEPODLEGŁYCH PAŃSTW

Marzanna Kwiecień, Piotr Seklecki

Jesteśmy u progu budowy jednolitego, paneuropejskiego rynku gazu – rynku, w którym nie tylko zmieni się skala, ale również poszerzy się zakres i jakość problemów do rozwiązania. Wiele z nich z pewnością zasługuje na szczególną uwagę i warte są osobnych pogłębionych analiz. Pośród zagadnień, które niejednokrotnie będą tematem żywych dyskusji, należy wymienić: dywersyfikację dostaw gazu dla Unii Europejskiej (UE), dostęp stron trzecich do sieci przesyłowych i magazynów gazu, połączenia międzysystemowe oraz zarządzanie ograniczeniami w sieci, a także opłaty za tranzyt gazu.¹⁾

Zwłaszcza ta ostatnia sprawa, obok ceny za gaz, ma szczególne znaczenie dla wysokości opłat ponoszonych przez odbiorców końcowych. Dlatego warto przybliżyć czytelnikom Biuletynu URE problematykę tranzytu oraz związany z tym proces kalkulacji taryf tranzytowych w poszczególnych krajach. Nasze rozważania będą ograniczone do tych państw, które mają kluczowe znaczenie w przewidywanej strukturze geograficznej importu gazu i jego tranzytu do UE.²⁾ Mamy nadzieję, że przedstawione informacje będą przede wszystkim pomocne dla wszystkich potencjalnych użytkowników systemów tranzytowych, których wiedza na temat funkcjonowania tych systemów jest jeszcze niepełna.

Ponieważ Unia Europejska nie jest w stanie samodzielnie zaspokajać wewnętrznego popytu na gaz ziemny³⁾, w związku z tym importuje to paliwo. Zasadniczym źródłem dostaw są kraje tworzące Wspólnotę Niepodległych Państw (17,9% udziału w rynku importu gazu do UE)⁴⁾, skąd gaz jest dosyłany: poprzez (1) Ukrainę, Słowację i Czechy do Austrii oraz Niemiec oraz

(2) tzw. „gazociągami jamalskim” poprzez Białoruś i Polskę do Niemiec.⁵⁾

Łatwo się domyśleć, iż największym eksporterem z tego obszaru jest Rosja, która sprzedała w 2003 r. na rynek unijny gaz w ilości 78,9 mld m³⁶⁾ i właśnie od prezentacji tego państwa zaczniemy przegląd krajowych rozwiązań taryfowych dotyczących tranzytu gazu.

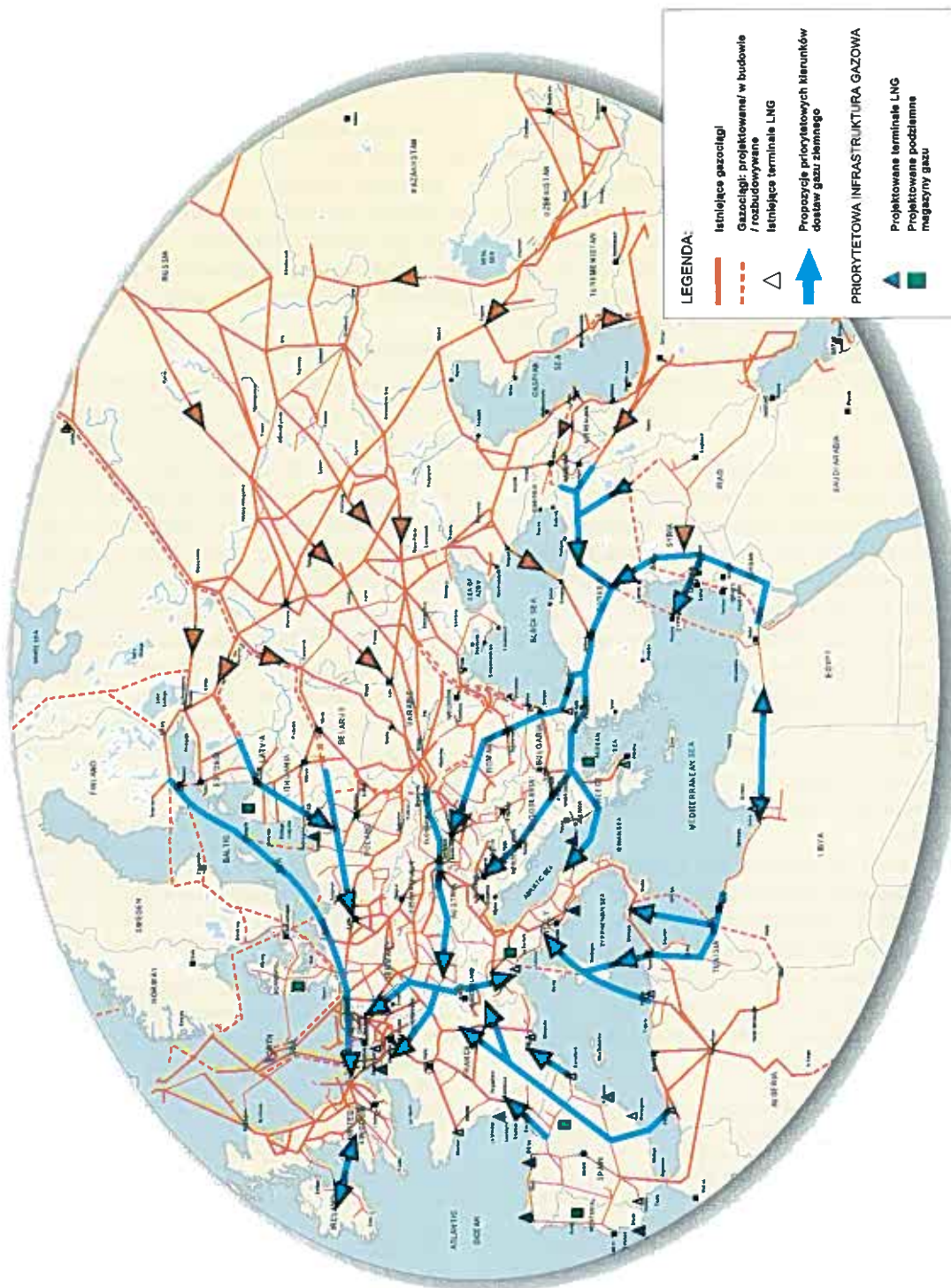
Federacja Rosyjska

Rosyjski system przesyłu gazu jest bardzo rozległy. Oprócz dostarczania gazu dla potrzeb konsumpcji w innych krajach europejskich jest on także wyłączną drogą dostępną obecnie dla przesyłu gazu ze środkowo-azjatyckich republik Turkmenistanu, Kazachstanu⁷⁾ i Uzbekistanu. Monopol na transport gazu posiada firma Gazprom, która dyktuje warunki dostępu do sieci. Dla zagranicznych przedsiębiorstw dostęp ten w praktyce nie istnieje, natomiast w przypadku krajowych producentów stosowanie zasady TPA jest przedmiotem znaczących kontrowersji. Gazprom zapewnia, że jedynym ograniczeniem stosowania tej zasady jest istniejąca moc przesyłowa, natomiast niezależni producenci uważają, że to od Gazpromu zależy decyzja o tym, kiedy i gdzie udostępni on swoje moce przesyłowe.

- 1) W terminologii UE rozróżnia się pojęcia „transport” i „tranzyt” energii. Pod pojęciem „transportu” rozumie się przesyłanie energii od dostawcy wewnętrznego lub zewnętrznego do odbiorcy wewnątrz systemu, natomiast pod pojęciem „tranzytu” rozumie się przesyłanie energii przez dany system od dostawcy zewnętrznego do odbiorcy zewnętrznego. Ponadto Artykuł V porozumienia GATT ustanawia definicję ruchu tranzytowego, tj. „jeżeli przejazd [towarów] przez terytorium Układającej się Strony ... będzie stanowić tylko część kompletnej podróży rozpoczynającej się i kończącej poza granicami Układającej się Strony, to na jej terytorium odbywać się będzie ten ruch” [tranzytowy].
- 2) Źródło: Eurogas Annual Report 2003-2004, s. 29.
- 3) UE jest w stanie zaspokoić wewnętrzny popyt na gaz w 64,6% – Eurogas Annual Report 2003-2004, s. 28.
- 4) Źródło: Eurogas Annual Report 2003-2004, s. 28.

- 5) Istnieje siedem potencjalnych źródeł zaopatrywania się UE w gaz ziemny: (1) obszar Morza Północnego (Norwegia, Dania, W. Brytania), (2) Afryka Pn. (Algieria, Egipt, Libia), (3) Rosja, (4) rejon Morza Kaspijskiego (Azerbejdżan, Kazachstan, Turkmenistan), (5) państwa zatoki Perskiej, (6) Zachodnia Afryka (Nigeria, Angola) i państwa Południowej Ameryki (Trynidad & Tobago, Wenezuela).
- 6) W 2003 r. całkowity eksport rosyjski wyniósł 131,77 mld m³ – źródło: BP Statistical Review of World Energy, 2004.
- 7) Przewiduje się, że w przyszłości Kazachstan będzie jednym z kluczowych państw tranzytowych gazu. W rejonie tym występują jedne z największych złóż gazu, do tej pory tylko w niewielkim stopniu eksploatowane, zaś główne dostawy zaspokajane są poprzez import z Rosji. Zachodnia część kraju przecięta jest przez 820 kilometrowy odcinek rurociągu Azja Środkowa – Centrum (tzw. rurociąg CAC), zbudowanego w epoce Związku Radzieckiego do przesyłu gazu z obecnych turkmeńskich pól gazowych do głównego systemu radzieckiego. Jego pojemność przesyłowa wynosi ok. 50 mld m³. Drugim ważnym kazachskim rurociągiem tranzytowym jest 587 kilometrowy rurociąg Buchara – Ural, w założeniu zbudowany dla przesyłu uzbeckiego gazu do regionów Aktiubinsk i Kustanaj w Kazachstanie. Jego pojemność przesyłowa wynosi ok. 14 mld m³. Przedsiębiorstwem zajmującym się przesyłem i tranzytem gazu jest firma InterGaz Azja Środkowa, spółka zależna, będąca w 100% własnością państwowego monopolisty KazTransGaz. Brak jest obecnie dostępnej informacji o opłatach tranzytowych płaconych przez rosyjskie firmy za gaz przesyłany przez InterGaz.

Rysunek 1. Paneuropejska sieć gazociągów

Szacuje się, iż pomimo tych utrudnień, ok. 15% gazu przesyłanego wewnątrz kraju pochodzi od niezależnych producentów.⁸⁾

Oplata taryfowa dla przesyłu wewnątrz krajowego (producenci niezależni i kraje członkowskie Unii Celnej) jest ustalana przez Federalną Służbę Taryfową i w 2004 r. wynosiła ok. 0.71 USD/1000 m³/100 km. Dla niezależnych producentów dostarczających gaz poza Unię Celną, została ustalona na poziomie 0.92 USD/1000 m³/100 km, ale praktycznie nie funkcjonuje, ponieważ Gazprom zachowuje monopol w dziedzinie eksportu.⁹⁾

Obecnie długość odcinka rosyjskiego przesyłu od miejsca połączenia CAC (Azja Środkowa – Centrum) i rurociągu wschód – zachód biegnącego z pół Orenburga w Gaju Aleksandrowskim wynosi ok. 1100 km. Podpisany w 2004 roku protokół pomiędzy Rosją a Ukrainą na dostawy i przesył gazu ustala taryfę tranzytową na turkmeński gaz przesyłany na Ukrainę na poziomie 1.09 USD/1000 m³/100 km.¹⁰⁾

Białoruś

Terytorium Białorusi przecinają trzy gazociągi tranzytowe: dwa najstarsze biegną na południe do granicy z Ukrainą, trzeci – tzw. „gazociąg jamalski” – ma znaczenie strategiczne, w 2004 r. przesłano nim w transzycie ok. 23 mld m³ gazu.

O znaczeniu tej trasy tranzytowej opinia publiczna UE dowiedziała się w lutym 2004 r., kiedy to na skutek braku porozumienia w kwestii wielkości dostaw, problemu zakupu przez Gazprom udziałów białoruskiego OSP, oskarżeń o nielegalny pobór gazu oraz ceny zakupywanego przez Białoruś surowca, strona rosyjska odcięła na kilka dni dostawy gazu dla Białorusi, co spowodowało znaczące perturbacje w transzycie gazu na zachód Europy, szczególnie Polski. Incydent ten wywołał żywą dyskusję na temat bezpieczeństwa i dywersyfikacji dostaw gazu dla Unii Europejskiej.

Do porozumienia między stronami doszło w czerwcu 2004 r.¹¹⁾, w którym to Gazprom zobowiązał się przesłać na Białoruś 10,2 mld m³ za 46.68 USD/1000 m³, natomiast wysokość stawek tranzytowych określono na: 0.75 USD/1000 m³/100 km dla odcinka w kierunku Ukrainy i 0.46 USD/1000 m³/100 km dla „gazociągu jamalskiego”. W 2005 r. podtrzymano wysokość stawek opłat tranzytowych na dotychczasowym poziomie, natomiast zwiększono wielkość dostaw surowca do 19,1 mld m³.

8) Źródło: „Gas Transit Tariffs in Selected ECT Countries” z dnia 8.04.2005 r. mat. przygotowany przez Sekretariat Karty Energetycznej.

9) Źródło: „Gas Transit Tariffs in Selected ECT Countries” z dnia 8.04.2005 r. mat. przygotowany przez Sekretariat Karty Energetycznej.

10) Źródło: „Gas Transit Tariffs in Selected ECT Countries” z dnia 8.04.2005 r. mat. przygotowany przez Sekretariat Karty Energetycznej.

11) Źródło: World Gas Intelligence z dnia 16.06.2004 r., str. 5.

Ukraina

Odziedziczona po uprzednim systemie infrastruktura ukraińskiego systemu gazowego jest bardzo rozbudowana, a zwłaszcza jej najważniejszy segment – sieć tranzytowa gazociągów. Obejmuje ona 37,1 tys. km rurociągów gazowych i sieć 13 – należących do największych na świecie – podziemnych zbiorników gazu o ogólnej pojemności ponad 33 mld m³. Zdolność przesyłowa sieci tranzytowej wynosi rocznie ok. 290 mld m³ na wejściu i 170 mld m³ na wyjściu.¹²⁾ W 2001 r. systemem tym przetransportowano 123,4 mld m³ gazu, co stanowiło ok. 80% całkowitej sprzedaży rosyjskiego gazu dla odbiorców w Europie Zachodniej. W 2004 r. nastąpił spadek ilości transportowanego gazu tymi sieciami ze względu na wzrastające znaczenie gazociągu jamalskiego.¹³⁾

Tranzyt gazu odbywa się na podstawie umowy Naftogazu z Gazpromem, natomiast taryfy uzgadniane są w oparciu o negocjacje międzyrządowe. Należy zauważyć, iż nie są to typowe transakcje finansowe.¹⁴⁾ W protokole z 2004 r. została uzgodniona taryfa tranzytowa w wysokości 1.09 USD/1000 m³/100 km, czyli tyle, ile wynosi stawka tranzytowa w Rosji dla gazu turkmeńskiego.

Słowacja

Słowacja jest jednym z najważniejszych krajów tranzytowych gazu w Europie. Całkowita długość sieci przesyłowej wynosi prawie 2270 km, natomiast całkowita ich moc przesyłowa ok. 90 mld m³ gazu. W 2003 r. Słowackie Sieci Przesyłowe (SPP) przetransportowały 67,5 mld m³ gazu, z czego większość tranzytowanego surowca objęta jest kontraktami długoterminowymi z klauzulami „bierz lub płać”, którego stronami są Gazprom, Wintershall

12) J. Kozakiewicz, *Polityka energetycznego bezpieczeństwa Ukrainy*, Opnie nr 66, Departament Strategii i Planowania Polityki Zagranicznej w MSZ, październik 2003.

13) Więcej na ten temat w artykule P. Sekleckiego pt. „Ukraiński sektor gazowy – wybrane problemy”, który ukazał się w Biuletynie URE Nr 2/2004.

14) Większość całkowitej opłaty tranzytowej rozliczana jest w formie dostawy gazu dla wewnętrznych potrzeb ukraińskiej gospodarki (24 mld m³ gazu w 2004 r.) natomiast pozostała część płacona jest w gotówce (1250 mln USD za tranzyt w latach 2005-2009). Poważnym problemem są olbrzymie zaległości Naftogazu w płatności wobec Gazpromu za gaz dostarczany w latach 90-tych co powoduje, iż w praktyce ukraiński operator jest znacząco uzależniony od rosyjskiego partnera a rozliczenia są tak naprawdę wirtualne. Widać to było szczególnie w pomysle stworzenia konsorcjum, które zarządzałoby siecią gazociągów tranzytowych. Intencją stworzenia konsorcjum była chęć zapewnienia pełnej stabilności systemu tranzytowego poprzez wyłączenie go spod systemu przesyłu wewnętrznego. Do tego projektu zostały zaproszone przedsiębiorstwa unijne (Ruhrgas i Gaz de France) oraz częściowo sama Komisja Europejska, która finansuje program Inogate, w ramach którego zostało przygotowane studium operacyjne projektu. Studium to zostało zakończone w 2003 r., ale niestety wnioski końcowe nie zostały podane do publicznej wiadomości. Można jedynie przypuszczać, iż treść konkluzji dotycząca wyłączenia sieci tranzytowej była negatywna i w związku z tym nie należy oczekiwać rychłego zakończenia negocjacji.

Tabela 1. Taryfa „wejścia/wyjścia”

Taryfa (max. dzienna moc zamówiona)	Początkowa wielkość w punkcie „wejścia” (Euro) (Po)			
	Lanzhot	Baumgarten	Wielkie Kapuszany	Wewnętrzna
< 25 mln m ³	0.2799	0.5046	1.5306	–
> 25 mln m ³	0.2239	0.4037	1.2245	–
Początkowa wielkość w punkcie „wyjścia” (Euro)				
< 25 mln m ³	1.4377	1.7312	2.1267	0.9935
> 25 mln m ³	1.1502	1.3850	1.7014	0.7948

i Transgaz, co powoduje, iż praktycznie nie ma żadnych wolnych mocy przesyłowych.

Słowacki regulator w opublikowanej niedawno metodologii ustalania taryf przesyłowych nie wprowadza specjalnego rozróżnienia dla opłat tranzytowych. Zastosowany model oparty jest na systemie opłat „wejścia/wyjścia” (ang. *entry/exit*). Podstawowa taryfa została przedstawiona w tab. 1.

Czechy

Przez terytorium Czech przebiega trasa tranzytowa gazu ze złóż rosyjskich w Jamburgu w kierunku Niemiec. Tranzyt rosyjskiego gazu odbywa się na podstawie 22-letniej umowy podpisanej w 1998 r. Warunki tej umowy nie są podane do publicznej wiadomości, jednakże przypuszcza się, iż opłaty za tranzyt są rekompensowane dodatkową ilością gazu dla wewnętrznych potrzeb krajowych.¹⁵⁾ Na podstawie dostępnych danych szacuje się, że opłata za przesył wynosi ok. 2,7 USD/1000 m³/100 km¹⁶⁾,¹⁷⁾.

Niemcy

Niemcy są jednym z niewielu krajów UE, gdzie występuje kilku znaczących operatorów systemów przesyłowych. Charakterystyczną cechą tego systemu jest regionalizacja, a to oznacza, że mechanizmy transportowe oraz towarzyszące kontrakty są bardziej skomplikowane ze względu na to, iż muszą być zawierane jednocześnie z więcej niż jednym operatorem.

Działalność stricte tranzytowa prowadzona jest przez firmę Ruhrgas i Wingas. Ich głównym zadaniem jest przesył rosyjskiego gazu na zachód, aczkolwiek Ruhrgas zajmuje się również tranzytem norweskiego i duńskiego gazu w punktach wejścia w północno-wschodnich Niemczech do miejsc przeznaczenia na południu i wschodzie.

Dotychczas taryfy przesyłowe w Niemczech były oparte na dostępie negocjowanym, przy czym wszyscy operatorzy byli zobowiązani do publikowania metodo-

logii taryf opartej na metodzie przepustowość-dystans. Obecnie zakłada się stworzenie systemu opartego na metodologii entry/exit. Niektórzy z operatorów systemów przesyłowych, wliczając w to Ruhrgas, dokonali już tej zmiany.

Przedstawione poniżej taryfy Wingas-u wliczane są w oparciu o metodologię dystansową, moc przesyłową oraz średnicę rurociągu:

- 0.18 Euro/m³/godz./km/rok dla rur o średnicy ponad 1000 mm,
- 0.23 Euro/m³/godz./km/rok dla rur o średnicy 700-1000 mm,
- 0.74 Euro/m³/godz./km/rok dla rur o średnicy 350-500 mm¹⁸⁾.

W 2004 r. Ruhrgas zaczął stosować metodologię taryfową opartą na modelu „entry/exit”. Tabela 2 przedstawia opłaty dla poszczególnych punktów wejścia i wyjścia z systemu z takim zastrzeżeniem, iż są to miejsca „wejścia” dla gazu wysokokalorycznego, jako że gaz niskokaloryczny nie jest przedmiotem tranzytu.

Tabela 2. Opłaty „entry/exit” dla zewnętrznych punktów Ruhrgasu (Euro/m³/godz./rocznie)

Punkty wejścia	Od	Opłata
Waidhaus	Transgas (Czechy)	32.10
Oberkappel	OMV (Austria)	42.72
Ellund	DONG (Dania)	b.d.
Eynatten	Fluxys (Belgia)	34.78
Emden	Gassco (Norwegia)	30.05
Bucholz	Gas Transport (Holandia)	35.09
Oude Statenzijl	Gas Transport (Holandia)	26.99
Dornum	Gassco (Norwegia)	35.84
Keibaum	Wingas	67.86
Punkty wyjścia	Do	Opłata
Eynatten	Fluxys (Belgia)	29.80
Medelsheim	GdF (Francja)	29.94
Oberkappel	OMV (Austria)	29.94
Wallbach	Transitgas (Szwajcaria)	29.94

Źródło: „Gas Transit Tariffs in Selected ECT Countries” z dnia 8.04.2005 r., mat. przygotowany przez Sekretariat Karty Energetycznej.

Jak wynika z powyższej tabeli, najwyższa opłata tranzytowa dotyczy rosyjskiego gazu przesyłanego przez

15) Na przykład w 2000 r. ok. 1,8 mld m³ gazu, czyli ok. 6,6% gazu przesłanego zostało wykorzystane przez Transgaz.

16) Wysokość tej stawki wyliczono przyjmując, iż cena gazu w punkcie wejścia do systemu, w miejscowości Lanzhot wynosiłaby ok. 120 USD/1000 m³ oraz dystans z punktu wejścia do punktu wyjścia, w miejscowości Waidhaus wynosi ok. 350 km.

17) Źródło: „Gas Transit Tariffs in Selected ECT Countries” z dnia 8.04.2005 r., mat. przygotowany przez Sekretariat Karty Energetycznej.

18) Do każdej z opłat należy doliczyć koszt usługi serwisowej, który wynosi 4.34 Euro/m³/godz./rok – źródło: strona internetowa www.wingas.de.

Polskę do Keibaum, a następnie do Francji, Austrii lub Szwajcarii i wynosi 97.8 Euro/m³/godz./rocznie, natomiast najniższa dotyczy duńskiego gazu z Oude Statenzijl i wynosi 56.79 Euro/m³/godz./rok¹⁹⁾.

Austria

Przez terytorium Austrii przebiega 6 tras tranzytowych gazu o łącznej długości 1149 km, którymi w 2004 r. przetransportowano 42,7 mld m³ tego surowca. Są to gazociągi: „West-Austria-Gesleitung” (WAG) o długości 246 km, którym przesyłany jest gaz do Niemiec i Francji; „Trans-Austria Gesleitung” I i II (TAG) o łącznej długości 760 km, którymi dostarczany jest gaz do Włoch; „Süd-Ost-Leitung” (SOL) o długości zaledwie 26 km, będący odgałęzieniem TAG-u w kierunku Słowenii i Chorwacji; „Penta-West” o długości 72 km w kierunku Niemiec oraz „HAG” o długości 45 km, którym to przesyłany jest gaz na Węgry.

Operatorem systemu przesyłowego jest firma OMV Erdgas, natomiast punktem centralnym systemu gazowego jest hub w Buamgarten przy granicy ze Słowacją. Generalnie system taryfowy opiera się na zasadzie podziału na strefy, gdzie opłaty dystrybucyjne zatwierdzane są przez krajowy organ regulacyjny Energie Control. W przypadku taryf tranzytowych sytuacja jest zupełnie inna, ponieważ wyłączone są spod reżimu regulacji. Zgodnie z obowiązującym prawem, taryfy te ustalane są samodzielnie przez poszczególnych operatorów właściwych tras tranzytowych, w których OMV jest głównym udziałowcem. System taryfowy również jest odmienny, tj. stawki opłat obliczane są w oparciu o dystans przesyłu gazu w połączeniu o dodatkową opłatą produktową.

Jedyna opublikowana taryfa została przedstawiona przez operatora rurociągu tranzytowego Penta-West. Dotyczy ona kontraktu zawartego na 1 rok i wynosi: opłata zmienna za określony dystans przesyłu gazu, tj. 0.258 Euro (m³/godz.)/km + opłata stała za zamówioną moc przesyłową, tj. 5.275 Euro (m³/godz.). Ponadto strona kontraktu tranzytowego musi być przygotowana na poniesienie dodatkowych kosztów tzw. „wheeling service”, które związane są z bieżącą obsługą urządzeń przesyłających gaz, np. stacji kompresorowych. Koszty dla ww. trasy tranzytowej są następujące: 1,047.00 Euro/miesiąc + 0,42 Euro m³/miesiąc.

Belgia

Belgia jest ważnym krajem tranzytowym, przesyłającym gaz z ośrodka handlu Zeebruge²⁰⁾ do Niemiec w rejon Eynatten. Możliwy jest także przesył na osi wschód – zachód w kierunku interkonektora łączącego Belgię

z Wielką Brytanią.²¹⁾ Drugi szlak tranzytowy przebiega z Holandii do Francji. Przesyła się nim wysokokaloryczny gaz kompatybilny z większością pozostałych dostaw, a także niskokaloryczny gaz z pola Groningen, które posiada własne systemy przesyłowe w Belgii, Francji i Niemczech. Belgijski system przesyłowy w całości zarządzany jest przez operatora systemu przesyłowego – firmę Fluxys.

Lokalny przesył gazu w Belgii jest regulowany w oparciu o system taryfowy „wejście/wyjście”. Natomiast tranzyt gazu nie jest obecnie regulowany a dostęp do sieci jest negocjowany, w oparciu o publikowane taryfy wskaźnikowe²²⁾. Taryfy te oparte są na prostej metodologii dystansowej na poziomie 8 Euro/m³/godz./rok 0,20x (900/D)1,5 Euro/m³/km, gdzie D oznacza średnicę rurociągu poniżej 900 mm. Do podanych opłat wskaźnikowych dotyczących zdolności przesyłowych dodaje się obliczaną indywidualnie opłatę produktową. Standardowy okres rezerwacji na kontrakty tranzytowe wynosi jeden rok. Gaz przesyłany tranzytem jest poddawany bardziej restrykcyjnym warunkom dostępu niż lokalny przesył gazu, jako że oferowane usługi nie mają charakteru elastycznego, a firmy przesyłowe zajmujące się tranzytem są zobowiązane do bilansowania swoich przepływów w systemie godzinowym.

Charakterystyka systemów taryfowych i ich porównanie

Przedstawione taryfy tranzytowe, uwzględniając ich różną metodologię obliczania, mogą zostać podzielone na:

- taryfy dystansowe (podstawa obliczenia: moc zamówiona) np. Austria, Belgia, Niemcy (niektórzy operatorzy);
- taryfy dystansowe (podstawa obliczenia: ilość przesyłanych m³ gazu) np. Rosja, Ukraina, Białoruś;
- taryfy „wejścia/wyjścia”: Niemcy (niektóre odcinki), Słowacja.

W systemie stawek dystansowych taryfy ustalane są w zależności od odległości, na jaką przesyłany jest gaz. Taryfa kalkulowana jest w oparciu o najkrótszą możliwą odległość pomiędzy miejscem poboru i miejscem odbioru gazu. W rzeczywistości gaz nie musi być transportowany dokładnie tą trasą, jednakże taryfa jest ustalana w ten sposób, aby odzwierciedlała koszty związane z transportem gazu najkrótszą możliwą trasą. W związku z tym odbiorcy gazu znajdujący się najdalej od miejsca jego poboru będą płacić najwyższe opłaty przesyłowe.

W przypadku modelu „wejścia/wyjścia” najważniejszym elementem jest określenie wysokości opłat dla każdego punktu „wejścia” i „wyjścia”. Następuje ono

19) Dokładne porównanie między dwoma systemami taryfowymi nie jest możliwe. Możliwe jest natomiast porównanie przesyłu od polskiej granicy do Belgii – Wingas obciążałby sumą 2.223 miliona Euro za rezerwację zdolności przesyłowej 10000 m³/godz. plus 2.34% przesłanego gazu a opłata Ruhrgasu za taką samą wielkość przesyłu wynosiłaby 0.977 mln Euro.

20) Docierają tutaj rurociągi z Norwegii i W. Brytanii oraz znajdują się terminal LNG.

21) Znaczenie Belgii jako państwa tranzytowego może bardzo wzrosnąć w perspektywie zwiększania się importu gazu przez Wielką Brytanię.

22) Zgłoszone przez Fluxys propozycje regulacji tranzytu gazu są obecnie rozpatrywane przez belgijskiego regulatora.

Tabela 3. Porównanie stawek tranzytowych

Kraj	Taryfa (Euro/m ³ /godz./rok)	Średnica rurociągu (cale)	Metodologia taryfowa	Uwagi
Rosja	28	> 36	Dystansowa (ilość m ³)	Dane szacunkowe
Ukraina	28	> 36	Dystansowa (ilość m ³)	Dane opublikowane
Białoruś (Jamał)	19	> 36	Dystansowa (ilość m ³)	Dane szacunkowe
Słowacja	62	> 36	Entry/Exit	Dane opublikowane
Niemcy (Wingas)	63	> 40	Dystansowa (moc zamówiona)	Dane opublikowane
Austria (Penta West)	96	28	Dystansowa (moc zamówiona)	Dane opublikowane
Belgia (Fluxys)	78	> 36	Dystansowa (moc zamówiona)	Dane opublikowane

Źródło: „Gas Transit Tariffs in Selected ECT Countries” z dnia 8.04.2005 r., mat. przygotowany przez Sekretariat Karty Energetycznej.

w oparciu o metodologię długoterminowych kosztów krańcowych zwiększenia przepustowości gazociągu na danej trasie. Kalkulacja kosztów krańcowych dokonywana jest dla każdej kombinacji punktów „wejścia” oraz „wyjścia”. Metodologia kosztów krańcowych wiąże wysokość opłat przesyłowych z wysokością dodatkowych kosztów związanych ze zwiększeniem przepustowości gazociągu o określoną ilość gazu (np. o 1 mln m³ rocznie). Koszty zwiększenia przepustowości mogą być niewielkie, jeśli zdolność przepustowa istniejącego gazociągu nie jest w pełni wykorzystana i konieczne jest tylko zainstalowanie dodatkowych urządzeń np. kompresorów. Koszty zwiększenia przepustowości mogą być jednak bardzo wysokie w sytuacji maksymalnego wykorzystania zdolności przepustowej istniejącego gazociągu, co oznacza konieczność wybudowania nowego odcinka. Kalkulacja długoterminowych kosztów krańcowych przeprowadzana jest z reguły na okres 10 lat. Koszty krańcowe skalkulowane dla poszczególnych okresów są następnie odpowiednio dyskontowane i dzielone przez ilość gazu, która będzie mogła zostać przesłana po zwiększeniu zdolności przesyłowej. Określony w ten sposób koszt przesyłu jednostki gazu jest następnie dzielony na dwa składniki: opłatę na „wejściu” i opłatę na „wyjściu”.

Bezpośrednie porównanie taryf kalkulowanych według ww. metodologii nie jest możliwe. W związku z tym, aby można było porównać stawki obliczane w obu systemach, wzięto pod uwagę dwa czynniki: transport 1000 m³ gazu na odległość 350 km. W tabeli 3 przedstawiamy wyniki tego porównania.

Powyższe zestawienie wyraźnie pokazuje, iż po pierwsze, koszt tranzytu gazu przez kraje WNP jest dużo niższy niż w Europie Zachodniej, po drugie najbardziej powszechną metodologią stanowienia opłat za tranzyt

gazu w Europie jest metodologia dystansowa, a taryfy oparte o metodologię entry/exit są bardziej korzystne dla ustalania opłat za tranzyt na długich dystansach.

Podsumowując, należy podkreślić, że największą barierą w swobodnym ruchu tranzytowym są monopolistyczne struktury systemów gazowych państw WNP. Obecnie jedynie rozwiązania prawne w wymiarze międzynarodowym, takie jak np. Protokół tranzytowy do Traktatu Karty Energetycznej, mogłyby zmusić krajowych monopolistów do stosowania równych praw dla wszystkich użytkowników sieci. Mijmy nadzieję, że już wkrótce UE i Rosja będą w stanie dojść do porozumienia w tej sprawie z korzyścią dla wszystkich odbiorców gazu w Europie.

Marzanna Kwiecień
Departament Promowania
Konkurencji URE

Piotr Seklecki
Departament Integracji
Europejskiej i Studiów
Porównawczych URE

ELEKTROENERGETYKA W CZARNOGÓRZE – OD MONOPOLU DO KONKURENCJI, CZĘŚĆ II

Aleksander Gołas

Celem niniejszego artykułu jest przedstawienie dotychczasowych przekształceń i nakreślenie średnioterminowego planu dalszych działań¹⁾ Agencji Regulacji Energetyki w Czarnogórze.

Dotychczasowe przemiany w energetyce

Elektroenergetyka

Wspominany w poprzednim artykule chroniczny brak mocy wytwórczych i niedorozwój sieci (zwłaszcza na poziomie dystrybucji) nadal się pogłębia, co znajduje odzwierciedlenie w stosunkowo częstych przerwach w dostawach elektryczności (zwłaszcza w okresie zimowym). W dalszym ciągu ponad 1/3 elektryczności konsumowanej w kraju (około 1,7 TWh z ogólnego zużycia na poziomie 4,7 TWh) pochodzi z importu. Jednym z problemów ujawnianych przy okazji importu jest znacznie wyższy poziom cen energii elektrycznej funkcjonujących na zewnętrznych konkurencyjnych rynkach (ponad 37 EUR/MWh) w stosunku do średniej ceny energii uzyskiwanej ze źródeł krajowych. Różnice te wynikają przede wszystkim z dążenia rządu w przeszłości do minimalizowania cen dla użytkowników końcowych kosztem unikania podwyżek cen i opóźniania niezbędnych inwestycji.

W tej sytuacji pojawienie się Agencji Regulacji Energetyki w styczniu ubiegłego roku zostało przywitane przez międzynarodową społeczność jako prerekwizyt przekształceń mających zminimalizować problemy związane z niedoinwestowaniem sektora, poprzez jego regulację i stworzenie odpowiedniego środowiska dla udziału sektora prywatnego.

Rozdział funkcji w energetyce i koncesje

Zgodnie z Prawem energetycznym Czarnogóry Agencja Regulacji Energetyki udziela dwóch rodzajów koncesji (tymczasowych i ostatecznych) w zakresie:

- wytwarzania energii elektrycznej (powyżej 500 kW),
- przesyłania energii elektrycznej,
- dyspozycji systemem przesyłowym,
- dystrybucji energii elektrycznej i dyspozycji systemem dystrybucyjnym,
- operatora rynku energii elektrycznej,
- obrotu energią elektryczną.

Koncesje tymczasowe (na okres 18 miesięcy) zostały udzielone w czerwcu 2004 r., wspierając reformę poprzez kreację warunków dla funkcjonalnego rozdzielenia EPCG. Postępowanie związane z udzieleniem koncesji ostatecznych przewidywane jest na koniec 2005 r. Również pod ko-

niec tego roku spodziewane jest prawne rozdzielenie funkcji w elektroenergetyce. Oprócz EPCG, w kraju nie istnieją inni dostawcy usług elektroenergetycznych, dlatego nie przewiduje się udziałania odpowiednika polskich koncesji dla tzw. przemysłowych dystrybutorów energii elektrycznej.

Przy tej okazji należy nadmienić, że zarówno przy okazji całego procesu koncesjonowania, jak i realizacji innych ważnych zadań statutowych, Agencja brała pod szczególną uwagę doświadczenia wyniesione z wizyty studyjnej w Urzędzie Regulacji Energetyki, która dzięki uprzejmości Prezesa i wielu głęboko w nią zaangażowanych pracowników Urzędu miała miejsce w maju 2004 r.

Taryfy

Wsparciem dla procesu reformy w elektroenergetyce będą taryfy. Zatwierdzenie taryf ma na celu dwa główne cele:

- przywrócenie zbilansowania finansowego całego systemu (roczna strata finansowa EPCG przekracza 16% przychodów) i minimalizacja subsydiowania skrośnego (między grupami odbiorców),
 - przyspieszenie procesu rozdzielania funkcji poprzez identyfikację przejrzystszej struktury kosztów i przepływów finansowych w układzie wspomnianych wyżej głównych funkcji w sektorze.
- Obecnie Agencja ma już zatwierdzoną politykę taryfowania i jest na etapie przygotowywania rozporządzenia taryfowego dla koncesjonowanych działalności, które będzie zawierać m.in.:
- niezbędny podział taryfy na jednostki funkcjonalne w sektorze (wspomnianych wyżej sześć rodzajów koncesjonowanych funkcji),
 - definicję kosztów uzasadnionych, w tym kosztów nad którymi przedsiębiorstwo posiada ograniczoną kontrolę,
 - ceny i stawki, które będą stosowane przez jednostki funkcjonalne w rozliczeniach z ich klientami, wraz z zasadami ich kalkulacji,
 - zasady modyfikacji cen i stawek opłat, w dwóch przypadkach (wystąpienia drastycznych zmian w odniesieniu do kosztów niekontrolowanych oraz w przypadku gdy okres taryfowania przekracza 12 miesięcy),
 - zasady stosowania współczynników poprawy efektywności działalności (w przypadku gdy okres taryfowania przekracza 12 miesięcy),
 - procedurę administracyjną, wraz ze wskazaniem terminów na podejmowanie działań i decyzji, odpowiadania na monity, odwołania, itp.,
 - formularze aplikacyjne dla wszystkich sześciu jednostek funkcjonalnych EPCG.
- Zatwierdzenie taryf, uwzględniających strukturę funk-

1) Patrz artykuł „Elektroenergetyka w Czarnogórze – od monopolu do konkurencji”, opublikowany w Biuletynie URE Nr 4/2004.

cyjonalną nakreślona koncesjami spodziewane jest na początku drugiej połowy bieżącego roku.

Zatwierdzanie cen węgla

Oprócz zatwierdzania taryf dla energii elektrycznej, do lipca 2008 r. Agencja będzie zatwierdzała również cenę energetycznego węgla brunatnego dla jedynej kopalni w kraju. W procesie zatwierdzania tych cen, Agencja będzie postępować w sposób podobny do opisanego przy okazji taryfowania. Najpierw spodziewana jest publikacja proponowanej polityki cenowej (dla konsultacji ze wszystkimi najważniejszymi uczestnikami procesu, w tym z rządem). Po okresie konsultacji i uzgodnieniu tej polityki nastąpi dopracowanie proponowanej metodologii i publikacja niezbędnego rozporządzenia cenowego. Zatwierdzenie ceny po raz pierwszy spodziewane jest w trzecim kwartale 2005 r.

Kodeksy sieci

Prawo energetyczne zobowiązuje Agencję do zatwierdzania kodeksów sieciowych (kodeksu dystrybucji i kodeksu przesyłowego) przedstawionych jej przez przedsiębiorstwa energetyczne. Regulują one kwestie wymagań technicznych, jakie muszą spełniać instalacje wytwórców i odbiorców przed ich podłączeniem do odpowiedniej sieci elektrycznej, a także kwestie planowania wyłączeń, napraw oraz niezbędne protokoły wymiany informacji. Szczególnie sformułowany odpowiednio kodeks dystrybucji jest istotny dla realizacji obowiązku ochrony odbiorców przez Agencję, ze względu na to, że dotyczy on najszerzego kręgu odbiorców (sektor gospodarstw domowych). Tymczasowy kodeks dystrybucji został już zatwierdzony przez Agencję, a zatwierdzenie kodeksu przesyłowego spodziewane jest do końca marca. Ostateczne kodeksy zostaną zatwierdzone przy okazji udzielenia koncesji (pod koniec 2005 r.).

Autoryzacje

W ramach obowiązującego w Czarnogórze Prawa energetycznego, Agencja udziela autoryzacji dla nowych źródeł wytwarzania. Z uwagi na charakter ukształtowania terenu, Czarnogóra posiada znaczący potencjał hydroenergetyczny (zarówno w odniesieniu do tzw. „małych” jak i wielkich źródeł). Jak dotąd jednak, z uwagi na utrzymywane przez rząd niskie ceny energii, brak dostatecznie rozwiniętej krajowej oraz regionalnej regulacji dotyczącej taryfowania, oprócz jednego przypadku, nie było zainteresowania prywatnych inwestorów w rozwijaniu źródeł generacji. Spodziewana jest jednak zmiana w tym zakresie, po utworzeniu Agencji i po wydaniu przez nią rozporządzeń taryfowych. Także w odniesieniu do przemian regionalnych, do końca tego roku oczekiwane jest podpisanie traktatu o utworzeniu Unii Energetycznej Krajów Południowowschodniej Europy. Waga tego traktatu (o ile zostanie podpisany, ze względu na występujące nadal rozbieżności) będzie podobna wadze pierwszych traktatów tworzących Unię Europejską (Traktat Rzymski). Czarnogóra będzie jednym z krajów-sygnatariuszy tego traktatu. Po stworzeniu takich ram prawnych dla poten-

cjalnych inwestorów, a także po wydaniu odpowiedniego rozporządzenia proceduralnego przez Agencję, spodziewane jest ich większe zainteresowanie inwestowaniem w miejscową elektroenergetykę.

Sektor paliw i gazu

W odniesieniu do tego sektora w Agencji skupiono się również na udzieleniu koncesji tymczasowych. W Czarnogórze nie występują sieci gazowe, natomiast zużycie gazu płynnego (LPG) jest dość niewielkie. Dlatego też zdecydowano się na połączenie koncesji dla paliw płynnych i dla gazu w jeden typ koncesji paliwowej. Przy okazji udzielania tych koncesji wystąpiło kilka zagadnień, w odniesieniu do których Agencja musiała podejmować istotne decyzje. Do zagadnień tych należały:

- zapewnienie spójności procedury udzielania koncesji dla paliw z tymi dla sektora elektroenergetycznego,
 - wypracowanie metodologii dotyczącej wysokości i podziału opłat koncesyjnych (w Czarnogórze to Agencja określa ich wysokość),
 - prezentacja koncesji zainteresowanym przedsiębiorstwom oraz dyskusja na temat ich zawartości.
- W rezultacie, udzielono 63 koncesji dla następujących rodzajów działalności w sektorze paliw i gazu:
- Transport – 12 koncesji;
 - Magazynowanie i dystrybucja – 23 koncesje,
 - Obrót – 28 koncesji.

Plany na przyszłość

Wszystkie doświadczenia zgromadzone w toku dotychczasowej pracy przez Agencję są dobrą podstawą dla jej dalszej pracy. W roku 2005 i w latach następnych będzie ona musiała się zająć m.in.:

- analizą wniosków o zatwierdzenie taryf przez EPCG,
- promocją konkurencji w sektorze i stwarzaniem warunków dla powstania swobodnego rynku energii elektrycznej (również w wymiarze regionalnym),
- dalszym udziałem w procesie funkcjonalnego i prawnego rozdzielania funkcji w sektorze,
- wypracowaniem metodologii oceny raportów z działalności przedsiębiorstw i ustanowieniem systemu kontroli jakości usług świadczonych przez przedsiębiorstwa energetyczne,
- udzielaniem autoryzacji dla nowych źródeł energii.

Autor jest głównym doradcą Rady Agencji Regulacji Energetyki w Czarnogórze

KONKURS DLA DOKTORANTÓW

II Międzynarodowej Konferencji „Europejski rynek energii elektrycznej – EEM05”, jaka odbyła się w Łodzi w dniach 10-12 maja 2004 r., towarzyszył konkurs na najlepszy artykuł konferencyjny, którego głównym autorem byłaby osoba wykonująca pracę doktorską lub która obroniła tę pracę po 1 stycznia 2004 r. Konferencja była organizowana przez Instytut Elektroenergetyki Politechniki Łódzkiej i Stowarzyszenie Elektryków Polskich Oddział w Łodzi.

Nadesłane referaty były oceniane przez Międzynarodowy Komitet Naukowy tej konferencji w sposób poufny, z przesłanych do oceny artykułów usunięto nazwiska autorów. Oceny dokonywano w czterech kategoriach:

- Oryginalność i nowość metody (*New Approach/ Originality*),
- Przyczynienie się do rozwoju teorii (*Contribution to theory development*),
- Możliwość zastosowań praktycznych (*Applicability*),

- Jasność prezentacji (*Clarity of presentation*).

W każdej z tych czterech kategoriach artykuł mógł otrzymać 10 punktów. Uzyskane oceny były sumowane, a następnie dzielone przez liczbę recenzentów.

W konkursie wyłoniono ośmiu finalistów (tabela 1) oraz przyznano cztery nagrody:

- pierwszą nagrodę w wysokości 1 600 złotych,
- drugą nagrodę w wysokości 1 000 złotych,
- dwie trzecie nagrody w wysokości 500 złotych.

Wręczenie nagród odbyło się w Sali Lustrzanej Pałacu I. Poznańskiego w dniu 10 maja 2005 r. Nagrody i dyplomy wręczył dr Leszek Juchniewicz, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, który również w ramach wspierania inicjatywy zaproponował, aby artykuły te opublikować w Biuletynie URE.

Mamy nadzieję, że zarówno konkurs, jak i możliwości publikacji artykułu w Biuletynie URE będą zachętą do podejmowania prac badawczych z dziedziny rynków energii elektrycznej.

*Profesor dr hab. inż. Władysław Mielczarski
Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego*

Tabela 1. Szczegółowe wyniki konkursu dla doktorantów

Tytuł artykułu	Imię i Nazwisko	Miejsce pracy	Nagroda
Implicit Auctioning of Network Capacity by Power Exchanges Using Net Export Curves	Leonardo Meeus	Katholieke Universitet Leuven, Belgium	1st Prize
Zonal Network Model of European Interconnected Electricity Network	Konrad Purchała	Katholieke Universitet Leuven, Belgium	2nd Prize
Methodology for Customers Encouragement to Participate in Demand Response in Electricity Markets	Nuria Encinas	Universidad Politécnica de Valencia, Valencia, Spain	3rd Prize
Optimal Bidding Strategies on Energy Market under Imperfect Information	Magdalena Borgosz-Koczwarą	Institute of Power Systems Automation, Wrocław, Poland	3rd Prize
The Ways of Meeting Future EU's SO ₂ , NO _x and Dust Emission Targets by Polish Energy Sector While Keeping the Environmental, Social and Economical Equilibrium	Artur Wyrwa	AGH, University of Science and Technology, Cracow, Poland	Finalist
Implications and Recommendations for Restructuring of Electric Power Distribution	Mariusz Przybylik	Polish Academy of Science, Institute of Economic Sciences, Warsaw, Poland	Finalist
Avoided Costs as a Method to Calculate Effective Investments in Electricity	Hanna Bartoszewicz-Burczy	Institute of Power Engineering, Warsaw, Poland	Finalist
Risk Management in the Electricity Market from the Side of TPA Client (End User Case)	Karol Pawlak	Warsaw University of Technology, Warsaw, Poland	Finalist

IMPLICIT AUCTIONING OF NETWORK CAPACITY BY POWER EXCHANGES USING NET EXPORT CURVES

Leonardo Meeus

Abstract

A convex optimisation model is discussed to implicitly auction network capacity. While containing less information than demand and supply curves, it is shown that net utility can be maximized based on net export curves.

1. Introduction

In Europe, most wholesale electrical energy is traded 'over-the-counter'. One day before actual delivery, there is also the possibility to trade in auctions organized by power exchanges. Boisseleau (2004) studies the role of power exchanges in the creation of an internal European energy market.

If neighboring power exchanges can implicitly auction at least part of the available cross-border transfer capacities via the day-ahead energy auctions, their markets are directly coupled and they can exchange energy orders. Market coupling increases economic efficiency because it increases liquidity and decreases price volatility. Coupling the day-ahead markets can be seen as a first step to coupling also other energy market elements like the balancing and reserve markets as the latter requires much more coordination and harmonization between transmission system operators.

A recent study commissioned by the European Commission concludes that the introduction of implicit auctions could effectively increase economic efficiency by eliminating the information lag between transmission capacity and wholesale energy markets, thereby mitigating some possibilities for exercising market power and allowing better coordination of transmission and energy markets (EC, 2004).

The European transmission system operators and power exchanges, ETSO and Europex (2004), proposed using implicit auctions to couple the day-ahead energy auctions. The market coupling model as originally described by ETSO (ETSO, 2002), from heron the MC model, is an implicit auctioning model based on energy demand and supply curves and is flow based. The MC model maximizes net utility subject to network constraints to determine which bids and offers to accept at the locational marginal price. Locational marginal pricing (Schweppe et al., 1988; Choa and Peck, 1996; Stoft, 2002) regroups nodal and zonal pricing (Hogan, 1999).

European power exchanges have two different systems, a flat bid and offer system and a system using interpolation. The MC model can only be used to couple markets with flat bid and offer systems. Moreover, Europex

(2004) proposes the use of net export curves, containing less information than demand and supply curves, to couple markets.

The model discussed in this paper, maximizes net utility subject to network constraints, equivalently to the MC model, but the existence of both European systems is taken into account and the model is based on net export curves. Network constraints can be, but do not have to be, flow based and can also take into account HVDC links. The resulting model is a convex optimization model (Boyd and Vandenberghe, 2004), which can be solved efficiently.

2. The MC model

The MC model maximizes net utility subject to network constraints, net utility being the area under the demand curve or brut utility minus the area under the supply curve or the cost of supply. For one location, the solution of the model is at intersection of demand and supply. For multiple locations, net utility is maximized at intersection of demand and supply aggregated over several locations, meaning that total demand and supply are equal but not necessarily per location, implying a flow that is not necessarily feasible given the limited network capacity. First these principles are illustrated and then the general formulation of the model is given.

2.1. Illustration

Table 1 shows the load quantities requested and the generation that can be made available at certain prices in two interconnected locations. Note that these orders can represent flat bids and offers to a day-ahead auction, respectively organized by a power exchange in location A and B.

100 MWh load is requested at location A at 80€/MWh and 20 MWh at 30€/MWh, and 110 MWh load is requested at location B at 90€/MWh, while 50 MWh generated energy is available at location A at 20€/MWh and 100 MWh at 40€/MWh, and 60 MWh is available at location B at 25€/MWh and 110 MWh at 60€/MWh.

Table 1. Demand and supply at location A and B

Location A	Location B
Demand	
100MWh @ 80€/MWh	110MWh @ 90€/Mh
20MWh @ 30€/MWh	
Supply	
50MWh @ 20€/MWh	60MWh @ 25€/MWh
100MWh @ 40€/MWh	110MWh @ 60€/Mh

In Figure 1, these orders are aggregated into supply and demand curves according to the merit order: cheapest generation and most willing to pay load have trade priority. Net utility is maximized at the intersection of aggregated demand and supply. The 20 MWh load requested at location A at 30€/MWh is out of merit, while the remaining, 210 MWh load, 100 MWh at location A and 110 MWh at location B, is generated cheapest by generating 150 MW at location A and 60 MW at location B, both during one hour, meaning that during that hour 50 MW net is injected in the network at location A and withdrawn from the network at location B. The flow caused by this load generation pattern is 50 MW on the line interconnecting A and B.

Figure 1. Aggregated curves location A and B (flat bid and offer system)

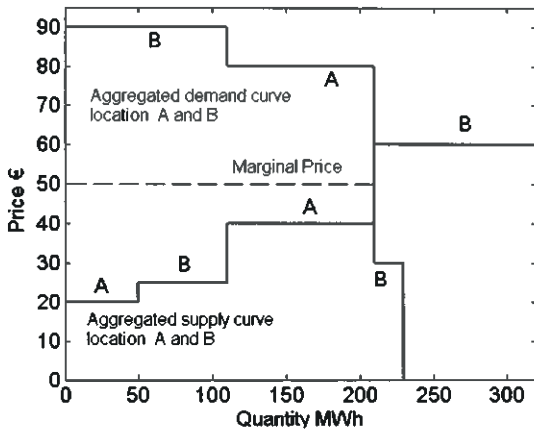
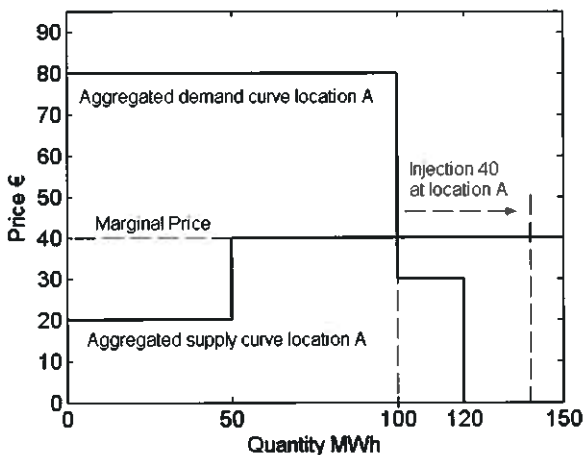

Figure 2. Marginal price location A

Net utility of this solution is $11.400€ = 110\text{MWh} \cdot 90€/\text{MWh} + 100\text{MWh} \cdot 80€/\text{MWh} - 50\text{MWh} \cdot 20€/\text{MWh} - 60\text{MWh} \cdot 25€/\text{MWh} - 100\text{MWh} \cdot 40€/\text{MWh}$, which is equal to gains from trade for traders. Gains from trade for traders result from traders having to pay less than what they wanted to pay maximally, but also result from traders being paid more than what they wanted to be paid mini-

mally. Therefore net utility is the sum of demand surplus $= (90-50€/\text{MWh}) \cdot 110\text{MWh} + (80-50€/\text{MWh}) \cdot 100\text{MWh}$ and supply surplus $= (50-20€/\text{MWh}) \cdot 50\text{MWh} + (50-25€/\text{MWh}) \cdot 60\text{MWh} + (50-40€/\text{MWh}) \cdot 100\text{MWh}$.

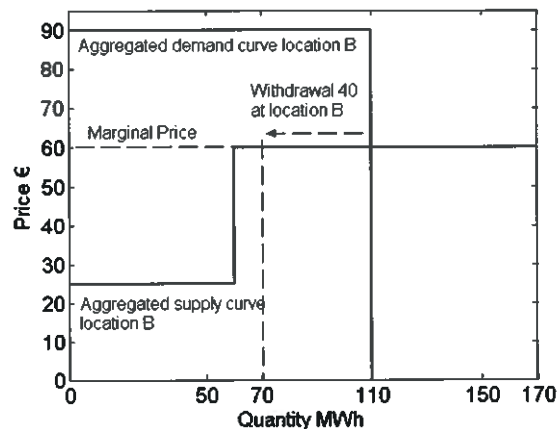
If the available directional line capacity is 50 MW in the direction A-B, this is the solution. However, if the available line capacity is less, for instance 40 MW, the solution is not feasible. In this case, to prevent a line overload, the 210 MWh load is generated by generating 10 MW less at location A and 10 MW more at location B: only 40 MW net is injected in the network at location A and withdrawn from the network at location B. The extra 10 MWh that is now generated at location B, is generated at 60€/MWh instead of the cheaper alternative at location A at 40€/MWh, net utility is reduced 200€, which is not coincidentally the price difference times 10 MWh, or the extra supply cost due to congestion.

With an available line capacity of 40 MW, the prices at location A and B are respectively 40€/MWh (Figure 2) and 60€/MWh (Figure 3). Congestion, reduces gains of trade for traders more than net utility, the difference being what is implicitly paid by traders to the network operator for the congested line. This so called congestion charge equals $800€ = 100\text{MWh} \cdot 40€/\text{MWh} + 110\text{MWh} \cdot 60€/\text{MWh} - 140\text{MWh} \cdot 40€/\text{MWh} - 70\text{MWh} \cdot 60€/\text{MWh}$, and results from demand in the importing location paying more than what supply is paid in the exporting location for the exchanged quantity. Note that in the case of two markets, the congestion charge is the price difference times the exchanged volume.

In other words, the rights and obligations to use the network capacity are implicitly auctioned at price zero, if there is enough capacity to maximize net utility and gains from trade for traders. If the line is congested, traders pay a congestion rent that can be used by the network operator to invest in extra capacity to increase net utility and gains of trade for traders.

Correct locational incentives are given to generators and users. Generators causing congestion implicitly pay for the investment they made necessary by locating themselves where generation is less needed. Users located

Figure 3. Marginal price location B

far from cheap generation implicitly pay for investments in transmission capacity that allows them to access remote, cheaper generation.

2.2. Formulation

The MC model implements implicit auctioning of network capacity based on the principles described in section 2.1 but only for stepwise linear curves as in the illustration, i.e. a flat bid and offer system.

In what follows, the MC model is generalized to any curve, with (q_z, p_z) being the quantity and price coordinates of the demand $D_z(q_z) = p_z$ and supply curve $S_z(q_z) = p_z$, and d_z and s_z being the accepted demand and supply quantity per location $z \in Z : 1..n$. Other inputs are the directional line capacities CAP_{u-v} , being the capacity of the line interconnecting locations u and v , in the direction $u - v$, and the power transport distribution factors $PTDF_{z,u-v}^{Z_{ref}}$, being the flow on the line interconnecting locations u and v , in the direction $u - v$, caused by a unit of net export $e_z = s_z - d_z$ at location z , given that Z_{ref} is the reference location.

The model maximizes net utility:

$$\sum_{z=1}^n \underbrace{\left(\int_0^{d_z} D_z(q_z) \cdot dq_z - \int_0^{s_z} S_z(q_z) \cdot dq_z \right)}_{1.1} \quad (1)$$

subject to network constraints.

The network constraints are the network balance equation, implying that total demand accepted has to equal total supply:

$$\sum_{z=1}^n d_z = \sum_{z=1}^n s_z \quad (2)$$

and a constraint per line keeping the line flows, approximated as a linear function of net export per location (See for instance Grainger et al. 1994), below the available directional line capacities:

$$-CAP_{v-u} \leq \sum_{z=1}^n (e_z \cdot PTDF_{z,u-v}^{Z_{ref}}) \leq CAP_{u-v} \quad (3)$$

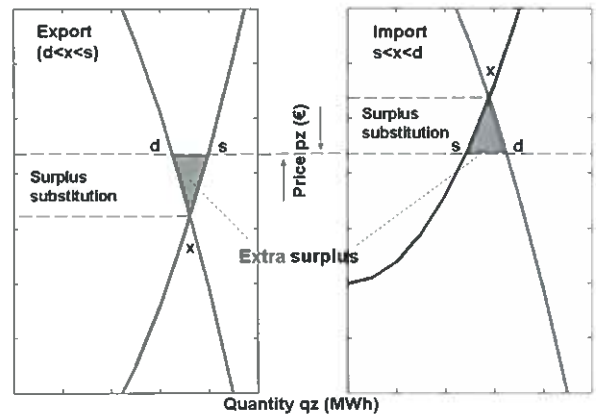
The flow over a HVDC link interconnecting locations a and b , with a directional line capacity CAP_{a-b} , can easily be modelled with a free variable $dflow_{a-b}$ by replacing e_a and e_b in (3) respectively by $e_a - dflow_{a-b}$ and $e_b + dflow_{a-b}$, and by adding the following line constraint:

$$-Cap_{b-a} \leq dflow_{a-b} \leq Cap_{a-b} \quad (4)$$

Note that the line constraints do not have to be flow based. Alternatively, a meshed network can be simplified into a radial network or network constraints can be based on the principles of contract path. In that case, only a constraint per location is needed that limits the net export level directly, instead of (3) where net exports are limited via the implied flows.

In general, if net utility is maximized, the price at a low price location increases due to a net export, while the price at a high price location decreases due to a net import. In the exporting location, gains from trade by the supply side will increase partly at the cost of the demand side but there is also a net increase in gains from trade, respectively indicated as surplus substitution and extra surplus in Figure 4. And as shown in the figure, also in the importing location, extra surplus is created which in this case is for the demand side.

Figure 4. Extra surplus and surplus substitution at importing and exporting location

3. Discussion

(1.1) can be decomposed in net utility at intersection of demand and supply:

$$NU(x_z) = \int_0^{x_z} D_z(q_z) \cdot dq_z - \int_0^{x_z} S_z(q_z) \cdot dq_z \quad (6)$$

plus net utility due to net export:

$$NU(s_z \neq d_z) = \int_{x_z}^{d_z} D_z(q_z) \cdot dq_z - \int_{x_z}^{s_z} S_z(q_z) \cdot dq_z \quad (7)$$

x_z being the intersection point of demand and supply at location z .

If no network capacity is available, the solution of the MC model is

$$\sum_{z=1}^n NU(x_z)$$

If network capacity is available:

$$\sum_{z=1}^Z \underbrace{NU(s_z \neq d_z)}_{8.1} \quad (8)$$

measures the increase in net utility due to this exchange, and a model based on maximizing (8) is therefore equivalent to the MC model.

(8) can be decomposed (Figure 5):

$$\underbrace{\sum_{z=1}^n (S_z(s_z) \cdot e_z)}_{9.1} - \underbrace{\frac{e_z}{|e_z|} \cdot \int_{S_z^{-1}(x_z)}^{S_z^{-1}(s_z)} S_z^{-1}(p_z) \cdot dp_z - \int_{D_z^{-1}(x_z)}^{D_z^{-1}(d_z)} D_z^{-1}(p_z) \cdot dp_z}_{9.2} \quad (9)$$

The model described in this paper maximizes:

$$\sum_{z=1}^n \underbrace{\left(- \int_0^{e_z} Nec_z(e_z) \cdot de_z \right)}_{10.1} \quad (10)$$

$Nec_z(e_z) = p_z$, being the net export curve at location z :

$$\begin{aligned} Nec_z^{-1}(p_z) &= S_z^{-1}(p_z) - D_z^{-1}(p_z) \\ &= s_z - d_z = e_z \end{aligned} \quad (11)$$

(10) can be decomposed (Figure 5):

$$\sum_{z=1}^n \left(\underbrace{Nec_z(e_z) \cdot e_z}_{12.1} - \frac{e_z}{|e_z|} \cdot \int_{Nec_z^{-1}(0)}^{Nec_z^{-1}(e_z)} \underbrace{Nec_z^{-1}(p_z)}_{12.2} \cdot dp_z \right) \quad (12)$$

Obviously (12.1) equals (9.1) and from the definition of a net export curve (11) follows that (12.2) equals (9.2), so that (10.1) equals (8.1), implying that the model described in this paper is also equivalent to the MC model.

4. Implementation

Net export curves are calculated straightforward from the locational demand and supply curves according to (11). Figure 6 for instance shows the net export curve of location A in the example of section 2.1.

Figure 7 shows a piecewise linear net export curve of location $z \in Z$, being a generalization of the net export curves resulting from the different European systems. In a flat bid and offer system, the net export curve only has horizontal and vertical pieces (Figure 6), while in a system with interpolation, the net export curve does not have horizontal pieces, like the demand and supply curve.

Figure 5. Decomposition of (8) and (10) showing that (8)=(10)

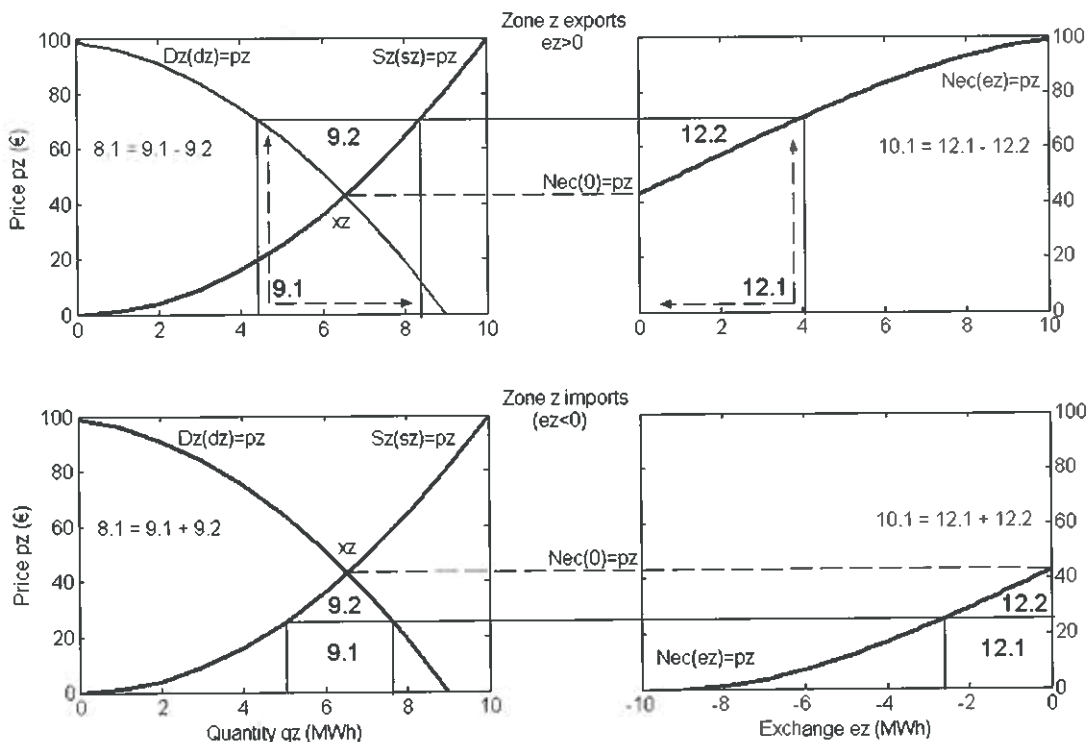

Figure 6. Net export calculated from demand and supply curves in Figure 2 (flat bid and offer system)

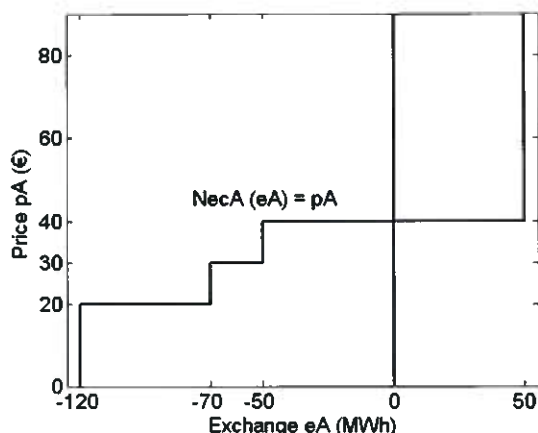
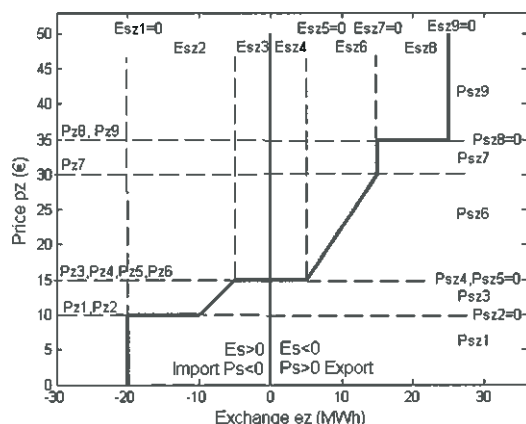

Figure 7. Net export curve generalisation

As shown in Figure 7, every breakpoint $i \in I$ is characterized by (E_{zi}, P_{zi}) . To every breakpoint, extra inputs (Es_{zi}, Ps_{zi}) are assigned, characterizing the step at this breakpoint. The decision variables are the accepted fractions $0 \leq fs_{zi} \leq 1$ of exchange steps Es_{zi} per location. The model proposed in this paper maximizes:

$$\sum_{i=1}^I \sum_{z=1}^n (fs_{zi} \cdot Es_{zi} \cdot P_{zi} + \frac{1}{2} \cdot fs_{zi}^2 \cdot Es_{zi} \cdot Ps_{zi}) \quad (13)$$

Subject to network balance equation:

$$\sum_{z=1}^n (-\sum_{i=1}^I Es_{zi} \cdot fs_{zi}) = 0 \quad (14)$$

And the line constraints:

$$-CAP_{z,v-u} \leq \sum_{z=1}^Z ((-\sum_{i=1}^I Es_{zi} \cdot fs_{zi}) \cdot PTDF_{z,u-v}^{z,rd}) \leq CAP_{z,u=v} \quad (15)$$

Note that line constraints do not have to be flow based and can also include HVDC links, as discussed in section 2.2.

The model is quadratic but convex (13) meaning that it can be solved efficiently, which is important because power exchanges have a limited time frame to clear their day-ahead auctions. For instance in the presence of multi period orders, called block orders, the single period model has to be iterated to obtain a multi period solution that also satisfies the multi period block order constraints within this limited time frame. Table I illustrates the model calculation time in function of the number of locations and breakpoints per zone, assuming all location have a system using interpolation, being a worst case scenario as (13) is linear for flat bid and offer systems.

Table 2. Model calculation time

(Seconds) (*)	Locations		
	4	10	20
Breakpoints Per zone	10	< 1	< 1
	100	1	2
	500	2	10

(*) Running on a Pentium® IV using Xpress® solver software called from Matlab® using a Tomlab® interface. (**) Out of memory.

5. Conclusions

The implicit auctioning model presented in this paper is optimal in the sense that it has been proven to be equivalent to the market coupling model as originally described by ETSO. The model is designed to couple the day-ahead energy auctions organized by European power exchanges, taking into account different systems. The model can be flow based but does not have to be and can take into account HVDC lines. Finally, the model is based on net export curves so that the power exchanges only have to exchange the minimum required information.

6. Acknowledgements

The authors gratefully acknowledge the support and contributions received from the APX Group.

7. References

- Boisseleau F. (2004), The role of power exchanges for the creation of a single European electricity market: market design and market regulation, PhD dissertation, Delft University Press 405 pages.
- Boyd S., Vandenberghe L., 2004, Convex optimisation, Cambridge University Press, 730 pages.
- Choa H-P, Peck S. (1996), A market mechanism for electric power transmission, Journal of Regulatory Economics, 10, pp25-59.
- EC (Study commissioned by DGTren Frontier economics and Consentec) 2004, Analysis of cross-border congestion management methods for the EU internal electricity market, Final report, available at: <http://europa.eu.int/comm/energy>.

5. ETSO (European Transmission System Operators) – Europex (European Power Exchanges) (2004), Flow based market coupling, interim report [Online]. Available at www.europex.org.
6. ETSO (European Transmission System Operators) (2002), Co-operation with power exchanges, available at www.ets-net.org.
7. Europex (European Power Exchanges) (2003), Using implicit auctions to manage cross-border congestion: decentralized market coupling, available at: www.europex.org.
8. Grainger J.J., Stevenson W.D., Jr (1994), Power system analysis, McGraw-Hill, Inc.
9. Hogan W. (1999), Transmission congestion: the nodal-zonal debate revisited, Harvard University, available at: <http://ksghome.harvard.edu/~.whogan.cbg.ksg/>.
10. Schweppe F., Caramanis M., Tabors R. & Bohn R. (1988), Spot pricing of electricity, Kluwer Academic Publishers, 355 pages.
11. Stoft S. (2002), Power system economics, designing markets for electricity, IEEE Press, 496 pages.

Leonardo Meeus

received the M.S. degree in commercial engineering in 2002 from the Katholieke Universiteit Leuven (K.U.Leuven). He is a member of the KULeuven Energy Institute and of the Electrical Energy research group (ELECTA) of the department of Electrical Engineering of the KULeuven, where he is working towards a Ph D. on electricity market design. His research interests include techno-economic aspects of power systems, congestion management and security of power supply.

Finaliści konkursu. Od lewej: Leonardo Meeus (I nagroda), Konrad Purchała (II nagroda), Magdalena Borgosz-Koczwarą (III nagroda), Artur Wyrwa, Mariusz Przybylik, Karol Pawlak (finaliści konkursu)

ZONAL NETWORK MODEL OF EUROPEAN INTERCONNECTED ELECTRICITY NETWORK

Konrad Purchała

Abstract

In this paper the authors discuss the feasibility of a zonal UCTE network model for congestion management. Zonal network model aggregates all nodes within a control zone and substitutes it by one equivalent node; individual cross-border lines are substituted by equivalent one link per border. This model allows derivation of Power Transfer Distribution Factors PTDF that could model the interaction between zonal power injections and cross-border flows, and therefore application of flow-based congestion management models.

1. Introduction

Most of the electricity markets in Europe is organized based on a flat transmission tariff, meaning that there is no differentiation between injection points within a given control area of a Transmission System Operator TSO. This model has been adopted in order to avoid discrimination between network users, and as long as the internal grid can handle all possible internal dispatch scenarios, or costs of re-scheduling of production units to achieve a feasible dispatch are within an acceptable range, the market functions well. However, the organization of a local market has repercussions for the global one. Each commercial cross border transaction between two areas can be physically realized in a virtually infinite number of ways. Commercial transactions on the other hand, as currently implemented in Europe, are managed based on contract path mechanism [1], meaning that the transaction path can be freely chosen. Naturally, electrons do not read contracts but have to obey laws of electricity. The consequence of the above is the phenomenon called parallel flows – power flows of which the system operator is not aware. These parallel flows, to a certain degree, result from the adopted zonal network model.

One of the possible improvements in this matter is the abolishment of contracts path mechanism in favor of a method allowing a better modeling of the interaction between zonal imports and exports and cross-border flows. The concept of Power Transfer Distribution Factors PTDF [2], translating zonal injections into cross-border flows, is one of the best possibilities. However, the theoretically sound concept is difficult to implement in practice, as intra-zonal injection variations can influence international cross-border flows [3].

In this paper the authors attempt at setting up a zonal model of UCTE network by calculating the equivalent border link impedances, and consequently deriving a set of PTDFs to model the European interconnected network. Non-linear programming is used to find such a combina-

tion of border impedances that gives least discrepancies between the nodal and zonal network models. As it is impossible to represent all dispatch scenarios with one perfect set of PTDFs, the zonal model cannot be perfectly equivalent to a nodal model [4]. Obviously, substituting about 4000 nodes by 20, and over 6000 lines by 31, has to introduce some differences between the cross-border flows obtained with both models. However, the tests show that it is possible to set up a zonal network model which can approximate a nodal one with an acceptable accuracy.

2. Management of congestion

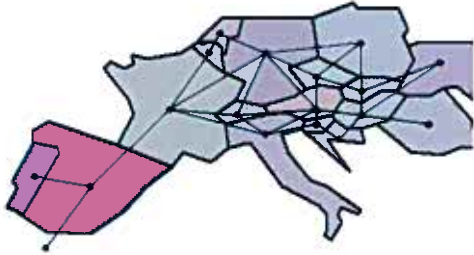
Interconnected European UCTE [5] network consists of thousands of nodes and lines. Each of the UCTE member states control its own part of the network, called a control area. These control areas are usually consistent with countries political borders. Within each control area there are different network management rules and transmission tariffs. However, one thing is common throughout Europe – a flat transmission tariff system. This means that there is no differentiation between the location of injected MW, nor limits of MWs that can be injected in a given point of the network. Internal grid of a control area is supposed to be strong enough to cope with any scenario of internal dispatch. Rare cases of technical infeasibilities are solved by the TSO and its costs are socialized among all users of the domestic electrical system.

The picture is different if one looks at congestion management from international perspective. Thanks to the liberalization of wholesale energy markets customers look for the cheapest source of electricity no matter where it is located [6],[7]. However, as opposed to internal networks of individual control zones, cross-border lines were not meant for energy trade, and therefore often become congested [8]. To cope with a demand for cross-border capacity exceeding its supply, transmission capacity allocation methods come in place. There are many possible ways to allocate the scarce transmission capacity [9], to name only explicit [10] or implicit [11] transmission capacity auctioning. However, one thing is common for all methods applied in Europe – a zonal approach to congestion management. European UCTE network can be seen as virtual copper plate control areas, connected by limited cross-border capacities.

Currently the allocation of cross-border transmission capacities is not coordinated, but takes place border per border. The initiatives involving more than one TSO are either based on contract path principle like Central European auction between Poland, Czech Republic and

eastern Germany [12], or even not coordinated like the TSO auction between Belgium, The Netherlands and western Germany [13].

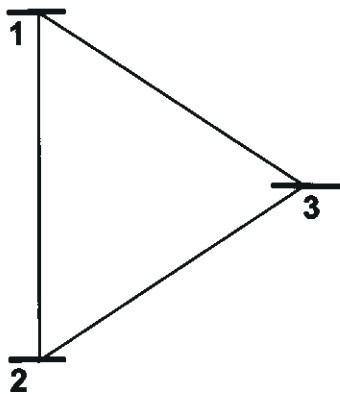
Figure 1. Zonal model of UCTE network

2.1. Power Transfer Distribution Factors

In order to make the best use of the scarce cross-border capacity, it is important to model the interaction between cross-border flows in the meshed network. Contract path principle allowing choosing the way the electrons flow is responsible for inefficient use of the grid. As electrons do not follow commercial contract paths but obey the laws of electricity, the discrepancies between scheduled flows and the real-time cross-border flows can be significant. In order to cope with that problem the interaction of zonal injections and cross-border flows has to be somehow modeled. The possible way to realize that is to derive equivalent impedances of aggregated cross-border lines. Based on these impedances one can calculate the influence of a transaction between given nodes on a chosen transmission line. This relation is expressed using Power Transfer Distribution Factors PTDF matrix.

Figure 2. Example 4-nodes network

One of the ways to derive the PTDF matrix is as follows. First the DC power flow equations, being nodal active power balances (1) and line flows (2) are written down, for example for the network seen on Figure 2.

$$\begin{bmatrix} B_{1-2} + B_{1-3} & -B_{1-2} & -B_{1-3} \\ -B_{1-2} & B_{1-2} + B_{2-3} & -B_{2-3} \\ -B_{1-3} & -B_{2-3} & B_{2-3} + B_{1-3} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \delta_1 \\ \delta_2 \\ \delta_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} Inj_1 \\ Inj_2 \\ Inj_3 \end{bmatrix} \quad (1)$$

$$\begin{bmatrix} B_{1-3} & -B_{1-3} \\ B_{1-2} & -B_{1-2} \\ B_{2-3} & -B_{2-3} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \delta_1 \\ \delta_2 \\ \delta_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} Flow_{1-3} \\ Flow_{1-2} \\ Flow_{2-3} \end{bmatrix} \quad (2)$$

As the equations are linearly dependent, one of the nodes needs to be removed. Therefore node 3 is chosen to be a reference node and erased.

$$\begin{bmatrix} B_{1-2} + B_{1-3} & -B_{1-2} & -B_{1-3} \\ -B_{1-2} & B_{1-2} + B_{2-3} & -B_{2-3} \\ -B_{1-3} & -B_{2-3} & B_{1-3} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \delta_1 \\ \delta_2 \\ \delta_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} Inj_1 \\ Inj_2 \\ Inj_3 \end{bmatrix} \quad (3)$$

$$\begin{bmatrix} B_{1-3} & -B_{1-3} \\ B_{1-2} & -B_{1-2} \\ B_{2-3} & -B_{2-3} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \delta_1 \\ \delta_2 \\ \delta_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} Flow_{1-3} \\ Flow_{1-2} \\ Flow_{2-3} \end{bmatrix} \quad (4)$$

Substituting δ from equation (3) to equation (4) gives (5) and (6).

$$\begin{bmatrix} B_{1-3} \\ B_{1-2} & -B_{1-2} \\ B_{2-3} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} B_{1-2} + B_{1-3} & -B_{1-2} \\ -B_{1-2} & B_{1-2} + B_{2-3} \end{bmatrix}^{-1} \begin{bmatrix} \delta_1 \\ \delta_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} Inj_1 \\ Inj_2 \end{bmatrix} \quad (5)$$

$$\begin{bmatrix} PTDF_{1,1-3} & PTDF_{2,1-3} \\ PTDF_{1,1-2} & PTDF_{2,1-2} \\ PTDF_{1,2-3} & PTDF_{2,2-3} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} Inj_1 \\ Inj_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} Flow_{1-3} \\ Flow_{1-2} \\ Flow_{2-3} \end{bmatrix} \quad (6)$$

$$\begin{bmatrix} PTDF \end{bmatrix} \begin{bmatrix} Inj \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} Flow \end{bmatrix} \quad (7)$$

Note, that PTDFs in equation (6) and (7) are coupled to a reference node. This means that $PTDF_{k,n-m}$ is a flow on line $n-m$ caused by a unit of injection in node k and withdrawal at the reference node. This allows PTDF matrix to consist of only one number per node per line, instead of having to store all the possible combination of nodal transactions. If one wants to know which is the influence of a transaction between nodes j and k on a line $n-m$, it can be easily calculated by subtracting the corresponding PTDF from each other (8).

$$PTDF_{j-k,n-m} = PTDF_{j,n-m} - PTDF_{k,n-m} \quad (8)$$

3. Derivation of a Zonal network model

Zonal representation of a nodal network is per definition a simplification, and as such involves introduction of inaccuracies [14]. Additional source of inaccuracies is the DC power flow [15] used to construct, and solve this model. The reason to use DC load flow to solve the nodal network model is the fact that individual nodes of each control area are aggregated and substituted by a single, virtual node, nodal voltages becoming zonal voltages. As voltage and reactive power management is a local

problem, employing full load flow to solve zonal models makes little sense.

In order to calculate the zonal equivalent of a nodal network the following procedure needs to be followed:

- 1) Calculate the zonal power balances, being aggregated zonal injections.
- 2) Solve the power flow and sum up the individual cross-border line flows in order to get the aggregated border flows ($Flow_{brutto}$).
- 3) Manipulating the supply, eliminate exports and imports. Each zone should cover its own consumption. Note, that even though there will be no importing or exporting zones, due to the meshed structure of the grid there will be cross-border flows. These constitute the base case, and any deviation from this base case is considered as export or import ($Flow_{base}$).
- 4) The difference between $Flow_{brutto}$ and $Flow_{base}$ is $Flow$. This is the cross-border flow caused by imports or exports, thus by deviating from the demand/supply equilibrium of each zone.

Cross-border flows $Flow$ caused by import/exports serve as the basis for the calculation of equivalent line impedances. For this purpose the line flow equations of the DC power flow are used.

$$[Y] \cdot [\delta] = [Flow] \quad (9)$$

DC power flow is a linear problem. However, if line admittances $[Y]$ are not known, the problem becomes nonlinear as the left side of (9) contains the multiplication of the unknowns. Moreover, there are more unknowns than the equations. Luckily, the DC power flow problem can have many solutions, as long as the relationship between line admittances is correct.

For the 3-zones network from Figure 2 there are 3 cross-border links. The given are the cross-border flows calculated using a full, nodal network model. The unknowns are the line susceptances $[B]$, and voltage angles $[\delta]$. This means that there is one unknown per interconnection, and one per zone. Bearing in mind that a reference node has to be chosen and thus assuming its $\delta = 0$, number of unknowns is reduced to $NrNodes-1$. The set of nonlinear equations to be solved becomes:

$$\begin{aligned} B_{1-3} \cdot \delta_1 - Flow_{1-3} &= 0 \\ B_{1-2} \cdot \delta_1 - B_{1-2} \cdot \delta_2 - Flow_{1-2} &= 0 \\ B_{2-3} \cdot \delta_2 - Flow_{2-3} &= 0 \end{aligned} \quad (10)$$

The above set of equations can be easily solved, for instance using Matlab function *fsolve*. Calculated δ can be omitted, as they are not relevant for zonal network modeling.

Zonal network model of line parameters calculated using (10) gives a perfect approximation a chosen full nodal model. Cross-border flows caused by zonal import/export for a nodal model perfectly match these of a zonal model. However, if the dispatch changes, the cross-border flows

acquired using both network models can differ. In order to cope with this, more network scenarios can serve as an input for the determination of equivalent zonal network. If two scenarios are taken into account, the number of equations, as well as the number of voltage angles δ , doubles, while number of line admittances stays the same. Therefore the set of equations to solve becomes:

$$\begin{aligned} B_{1-3} \cdot \delta_{1,1} - Flow_{1,1-3} &= 0 \\ B_{1-2} \cdot \delta_{1,1} - B_{1-2} \cdot \delta_{1,2} - Flow_{1,1-2} &= 0 \\ B_{2-3} \cdot \delta_{1,2} - Flow_{1,2-3} &= 0 \\ B_{1-3} \cdot \delta_{2,1} - Flow_{2,1-3} &= 0 \\ B_{1-2} \cdot \delta_{2,1} - B_{1-2} \cdot \delta_{2,2} - Flow_{2,1-2} &= 0 \\ B_{2-3} \cdot \delta_{2,2} - Flow_{2,2-3} &= 0 \end{aligned} \quad (11)$$

The more scenarios the more difficult it is to find a set of admittances perfectly modeling the full nodal network. However, even if the solver is not able to find the final solution, it is usually enough to stop it after a certain number of iterations. The acquired admittances are then not perfect, but can serve as a very good approximation.

4. Zonal model of UCTE network

In this chapter the application of the discussed methodology is demonstrated on the European UCTE network. There are 4 randomly chosen network scenarios (Table 1), each consisting of over 6,000 nodes and almost 10,000 lines. DC power flow is used to determine the cross-border flows, which are in turn used to solve (9).

First line parameters on the zonal model are determined using only one network scenario - case 1. As seen on Figure 3, the border flows given by a zonal model perfectly reflect these of a nodal model. However, such a zonal model is not necessarily as good for other dispatch scenarios. Injection dispatch variations impact the internal dispatch of each zone, changing the base case scenario of cross-border flows on which the cross-border flows created by import/export and superimposed. This in turn can cause differences between nodal and zonal cross-border flows.

In order to check the sensitivity of the zonal model to the changes of zonal injections, $\pm 25\%$ variations of the zonal injections are imposed on the case 1. Subsequently, the new nodal model is compared with a corresponding zonal model of previously calculated line parameters. Figure 4 shows the average border flow differences between nodal and zonal models in function of average zonal injection variations that were applied to the initial scenario. It can be seen that zonal injections variations do influence the quality of the zonal approximation. However, one could argue that having imperfect, but reasonably well functioning zonal model is still better than having no model at all.

Table 1. Overview of input scenarios

	case1	case2	case3	case4
AU	-223,8	692,6	408,3	826,7
BE	-958,7	-649,0	-1249,5	-1055,1
MAC	-1,8	0,0	0,0	0,0
CH	69,6	524,6	1770,2	473,1
CZ	913,1	1571,4	1343,2	1512,4
D	292,3	-1415,9	1606,0	1250,2
ES	-851,7	611,9	220,9	1119,2
F	7168,6	9072,4	4329,9	4733,0
HU	-558,4	-1177,0	-1226,4	-813,7
CR	-673,2	-354,9	-450,2	-94,7
IT	-5997,2	-6615,8	-6199,4	-6402,3
MAR	-91,3	0,0	0,0	0,0
NL	-2138,4	-3361,5	-2833,4	-2386,9
POR	-24,4	-904,8	-86,0	-1096,2
PL	2010,6	1445,9	1785,4	1006,1
RO	0,0	0,0	0,0	0,0
SLK	551,7	136,5	-2,6	390,5
SLO	101,2	-56,2	89,4	40,5
UKR	411,7	479,8	494,1	497,0
YU	0,0	0,0	0,0	0,0

Figure 3. Nodal and zonal CB flows, case 1

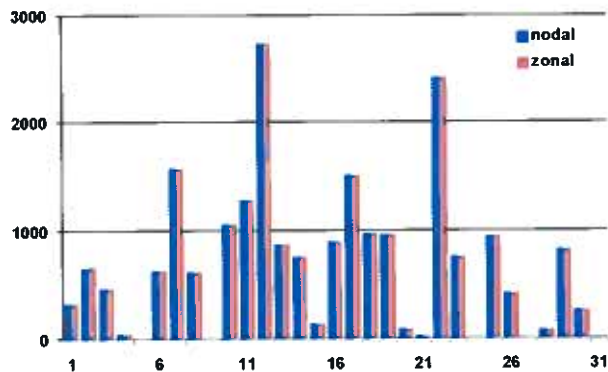
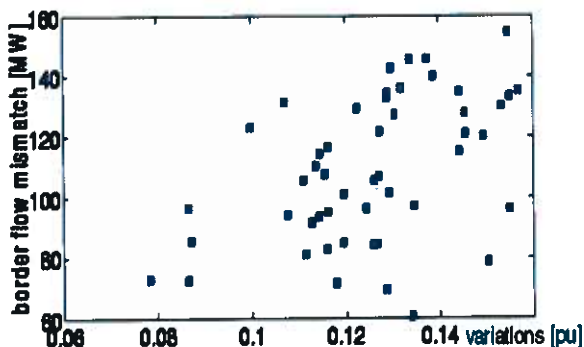

Figure 4. Differences between nodal and zonal CB flows as a result of zonal injection variations

The results from Figure 4 suggest that it might be more interesting to calculate the zonal model line parameters based on more than one scenario. Therefore the next attempt is to use 3 randomly chosen network scenarios as input for (9). Figures 5-7 show the differences in cross-border flows given by nodal and zonal models.

Figure 5. Nodal and zonal CB flows, case 1

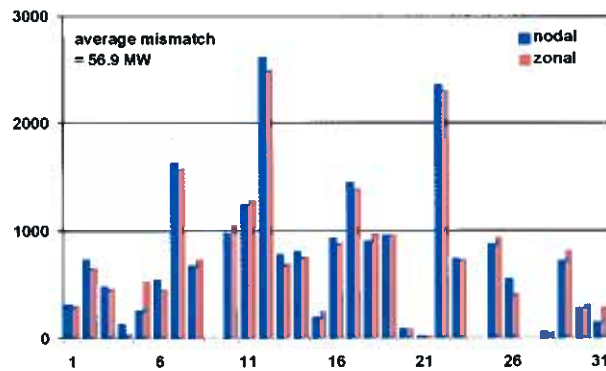

Figure 6. Nodal and zonal CB flows, case 2

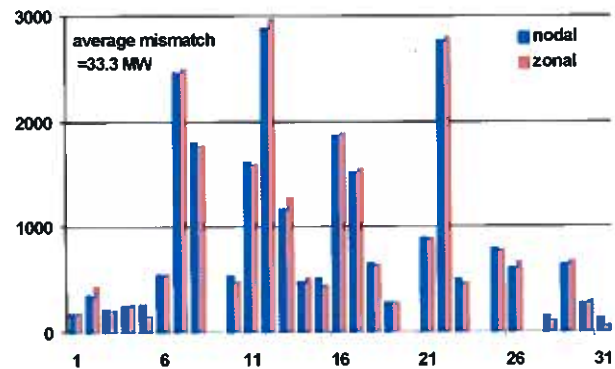
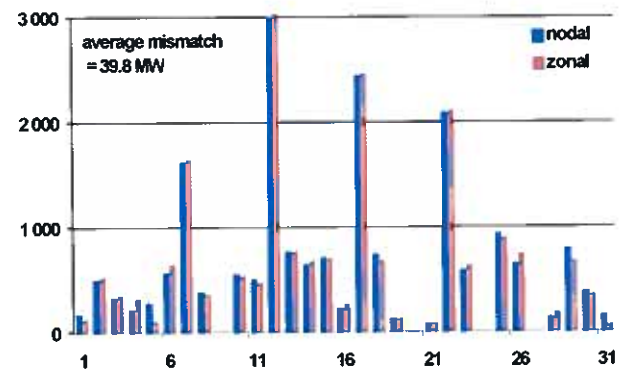

Figure 7. Nodal and zonal CB flows, case 3

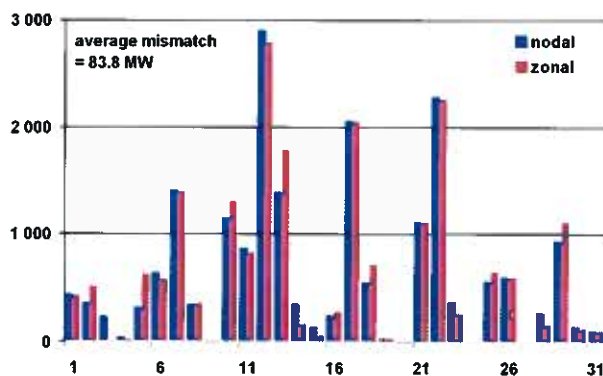
It can be seen that there is always some mismatch between border flows produced by nodal and zonal models. However, it appears that the zonal model calculated using more input scenarios is more universal, and works pretty well for more possible zonal injection patterns. Naturally, such zonal model tends to be less sensitive to variations of input scenario as cases 1-3 differ from each other significantly. Table 2 shows the line parameters of a zonal model obtained using scenarios case1-3. Note that some borders seem somehow strange as its equivalent reactances are very high. However, this is a consequence of the absence of cross-border flows on some peripheral borders of the input scenario.

Table 2. Parameters of a zonal UCTE model based on cases 1-3. $X_{base} = 1444 \Omega$.

border		X [p.u.]
AU	CH	0,36861
AU	CZ	0,04215
AU	D	0,062456
AU	HU	0,037771
AU	IT	2,5716
AU	SLO	1,2517
BE	F	0,20182
BE	NL	0,0015345
MAC	CR	-422,69
CH	D	0,15042
CH	F	0,2453
CH	IT	0,21777
CZ	D	0,00077719
CZ	PL	0,0051938
CZ	SLK	0,0050964
D	F	0,16954
D	NL	0,11892
D	PL	0,005257
ES	F	0,41167
ES	MAR	-1,2507
ES	POR	0,36644
F	IT	0,37132
HU	CR	0,71614
HU	RO	0,01148
HU	SLK	0,027693
HU	UKR	0,00089569
HU	YU	-5,12E+55
CR	SLO	2,0218
IT	SLO	0,003189
PL	SLK	0,018085
SLK	UKR	0,15734

Figure 8 shows, that the zonal model obtained using more input scenarios is also a pretty well approximation of a totally different network scenario such as case 4. Even though case 4 was not used as an input for the calculation of equivalent line parameters of a zonal model, its border flows can be reasonably well approximated by it.

Figure 8. Nodal and zonal CB flows, case 4

The more scenarios serve as input, the more universal the zonal model becomes. However, it comes at a cost of

increased average nodal-zonal mismatches. It is obvious that finding a zonal model perfectly reflecting all the possible nodal dispatch scenarios is impossible. Therefore it seems reasonable to limit a number of input scenarios to a few. One of the possibilities could be basing the calculation of the zonal model on Day Ahead Congestion forecast. This means that zonal model, and thus PTDF matrix, would be updated daily based on DACF file and the expected evolution of daily dispatch. In authors opinion 3 scenarios, should suffice to get a model reasonably well approximating the border flows.

5. Conclusions

In this paper the authors presented the methodology allowing the construction of an equivalent zonal model of European UCTE network. Nonlinear programming is used to find the line parameters representing the border links and the zonal model of European UCTE network is proposed. Based of these the Power Transfer Distribution Factors matrix can be set up. The zonal model is not a perfect representation of the nodal one. However, it can approximate the border flows with a limited error margin.

Moreover, PTDF matrix allows modeling the interaction between zonal injections and cross-border line flows, and therefore makes the use flow-based models for congestion management possible. The gains coming from the coordinated cross-border transmission capacity allocation and stepping down from the contract path approach will surely offset the inefficiencies of the zonal model.

6. References

1. European Commission DG TREN, *Congestion Management In The EU Electricity Transmission Network – Status Report*, September 2002, <http://europa.eu.int/comm/energy>.
2. Liu M, Gross G.: *Effectiveness of the Distribution Factor Approximation Used in Congestion Modelling*, 14th PSCC, Sevilla, 24-28 June 2002.
3. Haesen E.: *Technical Aspects of Congestion Management*, Master Thesis KULeuven, May 2004.
4. Hogan W.W.: *Transmission congestion: the nodal-zonal debate revisited*, Harvard University, 1999, available at: <http://ksghome.harvard.edu/~.whogan.cbq.ksg/>.
5. UCTE – Union for the Co-ordination of Transmission of Electricity, <http://www.ucte.org>.
6. Knops H.P.A.: *Securing electricity supply: what is the potential of national measures in the European market*, September 26, 2003, The Hague.
7. Meeus L., Purchala K., Belmans R.: *The Belgian power balance*, Proceedings of the IASTED International conference PowerCon, Special Theme: Blackout, New York, USA, December 10-12, 2003; pp. 91-96.
8. Haubrich H.J. et al.: *Analysis of Electricity Network Capacities and Identification of Congestion*, 2001, Final Report commissioned by European Commission, <http://europa.eu.int/comm/energy>.
9. ETSO – European Association of Electricity Transmission System Operators: *An Overview of Current Cross-*

- border Congestion Management Methods in Europe, September 2004, <http://www.etso-net.org>.
10. Purchala K., Meeus L., Belmans R.: *Implementation Aspects of Coordinated Auctions for Congestion Management*, Proceedings IEEE Bologna Power Tech Conference, 2003.
 11. ETSO and EuroPEX: *Flow-based Market Coupling*, A Joint ETSO-EuroPEX Proposal for Cross-Border Congestion Management and Integration of Electricity Markets in Europe, 2004, <http://www.europex.org>.
 12. *Coordinated Auctions in Czech Republic, Germany and Poland*, CIGRE Study Committee on Electricity Markets C5, Working Group on Congestion Management, <http://www.cigre-c5.org>.
 13. *Regulations for the Auctioning of Cross-Border Electricity Transfer Capacity on the Extra High Voltage Belgium-Netherlands, Netherlands-Germany Interconnectors*, 2003, <http://www.tso-auction.org>.
 14. Hogan W.W.: *Flowgate rights and wrongs*, Center for Business and Government, Harvard University, 2000, <http://ksgwww.harvard.edu/people/whogan>.
 15. Stott B., Alsac O.: *Fast decoupled load flow*, IEEE Transactions on Power Apparatus and Systems, May-June 1974, p 859-869.

Konrad Purchala

graduated in 1999 as electro technical engineer from Warsaw University of Technology, Poland. Since 2000 he is working as a research assistant for the KULeuven Energy Institute and the Electrical Energy research group (ELECTA) of the department of Electrical Engineering of the KULeuven, where he is writing his Ph.D. on techno-economic aspects of congestion management. His research interests include congestion management, techno-economic aspects of power systems and electricity markets.

Wręczenie II nagrody w konkursie Konradowi Purchale przez dr. Leszka Juchniewicza, Prezesa URE, obok po prawej prof. W. Mielczarski. W tle od lewej: prof. A. Weron, Magdalena Borgosz-Koczwara, Artur Wyrwa, Mariusz Przybylik.

ANGIELSKO-POLSKI SŁOWNIK WYRAŻEŃ UŻYWANYCH W REGULACJI (pod redakcją dr. Mariana Ślifierza i Roberta Guzika)

Capacity obligations	-	obowiązek posiadania przez sprzedawców energii tzw. asygnat mocy
Capacity payments	-	opłaty za moc
Capacity tickets	-	asygnaty mocy, sprzedawane przez wytwórców świadczących usługi rezerwy mocy
Contract for differences (CfD)	-	umowa, zgodnie z którą strony zobowiązują się wzajemnie do zapłacenia różnicy między ceną kontraktową a rynkową
Contract path	-	ścieżka kontraktowa przesyłu energii (teoretyczna droga energii elektrycznej od sprzedawcy do nabywcy)
Demand bidding	-	możliwość składania ofert przez odbiorców lub podmioty działające na ich rzecz
Energy Efficiency Titles (EET)	-	świadczenia efektywności energetycznej
Financial Transmission Right (FTR)	-	wykupione prawo do części opłat przesyłowych, które operator systemu przesyłowego pobiera z tytułu usuwania ograniczeń systemowych
Fixed Transmission Right	-	j.w.
Likelihood of lost power (LOLP)	-	prawdopodobieństwo niewyprodukowania energii
Locational Prices	-	ceny zależne od położenia (miejsca w systemie)
Physical Transmission Rights (PTRs)	-	wykupione prawo do korzystania ze ścieżki kontraktowej
Real – time market	-	rynek czasu rzeczywistego
To induce entry (to the market)	-	skłonić do wejścia (na rynek)
Transmission Congestion Contract (TCC)	-	zob. Financial Transmission Right
White certificates (WhC)	-	świadczenia efektywności energetycznej (białe certyfikaty – na wzór zielonych i czerwonych)

Ponadto przedstawiamy kilka najbardziej rażących błędów napotykaných w publikacjach różnych, zarówno polskich jak i zagranicznych autorów piszących po angielsku.

Po pierwsze, w ostatnim wydaniu słownika lapsus przytrafił się jednemu ze współautorów: **Disposal** w odniesieniu do odpadów oznacza oczywiście ich usuwanie (dosłownie – pozbywanie się), a nie rozmieszczanie. Zatem: **waste disposal** to usuwanie odpadów.

Zamiast **authorized customer** używamy powszechnie **eligible customer** (odbiorca uprawniony).

Balanced market to rynek zbilansowany, zrównoważony, natomiast **balancing market** – rynek bilansujący.

Zamiast **concession** w regulacji używamy wyrażenia **license** (koncesja).

Używamy **electricity**, **electric power**, **power**, a nie **electrical energy**, również elektroenergetyka to **power industry** lub **power engineering** a nie **electroenergetics**.

Giełda Energii to **Power Exchange**, a nie **Energy Stock Exchange**.

Nie należy mylić **settlements** i **accounting**, to pierwsze oznacza rozliczenia, to drugie księgowanie. Zatem system pomiarowo-rozliczeniowy to **metering-settlement system**, a nie **metering-accounting system**.

Szczegółowy, dogłębny to **in-depth** a nie **in-deep**.

Strata to **financial loss**, a nie **financial loose**.

Używamy **transmission of electricity** a nie **sending of electricity**.

Zamiast **electroenergetic system** lepiej użyć **the power system**.

Założenia rozumiane jako wytyczne to **guidelines**, a nie **assumptions**, np. Założenia Polityki Energetycznej to **Energy Policy Guidelines**, a nie **Assumptions of the Energy Policy**.

Na koniec najważniejsze – Prawo Energetyczne to **The Energy Law**, **The Energy Law Act**, a nie **the Energetic Law**.

Zatwierdzone taryfy dla ciepła – wg siedziby Oddziału Terenowego URE
(stan na 30.04.2005 r.)

Siedziba Oddziału Terenowego URE	Nazwa przedsiębiorstwa	Podwyżka w %
Warszawa	GEOTERMIA MAZOWIECKA SA – Żyrardów	7,82
	Przedsiębiorstwo Ciepłowniczo-Usługowe Piaseczno Sp. z o.o.	8,54
Szczecin	GAZ Technologia i Energia Sp. z o.o. – Szczecin	- 1,31
	ZALOM – DOM Service Sp. z o.o. – Szczecin	3,81
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Dębno Lubuskie	3,86
	Zakład Gospodarki Komunalnej (Gmina Szprotawa)	3,96
	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Słubice	- 0,03
	Przedsiębiorstwo Usług Ciepłowniczych GEOTERMIA Stargard Sp. z o.o. – Stargard Szczeciński*)	-
	Przedsiębiorstwo Projektowo-Wykonawczo-Handlowe WEST – BUD Jachimowicz Sp. j. – Koszalin	2,18
	Zakład Usług Komunalnych – Polanów	13,50
	PW TEST Kłoda W., Olejnicka D. Sp. j. – Szczecin	6,52
	GEOTERMIA PYRZYCE Sp. z o.o.	- 0,24
Gdańsk	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej „EMPEC” Sp. z o.o. – Ustka	3,31
	PHZ ALEX Teresa i Alfred Siwik – Warpuny	14,12
Poznań	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej we Wrześni SA**)	0,89
	Przedsiębiorstwo Usług Gminnych Sp. z o.o. – Pakość	2,04
	Zakład Remontowo-Budowlany (Gmina i Miasto Lubraniec)	3,10
	Zakład Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. – Więcbork	7,59
	Miejski Zakład Energetyki Ciepłej (Miasto Słupca)	3,02
	Energetyka Ciepła Kępno Sp. z o.o.	5,43
	Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej (Gmina i Miasto Łabiszyn)	2,82
	MONDI PACKAGING PAPER Świecie SA	0,01
	Zakład Gospodarki Komunalnej w Mogilnie	- 1,41
	Zakład Energetyki Ciepłej (Gmina Strzelno)	3,45
	Zakład Usług Komunalnych (Gmina i Miasto Łasin)	- 0,16
Dalkia Poznań SA (taryfa częściowa dot. Trzcianki)	6,50	
STOMIL Sp. z o.o. – Środa Wlkp.	3,76	
Lublin	Zakład Energetyki Ciepłej (Miasto Biłgoraj)	- 2,21
	Agnieszka Kulbacka PEC SIEJNIK – Suwalki	7,81
	Zakład Energetyki Ciepłej (Gmina Łapy)	6,51
Łódź	EXPOL-BIS Pawliszak Arkadiusz i Pawliszak Waldemar Sp. j. – Skarżysko-Kamienna*)	-
	Ozorkowskie Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o.	3,21
	NSK ISKRA SA – Kielce	6,45
Wrocław	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA – Wałbrzych	3,37
	Miejski Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Olawa	6,26
	FORTUM DZT SERVICE Sp. z o.o. – Świebodzice	3,83
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA – Bogatynia	3,84
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Lubań Sp. z o.o.	- 0,01
	Zakład Energetyki Ciepłej w Górze	3,39
	Zakład Budżetowy Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej (Gmina Lwówek Śląski)	14,82
	ENTERM Sp. z o.o. – Kłodzko	0,00
FROTEX SA – Prudnik	10,13	
Katowice	Miejski Zarząd Budynków Mieszkalnych (Gmina i Miasto Mysłowice)	3,96
	POWEN SA – Zabrze	5,98
	Energetyka Cieszyńska Sp. z o.o.	3,60
	FENICE Poland Sp. z o.o. – Bielsko-Biała	14,40
	Zakład Produkcji Ciepła „ŻORY” Sp. z o.o. – Żory	3,00
	IDEA 98 Sp. z o.o. – Tarnowskie Góry	2,80
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej – Dąbrowa Górnicza	10,40
	Spółdzielnia Mieszkaniowa w Piekarach Śląskich	3,24

Kraków	Nadwiślańska Spółka Energetyczna Sp. z o.o. – Brzeszcze	5,30
	BTB Polska Sp. z o.o. – Kraków	- 2,47
	ENION SA – Kraków	9,43
	PHUP MOBO Bogusław Głód – Krosno	3,90
	Larkis Sp. z o.o. – Dobczyce	6,43
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Brzesko	5,02
	Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej (Miasto Andrychów)	5,07
	Energetyka Dwory Sp. z o.o. – Oświęcim	5,62

*) Nowe przedsiębiorstwo energetyczne.

**) Uzupełnienie wykazu z dnia 16 lutego 2005 r.

Odmowy zatwierdzenia taryfy dla ciepła – wg siedziby Oddziału Terenowego URE

(stan na 30.04.2005 r.)

Siedziba Oddziału Terenowego URE	Nazwa przedsiębiorstwa	Data odmowy
Warszawa	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Mińsk Mazowiecki	21.03.2005
	Stołeczne Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA – Warszawa	1.04.2005
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Mławie Sp. z o.o.	29.04.2005
Gdańsk	Piotr Rudnicki Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej – Sławno	15.04.2005
Lublin	PW ATEX Sp. z o.o. – Zamość	27.04.2005
	Wojciech Kondracki Przedsiębiorstwo Usługowo-Doradczo-Handlowe INKLUZ – Łomża	29.04.2005
Kraków	PPU KZGM Sp. z o.o. – Proszowice	4.02.2005

Zatwierdzone taryfy dla energii elektrycznej

(stan na 30.05.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	Fabryka Maszyn Budowlanych i Lokomotyw BUMAR-FABLOK SA	9.02.2005
2	Zakład Górniczo-Energetyczny Sobieski Jaworzno III Sp. z o.o.	9.02.2005
3	Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o.	14.02.2005
4	Zakłady Azotowe Anwil SA	14.02.2005
5	Fabryka Łożysk Tocznych – KRAŚNIK SA	23.02.2005
6	ENERGA Zakład Oświetlenia Sp. z o.o.	23.02.2005
7	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „ADM” Dragan Andrzej, Musielak Andrzej	23.02.2005
8	Elektrownia Bełchatów SA	28.02.2005
9	Euro-Energetyka Sp. z o.o.	28.02.2005
10	ENESTA Sp. z o.o.	2.03.2005
11	Zakłady Tworzyw Sztucznych IZO-ERG SA	9.03.2005
12	Zakłady Energetyki Ciepłej w Końskich	9.03.2005
13	Kuźnia Jawor SA	9.03.2005
14	ENERGOSERWIS KLESZCZÓW Sp. z o.o.	9.03.2005
15	Kopalnia Węgla Brunatnego „Bełchatów” SA	15.03.2005
16	Zakłady Tworzyw Sztucznych „ERG” SA	15.03.2005
17	Toruńskie Zakłady Urządzeń Młyńskich SPOMASZ SA	15.03.2005
18	„PKP ENERGETYKA” Sp. z o.o.	15.03.2005
19	ZAKŁADY CHEMICZNE „Siarkopol” TARNOBRZEG Sp. z o.o.	17.03.2005
20	Zakłady Azotowe w Chorzowie – Holding – SA	17.03.2005
21	TECO-PARK Sp. z o.o.	22.03.2005
22	ZAKŁADY AZOTOWE w TARNOWIE-MOŚCICACH SA	22.03.2005
23	Zakład Usług Technicznych MEGA Sp. z o.o.	22.03.2005
24	Zakład Usług Technicznych Sp. z o.o.	29.03.2005
25	Janikowskie Zakłady Sodowe Janikosoda SA	29.03.2005
26	„ZAMET – BUDOWA MASZYN” Sp. z o.o.	29.03.2005
27	Zakłady Usług Elektroenergetycznych „Elsew” Sp. z o.o.	29.03.2005

28	Carbon Black Polska Sp. z o.o.	31.03.2005
29	Zakłady Azotowe „PUŁAWY” SA	31.03.2005
30	Zakład Energetyki-Błachownia Sp. z o.o.	5.04.2005
31	Elektrociepłownie Kujawskie Sp. z o.o.	12.04.2005
32	Instytut Problemów Jądrowych im. Andrzeja Sołtana	14.04.2005
33	Zakład Energoelektryczny „Energo-Stil” Sp. z o.o.	14.04.2005
34	H. Cegielski – ENERGOCENTRUM Sp. z o.o.	14.04.2005
35	Fabryka Maszyn Rolniczych „Pilmet” SA	15.04.2005
36	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej i Gospodarki Wodno-Ściekowej „ENWOS” Sp. z o.o.	15.04.2005
37	Zakłady Tworzyw Sztucznych GAMRAT SA	22.04.2005
38	„KARBONIA PL” Sp. z o.o.	22.04.2005
39	Przedsiębiorstwo Połowów, Przetwórstwa i Handlu DALMOR SA	22.04.2005
40	Zakład Dostaw Nośników Energetycznych Sp. z o.o.	4.05.2005
41	NSK-ISKRA SA	4.05.2005
42	Stocznia Marynarki Wojennej PP	4.05.2005
43	Dolnośląskie Zakłady Usługowo-Produkcyjne „DOZAMEL” Sp. z o.o.	4.05.2005
44	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowo-Produkcyjne „ELTRONIK” Z. Soból, F. Siuta, M. Kuboń Sp. j.	4.05.2005
45	Zarząd Morskiego Portu Gdańsk SA	4.05.2005
46	Grupa Kęty SA	4.05.2005
47	Zakład Przetwórstwa Hutniczego „STALPRODUKT” SA	4.05.2005
48	ENERGETYKA DWORY Sp. z o.o.	11.05.2005
49	Ciepłownia Siemianowice Sp. z o.o.	20.05.2005
50	Rafineria Nafty „JEDLICZE” SA	20.05.2005
51	EkoMedia Sp. z o.o.	20.05.2005
52	Buma Service Sp. z o.o.	20.05.2005
53	ENERGETYKA WISŁOSAN Sp. z o.o.	30.05.2005
54	CELSA „Huta Ostrowiec” Sp. z o.o.	30.05.2005

Zmiany w zatwierdzonych taryfach dla energii elektrycznej

(stan na 30.05.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	ENESTA Sp. z o.o.	26.01.2005
2	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej i Gospodarki Wodno-Ściekowej „ENWOS” Sp. z o.o.	26.01.2005
3	FENICE POLAND Sp. z o.o.	26.01.2005
4	Ciepłownia Siemianowice Sp. z o.o.	26.01.2005
5	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „ADM”	9.02.2005
6	Kuźnia Jawor SA	9.02.2005
7	TECO-PARK Sp. z o.o.	9.02.2005
8	Zakład Energetyczny i Ochrony Środowiska „ENERGOEKO” Sp. z o.o.	9.02.2005
9	H. Cegielski – ENERGOCENTRUM Sp. z o.o.	14.02.2005
10	Zakłady Azotowe Kędzierzyn SA	14.02.2005
11	„PKP ENERGETYKA” Sp. z o.o.	23.02.2005
12	Grupa Kęty SA	28.02.2005
13	Zakład Tworzyw Sztucznych GAMRAT SA	28.02.2005
14	Zakład Energoelektryczny „Energo-Stil” Sp. z o.o.	28.02.2005
15	ENESTA Sp. z o.o.	28.02.2005
16	PUHP „ELTRONIK” Sp. j. Z. Soból, F. Siuta, M. Kuboń	28.02.2005
17	Zakłady Chemiczne „Siarkopol” Tarnobrzeg Sp. z o.o.	28.02.2005
18	PCC Rokita SA	2.03.2005
19	Kopalnia Węgla Brunatnego „Bełchatów” SA	2.03.2005
20	ENEA SA	9.03.2005
21	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej i Gospodarki Wodno-Ściekowej „ENWOS” Sp. z o.o.	29.03.2005
22	„Andropol – Elektrociepłownia” Sp. z o.o.	29.03.2005
23	„KARBONIA PL” Sp. z o.o.	31.03.2005
24	Zakład Elektroenergetyczny „Energo-Stil” Sp. z o.o.	31.03.2005

25	H. Cegielski – ENERGOCENTRUM Sp. z o.o.	31.03.2005
26	Zakłady Tworzyw Sztucznych „Ząbkowice-ERG” SA	31.03.2005
27	EkoMedia Sp. z o.o.	31.03.2005
28	POLAR SA	31.03.2005
29	Zespół Elektrowni Wodnych Niedzica SA	31.03.2005
30	Grupa Kęty SA	5.04.2005
31	PUHP „ELTRONIK” Sp. j. Z. Soból, F. Siuta, M. Kuboń	5.04.2005
32	Zakłady Azotowe Kędzierzyn SA	5.04.2005
33	Super Krak SA	5.04.2005
34	Zakład Utrzymania Ruchu Sp. z o.o.	5.04.2005
35	Fabryka Maszyn „Glinik” SA	12.04.2005
36	„Maszoperia Kołobrzaska” Sp. z o.o.	4.05.2005
37	Kompania Węglowa SA	4.05.2005
38	Grupa Kęty SA	4.05.2005
39	Przedsiębiorstwo Energetyczne Sp. z o.o. w Nowym Sączu	4.05.2005
40	Zakłady Azotowe Kędzierzyn SA	4.05.2005
41	EkoMedia Sp. z o.o.	4.05.2005
42	Rafineria Jasło SA	4.05.2005
43	Polskie Sieci Elektroenergetyczne SA	30.05.2005

Odmowy zatwierdzenia zmiany taryfy dla energii elektrycznej

(stan na 30.05.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	Zakłady Koksownicze „Zdzieszowice” Sp. z o.o.	26.01.2005
2	Zakłady Wyrobów Metalowych „SHL” SA	28.02.2005
3	Zakład Usług Technicznych „Fasty” Sp. z o.o.	5.04.2005
4	„ESV” Sp. z o.o.	20.05.2005
5	Polskie Sieci Elektroenergetyczne SA	30.05.2005

Zatwierdzone taryfy dla paliw gazowych

(stan na 20.05.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	Zakład Projektowania i Usług Teletechnicznych – A. Brzozowski Sp. z o.o.	26.01.2005
2	Zakład Dostaw Nośników Energetycznych Sp. z o.o.	9.02.2005
3	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe „ENERGOMEDIA” Sp. z o.o.	9.02.2005
4	Zakład Elektroenergetyczny H. Cz. „ELSEN” Sp. z o.o.	28.02.2005
5	Zakłady Azotowe ANWIL SA	9.03.2005
6	FERRUM SA	15.03.2005
7	BOL-THERM Sp. z o.o.	22.03.2005
8	Huta Pokój SA	22.03.2005
9	Zakłady Mechaniczne „BUMAR – ŁABĘDY” SA	29.03.2005
10	ENESTA Sp. z o.o.	14.04.2005
11	Linia K & K Sp. z o.o.	29.04.2005
12	Media Odra Warta Sp. z o.o.	29.04.2005
13	Fabryka Maszyn „Glinik” SA	5.05.2005
14	Fabryka Maszyn Budowlanych i Lokomotyw „Bumar-Fablok” SA	5.05.2005

Zmiany w zatwierdzonych taryfach dla paliw gazowych
(stan na 20.05.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	Zakład Usług Gazowniczych LOKGAZ Sp. z o.o.	17.01.2005
2	Zakład Elektroenergetyczny H. Cz. „ELSEN” Sp. z o.o.	17.01.2005
3	ENESTA Sp. z o.o.	17.01.2005
4	„Energomedia” Sp. z o.o.	26.01.2005
5	Gazociągi Zachodniopomorskie Sp. z o.o.	9.02.2005
6	FERROXCUBE POLSKA Sp. z o.o.	9.02.2005
7	FENICE Poland Sp. z o.o.	9.02.2005
8	ANCO Sp. z o.o.	28.02.2005
9	Zakłady Azotowe „Puławy” SA	28.02.2005
10	Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo SA	2.03.2005
11	Górnośląska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.	2.03.2005
12	Dolnośląska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.	2.03.2005
13	Pomorska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.	2.03.2005
14	Mazowiecka Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.	2.03.2005
15	Karpacka Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.	2.03.2005
16	Wielkopolska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.	2.03.2005
17	Huta Batory SA w upadłości	9.03.2005
18	Grupa „Kęty” SA	9.03.2005
19	RCEkoenergia Sp. z o.o.	15.03.2005
20	Zakłady Chemiczne „SIARKOPOL” Sp. z o.o.	15.03.2005
21	ENESTA Sp. z o.o.	29.03.2005
22	„Energomedia” Sp. z o.o.	5.05.2005
23	FENICE Poland Sp. z o.o.	20.05.2005
24	Anco Sp. z o.o.	20.05.2005

Odmowa zatwierdzenia taryfy dla paliw gazowych
(stan na 20.05.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	Zakład Energo-Mechaniczny Łabędy Sp. z o.o.	22.03.2005

**Ustalenie okresu obowiązywania współczynników korekcyjnych
w taryfie dla paliw gazowych**
(stan na 20.05.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	Zakład Projektowania i Usług Teletechnicznych – A. Brzozowski Sp. z o.o.	26.01.2005
2	Zakład Dostaw Nośników Energetycznych Sp. z o.o.	9.02.2005
3	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe „ENERGOMEDIA” Sp. z o.o.	9.02.2005
4	Zakład Elektroenergetyczny H. Cz. „ELSEN” Sp. z o.o.	28.02.2005
5	Zakłady Azotowe ANWIL SA	9.03.2005
6	FERRUM SA	15.03.2005
7	Zakłady Mechaniczne „BUMAR – ŁABĘDY” SA	29.03.2005
8	ENESTA Sp. z o.o.	14.04.2005
9	Linia K & K Sp. z o.o.	29.04.2005
10	Media Odra Warta Sp. z o.o.	29.04.2005
11	Fabryka Maszyn „Glinik” SA	5.05.2005
12	Fabryka Maszyn Budowlanych i Lokomotyw „Bumar-Fablok” SA	5.05.2005

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRE OTRZYMAŁY KONCESJE NA WNIOSEK

(stan na 6.06.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
1	Sławomir Zarębski – JAR-GAZ	00–119 Warszawa, ul. Sosnowa 5	Opc
2	STEIER Sp. z o.o.	00–305 Warszawa, ul. Dobra 89 a lok. 10	Opc
3	ING CAR LEASE POLSKA Sp. z o.o.	00–499 Warszawa, Plac Trzech Krzyży 10/14	Opc
4	„BDK” Sp. z o.o.	00–613 Warszawa, ul. Chałubińskiego 8	Opc
5	Przedsiębiorstwo Budowy Rurociągów i Obiektów Towarzyszących MEGAGAZ SA	00–643 Warszawa, ul. Nowowiejska 10	Opg, Ogz
6	GLOB Polska Organizacja Odzysku SA	00–681 Warszawa, ul. Hoża 35/18	Opc
7	„POENERGIA” SA	00–805 Warszawa, ul. Chmielna 85/87	Pee
8	VOLKSWAGEN LEASING POLSKA Sp. z o.o.	00–828 Warszawa, Al. Jana Pawła II 15	Opc
9	BUMAR Sp. z o.o.	00–828 Warszawa, Al. Jana Pawła II 11	Oee
10	KOLMEX VENRUR SA	00–844 Warszawa, ul. Grzybowska 80/82	Opc
11	WEKTOR SA	00–950 Warszawa, ul. Czackiego 15-17	Opc
12	Elżbieta Domańska – PPHU Stacja Tankowania AUTO-GAZ	01–126 Gzy, Przewodowo-Parcele	Opc
13	INTERVALL Sp. z o.o.	01–208 Warszawa, ul. Przyokopowa 31/209	Opc
14	„QUICK MOBILE” SA	01–401 Warszawa, ul. Górczewska 43/2	Opc
15	ACT KAMPINOS Sp. z o.o.	01–445 Warszawa, ul. Ciołka 13	Opc
16	Wiktor Wachowski – MOBIL'OIL	01–641 Warszawa, ul. Marii Kazimiery 26/69	Opc
17	PRO INWEST Biuro Doradztwa Gospodarczego Piotr Jedlikowski	01–869 Warszawa, ul. Marymoncka 32B m. 82	Oee
18	„LUST II” SC Artur Stoń, Tadeusz Lubaszka	01–876 Warszawa, ul. Broniewskiego 97/84	Opc
19	Stefania Fijałkowska – REXOIL	01–904 Warszawa, ul. Bajana 17/5	Opc
20	„AUTO-GAZ” Tadeusz Mróz	01–934 Warszawa, ul. Arkuszowa 201	Opc
21	EWGAZ SC Teresa Szymanik, Ewa Szymanik	01–944 Warszawa, ul. Gajcego 7/5	Opc
22	„DEBIS CAR FLEET MANAGEMENT” Sp. z o.o.	02–229 Warszawa, ul. Światowa 24	Opc
23	EURO GROUP HOLDING Sp. z o.o.	02–876 Warszawa, ul. Puzonistów 9	Opc
24	„DOM WYDAWNICZY EDUKACJA” Sp. z o.o.	02–878 Warszawa, ul. Gajdy 21	Opc
25	ELEKTROCIĘPŁOWNIE WARSZAWSKIE SA	03–216 Warszawa, ul. Modlińska 15	Oee
26	Grażyna Wawrzyńczak-Królak	03–994 Warszawa, ul. Wał Miedzeszyński 406A	Opc
27	Jerzy Kraus	04–379 Warszawa, ul. Aptečna 4/6 m.10	Opc
28	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „WALOR” Agencja Ochrony Osób i Mienia Sp. z o.o.	04–804 Warszawa, ul. Patriotów 212	Opc
29	Małgorzata Redos – „DAGOMIZ”	05–070 Sulejówek, Al. Piłsudskiego 59	Opc
30	Michał Piotrowski – „peGAZ”	05–071 Sulejówek, ul. Armii Krajowej 31	Opc
31	Stanisław Pelka – Instalatorstwo Elektryczne. Stacja Paliw	05–079 Okuniew, Zabraniec, ul. Okuniewska 1	Opc
32	Marcin Curyło – NORMAR	05–082 Blizne Łaszczyńskiego, ul. Warszawska 2	Opc
33	Tomasz Sznajder – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „TOMCHEM”	05–085 Kampinos, Wiejca 28	Opc
34	Agnieszka Lemańska – EKOENERGIA – L.A.	05–110 Jabłonna, ul. Modlińska 64	Opc
35	Piotr Szczepański „ELIZA” Dystrybucja Gazu	05–120 Legionowo, ul. Krasińskiego 75/50	Opc
36	An-Gaz Hanna Czarkowska	05–140 Serock, ul. Pułtуска 27a m. 10	Opc
37	PPHU „AGAT” Anna Trasała	05–152 Czostków, ul. Rolnicza 19	Opc
38	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „HEMO” SC Elżbieta Modzelewska, Joanna Herman	05–220 Zielonka, ul. Wyszyńskiego 7	Opc
39	A&R PALIWA Sp. z o.o.	05–230 Kobyłka, ul. Nadarzyńska 5	Opc
40	Stacja Paliw Sławomir Kosicki	05–250 Radzymin, ul. Komunalna 8	Opc
41	„HENGGAZ” SC Henryk Płochocki, Ewa Płochocka, Agnieszka Gietka	05–250 Tłuszcz, Kozły 43	Opc
42	JAZAL Sp. z o.o.	05–252 Dąbrowka, Małopole 1	Opc
43	Paska Dariusz	05–300 Mińsk Mazowiecki, ul. Małaszczycza 2	Opc
44	PHU AUTO-GAZ Adam Kurek	05–307 Dobrze, Rynia, ul. Kwiatowa 43	Opc

45	Elżbieta Krystyna Nitschke, Erita Natalia Taylor – NATEL SC Nitschke, Taylor	05–410 Józefów, ul. Gryczana 5	Opc
46	„GOMUŁA” Tadeusz Gomuła, Mariusz Gomuła	05–420 Józefów, ul. Wyszyńskiego 116A	Opc
47	Filip Matuszewski – TANKFIL Filip Matuszewski	05–420 Józefów, ul. Zagajnikowa 5	Opc
48	Grzegorz Gniadzik – „GREG-POL”	05–502 Piaseczno, ul. Kordiana 9	Opc
49	Marek Jukiel, Olga Goureeva – Auto-Gaz Stacja Tankowania SC	05–600 Grójec, Kępina 38	Opc
50	Dariusz Zgutczyński – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „GALA”	05–610 Goszczyn, ul. Piekarska 32	Opc
51	Konrad Wangryn – PHU „TRANS-ROP”	05–640 Mogielnica, ul. Sosnowa 23	Opc
52	Kamil Sobczak – Stacja Gazu Płynnego	05–651 Drwałew, Żyrów 47	Opc
53	WAMARO Prokop Marek	05–816 Opacz Kolonia, ul. Bodycha 53	Opc
54	„LEMARK” Sp. z o.o.	05–870 Błonie, Bramki, ul. Łódzka 40	Wpc
55	Edward Nalepa – NALPOL	05–870 Błonie, ul. Powstańców 38a	Opc
56	Dariusz Czekaj – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „ELMIX”	05–882 Milanówek, ul. Królewska 124/4	Opc
57	„MON-GAZ” Dystrybucja Gazu Monika Skrzydlak-Gerek	06–100 Pułtusk, Jeżewo 5	Opc
58	DRAGON Sp. z o.o.	06–213 Gąsewo, Zamość 8	Opc
59	Zakład Handlowo-Uslugowy „MARKA” Marek Szczepański	06–300 Przasnysz, ul. Leszno 40	Opc
60	Elżbieta Szczyglak – Stacja Paliw 340. Pośrednictwo Handlowe	06–300 Przasnysz, ul. 3 Maja 34A	Opc
61	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „ROLBUD” Sp. j. Ryszard Kutnik, Kazimierz Rogowski, Antoni Wszchorowski	06–400 Ciechanów, Prążewo 22	Opc
62	Zakład Komunikacji Miejskiej Sp. z o.o.	06–400 Ciechanów, ul. Gostkowska 83	Opc
63	Paweł Skotnicki – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „TANK-GAZ”	06–400 Ciechanów, ul. Pułtуска 118	Opc
64	Andrzej Kotowski – UNILEX OIL	06–400 Ciechanów, ul. Śmiecińska 13	Opc
65	Krzysztof Pyżlak, Wojciech Kosowski – ROBGAZ SC	07–132 Ostrówek, ul. Fabryczna 45	Opc
66	„AUTO-GAZ” Waldemar Kulesza	07–200 Wyszków, ul. Centralna 63	Opc
67	Józef Melion – Usługi Transportowo-Handlowe	07–202 Nowy Lubiel	Opc
68	Handel Artykułami Przemysłowymi Wiesław Grzybowski	07–206 Somianka, Stary Mystkówiec 23	Opc
69	„GOLIMEX” Cieśluk i S-ka Sp. j.	07–311 Wąsewo, Jarząbka 5	Opc
70	Hanna Maria Kruczyk – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe ROPA	07–400 Ostrolęka, ul. Gomulickiego 4	Opc
71	„GRANATOIL” Graniszewscy Sp. j.	07–407 Czerwin, ul. Przemysłowa 1	Opc
72	FHU CETAN Grzegorz Michał Kędziński	07–410 Ostrolęka, ul. Zawadzkiego 12	Opc
73	Stanisław Michałuk – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „PRIMA”	08–100 Siedlce, ul. Garwolińska 78	Opc
74	„ARCHE” SA	08–102 Siedlce, ul. Brzeska 134	Opc
75	Barbara Wilińska – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe WIGAZ	08–110 Siedlce, ul. Brzeska 102A	Opc
76	„MICHBAT” Sp. z o.o.	08–110 Siedlce, ul. Brzeska 76	Opc
77	„MOLEN” Bogdan Oleksiak i Wspólnicy Sp. j.	08–110 Siedlce, ul. gen. Bema 78	Opc
78	Stanisław Antoni Paprocki – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „TERPOL” Stanisław Paprocki	08–110 Siedlce, ul. Kasztanowa 45	Opc
79	Teresa Chibowska, Wiesław Chibowski – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „TEWIX” SC	08–110 Siedlce, ul. Poniatowskiego 81	Opc
80	Adam Kozak – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe. „Zakład Remontowo-Budowlany Żabokliki 120” „Stacja Tankowania Gazem 144”	08–110 Siedlce, Żabokliki	Opc
81	„RED-ELEKTRO-PAL” Firma Handlowa Sławomir Redosz	08–117 Wodynie, Oleśnica 113	Opc
82	Zakład Obsługi Rolnictwa „ROLNAFT” Hryciuk i Wspólnicy Sp. j.	08–200 Łosice, ul. Targowa 16	Opc

83	PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWO-USŁUGOWE Sawczuk Zenon	08-205 Kornica, Kobylany 72	Opc
84	Michał Sikorski – Stacja Auto-Gaz „MIGAZ”	08-300 Sokołów Podlaski, ul. Repkowska 82	Opc
85	Mirosław Gomula – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowo-Produkcyjne	08-430 Żelichów, Kalinów 3	Opc
86	Firma Usługowo-Handlowa Tadeusz Marchewka	08-460 Sobolew, ul. Zaciszna 2	Opc
87	Cezary Goszczyński – Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe „CEGAZ”	09-100 Płońsk, Siedlin 73	Opc
88	Krzysztof Gadomski – „PETROSTAR” Handel Obwoźny „NATALIA Transport Krajowy”	09-164 Dzierżążnia, Starczewo Wielkie 38	Opc
89	Hubert Góralski – PHU „JULIUSZ”	09-200 Sierpc, ul. Księcia Witolda 11	Opc
90	Firma Handlowo-Produkcyjna Stefan Przybylski	09-226 Zawidz, Słupia 50	Opc
91	Jerzy Głuchowski – Stacja Paliw „DĄBKI”	09-227 Szczutowo, Dąbkowa Parowa	Opc
92	Klekot Anita	09-300 Żuromin, ul. Kopernika 7	Opc
93	Zakład Produkcyjno-Handlowo-Uslugowy „FILPOL” Antoni Filip	09-300 Żuromin, ul. Szkolna 11/39	Opc
94	INKOR Sp. z o.o.	09-400 Płock, ul. Otolińska 21	Opc
95	„BASERO” J. Bawtrol, M. Sebastianowicz Sp. j.	09-407 Płock, ul. Graniczna 53	Opc
96	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe AN-DAR Anna Macion	09-410 Płock, ul. Jana Pawła II 25/27	Opc
97	Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Rafineryjnego „PETROIL” Sp. z o.o.	09-411 Płock, ul. Chemików 5	Wpc, Opc
98	Spółdzielnia Usługowo-Handlowa	09-412 Proboszewice, Stare Proboszewice, ul. Spółdzielcza 12	Opc
99	Sławomir Sulkowski – Zakład Transportu i Sprzętu Ciężkiego „TRANS-KOP”	09-413 Sikórz, Siecień 81A	Opc
100	Sławomir Tyc – Przedsiębiorstwo „GRAND”	09-442 Rogozino, Boryszewo Nowe 126	Opc
101	PTHP „PAKRO” SC Stacja Paliw Paczuski Edward, Kroczeński Wiesław	09-442 Rogozino, Boryszewo Nowe 133a	Opc
102	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe Piotr Ura	09-442 Rogozino, Juryszew 19/1	Opc
103	Józef Piegat – Firma Usługowo-Handlowa „PIEG-POL”	09-460 Mała Wieś, Chylin 105	Opc
104	Marzena Rutkowska – Firma Usługowo-Handlowa „GAMA”	09-460 Mała Wieś, Orszymowo 53	Opc
105	PPHU „TOM-GOST” Tomasz Nyckowski	09-500 Gostynin, ul. Czapskiego 11/14	Opc
106	Marianna Nalbert, Zofia Kalińska, Marek Kaliński – Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe „MAR-TOP”	09-530 Gąbin, Topólno 72	Opc
107	Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego	10-045 Olsztyn, ul. Niepodległości 16	Opc
108	Antoni Pieklik, Mirosław Staniszewski – Stacja Paliw SC Pieklik-Staniszewski	10-307 Olsztyn, ul. Zientary-Malewskiej 51/53	Opc
109	Dariusz Urbański – FHU URGUŚ PLUS	10-429 Olsztyn, ul. Cementowa 3	Opc
110	Firma „WOPAL” Wawrzyniec Ostrowski	11-001 Dywity, ul. Diernowa 7	Opc
111	Stacja Benzynowa Świerczewski Mieczysław	11-042 Jonkowo, Plac 650-lecia Jonkowa 11	Opc
112	HANDEL-USŁUGI-AUTOGAZ Tomasz Frankowski	11-130 Orneta, ul. Kopernika 9A/6	Opc
113	Katarzyna Balul – Firma Usługowo-Handlowa „Lemark”	11-135 Lubomino, ul. Kopernika 37	Opc
114	Włodzimierz Gromek	11-210 Sępólno	Wee
115	Dariusz Niski – Firma Handlowo-Uslugowa DANIS-OIL	11-320 Jeziorany, ul. Kajki 64a	Opc
116	Mała Elektrownia Wodna BIEDASZKI II, Genadiusz Otkiński i Piotr Otkiński SC	11-400 Kętrzyn, ul. Zientary-Malewskiej 19	Wee
117	KOMTEX Sp. z o.o.	11-420 Srokowo, Solanka 5A	Opc
118	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „BIOENERGIA” Roman Kietliński	11-440 Reszel, Robawy 1	Wee
119	Zakład Dystrybucji i Usług Instalacyjnych Gazu Propan-Butan SC Jarosław Dulniak, Jerzy Dulniak	11-500 Giżycko, ul. Rolnicza 36 B	Opc
120	Stacja Benzynowa „NON-STOP” Stanisław Korytko	11-513 Milki, ul. Giżycka 6	Opc

121	Czesław Brodzik – Stacja Paliw NIKUTOWO	11–700 Mragowo, Nikutowo	Opc
122	Mała Elektrownia Wodna w Poraju Grzegorz Wiszniewski	11–700 Mragowo	Wee
123	Artur Abramowski – Firma Produkcyjno-Handlowo-Transportowa	11–700 Mragowo, ul. Młodkowskiego 21B	Opc
124	Dystrybucja Gazu Propan-Butan Henryk Sawicki	11–700 Mragowo, ul. Wolności 14A/2	Opc
125	Emilia Joanna Duina, Mała Elektrownia Wodna	11–710 Piecki, Krutyń 30	Wee
126	Stacja Paliw Sp. j. „SZEKAND” Andrzej Dąbkowski i Zbigniew Dąbkowski	12–120 Dźwierzuty, ul. Szczycieńska 49 C	Opc
127	STATOM Stacja Paliw Stanisław Koldys, Tomasz Tomczyk Sp. j.	12–200 Pisz, ul. Słubicka 4	Opc
128	Tadeusz Bąk – Stacja Auto-Gaz „BIALGAZ”	12–230 Biała Piska, ul. Moniuszki	Opc
129	Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych w Zalewie Sp. z o.o.	12–230 Zalewo, ul. 29 Stycznia 16	Opc
130	Krzysztof Lubiecki, Jerzy Lubiecki, Irena Lubiecka – „DYSTRYBUCJA GAZU” SC	12–250 Orzysz, ul. Rynek 6	Opc
131	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Edward Ludwiczak	13–124 Kozłowo, Sarnowo 18a	Opc
132	Alfreda Malinowska, Paweł Malinowski, Monika Malinowska, Sabina Langowska	14–105 Łukta, ul. Warmińska 14	Opc
133	Firma Handlowo-Usługowa Iwona Karczewska	14–200 Iława, ul. Asnyka 1A/5	Opc
134	PM-GAZ SC Marek Maciejewski, Piotr Pyza	14–240 Susz, ul. Iławska 57	Opc
135	„Musa” Alicja Musiał, Tadeusz Musiał Sp. j.	14–260 Lubawa, Targowisko Dolne 1A	Opc
136	„MAT-SEN” SC Matwiejczyk Wojciech, Sendrowski Andrzej	14–300 Morąg, ul. Przemysłowa 8	Opc
137	Mała Elektrownia Wodna w Milakowie SC Mikołaj Włas – Janina Dunajska	14–310 Milakowo, ul. Młyńska 1/2	Wee
138	Stacja Benzynowa Marian Jakubowski	14–420 Młynary, ul. Elbląska 2	Opc
139	Janusz Malinowski, Marek Suchocki – AUTO-KOMIS „DUET”	15–102 Białystok, ul. I Armii Wojska Polskiego 11	Opc
140	„MSP” Mariusz Czajkowski	15–396 Białystok, ul. Kopernika 93	Opc
141	Bogdan Suchodolski, Andrzej Kazimierowicz „BARKS”	15–424 Białystok, ul. Lipowa 49/10	Opc
142	Eugeniusz Kupryjanow – KEBA Q	15–604 Białystok, Stanisławowo 2E	Opc
143	ENERGO-TECH Sp. z o.o.	15–688 Białystok, ul. Przędzalniana 8	Pee, Oee
144	Magdalena Jarocka – PEGAZ	15–756 Białystok, ul. Swobodna 9/21	Opc
145	„PETRA A.G.” Artur Glock	16–010 Wasilków, ul. Suprańska 12	Opc
146	Zakład Handlowo-Usługowy Marek Olszewski	16–020 Czarna Białostocka, ul. Ochotnicza 17A	Opc
147	„MARSAD” Marek Sadowski	16–020 Czarna Białostocka, ul. Torowa 13/45	Opc
148	PWPUH „Majster” Ryszard Wyszynski	16–100 Sokółka, Os. Buchwałowo 3	Opc
149	Spółdzielnia Kólek Rolniczych	16–130 Janów, ul. Białostocka 25	Opc
150	Elżbieta Zofia Smyk – Stacja Paliw Smyk Elżbieta	16–300 Augustów, ul. Słowackiego 41	Opc
151	STACJA PALIW Stanisław Dobkowski, Tomasz Dobkowski Sp. j.	16–300 Augustów, ul. Wojska Polskiego 69A	Opc
152	Andrzej Turowski – „TurboGaz”	16–315 Lipsk, ul. Miejska 5a	Opc
153	Spółdzielnia Usług Rolniczych	16–404 Jeleniewo, ul. Polna 12	Opc
154	Rimantas Jankowski, Alicja Lewkiewicz, Medard Witold Zimnicki – ORION SC	16–515 Puńsk, ul. Szkolna 4	Opc
155	Maria Kotelczuk, Mikołaj Kotelczuk, Alina Trofimiuk, Eugeniusz Trofimiuk – Zakład Naprawy Pojazdów Mechanicznych i Urządzeń Komunalnych „CSAWAR”	17–100 Bielsk Podlaski, ul. Lipowa 4	Opc
156	Jarostaw Mirosław Jackiewicz – Firma „JACKIEWICZ J”	17–200 Hajnówka, ul. Bielowiecka 15	Opc
157	„PARK TRANS” Sp. z o.o.	17–306 Dziadkowice 65	Opc
158	Sklep Spożywczo-Przemysłowy Dariusz Szerejko	17–315 Grodzisk, Jaszczolty 44	Opc
159	„K.J.Benzol” Banasiuk, Duniec Sp. j.	17–330 Nurzec Stacja, ul. Zalesie 110	Opc
160	Firma Płonka Kościelna Józef Jaroszewicz	18–100 Łapy, ul. Łąkowa 50	Opc

161	Janusz Jamiolkowski, Barbara Alina Wróblewska, Bożena Walentyna Malinowska-Mróż – „CAR-GAZ” SC J. Jamiolkowski, B. Wróblewska, B. Malinowska-Mróż	18–100 Łapy, ul. Mostowa 6	Opc
162	Wiesław Pruszyński – Kompleksowa Obsługa Zmotoryzowanych	18–106 Turośń Kościelna, Niewodnica Korycka, ul. Kościuszki 3	Opc
163	Stacja Paliw Stanisław Gnatowski	18–236 Winna-Chroły, Koce-Basie 3A	Opc
164	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowo-Produkcyjne „ROLMASZ” Sp. j. Hanna Rogowska, Mirosław Rogowski	18–400 Łomża, Al. Piłsudskiego 113	Opc
165	Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej	18–400 Łomża, Al. Piłsudskiego 88	Opc
166	Andrzej Imbro	18–400 Łomża, Stara Łomża przy Szosie, ul. Wiejska 49	Opc
167	Robert Andrzej Ciszewski – Stacja Paliw	18–500 Kolno, ul. Kolejowa 4	Opc
168	Stacja Paliw J. T. Szydłowski Sp. j.	19–104 Trzcianne, Zucielec 31	Opc
169	Spółdzielnia Usług Rolniczych	19–213 Radziłów, ul. Karwowska 19A	Opc
170	Przedsiębiorstwo Transportowe MAZURY w Elku Sp. z o.o.	19–300 Elk, ul. Podmiejska 3	Opc
171	Mariusz Witkowski – Dystrybucja Gazu „MARIO-GAZ”	19–500 Gołdap, ul. Mała 1	Opc
172	EURO KONSULT PHU Export – Import Jerzy Antoniak	20–072 Lublin, ul. Lubomelska 5	Opc
173	GAMA Sp. z o.o.	20–078 Lublin, ul. Czechowska 22	Opc
174	Komunalne Przedsiębiorstwo Robót Drogowych Sp. z o.o.	20–260 Lublin, ul. Grygowej 23	Opc
175	Marek Osior – FORMUŁA 7 Przedsiębiorstwo Wielobranżowe	20–447 Lublin, ul. Diamentowa 1	Opc
176	Anna Halicka, Sebastian Kalinowski – „AS” SC	20–538 Lublin, ul. Nadiączna 10	Opc
177	„JAN” Jan Wójtowicz	20–704 Lublin, ul. Wojciechowska 54	Opc
178	AGROPEX Henryk Szewczak i Wspólnicy Sp. j.	20–731 Lublin, ul. Poznańska 49	Opc
179	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe Ludmiła Jasińska	20–820 Lublin, ul. Zakładowa 26	Opc
180	Grzegorz Wojciech Paździerski Firma ARAL	20–950 Lublin, Al. Spółdzielczości Pracy 47	Opc
181	„VIGGO” Sp. z o.o.	21–010 Łęczna, Stara Wieś – Kolonia	Opc
182	Piotr Słota, Marek Słota – Stacja Paliw „JAGUAR”	21–010 Łęczna, Zofiówka	Opc
183	PH „PETRO-TANK” SC Zygmunt Kasperek, Andrzej Kasperek	21–025 Niemce, Krasienin Kolonia Baza GS	Opc
184	ORLEN PetroProfit Sp. z o.o.	21–025 Niemce, ul. Przemysłowa 4	Wpc
185	PETROBUD Sp. z o.o.	21–050 Piaski, Wierchowiska II 101 a	Opc
186	H.U.B. – GAZ Tadeusz Krzysiak	21–077 Spiczyn 101A	Opc
187	„CARDIM” SC Dariusz Kwaśniewski, Marek Gawęł	21–100 Lubartów, ul. Lubelska 226	Opc
188	Roman Lipiński, Tomasz Obrośliński – „PETROPOL”	21–132 Kamionka, ul. Lubartowska 55/10	Opc
189	Usługi Transportowe – Radosław Piskorski	21–140 Michów, ul. Partyzancka 130	Opc
190	Waldemar Wetoszka, Sławomir Górny – Przedsiębiorstwo Handlowe Wetoszka-Górny	21–300 Radzyń Podlaski, Biała 31	Opc
191	Tomasz Andrzej Lindner – Przedsiębiorstwo Techniczno-Handlowe „TOLINEX II”	21–400 Łuków, ul. Międzyrzecka 127 F	Opc
192	Stanisław Żurawski – Firma Handlowa	21–400 Łuków, ul. Świdorska 28	Opc
193	Mieczysław Stanisław Dzido – Firma Handlowo-Uslugowa	21–412 Adamów, ul. Samodzielnej Grupy Operacyjnej Polesie 3	Opc
194	Robert Król – Usługi Transportowe, Sprzedaż Gazu i Prowadzenie Stacji Gazowej	21–426 Wola Mysłowska, Wandów 42 A	Opc
195	„TOM-GAZ” Tomasz Topolski	21–500 Biała Podlaska, Cicibór Duży 66B	Opc
196	„PetroDom” Sp. z o.o.	21–500 Biała Podlaska, ul. Sidorska 59G	Mpc
197	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „TRANS-NUSS” Sp. z o.o.	21–504 Rokitno 55	Opc
198	„BARK” SC Krzysztof Filipek, Władysława Filipek	21–560 Międzyrzec Podlaski, ul. Rogoźnicka 25	Opc
199	Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Drelowie	21–570 Drelów, ul. Bankowa 23	Opc
200	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „MELIX” Sp. z o.o.	22–100 Chełm, ul. Bielawin 4	Opc

201	Renata Szlapak – Firma Handlowo-Uslugowa	22-122 Leśniowice, Majdan Leśniowski 3	Opc
202	Przedsiębiorstwo Usługowo-Produkcyjne w Dubience Sp. z o.o.	22-145 Dubienka, ul. Piaski 13	Opc
203	Firma Handlowo-Uslugowa Berdys Agnieszka	22-300 Kraśnik, ul. Janowska 73d	Opc
204	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „RYWAMIX” Sp. j. Waclaw Jaremek, Leszek Jaremek, Mirosław Jaremek	22-335 Żółkiewka, Różki 26	Opc
205	Edward Adamiak, Tadeusz Szulakiewicz „PROBUT” SC	22-400 Zamość, Sitaniec 89	Opc
206	Sławomir Sobulski – Firma Usługowo-Handlowa ELAMEX	22-400 Zamość, ul. Namysłowskiego 2	Opc
207	„JAR-MAR” SC Jarosław Czarniecki, Marek Czarniecki	22-400 Zamość, ul. Szwedzka 41	Opc
208	„WITRON” Janusz Gula	22-417 Stary Zamość, Udrycze Wola 48	Opc
209	Spółdzielnia Kółek Rolniczych	22-457 Horyszów 11	Opc
210	Stacja Paliw – Antoni Masaniec	22-463 Radecznicza, ul. Uście 4	Opc
211	„MA-RE” SC Marian Czapla, Renata Czapla, Rafał Czapla	22-540 Dolhobyczów, ul. Hrubieszowska 31/9	Opc
212	Firma Handlowo-Uslugowa – Stacja Benzynowa „U JANA” Dąbrowski Jan	22-550 Werbkowice, Gozdów 161	Opc
213	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „AGRO-BUD” Sp. z o.o.	22-610 Krynice, Budy Stacja Paliw	Opc
214	Stacja Paliw „U RAFAŁA” Zdzisław Wasąg	22-678 Ulhówek 30	Opc
215	Stacja Dystrybucji Gazu „BER-GAZ” Tomasz Berdys	23-200 Kraśnik, ul. Janowska 73d	Opc
216	Przedsiębiorstwo Handlu i Usług – Teresa Lucyna Krzysztoń	23-306 Zdzitowice Czwarte	Opc
217	Zofia Portka – Handel-Uslugi	23-400 Bilgoraj, ul. Janowska 16	Opc
218	Stanisław Kurowski – Firma Handlowa	23-412 Łukowa	Opc
219	Krzysztof Łukasik PHU „AGRO-LUX”	24-100 Puławy, ul. Składowa 6	Opc
220	PUH M&M Marcin Mazurek	24-150 Nałęczów, Bochońnica Kol. 30	Opc
221	AUTO-KOMPLEX Agnieszka Lenartowicz	24-150 Nałęczów, Bochońnica Kol. 20	Opc
222	„AS” AutoGaz Marcin Mazurek, Sławomir Wieleborek SC	24-150 Nałęczów, Bochońnica Kol.	Opc
223	Piotr Figiel	24-160 Wąwolnica, ul. Lubelska	Opc
224	Mariola Pikul – AUTO PIKUL	24-170 Kurów, Olesin	Opc
225	Dorota Maciejewska-Sikora „OKTAN”	24-200 Bełżyce, Palikijki II 92	Opc
226	„TGM” Sp. z o.o.	24-220 Niedzwica Duża, ul. Spółdzielcza 1	Opc
227	Prywatne Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „SOLANN” Piotr Solis	24-333 Wrzeliwiec, Kluczkowice – Osiedle 9 m. 6	Opc
228	Anna Wolczyk – Firma Handlowo-Uslugowa EXPOL	25-365 Kielce, ul. Słowackiego 22/4	Opc
229	„Bioelektrownia Hydropol – 4” Sp. z o.o.	25-528 Kielce, ul. Zagnańska 27	Wee
230	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Uslugowo-Handlowe „ALPOL” Sp. z o.o.	25-701 Kielce, ul. Krakowska 62	Opc
231	„DEX POLSKA” Sp. z o.o.	25-900 Kielce, ul. Sienkiewicza 76 lok. 111	Opc
232	Lidia Brożyna – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „BRO-GAZ”	26-006 Nowa Słupia, Dębno 41	Opc
233	Stanisław Gała – „Sprzedaż Detaliczna i Hurtowa Gazu”	26-008 Górnó, Radlin 110 „C”	Opc
234	Bernard Szafraniec PPHU „SZABER”	26-010 Bodzentyn, ul. Suchedniowska 58C	Opc
235	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Uslugowe „EL-WOD” Soczyński Paweł	26-021 Daleszyce, Suków 247	Wee
236	Kopalnia Wapienia „MORAWICA” SA	26-026 Morawica	Opc
237	Nieżgoda Zygmunt – Zakład Produkcyjno-Handlowy	26-035 Raków, Pułaczów 32	Wee
238	Cementownia Nowiny Sp. z o.o.	26-052 Sitkówka-Nowiny	Pee, Oee
239	„EKOGAZ” SC Józef Prokop, Jarosław Karyś	26-065 Piekoszów, ul. Czarnowska 39	Opc
240	KARBONEX Sp. z o.o.	26-065 Piekoszów, ul. Kolejowa 39A	Opc
241	Jerzy Smolarczyk – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „SMOLBUD”	26-080 Mniów, Wólka Klucka 28	Opc

242	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „PREEMUS” SC Roman Kozieł, Grzegorz Kozieł, Anna Kozieł, Robert Kozieł	26-083 Mniów, ul. Kielecka 35	Wee
243	Jarosław Socha – Przedsiębiorstwo Handlowo- Usługowe ENERGIA	26-085 Ćmińsk-Świątełek	Opc
244	Leszek Wojteczek – PPHU „WTÓRPOL” Zakład Pracy Chronionej	26-110 Skarżysko-Kamienna, ul. Żurawia 1	Opc
245	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Paweł Jedynak	26-120 Bliżyn, Placzków Piechotne 3	Opc
246	Ziółkowska Kamila FHU „KAM-GAZ”	26-130 Suchedniów, ul. Warszawska 47a	Opc
247	Jerzy Adamski – „EMAR” Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Zakład Pracy Chronionej	26-200 Radom, ul. Idalińska 53	Opc
248	Robert Siwek – „Auto-Moto-Gaz”	26-333 Sławno, Gawrony 75	Opc
249	Zbigniew Wojewoda – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „WIBRO-BET”	26-600 Jedlińsk, Wola Gutowska 8	Opc
250	„POL-MAR” SC Marek Piotr Tyczyński, Barbara Tyczyńska	26-600 Radom, ul. Kanałowa 9	Opc
251	Edward Czajka – EXPORT-IMPORT	26-600 Radom, ul. Kielecka 160	Opc
252	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „RAF-MAR” Rafał Pysiak	26-625 Wolanów, Ślepowron	Opc
253	TRANSLOT Sp. z o.o.	26-630 Jedlino-Letnisko, ul. Żeromskiego 3A	Opc
254	Marianna Pajdzińska – „MIMAR”	26-640 Skaryszew, Grabina 2	Opc
255	Adam Stachurski – PPHU „HEBAS”	26-640 Skaryszew, Modrzejowice16	Opc
256	Józef Piotr Skrzypek – Zakład Transportowo- Handlowy „SPEDYTOR”	26-700 Zwoleń, ul. Sportowa 5	Opc
257	MEGA-TANK Sp. z o.o.	26-900 Kozienice, Nowiny 55	Opc
258	Wiesława Danuta Mindewicz, Tadeusz Kowalski – Zakład Gazyfikacji Bezprzewodowej SC	26-900 Kozienice, ul. Przemysłowa 15	Opc
259	Marek Czupryn, Sławomir Pietrzyk, Wojciech Borkowski – „CPB” SC	26-930 Garbatka – Letnisko, ul. Kochanowskiego 4	Opc
260	Waldemar Nobis, Marek Jaśkiewicz – ZAKŁAD GAZU BEZPRZEWODOWEGO SC	27-100 Iłża, Maziarze Nowe 25	Opc
261	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej „BUGAJ” Sp. z o.o.	27-200 Starachowice, ul. Bugaj 45	Opc
262	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „HERMES” Stanisław Zaborski	27-200 Starachowice, ul. Ostrowiecka 25	Opc
263	Małgorzata Zaczekiewicz – Przedsiębiorstwo Handlowe ZACZ-POL	27-225 Pawłów, Ambrożów 14a	Opc
264	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „MIL-TRANS” Milena Zapala	27-225 Pawłów, Wieloborowice 44	Opc
265	Janusz Stachera – Firma Handlowo-Usługowa VERONICA	27-230 Kuczów, ul. Ostrowiecka	Opc
266	Marta Żelazowska – Zakład Elektryczny EL-WO	27-400 Ostrowiec Świętokrzyski, ul. J. Samsonowicza 15	Dee, Oee
267	Lech Kocjan, Zdzisław Kocjan – Firma Handlowo- Usługowa „MAG-KAS”	27-400 Ostrowiec Świętokrzyski, ul. Kilińskiego 22	Opc
268	Firma Handlowo-Usługowa „AUTO-GAZ” Nawrot Sylwester	27-400 Ostrowiec Świętokrzyski, ul. Ostrowiecka 64	Opc
269	Dorota Łukawska – „Firma Łukawscy”	27-400 Ostrowiec Świętokrzyski, ul. Sienkiewicza 119	Opc
270	Anna Strzyż – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „A&W”	27-570 Iwaniska, Ujazd 5	Opc
271	C.P.N. AUTO-GAZ Handel Artykułami Spożywczo- Przemysłowymi, Gastronomia, Wanda Szczygieł	27-600 Sandomierz, Rzeczycza Mokra 22	Opc
272	Mała Elektrownia Wodna Jezierski Andrzej	28-200 Staszów, ul. Parkowa 3	Wee
273	Tomasz Mazur – GAZ-MAZ II	28-200 Staszów, Wiązownica Mała 53	Opc
274	„ELPOTERM” Sp. z o.o.	28-230 Połaniec, ul. Kościuszki 37	Opc
275	Piotr Biały – „AbePe Projekt”	28-230 Połaniec, ul. Zrębińska 44	Wee

276	Paweł Krzysztofik – „NEPTUN” Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe	28–350 Słupia Jędrzejowska, Słupia 255/2	Opc
277	„LAFARGE CEMENT” SA	28–366 Małogoszcz, ul. Warszawska 110	Dee, Oee
278	Zakład Usługowo-Handlowy „KASZ” Kaczorowski Z., Bernat B. Sp. j.	29–145 Secemin, ul. Czarnieckiego 80	Opc
279	Przemysław Mazurkiewicz, Grzegorz Szeliga – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe SZEL-GAZ SC	29–630 Zawichost, ul. Ostrowiecka 29A	Opc
280	ARMET Sp. z o.o.	30–081 Kraków, ul. Królewska 57	Opc
281	„IN SPE” Sp. z o.o.	30–722 Kraków, Rybitwy 15	Opc
282	PPUH TEMPERINO Kozik Robert Piotr	30–815 Kraków, ul. gen. Jasińskiego 30/59	Opc
283	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „GAMLUNG” Sp. z o.o.	30–864 Kraków, ul. Mała Góra 18/161	Opc
284	SASUN POLSKA Sp. z o.o.	31–066 Kraków, ul. Skawińska 13	Opc
285	SAKURA Sp. z o.o.	31–216 Kraków, ul. Ks. Siemaszki 37	Opc
286	PETROKOM Sp. z o.o.	31–231 Kraków, ul. Bociana 22	Opc
287	MARGA Sp. z o.o.	31–564 Kraków, Al. Pokoju 78	Opc
288	Józef Czopik, Anna Stankowska, Piotr Piórkowski – PALBUD SC Firma Handlowo-Produkcyjno- Uslugowa	31–564 Kraków, Al. Pokoju 81	Opc
289	Renata Zaród – Firma Handlowo-Uslugowo- Produkcyjna „BODA”	31–587 Kraków, ul. Na Załączu 4a	Opc
290	Elektromontaż Nr 2 Kraków Sp. z o.o.	31–752 Kraków, ul. Łowińskiego 7	Opc
291	Jan Kożuch – „DORXBUD” Firma Handlowo- Uslugowa	32–020 Wieliczka, Trąbki 256	Opc
292	Lidia Giżowska – „SEZAMAX P.POŻ” Firma Techniczno-Uslugowa	32–020 Wieliczka, ul. Janińska 28	Opc
293	Łukasz Więcek – Firma Usługowo-Handlowa TANK-OIL	32–065 Krzeszowice, Wola Filipowska 19	Opc
294	MŁYN GOSPODARCZY Marek Juszkiewicz	32–090 Słomniki, Kacice 98	Wee
295	Małgorzata Filipowicz – Firma Produkcyjno- Handlowo-Uslugowa FIANO	32–090 Słomniki, ul. Kasprowicz 3	Opc
296	Lech Batko – Mała Elektrownia Wodna	32–130 Koszyce, Morsko 76 (Wroczków)	Wee
297	Jerzy Zieliński – Firma Handlowo-Uslugowa	32–241 Kozłów, Przysieka 123	Opc
298	Małgorzata Barczyk – FHU „NOVA”	32–340 Wołomin, Gołaczewy, Kol. Piaski 80	Opc
299	Stacja Kontroli Pojazdów PHU „SARA” Marek Nosal, Kazimierz Sara	32–413 Zegartowice 147	Opc
300	Firma Handlowo-Uslugowa „OMEGA” Ryszard Łabędź	32–425 Trzemeśnia 332	Opc
301	Marcin Sachajdak – Stacja Paliw Płynnych „JANMAR”	32–566 Alwernia, Regulice 95	Opc
302	Zakład Górniczo-Energetyczny „JANINA” Sp. z o.o.	32–590 Libiąż, ul. Górnicza 23	Pee, Oee
303	R.G.R. Sp. z o.o.	32–590 Libiąż, ul. Przyrodnicza 14	Opc
304	Spółdzielnia Kólek Rolniczych	32–740 Łapanów, Kobylec 142	Opc
305	Firma Handlowa ROLBUD Robert Bachula, Ewa Bachula Sp. j.	32–740 Łapanów, Kobylec 199	Opc
306	Zakład Gazu Bezprzewodowego Sp. z o.o.	32–800 Brzesko, ul. Solskiego 14	Opc
307	Iwona Górak – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe	32–840 Zakliczyn, ul. Spółdzielcza	Opc
308	Danuta Toboła-Bartosik – MATGAZ	32–860 Czychów, Jurkowo	Opc
309	Józef Krawczyk – Ośrodek Szkolenia Kierowców „KRAMEX”	33–100 Tarnów, ul. Kopernika 7	Opc
310	KRAK-TAR Sp. z o.o.	33–100 Tarnów, ul. Przemysłowa 27	Opc
311	Firma Handlowo-Uslugowa „VALDI 2” Dorota i Waldemar Wojewoda Sp. j.	33–100 Tarnów, ul. Przemysłowa 39	Opc
312	Andrzej Baka – F.H.BAKOIL	33–100 Tarnów, ul. Wiosenna 14	Opc
313	Zakłady Azotowe w Tarnowie-Mościcach SA	33–101 Tarnów, ul. Kwiatkowskiego 8	Wee
314	Zdzisław Fedor – „MZ” Firma Handlowo-Uslugowa	33–300 Nowy Sącz, ul. Tetmajera 10	Opc
315	BESKID OIL Sp. z o.o.	33–300 Nowy Sącz, ul. Traugutta 35/46	Opc

316	Ewa Łączek-Daleki, Krzysztof Dziób, Monika Bochenek, Wojciech Bochenek – „HYDROELEKTROBUD” Budowa i Eksploatacja Małych Elektrowni Wodnych SC	33–314 Łososina Dolna, Bilsko 87	Wee
317	GALICJANKA II LTD Sp. z o.o.	33–370 Muszyna, Powroźnik 189	Opc
318	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „ARES” Agata Sajdak	33–395 Chelmiec, Świniarsko 137	Opc
319	INTER OIL Sp. z o.o.	34–100 Wadowice, ul. Mickiewicza 34	Opc
320	GLUC – POL Stanisław Głuc, Andrzej Głuc Sp. j.	34–234 Osielec 777	Opc
321	GRAXIM Sp. z o.o.	34–300 Żywiec, ul. Dworcowa 1	Opc
322	Stanisław Kulach – Przedsiębiorstwo Inżynieryjno- Budowlane „WIKOS”	34–500 Zakopane, ul. Pod Lipkami 5	Opc
323	Firma Kupiecka „MEMBEX” Dyka Maciej	34–520 Poronin, ul. Za Torem 20	Opc
324	Józef Mamak – Firma Handlowo-Uslugowa „MAMAK”	34–600 Limanowa, ul. Matki Boskiej Bolesnej 87	Opc
325	Firma Handlowo-Uslugowa SC Objazdowa Stacja Paliw Smoleń Jerzy, Wójtowicz Wiesław	34–654 Męcina 22	Opc
326	Tomasz Oczóś – Stacja Paliw	35–303 Rzeszów, ul. Kwietniowa 61	Opc
327	„SAREMO” Sp. z o.o.	35–604 Rzeszów, ul. Łukasiewicza 8a	Opc
328	Danuta Firlej i Tomasz Firlej Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Uslugowo-Handlowe BETON-NAFT	36–001 Trzebownisko 931	Opc
329	Jan Bal – Stacja Paliw	36–021 Budziwój, ul. Jana Pawła II 341	Opc
330	„BRATCAR” SC Ewa i Genowefa Pijar	36–055 Bratkowice 401 H	Opc
331	Marek Zduńczuk – Przedsiębiorstwo Handlowe Stacja Paliw „MM”	36–061 Wysoka Głogowska 301	Opc
332	Spółdzielnia Kółek Rolniczych „JEDNOŚĆ”	36–071 Trzciana 165A	Opc
333	Rejonowy Związek Spótek Wodnych	36–100 Kolbuszowa, ul. Wolska 7	Opc
334	Zakład Produkcyjno-Uslugowy CMOL-FRUT Stefan Wrzask	36–105 Cmolas 360A	Wee
335	Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej Connex Brzozów Sp. z o.o.	36–200 Brzozów, ul. Witosa 4	Opc
336	„KÓŁKO” Firma Handlowo-Uslugowo-Produkcyjna Anna Czopor	36–203 Izdebki 440	Opc
337	Tadeusz Jabłoński – Zakład Elektrotechniczny „EL-EKO”	37–200 Przeworsk, ul. Misiągiewicza 22A/22	Wee
338	Zubek Robert PPUH „AGROZ” Hurt-Detal	37–207 Gać – Baza SKR	Opc
339	Władysław Ściepiń – MOTO-ROLBUD Zakład Uslugowo-Handlowy Władysław Ściepiń	37–455 Radomyśl n/Sanem, Chwałowica 195	Opc
340	Firma Handlowo-Uslugowa „KOREX” Kaciuba Zbigniew	37–565 Roźwienica, Roźwienica-Mokra	Wee
341	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „KOS-IMEX” Sp. z o.o.	37–600 Lubaczów, ul. Kombatantów 14	Opc
342	AUTO-TEST Sp. z o.o.	37–600 Lubaczów, ul. Techniczna 3	Opc
343	Andrzej Łuków – Zakład Uslugowo-Handlowy „KWANT”	37–611 Cieszanów, ul. Nałkowskiej 5	Opc
344	„PROFIT-PLUS” Bogusława Kolbuszewska, Andrzej Łuków Sp. j.	37–611 Cieszanów, ul. Sienkiewicza 4a	Opc
345	„ECO-OCTAN” Sp. z o.o.	37–620 Horyniec-Zdrój, ul. Jana III Sobieskiego 18 lok. 5	Opc
346	Przedsiębiorstwo Instalacyjno-Budowlane INSTALATOR Mieczysław Dopart i Lidia Drajczyk- Dopart Sp. j.	37–700 Przemyśl, ul. Konopnickiej 25	Opc
347	Artur Banaś – „COLONIA”	38–122 Dobrzechów 26	Opc
348	Karolina Bernat – Firma Handlowo-Uslugowa „KARO”	38–200 Jasło, ul. Towarowa 20	Opc
349	Irena Tobiasz, Adam Smaś – „OLPAL” SC	38–212 Brzyska	Opc
350	„IMI” SC Iwona Stoś, Maria Kwaśny, Irena Tobiasz	38–212 Brzyska	Opc

351	„Stacja Paliw” Stanisław Bara	38–232 Krempna, Kotań	Opc
352	Leszek Szynał	38–315 Uście Gorlickie 72	Opc
353	Katarzyna Bryś – KAMAGAZ	38–400 Krosno, ul. Składowa 9	Opc
354	„EURO-TABOR” Sp. z o.o.	38–483 Wróblak Szlachecki, ul. Rymanowska 5	Wee
355	„TRIAL” L. Albigowski, T. Roman Sp. j.	38–500 Sanok, ul. Okulickiego 25	Opc
356	Firma Handlowo-Uslugowa „DOCENT” Agata Doktor	38–700 Ustrzyki Dolne, ul. Gombrowicza 39/2	Opc
357	Roman Kwiatkowski – STACJA PALIW „POD GÓRA”	39–120 Sędziszów Młp., Góra Ropczycka	Opc
358	Firma Usługowo-Handlowa „POL-KER” J. T. J. Kut SC Stacja Paliw	39–200 Dębica, ul. Drogowców 7	Opc
359	„RES-POL” SC Jerzy Niezgoda, Kazimierz Siorek, Kazimierz Budzik Firma Usługowo-Handlowa	39–200 Dębica, ul. Kwiatkowskiego 1	Opc
360	Zakłady Tworzyw Sztucznych „ERG” w Pustkowie SA	39–206 Pustków 3	Pee
361	Bogdan Pyrchla – Firma Handlowo-Uslugowa RADEX	39–221 Łęki Górne, Łęki Dolne 238	Opc
362	Firma Usługowo-Handlowa Grzegorz Piechota	39–308 Wadowice Górne, Przebendów 16	Opc
363	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „JASTA” Sp. z o.o.	39–320 Przecław, Łączki Brzeskie 239	Opc
364	Ederal Mogul SA	39–432 Gorzyce, ul. Odlewników 52	Pcc
365	Panek Elżbieta Firma Handlowo-Uslugowa ELTRANS	39–451 Skopanie 282	Opc
366	„NOVEXIM” Sp. z o.o.	40–048 Katowice, ul. Kościuszki 36	Opc
367	„MAREO” SC Małgorzata Szafraniec, Renata Szuszkiewicz	40–062 Katowice, ul. Kilińskiego 20	Opc
368	„MHG” Sp. z o.o.	40–144 Katowice, ul. Józefowska 6	Opc
369	Przedsiębiorstwo Robót Inżynierskich SUROWCÓW Sp. z o.o.	40–321 Katowice, ul. Miedziana 15	Opc
370	FENIX Aleksandra Blacheta	40–556 Katowice, ul. Rolna 20B/1	Opc
371	„FART” Mariusz Głuchowski	40–718 Katowice, ul. Rzepakowa 1a	Opc
372	PW Artur Pająk	40–749 Katowice, ul. Hortensji 3	Opc
373	„TERCHARPOL” SA	41–100 Siemianowice Śląskie, ul. Olimpijska 12	Opc
374	Firma Handlowa KOALA Swoboda Hanna	41–103 Siemianowice Śląskie, ul. Wyzwolenia 14	Opc
375	Robert Piwowarczyk, Paweł Koziol, Janusz Dybczyk – Stacja Paliw „ROB” SC	41–200 Sosnowiec, ul. Wojska Polskiego 138	Opc
376	Alina Cios – PHU „ALPOL”	41–209 Sosnowiec, ul. Wygody 2	Opc
377	TEMATRANS POLAND Sp. z o.o.	41–219 Sosnowiec, ul. Modrzewiowa 1	Opc
378	Przedsiębiorstwo Usługowo-Produkcyjne „POCIAN” Krystyna Pocian	41–300 Dąbrowa Górnicza, ul. Laski 2	Opc
379	Roman Odwald, Małgorzata Pietrzak – Firma Handlowa AUTOGAZ	41–400 Mysłowice, ul. Oświęcimska 62	Opc
380	Fabryczna Halina Stacja Paliw	41–400 Mysłowice, ul. Oświęcimska 62	Opc
381	Firma Handlowa „Andrzej Kucz”	41–400 Mysłowice, ul. Wielka Skotnica 92c/3	Opc
382	„WASTER” SC Piotr Wawro, Ilona Wawro	41–701 Ruda Śląska, ul. 1-go Maja 249	Wee
383	Dariusz Kądziołka	41–703 Ruda Śląska, ul. Ciołkowskiego 1	Opc
384	Andrzej Skóra – Przedsiębiorstwo Handlowo- Usługowe AGAMAX	41–710 Ruda Śląska, ul. Szyb Andrzeja 11a/14	Opc
385	Firma Handlowo-Uslugowa „KONSUL” Grażyna Wieczorkowska	41–800 Zabrze, ul. Pawliczka 25	Opc
386	Przedsiębiorstwo Usług Zwalowo-Drogowych „DROKOL” Sp. z o.o.	41–800 Zabrze, ul. Wolności 337	Opc
387	PEBEKA – BIS OKNO LUX SC Marcin Marcela, Romuald Skrzyszewski	41–902 Bytom, ul. Pułaskiego 75	Opc
388	Mirosław Konieczny, Leszek Marszałek – Studio Projektowe SPART SC	41–902 Bytom, ul. Szkolna 10	Opc
389	Iwona Tkaczyk – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „KAR-OIL”	41–905 Bytom, ul. Konstytucji 28/17	Opc
390	EKOSET DIRECT INVESTMENT Sp. z o.o.	41–922 Radzionków, ul. Kuźaja 42A	Opc

391	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe Beata Nawrocka	41-940 Dąbrówka Wielka, ul. Dąbrowska 7	Opc
392	Zbigniew Wojnowski – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „PANTERA”	42-100 Kłobuck, ul. Staszica 50	Opc
393	Handel Artykułami Przemysłowymi „ROLPASZ” Pilarz Jan	42-160 Krzepice, Zajączki Drugie, ul. Główna 31	Opc
394	Edward Mazelewski – Firma Motoryzacyjna „MAZEM”	42-200 Częstochowa, ul. Królewska 16	Opc
395	Maria Dylewska, Mieczysław Jędrzejczyk – „PIAST” SC	42-200 Częstochowa, ul. Rejtana 25/35	Opc
396	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe METROMIS Mrowiński Arkadiusz	42-200 Częstochowa, ul. Św. Barbary 4/8a	Opc
397	ŚLAŃSKIE ZAKŁADY ZBOŻOWE Sp. z o.o.	42-200 Częstochowa, ul. Tartakowa 19/23	Wee
398	Grzegorz Nowak, Tomasz Janowski – Firma Handlowo-Uslugowa „GT”	42-200 Częstochowa, ul. Witosza 2/77	Opc
399	Anna Zimna Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe	42-230 Koniecpol, Radoszewnica	Wee
400	Firma Handlowa „PETRAM” Kwaśnik Rafał	42-256 Olsztyn, Biskupice 1A	Opc
401	„BETA-OIL” Sp. z o.o.	42-256 Olsztyn, Przemyłowice 180	Opc
402	Mariusz Elmanowski – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „EL-SPED”	42-256 Olsztyn, ul. Żwirki i Wigury 70	Opc
403	Lech Zyzik – Firma Handlowo-Uslugowo-Transportowa	42-265 Dąbrowa Zielona, Cieletniki, ul. Placowa 10	Opc
404	Zygmunt Szymczyk, Aleksander Świata – STACJA BENZYNOWA SC	42-265 Dąbrowa Zielona, Święta Anna 19a	Opc
405	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „DAR-GAZ” Damian Jendras	42-270 Kłomnice, Bartkowice, ul. Świerczewskiego 9	Opc
406	PHU „QUATTRO” Julia Czerniakowska	42-286 Koszęcin, ul. Sienkiewicza 2a	Opc
407	„W.W. Paliwa Płynne” SC Paweł Wizert, Łukasz Woś	42-300 Myszków, ul. 1 Maja 90	Opc
408	Adam Polak, Grzegorz Makieta – Stacja Paliw „POL-OIL” SC	42-300 Myszków, ul. Kopernika 80	Opc
409	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowo-Produkcyjne „MAOL”	42-300 Myszków, ul. Majora Sucharskiego 45	Opc
410	Przedsiębiorstwo Robót Drogowo-Mostowych „MYSZKÓW” Sp. z o.o.	42-310 Żarki, ul. Myszkowska 59	Opc
411	Jan Męcik – Zmechanizowane Roboty Ziemne Stacja Paliw	42-421 Włodowice, Góra Włodowska, ul. Żarecka 25	Opc
412	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe PERFEKT Maria Ogonek	42-436 Pillica, ul. Różana 5	Opc
413	Janusz Ibek – „TRANS-REM-BUD” – Firma Transportowo-Handlowa	42-439 Żarnowiec, Udórz 48	Opc
414	Zdzisław Jagodziński – Przedsiębiorstwo Techniczno-Handlowe „KAJA”	42-440 Ogrodzieniec, ul. Kościuszki 137	Wpc
415	Zdzisław Osys – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „OSYS”	42-450 Łazy, Ciągowice, ul. Zwycięstwa 79	Opc
416	Konsorcjum Finansowo-Handlowe Sp. z o.o.	42-500 Będzin, ul. Sączewskiego 15	Opc
417	Marek Bugaj MAR-GAZ Stacja Paliw	42-506 Będzin, ul. Wolności 286a/3	Opc
418	Tomasz Andrzej Bąk – „STALMAT” Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe	42-520 Dąbrowa Górnicza, ul. Podbagienko 17	Opc
419	Mirosław Nawrot – Sklep Motoryzacyjny „ROMOCYKL”	42-520 Dąbrowa Górnicza, ul. Rapackiego 30	Opc
420	Firma „GAVI” Sławomir Pyszewski	42-575 Strzyżowice, ul. Szosowa 33	Opc
421	Grzegorz Szczepaniak – FIRMA HANDLOWO-USLUGOWA	42-600 Tarnowskie Góry, ul. Laskowicka 1	Opc
422	REMONDIS Tarnowskie Góry Sp. z o.o.	42-600 Tarnowskie Góry, ul. Nakielska 1-3	Opc
423	Sławomir Sosna Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „ELBAH”	42-600 Tarnowskie Góry, ul. Staszica 11A	Opc
424	Grzegorz Strzoda – Firma Produkcyjno-Handlowa „FENIKS-TARTAK”	42-610 Miasteczko Śląskie, ul. Cynkowa 47	Opc

425	Marcin Tworzewski	42-674 Zbrosławice, Karchowice, ul. Bytomska 51	Opc
426	„MINI OKTAN” Stacja Paliw Antoni Skrabania	42-690 Wojska, ul. Powstańców Śl. 51	Opc
427	DEVELOPER SC Ryszard Czech, Danuta Uramowska	43-100 Tychy, ul. Armii Krajowej 105	Opc
428	Zbigniew Węgrzyn – PHU „POLDRAGON”	43-100 Tychy, ul. Fabryczna 2	Opc
429	Przedsiębiorstwo Transportowe E. A. Stabla Sp. j.	43-178 Ormontowice, ul. Zamkowa 59	Opc
430	Firma Handlowo-Uslugowa Jan-Gas Sp. z o.o.	43-267 Suszec, Rudziczka, ul. Woszczycka 2,	Opc
431	Firma Handlowa „CHIMEX” Krzysztof Chuchala	43-300 Bielsko-Biala, ul. Hutnicza 22	Opc
432	Ewa Foltak – Przedsiębiorstwo Produkcyjno- Handlowo-Uslugowe „FOLTAK”	43-332 Pisarzowice, ul. Leszczynowa 7	Opc
433	Tulacz Jadwiga	43-391 Mazańcowice 500	Opc
434	EMU Sp. z o.o.	43-426 Dębowiec, ul. Rolnicza 20	Opc
435	Zakład Wielobranżowy Czesław Kubik	43-430 Skoczów, ul. Morcinka 9/43	Opc
436	Jerzy Guzy – „KANPOL”	43-502 Czechowice-Dziedzice, ul. Konopnickiej 4	Opc
437	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Uslugowo-Handlowe PROMET Kazimierz Gabryś, Ewa Gabryś-Staszalek Sp. j.	43-512 Bestwina, ul. Podkępce 2	Opc
438	Dorota Szkrobel – Firma Handlowa „DO-RIS” Stacja Auto-Gaz „DRAGON”	43-520 Chybie, ul. Mickiewicza 2	Opc
439	Stanisław Głodek, Henryk Stawicki, Mieczysław Maturlak – PPHU „STA-LE-GŁO”	43-600 Jaworzno, ul. Baranowskiego 216	Opc
440	Andrzej Pęczak – Przedsiębiorstwo Handlowo- Uslugowe „BIUTECH”	43-600 Jaworzno, ul. Stroma 9a	Opc
441	Mirosław Jasiński PW „ALLGAS”	44-100 Gliwice, ul. Chorzowska 107	Opc
442	ALLCAR Sp. z o.o.	44-100 Gliwice, ul. Cmentarna 6	Opc
443	Dariusz Suska – Firma „ECO-TANK”	44-200 Rybnik, ul. Sławików 11A/4	Opc
444	GREEN Sp. z o.o.	44-200 Rybnik, ul. Św. Józefa 15	Opc
445	Marek Brianis – „REM” Firma Handlowo-Uslugowa	44-240 Żory, Os. Księcia Władysława 9D/40	Opc
446	Grzegorz Sobera S.G. Progress	44-251 Rybnik, ul. Sygnały 17	Opc
447	Jarosław Rduch, Leszek Pierchala – „BAUER” SC	44-266 Świerklany, ul. Żorska 29	Opc
448	LORENC MARIAN STACJA PALIW	44-300 Wodzisław Śląski, ul. Mszańska 1a	Opc
449	EMA-BIS Sp. z o.o.	44-310 Radlin, ul. Korfanteo 52	Opc
450	Przedsiębiorstwo „OMNIX” SC Marek Madeja, Krzysztof Krystaszek	44-323 Polomia, ul. Szkolna 32	Opc
451	Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Gorzycach	44-350 Gorzyce, ul. Raciborska 15	Opc
452	Janusz Bazyli – PHU JAN-TER	45-034 Opole, ul. Reymonta 23	Opc
453	Przedsiębiorstwo Handlowe „ANTRA OIL” Tomasz Gucwa	46-045 Kotórz Mały, ul. Opolska 99	Opc
454	„AUTO-LIDER” Marcin Jurczyk	46-320 Praszka, ul. Kościuszki 34/48	Opc
455	„EW-POL” SC Ewa Morzyk, Wiesław Morzyk	47-100 Strzelce Opolskie, ul. Opolska 15.	Opc
456	Zakład Gospodarki Komunalnej „ZAW-KOM” Sp. z o.o.	47-120 Zawadzkie, ul. Świerklańska 2	Opc
457	„Transport Handel” Józef Profus	47-141 Zimna Wódka, Plac Wolności 1a	Opc
458	Krystyna Guz – „KRIS ROL”	47-152 Zalesie Śląskie, ul. Dworcowa 2	Opc
459	Rajmund Adamietz – Przedsiębiorstwo Produkcyjno- Handlowo-Uslugowe „ADAMIETZ”	47-175 Kadłub, ul. Młyńska 2	Wee
460	Zbigniew Bryndal – STW	47-200 Kędzierzyn-Koźle, ul. Gazowa 3a	Opc
461	W. Czurko, W. Czurko, R. Czurko „CIURKO” Sp. j.	47-300 Krapkowice, ul. Rynek 1	Opc
462	TOP GAZ Sp. z o.o.	47-430 Rudy, ul. Rogera 24	Ppg, Opg
463	Spółdzielnia Kółek Rolniczych	47-470 Krzanowice, ul. Cegielniana	Opc
464	Roman Górniak – „Przedsiębiorstwo Produkcyjno- Uslugowo-Handlowe Eksport-Import”	48-130 Kietrz, ul. Wojska Polskiego 7 m. 5	Opc
465	Marian Stania – Firma Handlowa „GAZ”	48-130 Kietrz, ul. Żeromskiego 2	Opc
466	Jarosław Karpicki – Stacja Paliw „LPG-KARPICKI”	48-317 Korfantów, ul. Niemodlińska	Opc
467	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „MOTOSPRZĘT” Wróblewscy Sp. j.	48-385 Otmuchów, ul. Nyska 27	Opc

468	Grzegorz Szymkowicz, Romana Szymczyk – Stacja Paliw Leśniczówka 1	49-340 Lewin Brzeski, Leśniczówka 1	Opc
469	„COMA” Sp. z o.o.	50-048 Wrocław, ul. Piłsudskiego 13	Opc
470	„ERGO-PLUS” Sp. z o.o.	50-127 Wrocław, ul. Św. Mikołaja 59-60	Opc
471	„GAZZ” A. Nalepa, M. Sożyński Sp. j.	50-306 Wrocław, ul. Rychtańska 16	Opc
472	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „GROT” Sp. z o.o.	50-320 Wrocław, ul. Oleśnicka 15b	Opc
473	Prywatna Firma Paliwowa „ORLIK” Sp. z o.o.	50-435 Wrocław, ul. Miernicza 28 lok. 8	Opc
474	„EKO” Sp. z o.o.	51-114 Wrocław, ul. Paprotnia 3	Opc
475	WRO-NAFT Sp. z o.o.	51-129 Wrocław, ul. Żmigrodzka 251	Opc
476	Wacława Pierz – „ARKA”	51-138 Wrocław, ul. Ks. Bończyka 12/8	Opc
477	Wrocławska Izba Petrochemiczna Sp. z o.o.	51-161 Wrocław, ul. Kromera 25/10	Opc
478	„KERAD DUO” Sp. z o.o.	51-351 Wrocław, ul. Kowieńska 8	Opc
479	Andrzej Radlica – TERM-RAD	55-095 Mirków, ul. Słowackiego 21	Opc
480	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe LIR Obroczy Sp. j.	55-200 Olawa, ul. Oleśnicka 6	Opc
481	Zakład Obsługi Rolnictwa Skup i Sprzedaż Żywca Jan Lewandowski	55-217 Wierzбно 106	Opc
482	ZPH „HERT” Piotr Nowicki	55-221 Jelcz-Laskowice, ul. Techników 11	Opc
483	LECH-POL Sp. z o.o.	55-300 Środa Śląska, ul. Rakoszycka 2	Opc
484	Jan Dudycz, Marek Rybotycki – „BENZYNA-DIKO” SC	55-330 Miękinia, ul. Sportowa 2	Opc
485	Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Bierutowie z/s w Wabienicach	56-420 Bierutów	Opc
486	Krzysztof Czysty – USŁUGI, HANDEL	56-500 Syców, ul. Mickiewicza 9/13	Opc
487	ZPHU „ROKAM” Marian Rosiński	57-200 Ząbkowice Śląskie, Koźmice 14	Opc
488	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Uslugowo-Handlowe „PETRO-ZBYT” B. Nosal, K. Śliwka Sp. j.	57-200 Ząbkowice Śląskie, ul. Kłodzka 19	Opc
489	Spółdzielnia Handlowo-Uslugowo-Produkcyjna „AGROTECH” w Ciepłowodach	57-211 Ciepłowody, ul. Kolejowa 15	Opc
490	Elżbieta Woźniak „RABEX”	57-230 Kamieniec Ząbkowicki, ul. Ząbkowicka 7	Opc
491	Mała Elektrownia Wodna, Leokadia Wietrak Olejnik	57-314 Szalejów Górny, Szalejów Dolny 69B	Wee
492	Firma KSYMEX Bożena Mańkowska	57-330 Szczytna, Niwa 5	Opc
493	Kazimierz Koleśnik – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe	57-400 Nowa Ruda, ul. Jeziorna 4/1	Opc
494	Elżbieta Żak – „EL-NAFT” Pośrednictwo Handlowe, Obrót Paliwami Naftowymi, Stacje Paliw	57-450 Ludkowice Kłodzkie, Jugów, ul. Pniaki 19	Opc
495	Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne „ŚWIDNICA” Sp. z o.o.	58-100 Świdnica, ul. Inżynierska 6	Opc
496	Przerób Kamienia Budowlanego SC Paweł Lewicki, Marek Lewicki	58-240 Piława Górna, ul. Zielona 9	Opc
497	Remigiusz Mańka – PHU „REMAR”	58-305 Wałbrzych, ul. Średnia 10/6	Opc
498	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „NIDEX” Maria Sabina Chojnacka	58-411 Michałów 293	Opc
499	Stefan Stolarski – Mała Elektrownia Wodna „MIEDZIANKA”	58-520 Janowice Wielkie, Miedzianka 80	Wee
500	„ENERGIA” Gieruszczak Marek	58-533 Mysłakowice, ul. Czerwony Dworek 17a	Opc
501	EKOPETROL Sp. z o.o.	59-300 Lubin, ul. Kolejowa 9	Opc
502	Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Lubinie SA	59-300 Lubin, ul. Ścinawska 22	Opc
503	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe – Władysław Tyczyno	59-400 Jawor, ul. Starojaworska 79 A	Opc
504	Krzysztof Bodziany – PPHU BODEK	59-407 Mściwojów, Niedaszów 7	Opc
505	Jolanta Lenkiewicz – Firma Handlowo-Uslugowa „INWESTGAZ”	59-600 Lwówek Śląski, Zbylutów 61	Opc
506	Magdalena Buganik – Przedsiębiorstwo Consultingowo-Handlowe TMTRADE	59-700 Bolesławiec, Trzebień, ul. Leśna 24/3	Opc

507	Bronisław Kunecki – Przedsiębiorstwo Produkcji Handlu i Usług AUTO-EKO	59–700 Bolesławiec, Trzebień, ul. Spacerowa 5	Opc
508	PPHU „PAWEŁ” Szczepański Janusz	59–730 Nowogrodziec, ul. Klasztorna 3/2	Opc
509	Wioletta Roskowińska – „VIOLEX” Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe	59–820 Leśna, ul. Świerczewskiego 26	Opc
510	Leszek Koch KOCH-GAZ Usługi Gazyfikacji	59–830 Olszyna, ul. 3-go Maja 16	Opc
511	ŚLĄSKA GRUPA INWESTYCYJNA Sp. z o.o.	60–047 Katowice, ul. Kamienna 7	Ogz
512	„TERRA” Sp. z o.o.	60–476 Poznań, ul. Druskiennicka 8/10	Opc
513	„PIOTREX” PPUH Hurt-Detal Piotr Gendera	60–479 Poznań, ul. Strzeszyńska 158	Wee
514	Pfeifer&Langen Polska SA	60–959 Poznań, ul. Mickiewicza 35	Wcc, Pcc
515	Dalkia Poznań Zespół Elektrociepłowni SA	60–960 Poznań, ul. Gdyńska 54	Oee
516	Stacja Gazowa Alina Kulka	61–249 Poznań, Os. Stare Żegrze 3/18	Opc
517	„GEO-SAT” Firma Usług Geodezyjnych Łucjan Głowacki	61–581 Poznań, ul. Augustowska 23	Wee
518	PHU „RYBA” Krzysztof Rybka	61–643 Poznań, Os. Zwycięstwa 1c/28	Opc
519	Damian Przybylski – Firma DURANGO	61–815 Poznań, ul. F. Ratajczaka 24 m. 3	Opc
520	Firma Handlowo-Usługowa „BALICKI” SC Ryszard Balicki, Marek Balicki	62–020 Swarzędz, ul. Nowowiejska 25A	Opc
521	Przedsiębiorstwo Usług Transportowych „AUTOZIEM” Sp. z o.o.	62–030 Luboń, ul. Armii Poznań 49	Opc
522	„AUTO-KLIMAT” – Marcin Madajczyk	62–041 Puszczykowo, ul. Kosynierów Miłosławskich 5A	Wee
523	Joanna Student-Zbierska – „JOANNEX”	62–045 Pniewy, ul. Spacerowa 15/31	Opc
524	Firma Usługowo-Handlowa Alina Rzempowska	62–065 Grodzisk Wlkp., ul. Nowotomyska 11	Opc
525	Stacja Paliw „BIG” Sp. j. Buczkowski – Grzewiński w Wągrowcu	62–100 Wągrowiec, ul. Janowiecka 94	Opc
526	Władysław Michalski – „Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe”	62–130 Gołańcz, ul. Cisowa 29	Opc
527	Agnieszka Michalska – „AGAZ”	62–130 Gołańcz, ul. Cisowa 29	Opc
528	Kazimierz Osuch – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe EDEN	62–230 Witaszyce, Al. Wolności 57	Opc
529	Stacja Tankowania Auto-Gazu Sprzedaż Akcesoriów Samochodowych Hanna Stefańska	62–241 Żydowo, Kosowo 28	Opc
530	Spółdzielnia Usług Rolniczych	62–260 Łubowo 11a	Opc
531	Iwińska Aurelia Firma Handlowa i Usługi Gastronomiczne	62–300 Września, ul. Działkowców 9	Opc
532	Bernardyna Łojewska – „Firma Wielobranżowa Auto-Gaz”	62–300 Września, ul. Kożuchowska 17	Opc
533	Bogdan Tórz – Firma Handlowo-Usługowa „ELBO”	62–400 Słupca, Al. Tysiąclecia 1/19	Opc
534	Przedsiębiorstwo Robót Drogowo-Mostowych SA	62–400 Słupca, ul. Piastów 1	Opc
535	Jarosław Wietrzyński – Przedsiębiorstwo Handlowe PETRO-OKTAN	62–420 Strzałkowo, ul. Lipowa 4	Opc
536	MAŁA ELEKTROWNIA WODNA – STRYKÓW – MARIUSZ SCHABIKOWSKI	62–430 Powidz	Wee
537	PHU „BAK” Sprzedaż Produktów Naftowych SC Krystyna Figas, Marek Liberkowski	62–500 Konin, ul. Podgórna 17a	Opc
538	Wienerberger Honoratka Ceramika Budowlana SA	62–506 Konin 8, Honoratka	Opc
539	Firma Handlowo-Usługowa Teresa Juszczak	62–506 Konin, ul. Bernardynka 38	Opc
540	Spółdzielnia Kólek Rolniczych	62–530 Kazimierz Biskupi, ul. Golińska 10	Opc
541	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „PAT-OIL” Młodzińska Patrycja	62–590 Golina, Kraśnica Kolonia 81	Opc
542	Wiesław Bednarek – Firma Handlowo-Usługowo-Produkcyjna	62–594 Grochowy	Wee
543	Roman Gałęcki – Firma „MARCINEK”	62–600 Koło, ul. Wiatraczna 6	Opc
544	Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska”	62–620 Babiak, Plac Wolności 16	Opc
545	Mariusz Wiatrowski, Ireneusz Pietrzak, Arkadiusz Czaja, Urszula Elżbieta Michel – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „PREMA” SC	62–700 Turek, ul. Uniejowska 62	Opc

546	Tomasz Gatka – Handel i Usługi „Diesel”	62–731 Przykona, ul. Turkowska 5	Opc
547	Firma Handlowo-Usługowa „TANK.OLI” Sławomir Rajbiś	62–800 Kalisz, ul. Wrocławska 152-182	Opc
548	Maciej Pawlikowski – Zakład Handlowo-Usługowy TRAK	63–020 Zaniemyśl, Łęčno 8a	Opc
549	„WĘGLOSTAL” Sp. z o.o.	63–100 Śrem, Szymanowo 7a	Opc
550	Bohdan Nowak – Obwoźna Sprzedaż Gazu	63–140 Dolsk, ul. Rybarska 9	Opc
551	Małgorzata Smardz – „INTERHURT”	63–400 Ostrów Wielkopolski, ul. Nowa 2	Opc
552	FIRMA „DIWAD” Marian Nieruchalski	63–405 Sieroszewice, Ołobok, ul. Kościelna 7	Opc
553	Mariola Loks – PHU MARGO-TRANS	63–421 Przygodzice, Czarnylas 192A	Opc
554	Zbigniew Ratajek – PUH „Ratmech” Mechanika Pojazdowa	63–430 Odolanów, ul. Strzelecka 14	Opc
555	SZKOPEK – Radosław i Grzegorz Szkopek Sp. j.	63–430 Odolanów, ul. Traugutta 35	Opc
556	Grzegorz Przybyła – Przedsiębiorstwo Produkcyjno- Handlowo-Usługowe „STOLMAX”	63–500 Ostrzeszów, Pustkowie 32	Opc
557	Przedsiębiorstwo Handlowe – Baza Paliw „MAŁGOSIA”	63–600 Kępno, ul. Graniczna 28	Opc
558	Dostawa – Wymiana – Instalacja Butli Gazowych Adam Witek	63–604 Baranów, ul. Wrocławska 18	Opc
559	Szczepan Jerzyk – Handel Paliwami POL-EKO	63–640 Bralin, ul. Kępińska 57	Opc
560	Dariusz Jerzyk – EKO-PLUS	63–640 Bralin, ul. Kępińska 57	Opc
561	Urszula Gorwa – Firma Handlowo-Usługowa „JULA-BENZ”	63–820 Piaski, ul. Gostyńska 11	Opc
562	Handel-Usługi Dutkiewicz Marzena	64–000 Kościan, ul. Feliksa Nowowiejskiego 5	Opc
563	„STATOIL-GAZ” Sp. z o.o.	64–000 Kościan, ul. Północna 52	Wpc
564	UKPETROL Sp. z o.o.	64–000 Kościan, ul. Północna 52	Opc
565	Firma Handlowo-Usługowa Dorota Pytlík	64–150 Wijewo, ul. Lipowa 57	Opc
566	Firma Handlowo-Usługowa Janusz Korsun	64–200 Wolsztyn, ul. Poniatowskiego 46	Opc
567	PUH „BORYS” Rafał Korsun	64–200 Wolsztyn, ul. Poniatowskiego 46	Opc
568	ROL – MAT Halina Matuszak, Anna Skorupińska Sp. j.	64–234 Przemęt, Nowawieś, ul. Powstańców Wlkp. 33	Opc
569	FHU OMEGA Henryk Urbanowicz	64–300 Nowy Tomyśl, Nowa Boruja 118	Opc
570	Elżbieta Olsztyńska – Przedsiębiorstwo Handlowo- Usługowe „ELPOL”	64–300 Nowy Tomyśl, Os. Północ 9/9	Opc
571	Spółdzielnia Usług Rolniczych	64–360 Zbąszyń, ul. Przysiółki 6	Opc
572	Małe Elektrownie Wodne Sp. z o.o.	64–361 Miedzichowo, ul. Boczna 4	Wee
573	Sienkiewicz Karol	64–410 Sieraków, Os. Daszyńskiego 29	Wee
574	„WROTRANS” Włodzimierz Błajek	64–510 Wronki, ul. Azaliowa 6	Opc
575	Beata Jackiewicz – Przedsiębiorstwo „Jackiewicz” Stacja Paliw	64–605 Wargowo, Świerkówki (stacja paliw)	Opc
576	Krzysztof Rydzy – FIRMA „MAX”	64–700 Czarnków, ul. Sikorskiego 16/1	Opc
577	AUTO-LIDER Helena Gadomska	64–720 Lubasz, ul. Bolesława Chrobrego 1	Opc
578	PALMAT Ireneusz Kijek	64–720 Lubasz, ul. Szkolna 10	Opc
579	„EKO-ENERGIA” Bogusław Fluderski	64–920 Piła, ul. Agrestowa 19	Wee
580	„CERBER” Sp. z o.o.	64–920 Piła, ul. Zakopiańska 6	Opc
581	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Ewelina Skóra	64–980 Trzcianka, ul. Gorzowska 61	Opc
582	Zakład Mechaniki Maszyn – Wroby ze Stali Nierdzewnej Dominik Kwiatkowski	64–980 Trzcianka, ul. Rzemieślnicza 9	Opc
583	Zielonogórskie Wodociągi i Kanalizacja Sp. z o.o.	65–120 Zielona Góra, Al. Zjednoczenia 110A	Opc
584	Przedsiębiorstwo Usługowe Fruziński Marek	66–220 Łagów, Jemiołów	Wee
585	Robert Marcinków PPHU „ROMAR”	66–300 Międzyrzecz, ul. Ks. Skargi 1c/4	Opc
586	Wiesław Borucki	66–400 Gorzów Wlkp., ul. Mieszka I 52	Opc
587	Rafał Gardzielewicz – „PP-OIL”	66–400 Gorzów Wlkp., ul. Podmiejska 18	Opc
588	Alicja Ucińska – Stacja Dystrybucji Gazu „ALDAM”	66–400 Gorzów Wlkp., ul. Poznańska 121	Opc
589	Biskupska Marta PHU „OLFIL”	66–446 Deszczno, Brzozowiec, ul. Polna 3	Opc

590	Zbigniew Swaryczewski – Zakład Usługowy „HYDROBUD”	66–540 Stare Kurowo, ul. Kościuszki 79a	Opc
591	Przedsiębiorstwo Drogowe „KONTRAKT” Sp. z o.o.	66–600 Krosno Odrzańskie, ul. Szosa Poznańska 17	Opc
592	Zespół Elektrowni Wodnych Dychów SA	66–625 Bobrowice, Dychów 6a	Oee
593	„ARTUREX” Artur Woźniak	67–130 Siecieborzyce 135	Opc
594	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „DUL”	67–400 Wschowa, Tylewice 9F	Opc
595	„ARENYS” Sp. z o.o.	67–400 Wschowa, ul. Wolsztyńska 20	Opc
596	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „HETRON” Sp. z o.o.	67–410 Sława, ul. Odrodzenia Wojska Polskiego 19	Opc
597	Miejski Zakład Komunikacyjny Sp. z o.o.	68–100 Żagań, ul. Młynarska 6	Opc
598	„INTRA” SA	68–120 Iłowa, ul. Konopnickiej 5	Opc
699	CYKLON Sp. z o.o.	69–100 Słubice, ul. Kościuszki 21	Opc
600	TOTAL Sp. z o.o.	70–033 Szczecin, ul. Tama Pomorzańska 14E	Opc
601	Bioenergia Sp. z o.o.	70–241 Szczecin, ul. Kopernika 3/7a	Wcc, Pcc
602	„SPES” Sp. z o.o.	70–731 Szczecin, ul. Smocza 22/3	Opc
603	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe UNIRAD Sp. z o.o.	71–165 Szczecin, ul. Mickiewicza 155/1	Wee
604	Andrzej Radomski – Mała Elektrownia Wodna Gorzanów	72–200 Nowogard, ul. Armii Krajowej 51/7	Wee
605	Władysław Wojnarowski	72–314 Radowo Małe, Troszczyno Dolne	Wee
606	„GB PALIWA” Sp. z o.o.	73–108 Kobylanka, Motaniec 5a	Opc
607	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej	73–110 Stargard Szczeciński, ul. Nasienna 6	Occ
608	TUR-OIL Turek Łukasz	73–155 Węgorzyno, ul. Boczna 3	Opc
609	„SUPER TRADE” Sp. z o.o.	74–100 Gryfino, Weltyń, ul. Polna 4	Opc
610	Damian Czak – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „DAMEST”	74–240 Lipiany, ul. Kopernika 6/2	Opc
611	„ALozAG-COM” Sebastian Zyga	74–300 Myślibórz, Gryżyno 4	Opc
612	Krystyna Puzyniak, Tadeusz Puzyniak – Dystrybucja Gazów Technicznych i Propan-Butan	74–300 Myślibórz, ul. Łużycka 25	Opc
613	Przedsiębiorstwo Budownictwa Ogólnego „EDBUD” Korzeniowski Edward	74–400 Dębno, ul. Piaseczna 1	Opc
614	Zachodniopomorski Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Barzkowicach	75–626 Koszalin, ul. Andersa 34	Wee
615	Przedsiębiorstwo Inżynierii Środowiska „EKOWODOROL” Sp. z o.o.	75–811 Koszalin, ul. Polczyńska 71a	Wee
616	Barbara Złotowicz – Mała Elektrownia Wodna	76–020 Bobolice, Kępsko 7	Wee
617	Bojko Regina, Mała Elektrownia Wodna – Wytwarzanie Energii Elektrycznej	76–150 Darłowo, ul. Zamkowa 3B	Wee
618	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „MAGNUM” Sp. z o.o.	76–200 Słupsk, ul. Gwardii Ludowej 6	Opc
619	Piotr Rudnicki Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Potęgowie	76–230 Potęgowo, ul. Darzyńska 1	Wcc, Pcc
620	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe ESTRY-METYLOWE Sp. z o.o.	76–251 Kobylnica, ul. Słupska 25	Opc
621	Józef Trzebiatowski Firma Usługowo-Handlowa „KAROL”	77–100 Bytów, ul. Sucharskiego 12	Opc
622	Piotr Szyca – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „ELEKTRO-POL”	77–124 Parchowo, ul. Kartuska 62	Opc
623	Mirosław Sylwester Ganżumow – Firma Handlowo-Usługowa „DAGA-SYLW”	77–200 Miastko, Pasięka 55A/7	Opc
624	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowe „PRO-TEX” Sp. z o.o.	77–200 Miastko, ul. Koszalińska 18	Opc
625	Krzysztof Zagłoba – Zakład Usługowo-Handlowy „GAZOMAX”	77–400 Złotów, ul. Szkolna 18/16	Opc
626	Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej Connex Kołobrzeg Sp. z o.o.	78–100 Kołobrzeg, ul. Bogusława X 2	Opc

627	Grzegorz Jasiak – Firma Handlowo-Uslugowa	78–120 Gościno, ul. Szaflarowa 21	Opc
628	P.L.ENERGIA	78–230 Karlino, ul. Szymanowskiego 17/2	Wcc, Pcc
629	„Delta” – Krzysztof Kusa, Marian Żynis	78–520 Złocieniec, ul. Czerwińska 27	Opc
630	Robert Piziak – „WEZO”	78–520 Złocieniec, ul. Parkowa 1	Wee
631	Grzegorz Żuk – Handel Zagraniczny Manager	78–600 Wałcz, ul. Kilińszczaków 33	Opc
632	Paweł Kamiński, Paweł Krzywizna – EUROPAL SC	80–065 Łochowo, ul. Słoneczna 7A	Opc
633	ORTEAM Sp. z o.o.	80–175 Gdańsk, ul. Orzechowa 5	Opc
634	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe FUELPLAST Waldas Szczepan	80–177 Gdańsk, ul. Kraśnięta 93	Opc
635	PHU „MDP” Kosakowski Mirosław	80–177 Gdańsk, ul. Rycerza Blizbora 17/4	Opc
636	Usługi Ogólnobudowlane i Transportowe Mirosława Derlecka w Gdańsku	80–180 Gdańsk, ul. Częstochowska 28/5	Wcc, Pcc
637	„ORLI” Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Emil Orliński	80–314 Gdańsk, Al. Grunwaldzka 303	Wee
638	Mirosław Osowski – Przedsiębiorstwo Handlowo- Usługowe „MIRAS”	80–414 Gdańsk, ul. Chrobrego 79	Opc
639	Zbigniew Pielech – Firma Handlowo-Uslugowa „PETRO”	80–643 Gdańsk, ul. Przełom 1	Opc
640	GRUPA LOTOS SA	80–718 Gdańsk, ul. Elbląska 135	Wpg
641	Sabina Teresa Godziniec – Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe IMPEX-SARO	80–748 Gdańsk, ul. Chmielna 26	Opc
642	EnergoEko – Inwest Sp. z o.o.	80–748 Gdańsk, ul. Chmielna 81/82	Ppg, Opg
643	Marian Towarek – GUDRON	81–189 Gdynia, ul. Maciejewicza 17A/4	Opc
644	OCTAGON Sp. z o.o.	81–366 Gdynia, ul. Batorego 28-32	Wcc, Pcc
645	PETROMAX Sp. z o.o.	81–717 Sopot, ul. Haffnera 6	Opc
646	Gilbas Marek Piotr „EURO-TANK” Stacja Paliw	82–100 Nowy Dwór Gdański, ul. Krasińskiego 8	Opc
647	Krzysztof Ofierski – Handel Obwoźny „OFKI”	82–100 Nowy Dwór Gdański, ul. Starocińska 2	Opc
648	Przedsiębiorstwo Transportowo-Spedycyjno- Handlowe „MSK CONTRANS” Sp. z o.o.	82–200 Malbork, ul. Koszykowa 9	Opc
649	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe „BESO” Beata Wesółowska	82–300 Elbląg, ul. 1 Maja 35/12	Opc
650	Pomorska Baza Paliwowa Sp. z o.o.	82–300 Elbląg, ul. Królewiecka 105A	Opc
651	„RAF” Rafał Borsuk	82–400 Sztum, ul. Żeromskiego działka nr 43	Opc
652	Zakład Handlowo-Uslugowy Teresa Piotrowska „BAK”	82–500 Kwidzyn, Rakowiec 56	Opc
653	Wiesław Dzikowski – Firma Handlowo-Uslugowa „MILLENIUM”	83–000 Pruszcz Gdański, ul. Sikorskiego 2	Opc
654	OILER Sp. z o.o.	83–110 Tczew, ul. Malinowska 24A	Wpc, Opc
655	GREG-OL Grzegorz Bużan	83–200 Starogard Gdański, ul. Zielona 29	Opc
656	Ireneusz Wildman – Usługi Transportowo-Handlowe „WILDMAN”	83–210 Zblewo, ul. Kasztanowa 3	Opc
657	Henryk Niedzielski – Przedsiębiorstwo Handlowo- Usługowe „TRANSFER”	83–250 Skarszewy, ul. Kościerska 7	Opc
658	BTW BOTERM Sp. z o.o.	83–300 Kartuzy, Os. Burchardztwo 176	Opc
659	Marcin Adam Mering – „ANMAR” Dystrybucja Gazu	83–314 Somonino, Sławki 50	Opc
660	Mała Elektrownia Wodna, Mieczysław Walkusz	83–328 Sianowo, Cieszonko 50	Wee
661	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „MAZ” SC Zdzisław Peta i Eugenia Bosz	83–330 Żukowo, ul. Fenikowskiego 17	Opc
662	Kazimierz Buszman – Salon Sprzedaży i Serwis	83–400 Kościerzyna, Kościerska Huta	Opc
663	Stacja Paliw Izabela Troka	83–400 Kościerzyna, Kościerska Huta 6G	Opc
664	„FORESTIA” Sp. z o.o.	83–400 Kościerzyna, ul. Klasztorna 16	Opc
665	„EKO DOLINA” Sp. z o.o.	84–207 Koleczkowo, Łężyce	Wee
666	Tadeusz Labudda – Usługi Handlowe i Transportowe Montaż Przyborów Gazowych	84–217 Szemud, Cząstkowo, ul. Lipkowa 12	Opc
667	Dystrybucja Paliw Płynnych Salzer Patryk	84–300 Lębork, ul. Kossaka 9b/1	Opc
668	„NORD” Sp. z o.o.	85–070 Bydgoszcz, ul. Marszałka Focha 20	Opc

669	Jakub Steller – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe PIT STOP	85–461 Bydgoszcz, ul. Spiżowa 2	Opc
670	Marian Karaszewicz – Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia i Organizacji Inwestycji Budowlanych „CORPINEX”	85–569 Bydgoszcz, ul. Zbrachlińska 73	Opc
671	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „GREMAN” Anita Katarzyna Protasiewicz	85–831 Bydgoszcz, ul. Toruńska 139	Opc
672	„AR-TOP” Arkadiusz Topolski	85–839 Bydgoszcz, ul. Nowotoruńska 9	Opc
673	Tadeusz Januszewski	85–864 Bydgoszcz, ul. Modrakowa 56/27	Opc
674	Firma Handlowo-Uslugowa „ELBO” Bogusław Sidut	86–022 Dobrcz, Gadecz 23/4	Opc
675	Bogdan Fencki – „FEN-BO-PLAST”	86–022 Dobrcz, Karczemka 4	Wee
676	INFRATECH Krzysztof Emmert Sp. k.	86–200 Chelmno, ul. 3 Maja 3-4	Wcc, Pcc, Occ
677	Mariusz Gabryś – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe GABRYŚ	86–230 Lisewo, Krusin	Opc
678	Przedsiębiorstwo Handlowe „WIMEX” Ochocki Tomasz	86–342 Lisnowo 25/15	Opc
679	Ewa Talar Firma Handlowo-Uslugowa „TAWA”	87–100 Toruń, ul. Hallera 2/4	Opc
680	Hanna Jagielska i Waldemar Jagielski Firma Handlowo-Uslugowa WATO SC	87–100 Toruń, ul. Kościuszki 65	Opc
681	„ELANA-ENERGETYKA” Sp. z o.o.	87–100 Toruń, ul. Skłodowskiej-Curie 73	Wcc, Pcc, Pee, Oee
682	Stacja Paliw „BROWINA” Tomasz Augustyniak	87–140 Chelmża, Browina	Opc
683	Stacja Paliw T. i L. Krajewscy Sp. j.	87–300 Brodnica, Szabda	Opc
684	Firma Handlowa Domżałski Roman & Orłowski Tadeusz	87–313 Brzozie	Opc
685	Barbara Ptaszyńska – Firma Handlowo-Uslugowa	87–337 Wapielsk, Długie II/75	Opc
686	Jacek Radecki Handel Art. Weter. Zootechniczne i Środki Ochrony Roślin	87–400 Golub Dobrzyń, ul. Brzozowa 1C	Opc
687	Agnieszka Juszcak – Firma Produkcyjno-Uslugowo-Handlowa „EL-TANK”	87–408 Ciechocin, Elgiszewo	Opc
688	Dorota Jaskólska	87–408 Ciechocin, Nowa Wieś 1	Wee
689	Zakład Usługowo-Handlowy Włodzimierz Markiewicz	87–410 Kowalewo Pomorskie, ul. Fosa Jagiellońska 12/22	Opc
690	Paweł Budzich – „Budziogaz” Firma Handlowo-Uslugowa	87–500 Rypin, ul. Kościuszki 43	Opc
691	Anna Trojakowska – Stacja Tankowania Pojazdów Gazem LPG ANGAZ	87–500 Rypin, ul. Prusa 18B	Opc
692	Imgarda Dąbek – Smażalnia Ryb „U Dąbka”	87–600 Lipno, Os. Korczaka 1/7	Opc
693	„DURGAZ” Przedsiębiorstwo Wielobranżowe SC Durkiewicz Grzegorz, Durkiewicz Piotr	87–600 Lipno, ul. Polna 33a	Opc
694	Anita Tańska „KAJ-MAR”	87–640 Czernikowo, Mazowsze 22	Opc
695	Janusz Józefiak – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe	87–704 Bądkowo, Bądkówek 19	Opc
696	Stacja Paliw Paweł Mierzejewski, Piotr Mierzejewski SC	87–731 Waganiec, Michalin	Opc
697	Jerzy Olbas, Tomasz Ścierzyński – J.O. & T.S.	87–800 Włocławek, ul. Kościuszki 20	Opc
698	Marek Szychulski – Stacja Paliw „SZYCHULSKI” Handel paliwami, akcesoria, wyroby tytoniowe i inne wyroby petrochemiczne	87–811 Fabianki, Cyprianka 113	Opc
699	Ewa Graczyk – Handel Artykułami Przemysłowymi – Usługi	87–865 Izbica Kujawska, ul. Augustowska 3	Opc
700	Produkcja Handel Usługi „KAMA” Tadeusz Dadzibóg	87–875 Topólka, Świnki 1A	Opc
701	Szymon Bykowski – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Uslugowo-Handlowe oraz Zespół Punktów Gastronomiczno-Rozrywkowych	88–101 Inowrocław, Tupadły 115	Opc
702	„STRUGA SA”	88–111 Rojewo, Jezuicka Struga 3	Wee
703	Ardyn Agnieszka Auto-Gaz	88–181 Jaksice, ul. Słoneczna 1/1	Opc

704	EKOWIND SC Andrzej Sas Wislocki, Jakub Przybyła	88-230 Piotrków Kujawski, ul. Strażacka 2	Wee
705	Roman Głowacki, Tomasz Głowacki – Stacja Paliw „TANK” SC	88-306 Dąbrowa, ul. Bydgoska 5	Opc
706	Wojciech Mikołajewski – Przedsiębiorstwo Handlowe	88-405 Gorzyce 1	Opc
707	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Jerzy Zieliński i Wspólnicy Sp. j.	88-430 Janowiec Wielkopolski, ul. Bielawska 6	Opc
708	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „DEGAZ” Kazimierz Derewicz	89-200 Szubin, ul. Ogrodowa 9a	Opc
709	„MAKPOL” Piotr Makarewicz	89-203 Rynarzewo, ul. Szubińska 42	Opc
710	Zakład Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o.	89-400 Sępólno Krajeńskie, ul. Orzeszkowej 8	Opc
711	Sławomir, Rafał Grzeza – Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe	89-501 Tuchola, ul. Piastowska 13/25	Opc
712	Hanna Sobacka – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „WODNIK”	89-510 Bysław, ul. Główna 8a	Opc
713	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „ARA” Sp. z o.o.	89-511 Cekcyn, Dębowiec 2	Opc
714	Urszula Żalikowska, Andrzej Żalikowski, Grzegorz Żalikowski – Firma Handlowo-Usługowa „SPECJAL”	89-650 Czersk, ul. Królowej Jadwigi 12 A	Opc
715	„KORONIS – Smoliński i wspólnicy” Sp. j.	90-457 Łódź, ul. Piotrkowska 270	Opc
716	Paweł Januszewski – ENTECH SERVICE	91-012 Łódź, ul. Szczecińska 48/58	Opc
717	„GAZ-BUT” Dystrybucja Gazu Płynnego Propan-Butan Ewa Karpińska	92-103 Łódź, ul. Brzezińska 19	Opc
718	KAJPOL Sp. z o.o.	92-315 Łódź, ul. Piłsudskiego 135	Opc
719	„SWIMMING” Krzysztof Świdzki	92-519 Łódź, ul. Gorkiego 61/19	Opc
720	Stanisław Spychalski – „STACH” Przedsiębiorstwo Handlowo-Transportowo-Usługowe	92-619 Łódź, ul. Wybickiego 3	Opc
721	„AMRAX” SC Wojciech Kędzia, Krzysztof Szrejter	92-848 Łódź, ul. Inflancka 37/39	Opc
722	„PETROMAX” Ryszard Kubiak	93-014 Łódź, ul. Poprzeczna 3	Opc
723	Michał Andrzej Ośmielak – „MAKRO” Przedsiębiorstwo Wielobranżowe	93-161 Łódź, ul. Naruszewicza 10/1	Opc
724	GO CAR Marek Zieliński	93-469 Łódź, ul. Obywatelska 108	Opc
725	Miroslaw Kurbański – Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „INTER CONTACT”	93-633 Łódź, ul. Jedwabnicza 15	Opc
726	Piotr Ancerowicz – PANC	94-030 Łódź, ul. Chałubińskiego 42a	Opc
727	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Krzysztof Krasuski	94-640 Łódź, ul. Brójecka 8	Opc
728	Ryszard Król – Firma Handlowo-Usługowa „MAKROL”	95-033 Ozorków, Modlna 37	Opc
729	„GAZ-KRIS” Dębski Krzysztof	95-035 Ozorków, ul. Bema 4/23	Opc
730	Krzysztof Wojna, Tomasz Gajdzicki – Przedsiębiorstwo Transportowo-Handlowo-Usługowe „WOJ.-GAZ” SC	95-080 Tuszyń, Tuszynek Majoracki, ul. Tysiąclecia 21	Opc
731	„JUNIKOST-T. i A. JUŻWICKI Sp. j.	95-100 Zgierz, Rosanów, ul. Spacerowa 7	Opc
732	„ROLNIK” Skład Materiałów Budowlanych i Opału, Genowefa Antoniewska	95-200 Pabianice, Proszewice 24A	Opc
733	Ewa Kacperczak, Marian Kacperczak – „OLMAR”	95-200 Pabianice, ul. Podgórna 32	Opc
734	Jarosław Osiał, Grzegorz Rzeski, Jan Piasecki – Zakład Gazyfikacji Bezprowadowej „MINOL” SC	96-100 Skierniewice, ul. Czerwona 7	Opc
735	Wioletta Omiecińska, Andrzej Omieciński, Ireneusz Cybulski „IRANOIL”	96-100 Skierniewice, ul. Łódzka 28A	Opc
736	Sławomir Zakrzewski – Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „VIDEOKOM”	96-122 Puszcza Mariańska, Waleriany 30a	Opc
737	Kazimierz Kozłowski	96-128 Słupia, Zagórze 67	Opc
738	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „ROLMAT” Edmund Wójcicki, Andrzej Matyjasek Sp. j.	96-330 Puszcza Mariańska, Marianów 1	Wee
739	Włodzimierz Zajączkowski – PHU „PU-MAR”	96-330 Puszcza Mariańska, ul. Akacyjowa 8 m. 1	Opc
740	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „AD-KAR” Adamska Karolina	96-500 Sochaczew, Al. 600-Lecia 42B/34	Opc

741	Marcin Witkowski – „Nice-Petrol”	96–500 Sochaczew, ul. Chopina działka nr 991	Opc
742	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Bogusława Kotynia	97–200 Tomaszów Mazowiecki, Zaborów I	Opc
743	Krzysztof Cieślak Stacja Paliw	97–300 Piotrków Trybunalski, ul. Jasna 35	Opc
744	Alicja Marlińska – Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „ALMAR”	97–300 Piotrków Trybunalski, ul. Kreta 56	Opc
745	Piotr Szafnicki – PHU PAKEBS	97–300 Piotrków Trybunalski, ul. Sulejowska 41/7	Opc
746	„WĘGROL” Sp. j. H. A. Kubiak, R. Pawełczyk	97–310 Moszczenica, Baby, ul. Kolejarzy 2	Opc
747	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „EWA” Wajszczyk Barbara	97–319 Będków, Ewcin 23	Opc
748	Aleksander Pelczar, Robert Lasota – „TORO” SC	97–400 Bełchatów, ul. Czaplinska 67	Opc
749	Władysław Brzozowski – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe	97–425 Żelów, ul. Piotrkowska 60	Opc
750	Eugeniusz Fijolek, Marianna Fijolek, Ilona Jabłońska – „MEF” SC	97–510 Ręczno, ul. Przedborska 26	Opc
751	Artur Kowalski, Jerzy Kowalski – Firma Handlowo-Usługowa „ARKO”	97–532 Żytno, ul. Konopnickiej 94	Opc
752	Kazimierz Wojciechowski – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe – „EKO-OPAL”	97–565 Lgota Wielka, Brudzice, ul. Wieluńska 70	Opc
753	Elektrownia Wodna „Podgórze” SC Zaborowski Maciej, Zaborowski Zbigniew	98–170 Widawa, Górkę Grabiańskie	Wee
754	Andrzej Zajęc – „BIO-SURF”	98–200 Sieradz, ul. P.O.W. 103	Opc
755	PHU „MARKOM” Sławomir Storczyk	98–200 Sieradz, ul. Skrzetuskiego 9	Opc
756	Tomasz Kaufman – PPHU „KOPEX”	98–220 Zduńska Wola, ul. Mickiewicza 20	Opc
757	Marek Kowalski, Zbigniew Olejnik – PPHU „WIO-MAR”	98–240 Szadek, Szadkowice – Ogródzim Osiedle	Opc
758	Firma Usługowo-Handlowa „KEMOR” Wioletta Szymczak	98–270 Złoczew, ul. Mickiewicza 9	Opc
759	Technika Gazowa „PANTEGAS” Sylwester Panek	98–300 Gaszyn, ul. Opolska 20	Opc
760	Janusz Antoniak – Zakład Usługowo-Handlowy „AUTO-GAZ”	98–333 Działoszyn, ul. Polna 31a	Opc
761	M. Sztandera i Wspólnicy Sp. j. „KAPOST”	98–400 Sępólno Krajeńskie, ul. Parkowa 6	Opc
762	Spółdzielnia Kółek Rolniczych	99–150 Grabów, ul. Reymonta 11a	Opc
763	Firma Handlowo-Usługowa „DOMGAZ” SC Maria Kubasik, Marek Kubasik	99–210 Uniejów, ul. Turecka 2	Opc
764	„TRANS-MICHOR” A. Cichowski, Z. Chodorowski Sp. j.	99–300 Kutno, ul. Skłęczkowska 18	Opc
765	Spółdzielnia Kółek Rolniczych	99–352 Dąbrowice, ul. Sławińskiego 22	Opc
766	DAMO Sp. z o.o.	99–400 Łowicz, ul. Małszyce 2d/2e	Opc
767	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „AD-BI” Krzysztof Białek	99–434 Domaniewice, ul. Kolejowa 1	Opc
768	Österreichische Elektrizitätswirtschaft – Aktiengesellschaft	Am Hof 6a, 1011 Wien	Oee
769	ČEZ, a.s.	140 53 Praha 4, Duhová 2/1444 Republika Czeska	Oee
770	RWE Trading GmbH	45128 Essen, Huysseallee 2	Oee

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

Pcc – przesyłanie i dystrybucja ciepła

Occ – obrót ciepłem

Wee – wytwarzanie energii elektrycznej

Pee – przesyłanie i dystrybucja energii elektrycznej

Dee – dystrybucja energii elektrycznej

Oee – obrót energią elektryczną

Wpc – wytwarzanie paliw ciekłych

Mpc – magazynowanie paliw ciekłych

Opc – obrót paliwami ciekłymi

Wpg – wytwarzanie paliw gazowych

Ppg – przesyłanie i dystrybucja paliw gazowych

Opg – obrót paliwami gazowymi

Ogz – obrót gazem z zagranicą

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRE OTRZYMAŁY PROMESY KONCESJI

(stan na 6.06.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
1	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Uslugowo-Handlowe Marek Lewandowski – „LEMAR”	09–304 Lubowidz, ul. Wrzosowa 6	Wee
2	MAŁA ELEKTROWNIA WODNA K. Konopacki, W. Jęcek Sp. j.	26–337 Aleksandrów, Dąbrowa nad Czarną nr 15	Wee
3	„ENERGETYKA WIATROWA GALICJA” Sp. z o.o.	37–700 Przemyśl, ul. Bielskiego 65	Wee
4	„POWER4ALL” Sp. z o.o.	50–422 Wrocław, ul. Na Niskich Łąkach 26	Wee
5	BIOPAL Sp. z o.o.	63–819 Borek Wielkopolski, ul. Jeżewska 1	Wpc
6	P.L. ENERGIA	78–230 Karlino, ul. Szymanowskiego 17/2	Wcc, Pcc
7	Nadmorskie Elektrownie Wiatrowe Darżyno Sp. z o.o.	80–809 Gdańsk, ul. Bitwy pod Lenino 20	Wee

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

Pcc – przesyłanie i dystrybucja ciepła

Wee – wytwarzanie energii elektrycznej

Wpc – wytwarzanie paliw ciekłych

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRE ZŁOŻYŁY WNIOSKI KONCESYJNE

(stan na 6.06.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres
1	Moderno Sp. z o.o.	00–052 Warszawa, ul. Świętokrzyska 18 lok. 414
2	Petropol Sp. z o.o.	00–372 Warszawa, ul. Foksal 18
3	ALLTER POWER Sp. z o.o.	00–551 Warszawa, ul. Mokotowska 43
4	HALI-FAX Import-Export Cezary Wasilewski	01–104 Warszawa, ul. Szulborska 6/23
5	CETAN Poland Sp. z o.o.	01–402 Warszawa, ul. E. Ciołka 13/103
6	KROTON Sp. z o.o.	01–413 Warszawa, ul. Magistracka 27 lok. 18
7	HYBRYDA Sp. z o.o.	01–961 Warszawa, ul. Wrzeciono 10 m. 22
8	Oficyna Wydawniczo-Handlowa „MIGO” Sp. z o.o.	02–034 Warszawa, ul. Wawelska 5
9	LAFARGE POLSKA SA	02–305 Warszawa, Al. Jerozolimskie 146 D
10	Jazon Jan Tomaszewski	02–494 Warszawa, ul. Pana Tadeusza 12a
11	Contractus Sp. z o.o.	02–703 Warszawa, ul. Bukowińska 24A/58
12	MK PETROL Sp. z o.o.	02–793 Warszawa, ul. Małej Łąki 10 lok. 13
13	INTERPEP Sp. z o.o., EC Wizów, S.K	02–952 Warszawa, ul. Wiertnicza 169
14	INTERPEP Sp. z o.o., EC Zakrzów, S.K	02–952 Warszawa, ul. Wiertnicza 169
15	E.J.A.S.-GAZ Jakubaszek Ewa	03–188 Warszawa, ul. Śreniawitów 3/90
16	Sigum Group Sp. z o.o.	03–715 Warszawa, ul. Okrzei 1A
17	Przedsiębiorstwo Inwestycyjno-Inspekcyjne A.P.I. TESTO Sp. z o.o.	03–801 Warszawa, ul. Zamoyskiego 4
18	Niveette Fleet Management Doradztwo Zarządzanie Wynajem	04–192 Warszawa, ul. Lotnicza 3/5
19	PHU OPTIMA Paweł Ćwikliński	04–305 Warszawa, ul. Hetmańska 36 m. 6
20	MOLTO SC	05–092 Łomianki, ul. Konwaliowa 6
21	„LEGIONOTEX BIS” Grzegorz Piwowski	05–120 Legionowo, ul. Batorego 1
22	SETMA Adam Janicki	05–220 Zielonka, ul. Sobieskiego 8
23	Kąkol Paweł	05–310 Kałuszyn, ul. Warszawska 1
24	Petrix Group Sp. z o.o.	05–500 Piaseczno, ul. J. Kusocińskiego 12/69
25	Paul Klaccka Sp. z o.o.	05–500 Piaseczno, ul. Kineskopowa 1
26	RAD-MAR SC B. Radkiewicz, A. Morczak	05–552 Wólka Kosowska, ul. Rejonowa 41
27	„BENITEX” Beata Radkiewicz	05–552 Wólka Kosowska, Al. Krakowska 9
28	P.WB „NAFTOPOL” Agnieszka Kaszczuk	05–600 Grójec Głuchów, ul. Willowa 12
29	WAMARO Prokop Marek	05–816 Michałowice, Opacz Kol., ul. Bodycha 53 A

30	TOMEK i ROMEK SC Kostka Karol, Lubański Roman	05-825 Grodzisk Mazowiecki, ul. Spokojna 2
31	Reform Company Sp. z o.o.	05-825 Opypy, Grodzisk Mazowiecki, ul. Paprociowa 13A
32	„CORTEN” Sp. z o.o.	05-830 Nadarzyn, ul. Sękocińska 20B
33	PPHU Stacja Tankowania Auto Gaz Elżbieta Domańska	06-126 Gzy, Przewodowo Parcele
34	MARK-PAL Mariusz Klik	06-213 Nowe Gąsowo 1
35	AGRO SERWIS Szymon Wąsowski	06-300 Przasnysz, ul. Kolejowa 39D
36	FHPU „K&KM” Krawczyk Mariusz	06-415 Czernice Borowe, ul. Górki 24
37	Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Rolnictwa „AD-ROL” Adam Brzuszkiewicz	07-111 Wierzbno, ul. Jaworek 44
38	Firma Handlowo-Budowlana „KRZYBUD” Edward Krycki	07-130 Łochów, ul. Wólka Papińska 3
39	Joanna Jankowska PHU „EURO-GAZ”	07-200 Wyszków, ul. Osiedlowa 19
40	Stacja Tankowania Pojazdów MUND-JAR SC Edmund Szablowski, Jarosław Tyszka	07-405 Troszyn, ul. Słowackiego 5D
41	„ENERGOMETAL” Mieczysław Żerański	07-410 Ostrołęka, ul. Jarzębinowa 7
42	S & J Logaz Szczepanek Jarosław	07-410 Ostrołęka, ul. Żniwna 4
43	Ewa Pobikrowska	08-124 Mokobody, ul. Męczyn Kolonia 15
44	AUTO-GAZ Maciej Strachota	08-443 Sobienie Jeziory, ul. Warszawska 20
45	TOP-OIL Sp. z o.o.	09-110 Sochocin, ul. Ciechanowska 2
46	CHEMNAFT Sp. z o.o.	09-130 Baboszewo, Brzeście Nowe
47	PHU „ASIA” Hanna Stankiewicz	09-300 Żuromin, ul. B. Prusa 17
48	Sprzedaż Detaliczna i Hurtowa Paliw Wacław Milewski	09-400 Płock, ul. Jędrzejewo 1B
49	„ECO-ENERGY” SC G. Wasiński, T. Ostrowski	09-410 Płock 12, ul. Kellinga 19
50	Sklep Ogrodniczo-Przemysłowy Zbyszek Wyżykowski	09-413 Sikórz, Siecień
51	PHU Maciej Machalski	09-500 Gostynin, ul. Kościuszki 37/18
52	Michalski Bogdan	09-500 Gostynin, ul. Wojska Polskiego 59
53	Hurtowy Handel Paliwami Zbigniew Machlewski	10-467 Olsztyn, ul. Sprzętowa 4
54	AUTO-MOTO Szkoła Jazdy-Transport-Handel Tomasz Baliński	11-040 Dobre Miasto, ul. Fabryczna 6
55	Przedsiębiorstwo Robót Drogowych i Usług Sprzętowo-Transportowych Sp. z o.o.	13-100 Nidzica, ul. Kolejowa 29A
56	Stacja AUTO GAZ „ADAM” Marzena Reszka	13-124 Kozłowo, Kozłowo 104
57	Firma Wielobranżowa EDKOP KOPAŃSKI FRANCISZEK	13-308 Mroczo
58	PHU DARKO Dariusz Kostecki	14-100 Ostróda, ul. Garnizonowa 22/14
59	„Awm-SOFT” Sp. z o.o.	14-100 Ostróda, ul. Hurtowa 11
60	Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska”	14-202 Ława, ul. Grudziądzka 71
61	„SAWA-OIL” Jacek Barysz	14-300 Morąg, ul. Dworcowa 7
62	Stacja Paliw Wiesław Zdanowicz	15-177 Białystok, ul. Wybickiego 2
63	Stacja Gazowa LPG Krupniki 17 Wiesław Kożan	15-666 Białystok, ul. Szarych Szeregów 14 m. 15
64	Łapiński Bartosz	15-748 Białystok, ul. Broniewskiego 5/35
65	PHU „KAMHEK” Joanna Jasiulewicz	16-100 Sokółka, ul. Ściegiennego 22 m. 8
66	Józef Aneszko	16-400 Suwałki, ul. Przebród 13
67	Handel Artykułami Spożywczo-Przemysłowymi Export-Import Barbara i Ryszard Drobiszewscy	16-420 Raczki, Plac Kościuszki 1
68	ORION Rimantas Jankowski, Alicja Lewkiewicz, Medard Witold Ziminicki	16-515 Puńsk, ul. Mickiewicza 15
69	Wiesław Wiktorowicz	17-213 Smardzewice, ul. Wczasowa 28
70	PPHU DANGAZ Joanna Lejczyk	17-300 Siemiatycze, ul. Powstańców Śląskich 26
71	Pruszyński Wiesław	18-121 Trypucie, ul. Tadeusza Kościuszki 3
72	„WILIŃSKI” Handel Usługi Wiliński Wiesław	18-421 Piątница, Kalinowo Kol. 72a
73	Sławomir Chrostowski	19-230 Szczuczyn, ul. Szczuki 19
74	AUTO KOMIS Dorota Gwiazdowska	19-406 Gąski, Gąski 1
75	FH „DOGMA” Małgorzata Skalska	20-630 Lublin, ul. Kaliska 3/38
76	PETROCAR SC T. Dadej, P. Wiącek	20-863 Lublin, ul. Mł. Polski 22/45

77	Kosińska Wioletta Stacja Paliw	21-146 Jeziorzany, ul. Przytoczno 621
78	Marek Uciński	21-300 Radzyń Podlaski, ul. J. Matejki
79	FH „AGPOL-GAZ” Agnieszka Józwik	21-400 Łuków, Os. Klimeckiego 2/25
80	GAZTOM Juszczyński Leszek	21-400 Łuków, ul. Warszawska 92
81	PW MOTO-POL Krzysztof Łoś	22-100 Chelm, Al. Przyjaźni 2
82	GAZSTA SC Rafał Juszcak & Jarosław Bartnik	22-100 Chelm, ul. Nadrzeczna 7/9
83	PPUH PROMYK Mieczysław Motyl	22-600 Tomaszów Lubelski, ul. Słoneczna 40
84	PU-H „WOL-BUD” Tomasz Wolski	23-100 Bychawa, Bychawka Trzecia 35
85	ROL-PAL Władysław Surowski	23-225 Szastarka, Polichna Czwarta 45
86	Marszałek Kazimierz	23-275 Gościeradów, ul. Aleksandrów 117
87	PHU „DUNE-GAS” Zbigniew Bona	24-100 Puławy, ul. Krańcowa 21/15
88	FHU WIPEX Waldemar Piekos	24-122 Góra Puławska, ul. Świerkowa 9
89	PPHU „EWMAR” Mariusz Włoszczyk	24-220 Niedzwica Duża, ul. Bednarzówka 18
90	Hurtownia Sprzedaży Paliw Piotr Strus	25-302 Kielce, ul. J. Killińskiego-Mała 4
91	DEX POL Sp. z o.o.	25-365 Kielce, ul. Słowackiego 12
92	AGRO-STAR Sp. z o.o.	25-415 Kielce, ul. Górna 13/15
93	EST ON Property Management Sp. z o.o.	25-528 Kielce, ul. Zagnańska 27
94	Aeroklub Kielecki Lotnisko Masłów	26-001 Masłów
95	PUH „TODAR” Tomasz Łojek	26-021 Daleszyce, ul. Sienkiewicza 112
96	PPHU Mojeccy Auto-Gaz Mojecka Zdzisława	26-021 Daleszyce, ul. Suków 231a
97	PPUH „EUROPA” Anna Dulnik	26-025 Łągów, ul. Opatowska 27
98	Niezgoda Alina	26-035 Raków, ul. Pułaczów 32
99	PHU XEL Ksel Zygmunt	26-065 Piekoszów
100	Przedsiębiorstwo „ARTWIR”	26-080 Mniów, ul. Świętokrzyska 80
101	Krzysztof Glejzer	26-110 Skarżysko-Kamienna, ul. Mickiewicza 14/24
102	F. WIGA Wójcik Adam	26-200 Końskie, ul. Barycz 56
103	Krasiński Wacław	26-230 Radoszyce, ul. Konbecka 60a
104	MEW K. Konopacki, W. Jęcek Sp. j.	26-337 Aleksandrów, ul. Dąbrowa 15
105	PHU „LECH Leszek Jacewicz	26-400 Przysucha, ul. Wiejska 98
106	Sklep Wielobranżowy Janina Szklarska	26-414 Potworów, ul. Warszawska 15
107	„Kas-Pol” Jacek Marek Malicki	26-420 Nowe Miasto, ul. Domaniewice 24
108	Pietras Adam	26-500 Szydłowiec, ul. Jachowskiego 2/31
109	BAD-GAS Badeński Sebastian	26-600 Radom, ul. Jordana 3 m. 1
110	„HARNAS” Marcin Hernik	26-600 Radom, ul. Drzymały 53
111	PW Zakład Pracy Chronionej Adamski Jerzy „EMAR”	26-600 Radom, ul. Idalińska 53
112	RADSTYR Transport Drogowy Jan Skwarek	26-600 Radom, ul. Orzechowa 2
113	FH „MIRED” Mirosław Zięba	26-600 Radom, ul. Słowackiego 340
114	PHU Marian Pożyczka	26-600 Radom, ul. Żeromskiego 114/67
115	PEGAS GRUPA	26-803 Promna, Fałęcice
116	FH „MES” Agnieszka Nowak-Skalińska	27-200 Starachowice, ul. Radomska 29
117	Zakład Usługowo-Handlowy Stanisław Mruk	27-552 Baćkowice, Modliborzyce 102
118	PPHU AR CHMIELEWSKI Sp. j. Andrzej Chmielewski & Ryszard Chmielewski	27-641 Obrazów, Kleczanów 155
119	FHU SC „EMIR” Marzena Janicka, Elżbieta Jewiarz, Robert Jędrzejewski, Ireneusz Jewiarz	28-130 Stopnica, ul. dr. Piotrowskiego 26
120	Wach Maria	28-130 Stopnica, Wolica 52
121	„Nad Korzenną” Janina Mazurkiewicz	28-210 Bogoria, ul. Sandomierska 17
122	„TATKOR” Stanisław Chyla	28-230 Połaniec, ul. Niedziałki 13
123	PUPH LECHPOL Słota Aleksander	28-330 Wodzisław, ul. Konary 55
124	Stacja Paliw Stanisława Grochowska	28-411 Michałów, Michałów 16
125	PPHU „SADPOL” Krzysztof Sady	28-440 Działoszyce, ul. Piłsudskiego 30
126	„AGROZBYT” Krzysztof Wojtala	29-100 Włoszczowa, ul. Przygradów 102A
127	ARMET Sp. z o.o.	30-081 Kraków, ul. Królewska 57
128	FHU FORWARD Arletta Skawińska-Dworak	30-150 Kraków, ul. Armii Krajowej 2/93
129	B&K Sp. z o.o.	31-357 Kraków, ul. Conrada 63
130	F.H.-U. „BEBE – GAZ” SC Ł. Bęben, M. Bęben Stacja Tankowania Gazem	32-048 Jerzmanowice
131	BIBI-GAZ SC Andrzej Cieślik, Jacek Budziński	32-086 Węgrzyce, ul. Bibice 257

132	TOPTRADE Sp. z o.o.	32-300 Olkusz, ul. Króla Kazimierza Wielkiego 29
133	J. W. ENERGIA Jarosław Wołyński	32-500 Chrzanów, ul. Pęcowskiego 1/51
134	FHU „GRAF-GAS Ewelina Bączek	32-546 Młoszczowa, ul. Krakowska 84
135	Spółdzielnia Produkcyjno-Usługowa ZAKPOL	32-840 Zakliczyn, ul. Grabina 6
136	TREND Sp. z o.o.	33-100 Tarnów, ul. Krakowska 116
137	Przedsiębiorstwo Inżynieryjne „TARCHEM” Sp. z o.o.	33-101 Tarnów, ul. Chemiczna 128
138	METRO Wiesław Paszewski	33-101 Tarnów, ul. Zbylitowska 26
139	Janina Staneszek Sklep Spożywczo-Przemysłowy	33-162 Lubcza 210
140	LABOREX-PLUS Sp. z o.o.	35-105 Rzeszów, ul. Przemysłowa 13
141	EURO-JET Sp. z o.o.	35-206 Rzeszów, ul. Przemysłowa 18
142	FHU „Stacja Paliw” Puchalski Józef, Rup Ryszard	37-300 Leżajsk, ul. Sanowa 39
143	Rudziński Stanisław	37-307 Brzózka Królewska 944
144	Firma „MAT-BUD” Handel-Produkcja Usługi Miroslaw Sieniawski	37-418 Krzeszów, Krzeszów Dolny 72A
145	Przedsiębiorstwo Handlowe „TARTAK” Eksport-Import Regina Bobowicz	37-464 Stalowa Wola, ul. Sandomierska 74
146	FHU „BIS” Bożena Kuźma	37-500 Jarosław, ul. Kidałowice 62
147	Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych GEO	37-550 Radymno, ul. Złota Góra 19a
148	Przedsiębiorstwo Handlowe „TRANS-BENZ” Leszek Urban	37-600 Lubaczów, ul. Mickiewicza 8/4
149	Stanisław Ożóg	38-052 Nienadówka 100
150	J.P. IMPERIUM Sp. z o.o.	38-120 Czudec, ul. Wyżne 259
151	PKS Jasło Sp. z o.o.	38-200 Jasło, ul. Przemysłowa 6
152	WIWA Sp. z o.o.	38-300 Gorlice, ul. Broniewskiego 9/10
153	„BaRoMa” Bożena Kosiba	38-312 Ropa 706
154	OXYGEN KROSNO SC	38-420 Korczyna, ul. Akacyjowa 130
155	Witold Wiśniewski	38-430 M. Piastowe, ul. Dukielska 28
156	Zakład Usługowo-Produkcyjny Drewno-Budowlany Bronisław Wojtowicz	38-606 Baligród, ul. Kazimierza Wielkiego 41c
157	Szwed Henryk	39-340 Padew Narodowa, Padew Narodowa 70
158	JS-Gaz SC Ryszard Jake, Izabela Steinbichler	39-400 Tarnobrzeg, ul. Wyspiańskiego 21A
159	PMKS Sp. z o.o.	39-400 Tarnobrzeg, ul. Zwierzyniecka 30
160	Przedsiębiorstwo Obrotu Energią i Paliwami „EGW” Sp. z o.o.	40-085 Katowice, ul. Mickiewicza 29
161	EiCo Sp. z o.o.	40-101 Katowice, ul. Chorzowska 111
162	LOTUS GR Sp. z o.o.	40-663 Katowice, ul. gen. Jankego 120/8
163	„TIM” Sp. z o.o.	41-200 Sosnowiec, ul. Ostrogórska 41
164	„ENERGOPOL-POŁUDNIE” SA	41-208 Sosnowiec, ul. Jedności 2
165	Ciastko Halina	41-219 Sosnowiec, ul. Białostocka 27/1
166	Przedsiębiorstwo Usług Pasażerskich Jerzy Sebzda	41-253 Czeladź, ul. Wiosenna 35
167	SCHADE POLSKA Międzynarodowy Transport i Spedycja Sp. z o.o.	41-303 Dąbrowa Górnicza, ul. Piłsudskiego 60
168	Huta Katowice Zakład Transportu Samochodowego Sp. z o.o.	41-308 Dąbrowa Górnicza, Al. Piłsudskiego 92
169	Marek Hummel	41-500 Chorzów, ul. Konopnickiej 15B/6
170	EI ZULANA Sp. z o.o.	41-707 Ruda Śl., ul. Oświęcimska 115
171	FHU TOMEX Tomasz Gębała	41-907 Bytom, ul. Małachowskiego 1/3
172	Studio Projektowe SPART SC	41-907 Bytom, ul. Szkolna 10
173	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Wdrożeniowe „e-COAL”	42-100 Kłobuck, ul. Korczaka 46
174	FHU „LOGTRANS” Ireneusz Piasecki	42-200 Częstochowa, ul. Dekabrystów 41
175	„Euro-Gaz-Tech” Józef Ujma	42-200 Częstochowa, ul. Łukasieńskiego 17/36
176	JAMAR Sp. z o.o.	42-200 Częstochowa, ul. Morsztyna 6
177	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „UNIPOL” Rajmund Zawadzki	42-200 Częstochowa, ul. Srebrna 49
178	PHU Stacja Paliw „CLAUDIA” SC E. M. J. Stanirowski	42-244 Mstów, ul. Siedlec 28

179	PHU „QUATTRO” Julia Czerniakowska	42–286 Koszęcin, ul. Boronowska 1
180	Zajazd Laguna i Stacja LPG Żaneta Ginter	42–320 Niegowa, ul. W. Polskiego 7
181	Jerzy Flacha	42–350 Koziegłowy, ul. Wojslawicka 4
182	Stanisław Ciupa F.H. Jackpol	42–400 Zawiercie, ul. Kopernika 4
183	CMC Zawiercie SA	42–400 Zawiercie, ul. Piłsudskiego 82
184	„TPK” Mariusz Sobczyk	42–480 Poręba, ul. Zakładowa 2
185	„Re-Simpler” Paweł Sławik	42–500 Będzin, ul. Piastowska 29
186	Mirosław Nawrot	42–520 Dąbrowa Górnicza, ul. Langego 48
187	Koksownia „Przyjaźń” Sp. z o.o.	42–523 Dąbrowa Górnicza, ul. Koksownicza
188	Zakład Wielobranżowy Janusz Szostak	42–530 Dąbrowa Górnicza, ul. Anna 7a
189	Grzegorz Szczepaniak Firma Handlowa	42–600 Tarnowskie Góry, ul. Kasowicka 1
190	„MOTO-OIL” Dariusz Wojteczek	42–700 Lubliniec, ul. Oleska 34
191	Alfred Szymczyka	43–100 Tychy, ul. Morcinka 4/172
192	FHU „BETA” Wiktorczyk Benedykt	43–200 Pszczyna Bratnia 16
193	BORIM Sp. z o.o.	43–220 Bojszowy, ul. Gaikowa 41a
194	AEROKLUB	43–300 Bielsko-Biała, ul. Cieszyńska 321
195	Regis Sp. z o.o.	43–300 Bielsko-Biała, ul. Czechowicka 43
196	Roman Wielgus	43–384 Jaworze, ul. Wapienicka 269
197	FALON Guziur Grzegorz	43–400 Cieszyn, ul. Nowe Miasto 12
198	EMGAZ Sp. z o.o.	43–400 Cieszyn, ul. Stawowa 71
199	Kuźnia Polska Sp. z o.o.	43–430 Skoczów, ul. Górecka 32
200	„MAGMA” Sp. z o.o.	43–512 Bestwina, ul. Szkolna 1
201	„EURO NOVA 2 PLUS” Sp. z o.o.	43–609 Jaworzno, ul. Ławczana 5
202	Krzysztof Jarosz	44–200 Rybnik, ul. Wodzisławska 88
203	Asta Biopal Sp. z o.o.	44–203 Rybnik, ul. Przemysłowa 3
204	Przedsiębiorstwo Budowlano-Uslugowo-Handlowe BUDOWA Sp. z o.o.	44–335 Jastrzębie Zdrój, ul. Warszawska 1
205	Stacja Paliw Zbigniew Figura	46–200 Kluczbork, ul. Jagiellońska 12
206	Jarosław Karpicki	48–317 Korfantów, ul. Kilińskiego 3/1
207	Michał Zaremba Hazama	49–100 Niemodlin, ul. Szydłowiec Śląski 43
208	PPHU M&P Piotr Wójcik	49–300 Brzeg, ul. Księdza Popietuszki 28/5
209	PPHU Odnowa Henryk Wójcik	49–300 Brzeg, ul. Łokietka 32/1
210	Przedsiębiorstwo Serwisowe Zespołu Elektrociepłowni Wrocław Sp. z o.o.	50–220 Wrocław, ul. Łowiecka 24
211	Przedsiębiorstwo Budownictwa Hydrotechnicznego i Produkcji Kruszyw „Hydrokrusz” Sp. z o.o.	50–421 Wrocław, ul. Na Grobli 2
212	FHU B&J Bogułał Krystian	51–113 Wrocław, ul. Macedońska 19/7
213	Edmund Misztela	51–507 Wrocław, ul. Witosza 20
214	TRUCK SC Artur Siemiątkowski i Krzysztof Siemiątkowski	51–629 Wrocław, ul. Urbańskiego 6/1
215	WODROPOL SA	52–407 Wrocław, ul. Mokronoska 2
216	PPHU „GORYLEX” Biuro Handlowe	53–149 Wrocław, ul. Raclawicka 15-19
217	ZAEL Energo Sp. z o.o.	53–609 Wrocław, ul. Fabryczna 14E
218	Lotnisko Kamień Śląski Sp. z o.o.	53–611 Wrocław, ul. Strzegomska 46-56
219	„DRABEX” Drabczyński Leszek	54–066 Wrocław, ul. Stabłowicka 147/149
220	CHE GAZ Chelminiak Bogusław	55–330 Miękinia, ul. Odrzańska 5
221	PPHU „PEGAZ” Morawska Maria, Morawski Roman	56–500 Syców, ul. I. Daszyńskiego 490
222	„PROGRESS” Kamil Szmadyło	57–330 Szczytna, ul. Borowina 14
223	Sprzedaż Detaliczna Paliw Paweł Morel	57–450 Ludwikowice KŁ., ul. Główna 100A
224	Stacja Paliw Stronie Śląskie Teresa Bojarska	57–550 Stronie Śląskie, ul. Polne 12
225	Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne „Świdnica” Sp. z o.o.	58–100 Świdnica, ul. Inżynierska 6
226	PPHU „FOX” Artur Lis	58–105 Świdnica, ul. Zamenhofska 24/6
227	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „EURO-TRADE-PALIWA” Sachanek Ryszard	58–309 Wałbrzych, ul. Duracza 7/9
228	PPHU Piotr Krawczyk	59–222 Miłkowice, ul. II Armii Wojska Polskiego 89/2
229	Stacja Paliw Leus Mieczysław	59–223 Krotoszyce
230	METROPOLIS Sp. z o.o.	59–300 Lubin, ul. Kościuszki 17/16

231	Burknap Zbigniew	59-300 Lubin, ul. Księgnice 4b/12
232	Magdalena Buganik	59-700 Bolesławiec, ul. Leśna 24/3
233	K5 Tomasz Kubica & Paweł Chorab SC	59-920 Bogatynia, Os. 25-lecia 24/15
234	Jan Ignaczak JAN-POL	60-106 Poznań, ul. Kacza 17
235	K&T Sp. z o.o.	60-453 Poznań, ul. Sianowska 126
236	LPG PETRICO Sp. z o.o.	60-650 Poznań, ul. Obornicka 235
237	TEMIR Zdzisław Obedyk	60-779 Poznań, ul. Skryta 15 m. 4A
238	EKO POWER Sp. z o.o.	61-007 Poznań, ul. Główna 31
239	BACO Energy Sp. z o.o. & Co. Skp. K	61-369 Poznań, ul. Wagrowska 14
240	AVRIO MEDIA Sp. z o.o.	61-568 Poznań, ul. Wierzbędice
241	EKOPETROL GROUP Sp. z o.o.	61-654 Poznań, ul. Zagrodnicza 11 a
242	Piotr Edward Kwakowicz PW EURO-BUD	61-695 Poznań, ul. Armii Ludowej 25/19
243	AUTO-MOTO-GAZ Paweł Spaloniak	62-005 Owińska, ul. Poznańska 31
244	Hanna Stafaniak	62-020 Swarzędz, Os. Czwartaków 19/22
245	Mechanika Pojazdowa Mirosław Horla	62-020 Swarzędz, ul. Nowy Świat 16
246	EURO – KOL Sławomir Koligowski	62-604 Kościelec, ul. Ruszków II 35
247	PPHU DANMAR Marek Szymański	62-650 Kłodawa, ul. Częstków 29A
248	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „POMSTAL” Sp. z o.o.	62-700 Turek, ul. Kaliska 90
249	Mariusz Bukowiecki Handel – Usługi	62-740 Tuliszków, ul. Piętno 79
250	Zakład Instalacji Elektroenergetycznej Leszek Klak	63-100 Śrem, ul. Witkiewicza 25
251	„RAZNEX” Zenon Stangryczak	63-130 Książ Wilkp., ul. Zaborowo 1
252	PPUH MARWIT Marek Kaczmarek	63-230 Witaszyce, ul. Październikowa 23
253	EURO – GAZ Robert Śnioch	63-460 Skalmierzyce, ul. Ostrowska 45
254	Wiesław Durka	63-500 Ostrzeszów, ul. gen. Sikorskiego 60
255	RAFA Sp. z o.o.	63-700 Krotoszyn, ul. Rakoszowska 22B
256	Piotrowiak Karol	63-930 Jutrosin, ul. Garmcarska 21a
257	PHU „RIMEX” Jerzy Podsiadło	63-940 Bojanowo, ul. Gościejewice 5/2
258	Mariusz Andrzejewski	64-100 Leszno, ul. Karasia 10
259	Firma Handlowa MIRO Wiesław Owsiany	64-100 Leszno, ul. Zamenhofa 104/5
260	Sławomir Musiał EKO-ENERGIA	64-234 Przemęt, Mochy, ul. Polna 10
261	Redos Sp. z o.o.	64-300 Nowy Tomyśl, ul. Kolejowa 31
262	Zbigniew Jakubowski	64-600 Oborniki, Dąbrówka Leśna, ul. Gajowa 11/6
263	PW Władysław Kalek WARBUD	64-600 Oborniki, ul. Mostowa 4A
264	PHU „ANRO” Jadwiga Helak	64-730 Wieleń, ul. Herbutowo 19
265	PPHU „KAJMIS” Michał Gallas	64-820 Szamocin, ul. Lipia Góra 41/3
266	„CERBER” Sp. z o.o.	64-920 Piła, ul. Zakopiańska 6
267	„MAX-OIL” Sp. z o.o.	65-001 Zielona Góra, ul. Bohaterów Westerplatte 11
268	Auto-Riko Gaz-Komis-Wypożyczalnia Ryszard Kowalewicz	65-001 Zielona Góra, ul. Wiejska 10
269	PHU ELGRA Lech Piątkowski	66-200 Świebodzin, ul. Poznańska 38
270	Anna Raubo	66-213 Skape, ul. Łąki 35
271	AUTO GAZ Jolanta Maciejewska	66-600 Krosno Odrz., Połupin, ul. Krośnieńska 6
272	J&A Andrzej Stambulski	67-130 Siecieboryce, Borowina
273	Ekologiczna Stacja Paliw i Gazu „CIOCH” Antoni Cioch	67-300 Szprotawa, ul. Wiejska
274	INTRA SA	68-120 Iłowa, ul. M. Konopnickiej 5
275	Centro-Metal Bożena Wierzbicka	68-200 Żary, ul. Wapienna 3
276	TAMOTO Sp. z o.o.	70-111 Szczecin, Al. Powstańców Wielkopolskich 39
277	„GOSAT” Sp. z o.o.	70-227 Szczecin, ul. Kaszubska 43
278	Barbara Siudmak	70-234 Szczecin, ul. Potulicka 19/11
279	Jarosław Wasielewski	70-777 Szczecin, ul. Jasna 51/38
280	„EKOWAT” Karol Zwoliński	70-800 Szczecin, ul. Przestrzenna 19a/1
281	PORTRA TRANSPORT Sp. z o.o.	71-656 Szczecin, ul. Druckiego-Lubeckiego 1A
282	Andrzej Ulatowski	73-110 Stargard Szczeciński, ul. Święte 26A
283	Zachodniopomorski Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Barzkowicach	73-134 Barzkowice

284	Stacja Paliw „SYLTEX” w Przechlewicach Sylwester Dembowski	74–210 Przechlevice 22
285	Kazimierz Paczos	75–664 Koszalin, ul. Zielona 40
286	Firma Transportowo-Handlowa Wereszka Dorota	76–142 Malechowo, ul. Niemica 45
287	„MAREX” PW Marek Wesoly	76–200 Słupsk, ul. Przemysłowa 35
288	„MDS” Sp. z o.o.	76–230 Potęgowo, ul. Kościuszki 9
289	Firma ExPro PPHU Import-Export	77–207 Piaszczyzna 10
290	Poldanor SA	77–320 Przechlewo, ul. Dworcowa 25
291	Marek Wiecki	77–420 Lipka, ul. Sępoleńska 2
292	PUPH „PILAWA”	78–100 Kolobrzeg, ul. Tęczowa 1
293	Projekt Energia Sp. z o.o.	78–230 Karlino, ul. Krzywopłaty 42
294	Przedsiębiorstwo Inżynieryjno-Handlowe INWESCO PL	78–400 Szczecinek, ul. Boh. Warszawy 31-35
295	PHU „ANEL” SC	78–651 Mirosławiec Górny, Os. XXX-lecia LLP 37/14
296	PPHU „PETREX” Import-Export Krzysztof Kozioł	80–356 Gdańsk, ul. Mściwoja II 79
297	Elektromontaż Gdańsk SA	80–748 Gdańsk, ul. Chmielna 26
298	Unigraf Sp. z o.o.	80–822 Gdańsk, ul. Rzeźnicka 2
299	ELNORD SA	80–890 Gdańsk, ul. Heweliusza 11
300	EnerEast Poland Sp. z o.o.	80–890 Gdańsk, ul. Heweliusza 11 p. XVI
301	PHU AKT-OIL Piotr Ulkowski, Bartłomiej Latuszek SC	82–300 Elbląg, Al. Grunwaldzka 2 bud. C
302	Parkingi Strzeżone Elbląg Zenon Skrobotun	82–316 Milejewo, ul. Jagodnik 19
303	TREBOR R. G. Robert Krakowski	83–000 Pruszcz Gdański, ul. Dąbrowskiego 9/22
304	PPHU „Bozel” Zielziński Bogusław	83–011 Koszwały, ul. Wałowa 3
305	Spółdzielnia Kólek Rolniczych	83–034 Trąbki Wielkie, ul. Gdańska 29
306	Stacja Paliw Izabela Troka	83–400 Kościerzyna, ul. Kościerska Huta 6 G
307	„PETRO-MAT” Agnieszka Matysiak	85–021 Bydgoszcz, ul. Gdańska 118/9
308	PHUP-Radio Taxi „EXPRESS” Józef, Elżbieta Jazwińscy SC	85–792 Bydgoszcz, ul. Duracza 16/XIP
309	Spółka Wodna Kapuściska Oczyszczalnia Ścieków	85–880 Bydgoszcz, ul. Toruńska 324a
310	EUROPAL Paweł Kamiński, Paweł Krzywizna	86–065 Łochowo, ul. Słoneczna 7A
311	FHU GOJA Jacek Biesalski	86–300 Grudziądz, ul. Kustronia 5/5
312	Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej Connex Sp. z o.o.	87–100 Toruń, ul. Poznańska 290 e
313	Barbara Wojciechowska	87–100 Toruń, ul. Sukiennicza 20/11
314	FUH „PAWSON” Mirosław Michalczuk	87–100 Toruń, ul. Wrocławska 33/35
315	Henryk Falkiewicz	87–162 Lubicz Górny, ul. Rataja 6/21
316	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe G.R & B.P SC Piotr Bichta, Grzegorz Rybczyński	87–162 Lubicz, ul. Toruńska 79
317	Handel Usługi Transport Andrzej Radoszewski	87–300 Brodnica, ul. Chrobrego 13
318	Stacja Gazu Płynnego LPG „MAŁ-GAZ” Małgorzata Welc	87–400 Golub-Dobrzyń, Podzamek Golubski 50
319	FHU ZIMKO Łukasz Zimecki	87–700 Aleksandrów Kujawski, ul. Sikorskiego 1
320	Stawecki Marcin	87–720 Ciechocinek, ul. Żytnia 34
321	Edward Popielawski „MON SUN”	88–100 Inowrocław, ul. Kopernika 14/25
322	FHUP BC ENERGIA	88–231 Bytów, ul. Borowo 18
323	PROBEN „77”	88–400 Żnin, ul. Wilczkowska 8
324	„EKO-Pal” SC Edyta Papis, Magdalena Czerniejewska	88–430 Janowiec Wlk., ul. Zrazim 8
325	PHU NEKAN	89–100 Nakło n/Notecią, Os. Chrobrego 1/26
326	Stacja Gazu Płynnego PHU „WIENIU” Wiesław Książek	89–115 Mrocza, ul. Krukówko
327	BASIS Sp. z o.o.	89–200 Szubin, ul. Sportowa 20
328	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo- Transportowe Karolina Grajkowska	89–210 Łabiszyn, ul. Mickiewicza 5
329	Firma Handlowa „TADMAR” Jacek Mańczak	89–210 Łabiszyn, ul. Nowe Dąbie 73

330	Handel Spożywczo-Przemysłowy Jacek Orłowski	89-620 Chojnice, Silno, ul. Główna 31
331	XENIUM POLSKA Sp. z o.o.	90-022 Łódź, ul. Targowa 1/3
332	FLOWERS Sp. z o.o.	90-441 Łódź, Al. Kościuszki 101
333	B.J.P. Bartosz Pintera	93-540 Łódź, ul. Kosmonautów 8 m. 49
334	Renata Strzelecka Mała Elektrownia Wodna	95-060 Głowno, ul. Łódzka 3/5
335	PPUH FAMA Henryk Błaszczak	96-100 Skierniewice, ul. Zadębie 65
336	Marcin Witkowski	96-300 Żyrardów, ul. Kilińskiego 1E/77
337	BOR-PEX Marzanna Borowiec	96-300 Żyrardów, ul. Środkowa 32
338	STACJA AUTO-GAZ Ireneusz Cegliński	96-313 Jaktorów, ul. gen. Skokowskiego 101
339	Nowakowski Wiesław	96-315 Wiskitki, Starowiskitki 14
340	Janina Czarkas-Chodosowska	96-325 Radziejowice, ul. Grodziska 25
341	„PROFIT” SC	96-500 Sochaczew, ul. 15 Sierpnia 87
342	PHU „MONIKA” Pietrzak Mariusz	97-200 Tomaszów Mazowiecki, ul. Lipowa 19/9
343	Krzysztof Cieślak Stacja Paliw	97-200 Wolbórz, Polichno
344	Kotynia Bogusława	97-200 Żaborów, ul. Łódzka 38
345	Tadeusz Dąbek	97-352 Łęki Szlacheckie, ul. Bęczkowice 20a
346	Firma „ITO” Remigiusz Głowacki	97-400 Bełchatów, ul. Lipowa 6D
347	BEŁCHATÓW DIS Sp. z o.o.	97-400 Bełchatów, ul. Staszica 20
348	REDGAZ SC Karol i Michał Stępień	97-420 Szczerców, ul. Piłsudskiego 90
349	Kisiołek Arkadiusz	97-565 Lgota Wielka, ul. Woźniki 58
350	Autoryzowana Stacja Obsługi Samochodów Eugeniusz Klaus	97-570 Przedbórz, ul. Radomszczańska 72
351	Marian Sowała	98-200 Sieradz, ul. P.O.W. 169
352	BOGROMIL Sp. z o.o.	98-220 Zduńska Wola, ul. Beniaminów 1
353	Kowalska Dorota	98-240 Szadek, ul. Wielka Wieś 4
354	PPHU „AGROBUD” Czesław Jerzy Pawlicki	98-335 Pątnów 321
355	PKS Łęczycza Sp. z o.o.	99-100 Łęczycza, ul. Belwederska 7A
356	Stacja Paliw Adamowice	99-300 Kutno, ul. Adamowice 1A
357	TOMTEX TRADING Sp. z o.o.	99-300 Kutno, ul. Narutowicza 39
358	„JUŻ GAZ PLUS” Sp. z o.o.	99-300 Kutno, ul. Wierze 2a
359	PHU Jerzy Zieliński	99-335 Witonia, Witonia 50
360	Zakład Usługowo-Handlowy „MIROMEX” Gołębiowski Mirosław	99-436 Bednary, ul. Kompina 115
361	Ezpada s.r.o.	117-21 Praga 1, ul. V Celnici 1028/10

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM ZMIENIONO WARUNKI KONCESJI
(stan na 6.06.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Numer decyzji	Zakres zmiany
1	Zakład Energetyczny Kraków SA	30-960 Kraków, ul. Dajwór 27	18.06.2004	PEE/10C/2717/W/2/2004/MS	ZPIZPD*)
2	ENION SA	30-417 Kraków, ul. Łagiewnicka 60	30.07.2004	PEE/10D/2717/W/2/2004/MS	zmiana nazwy firmy
3	MPGK Sp. z o.o.	33-380 Krynica Zdrój, ul. Kraszewskiego 37	2.09.2004	WCC/866A/2864/W/OKR/2004/MS PCC/796A/2864/W/OKR/2004/MS	zmiana zakresu prowadzonej działalności
4	Wytwórnia Filtrów PZL SA	39-120 Sędziszów, ul. Fabryczna 4	5.10.2004	WCC/435A/808/W/OKR/2004/JI	zmiana zakresu prowadzonej działalności
5	EC Mielec	39-300 Mielec, ul. Wojska Polskiego 3	13.12.2004	WCC/505D/1334/W/OKR/2004/JP	zmiana zakresu prowadzonej działalności
6	Instalacje BASISTA Sp. j.	44-203 Rybnik, ul. Prosta 144	4.01.2005	WCC/1063B/4034/W/OKA/2004/HM PCC/1093A/4034/W/OKA/2004/HM	ZPIZPD
7	Dalkia Polska SA	00-496 Warszawa, ul. Jana Pawła II 70/26	5.01.2005	WCC/688K/6/W/OWA/2004/TKC	wycofano z eksploatacji kotłowi WLM-5 w kotłowni w Wąbrzeźnie
8	Miasto Hrubieszów – Zakład Energetyki Ciepłej	22-500 Hrubieszów, ul. Gródecka 40a	5.01.2005	WCC/316D/391/W/OLB/2004/2005/MSZ	ZPIZPD, zmiana REGON-u na NIP
9	SFW ENERGIA Sp. z o.o.	44-100 Gliwice, ul. Św. Urbana 17	6.01.2005	WCC/907D/1528/W/OKA/2004/AM	ZPIZPD
10	FORTUM DZT SA	58-309 Wałbrzych, ul. Broniewskiego 1 B	7.01.2005	WCC/81L/134/W/OWR/2005/HC PCC/87H/134/W/OWR/2005/HC	zmiana zakresu prowadzenia działalności
11	Gmina Wierzbica	26-680 Wierzbica, ul. Kościuszki 73	10.01.2005	WCC/1025A/1391/W/OWA/2005/EL	wykreślono jedną kotłownię o mocy zainstalowanej 0,57 MW
12	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „ENMECH” Sp. z o.o.	41-219 Sosnowiec, ul. Braci Mieroszewskich 124	11.01.2005	WCC/672A/541/W/OKA/2004/RZ PCC/701A/541/W/OKA/2004/RZ	ZPIZPD
13	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Gliwice Sp. z o.o.	44-100 Gliwice, ul. Królewskiej Tamy	11.01.2005	WCC/237F/240/W/OKA/2004/RZ	ZPIZPD
14	Łęczyńska Energetyka Sp. z o.o.	21-013 Puchaczów, Bogdanka	12.01.2005	PCC/135C/286/W/OLB/2004/2005/MSZ	ZPIZPD, zmiana REGON-u na KRS i NIP

15	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej „CIEPLOGAZ” Sp. z o.o.	42-693 Krupski Młyn, ul. Główna 9	12.01.2005	WCC/870C/9140W/OKA/2004/RK	ZPIZPD
16	Energetyka Ciepła Sp. z o.o.	98-300 Wieluń, ul. Ciepłownicza 26	12.01.2005	WCC/500B/305W/OŁO/2004/RK	ZPIZPD
17	MPEC Kraków SA	30-969 Kraków, ul. Jana Pawła II 188	13.01.2005	PCC/185C/215W/OKR/2005/JM	zmiana zakresu prowadzonej działalności
18	Przedsiębiorstwo Energetyczne w Siedlcach Sp. z o.o.	05-110 Siedlce, ul. Starzyńskiego 7	14.01.2005	PCC/10D/137W/OWA/2004/DL	zmiana koncesji PCC z uwagi na przebudowę sieci ciepłowniczej
19	PGKIM Sp. z o.o.	39-120 Sędziszów Małopolski, ul. 3-go Maja 11	14.01.2005	PCC/1029A/2884W/OKR/2005/EW	zmiana zakresu prowadzonej działalności
20	Gdańskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Gdańsku	80-433 Gdańsk, ul. Zawiszy Czarnego 17	14.01.2005 4.03.2005	WCC/27J/169W/OGD/2004/2005/SA WCC/27K/169W/OGD/2005/SA	ZPIZPD
21	Jan Emmert – Przedsiębiorstwo Budowlano-Instalacyjne „JAN EMMERT”	86-100 Świecie Kozłowo 7a	14.01.2005	WCC/839D/9565W/OPO/2005/AJ PCC/896D/9565W/OPO/2005/AJ	ZPIZD oraz oznaczenia przedsiębiorcy
22	Miejski Zakład Energetyki Ciepłej – Olawa Sp. z o.o.	55-200 Olawa, ul. Nowy Otok 1	17.01.2005	WCC/492E/426W/OWR/2005/TT	zmiana zakresu prowadzenia działalności
23	Jan Piekut „TRANS – OIL”	91-024 Łódź, ul. Wielkopolska 53A	17.01.2005	OPC/2489A/4004W/1/2005/ALK	ZPIZPD
24	„Z. Ch. HAJDUKI” SA	41-506 Chorzów, ul. Stalowa 17	18.01.2005	WPC/86A/4498W/1/2005/MJ MPC/144A/4498W/1/2005/MJ	ZPIZPD
25	Zakład Projektowania i Usług Teletechnicznych „A. BRZOSOWSKI” Sp. z o.o.	45-057 Opole, ul. Ozimska 16	18.01.2005	PPG/94A/1097P/1/2005/AS	ZPIZPD
26	Wielobranżowe Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowo-Produkcyjne Ryszarda Strzelec	63-100 Śrem, ul. Nowowiejskiego 3	18.01.2005	OPC/1988A/2072W/1/2005/ALK	ZPIZPD
27	Gmina Miejska Kościan – Miejski Zakład Gospodarki Mieszkaniowej	64-000 Kościan ul. Bączkowskiego 6	18.01.2005	PCC/1075B/4842W/OPO/2005/AJ OCC/318B/4842W/OPO/2005/AJ	zmiana nazwy komunalnego zakładu budżetowego
28	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Gnieźnie Sp. z o.o.	62-200 Gniezno ul. Staszica 13	19.01.2005	WCC/320E/243W/OPO/2005/AJ PCC/331C/243W/OPO/2005/AJ	ZPIZPD i zmiana oznaczenia przedsiębiorcy; zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
29	Zespół Elektrowni Dolna Odra SA	74-105 Nowe Czarnowo k/Gryfina, Nowe Czarnowo 76	19.01.2005 4.02.2005	WEE/23D/1272W/3/2005/MK WEE/23E/1272W/3/2005/MK	ZPIZPD
30	Komunalne Przedsiębiorstwo Komunikacji Miejskiej Sp. z o.o.	15-399 Białystok, ul. Składowa 11	20.01.2005	OPC/2793A/4551W/1/2005/MJ	ZPIZPD

31	PRONET SA	44-207 Rybnik, ul. Lipowa 17	20.01.2005	OPC/3046A/4841W/1/2005/AS	ZPIZPD
32	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej	44-335 Jastrzębie Zdrój, ul. Wrocławska 2	20.01.2005	WCC/560G/163W/OKA/2004/IRK	ZPIZPD
33	Huta Malapanew Sp. z o.o.	46-040 Ozimek, ul. Kolejowa 1	20.01.2005	PEE/269A/4802W/2/2005/BT OEE/366A/4802W/2/2005/BT	zmiana nazwy przedsiębiorstwa
34	Barbara Makuch	46-100 Namysłów, ul. Skłodowskiej 26	20.01.2005	OPC/1674A/2400W/1/2005/AS	ZPIZPD
35	Michał Kłoskowski Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe MK-GAZ, reprezentowany przez radcę prawnego Sławomira Ślęzaka z Kancelarii Radcy Prawnego VERBA	61-732 Poznań, ul. Nowowiejskiego 20/8	20.01.2005	OPC/3128A/5137W/1/2005/AS	ZPIZPD
36	Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. w Człuchowie	77-300 Człuchów, ul. Sobieskiego 11	21.01.2005	WCC/293D/534W/IOGD/2005/IKK	ZPIZPD
37	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej we Wrześni SA	62-300 Września ul. Witkowska 6	25.01.2005	WCC/55C/293W/OPO/2005/AJ PCC/58E/293W/OPO/2005/AJ	ZPIZPD i zmiana oznaczenia przedsiębiorcy; zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
38	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	95-100 Zgierz, ul. Ks. Rembowskiego 22	25.01.2005	OCC/158A/2795W/OKO/2005/TB	ZPIZPD
39	NPK Sp. z o.o.	34-100 Nowy Targ, ul. Długa 21	26.01.2005	WCC/47B/699W/OKR/2005/HH PCC/49E/699W/OKR/2005/HH	zmiana zakresu prowadzonej działalności
40	Energetyka Ciepła Opolszczyzny SA	45-118 Opole, ul. Harcerska 15	26.01.2005	WCC/374I/73W/OWR/2005/TT PCC/392D/73W/OWR/2005/TT	zmiana zakresu prowadzenia działalności
41	Krasnostawska Spółdzielnia Mieszkaniowa	22-300 Krasnystaw, ul. Okrzei 25	27.01.2005	WCC/437B/2771W/OLB/2004/MSZ	ZPIZPD, zmiana REGON-u na KRS i NIP
42	Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o.	22-200 Włodawa, ul. Żołnierzy Win 22	28.01.2005	WCC/45B/560W/OLB/2004/MSZ	ZPIZPD, zmiana REGON-u na KRS, NIP i adresu
43	Zakład Energetyki Ciepłej w Staszowie Sp. z o.o.	28-200 Staszów, ul. Langiewicza 14	28.01.2005	WCC/125B/29W/IOLO/2005/BW	ZPIZPD
44	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „ART-ZBYT” Sp. j. Andrzej Wojtyczka, Bogdan Michalak	56-300 Miłecz, ul. Trzebnicka 31	31.01.2005	OPC/925B/131W/1/2005/ALK	zmiana nazwy i formy prawnej przedsiębiorstwa
45	Wiesław Lemański – EKOENERGIA	05-110 Jabłonna, ul. Szkolna 10	2.02.2005	OPC/3119A/4975W/2/2005/BP	rozszerzenie zakresu działalności
46	„INWEST-FS” Sp. z o.o.	20-093 Lublin, ul. Chodźki 3	2.02.2005	OPC/3021A/4933W/2/2005/BP	zmiana nazwy firmy
47	Stanisław Krzysztofik – Przedsiębiorstwo Handlowe „EMEKS”	26-067 Stawczyn, Promnik, ul. Kielecka 3a	2.02.2005	OPC/152A/2187W/2/2005/BP	rozszerzenie zakresu działalności

48	Południowy Koncern Energetyczny SA	40-389 Katowice, ul. Lwowska 23	2.02.2005	WEE/100H/1883W/3/2005/MK	ZPIZPD
49	STAG Sp. j. Staniak, Staniak, Gwóźdź	43-200 Pszczyna, ul. Bielska 50	24.03.2005 27.05.2005	WEE/100I/1883W/3/2005/MK WEE/3B/1265W/3/2005/AWP	rozszerzenie zakresu działalności
50	Nyska Energetyka Ciepła NYSA Sp. z o.o.	48-300 Nysa, ul. Jagiellońska 10 A	2.02.2005	OPC/1974A/2769W/2/2005/BP	zmiana zakresu prowadzenia działalności
51	Stacja Paliw „U Chłopa” Edward Dzida, Andrzej Dziur, Wiesław Kudyba Sp. j.	22-600 Tomaszów Lub., Wieprzów 154a	4.02.2005	OPC/2117A/2150W/1/2005/AS	rozszerzenie zakresu działalności
52	„AUTOMAN” PP	24-320 Poniątkowa, ul. Młynki 41	4.02.2005	OPC/2194A/3604W/1/2005/MO	ZPIZPD
53	Władysław Lipiec, Longina Lipiec, Marta Lipiec, Joanna Lipiec – Stacja Paliw „LOTOS” SC	26-060 Chęciny, Wrzosey	4.02.2005	OPC/3224A/4923W/1/2005/AS	rozszerzenie zakresu działalności
54	„DIS-EXPO” Sp. z o.o.	27-530 Ożarów, Wyszczmionów 124A	4.02.2005	OPC/3286A/3816W/1/2005/AJP	ZPIZPD
55	Tomasz Pietrzyk – Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „OIL-TOM”	42-622 Nowe Chechło, ul. Leśna 72	4.02.2005	OPC/2055A/3300W/1/2005/AS	zmiana adresu firmy
56	Firma „BENROT” – Stacja Paliw Sp. j. Tadeusz Bernot, Danuta Bernot	64-720 Lubasz, ul. Chrobrego 1	4.02.2005	OPC/2144A/2411W/1/2005/MJ	zmiana nazwy i siedziby firmy
57	„ARCTURUS” Sp. z o.o.	70-028 Szczecin, ul. Chmielowskiego 22A	4.02.2005	OPC/3110B/4887W/2/2005/BP	zmiana adresu firmy
58	PETRICO SA	78-230 Karlino, ul. Koszalińska 96a	4.02.2005	WCC/1097A/2794W/OSZ/2004/2005/AB PCC/1070A/2794W/OSZ/2004/2005/AB	zmiana w związku z nabyciem nowego źródła, zlikwidowaniem trzech nieczynnych oraz zmiana paliwa w jednym z nich; zmiana związana z likwidacją jednej z sieci
59	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	78-500 Drawsko Pomorskie, ul. Sobieskiego 8	4.02.2005	WCC/224F/517W/OSZ/2004/2005/ZD	zmiana związana ze zmianą mocy zainstalowanej w jednym ze źródeł
60	KGHM Polska Miedź SA	59-301 Lubin, ul. M. Skłodowskiej-Curie 58	7.02.2005	PCC/579D/2678W/OWR/2005/CP	zmiana zakresu prowadzenia działalności
61	ZEW KOGENERACJA SA	50-220 Wrocław, ul. Łowiecka 24	8.02.2005 28.02.2005	WCC/583D/1276W/OWR/2005/GM WEE/38C/1276W/OWR/2005/GM PCC/611C/1276W/OWR/2005/HC	zmiana zakresu prowadzenia działalności

62	Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Legnicy SA	59-220 Legnica, ul. Poznańska 48	8.02.2005	PCC/137E/157W/OWR/2005/TT	zmiana zakresu prowadzenia działalności
63	Szczecińska Energetyka Ciepła Sp. z o.o.	71-533 Szczecin, ul. Dembowskiego 6	8.02.2005 10.02.2005	WCC/40D/167/OSZ/2004/2005/JC PCC/42D/167/OSZ/W/2005/JC	zmiana związana z zainstalowaniem nowego źródła ciepła; zmiana decyzji w zakresie parametrów nośnika sieci
64	Eiżbieta Matla, Stanisław Walasik PPHU „KEJS” SC	26-510 Chlewska, ul. Czachowskiego 73A	9.02.2005	OPC/3795A/5810/W/1/2005/MO	rozszerzenie zakresu działalności
65	Dorota Bury – Stacja Paliw Płynnych	34-205 Stryszawa 288D	9.02.2005	OPC/1681A/2848/W/1/2005/ALK	rozszerzenie zakresu działalności
66	Stefan Wyrwas – „EKOENERGIA”	42-400 Zawiercie, ul. Strumień 15	9.02.2005	WEE/550A/1151/W/3/2005/RGa	zmiana okresu obowiązywania koncesji
67	„WINDVEST-POLAND” Sp. z o.o.	81-523 Gdynia, ul. Mestwina 16	9.02.2005	WEE/154D/3541/P/2/2005/MS	obniżenie mocy źródła
68	„BMG” Sp. z o.o.	81-537 Gdynia, ul. Tużycka 9	9.02.2005	OPC/4211A/11838/W/1/2005/MJ	rozszerzenie zakresu działalności
69	Zakłady Azotowe Anwil SA	87-805 Włocławek, ul. Toruńska 222	9.02.2005	OEE/97A/738/W/2/2005/BT	ZPIZPD
70	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	21-500 Biała Podlaska, ul. Pokoju 26	11.02.2005	WCC/19C/242/W/OLB/2004/MSZ PCC/19B/242/W/OLB/2004/MSZ	ZPIZPD oraz zmiana REGONU na KRS i adresu
71	Spółka Komunalna Wschowa Sp. z o.o.	67-400 Wschowa, ul. Daszyńskiego 10	14.02.2005	WCC/723D/2845/W/OSZ/2004/2005/WK	zmiana decyzji w związku ze zmianą mocy zainstalowanej
72	Elektrociepłownie „Toruń” SA	87-100 Toruń, ul. Ceramiczna 6	15.02.2005	WCC/383E/1333/W/OPO/2005/AJ	ZPIZPD
73	Zakład Gospodarki Komunalnej Miasta Mogilna	88-300 Mogilno, ul. Witosa 6	15.02.2005	WCC/706F/537/W/ OPO/2005/AJ	ZPIZPD
74	Polish Energy Partners SA	02-952 Warszawa, ul. Wiertnicza 169	16.02.2005	WCC/830C/782/W/OWA/2005/EL	wymiana kotła w EC Zakrzów i dostosowanie zapisów w koncesji do aktualnej mocy cieplnej; ZPIZPD
75	Zakład Gospodarki Komunalnej	56-500 Syców, ul. Wrocławska 8	21.03.2005 16.02.2005	OEE/292A/782/W/2/2005/BT WCC/355B/536/W/OWR/2005/GM	zmiana zakresu prowadzenia działalności

76	Ewa Bodzak, Jacek Bodzak – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „ATRAM” SC	05–830 Nadarzyn, Al. Katowicka 67	18.02.2005	OPC/3493A/5421W/1/2005/MJ	ZPIZPD
77	Radomskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej RADPEC SA	26–612 Radom, ul. Żelazna 7	18.02.2005	WCC/44D/158W/OWA/2005/TKI PCC/46D/158W/OWA/2005/TKI	zmiana polegająca na nieuwzględnieniu kotła WP 140 (postępowanie wszczęte z urzędu); zmiana nazw poszczególnych źródeł ciepła
78	„RESTAR” Sp. z o.o.	36–062 Zaczernie 791	18.02.2005	OPC/2741A/4310W/1/2005/AJP	ZPIZPD
79	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „CARGO-TANK” Cieśla Marian, Cieśla Maria Sp. j.	41–922 Radzionków, ul. Kuźaja 51	18.02.2005	OPC/2236A/2160W/1/2005/MJ	ZPIZPD
80	FENICE Poland Sp. z o.o.	43–300 Bielsko-Biała, ul. Komorowicka 79A	18.02.2005	WCC/782F/9257W/OKA/2004/PP	ZPIZPD
81	Miroslaw Wiktorowicz – Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „PETROL”	66–400 Gorzów Wlkp., ul. Szczecińska 25	18.02.2005	OPC/450B/3317W/1/2005/AJP	ZPIZPD
82	PPWH WEST BUD Jachimowicz Sp. j.	75–646 Koszalin, ul. Artylerzystów 6c	18.02.2005	WCC/245C/2567W/OSZ/2004/2005/ZD	zmiana decyzji w związku z zainstalowaniem nowych źródeł
83	Przedsiębiorstwo PKS Człuchów Sp. z o.o.	77–300 Człuchów, ul. Wojska Polskiego 5	18.02.2005	OPC/2114A/3610W/1/2005/AJP	ZPIZPD
84	Koncern Energetyczny ENERG SA	80–557 Gdańsk, ul. Marynarki Polskiej 130	18.02.2005	OEE/42D/2686W/2/2005/BT	zmiana nazwy spółki i okresu obowiązywania taryfy
85	MONDI PACKAGING PAPER ŚWIECIE SA	86–100 Świecie, ul. Bydgoska 1	21.02.2005 24.03.2005	WCC/179C/740W/OPO/2005/AJ PCC/1072A/740W/OPO/2005/AJ WEE/5D/740W/2/2005/BP PEE/267A/740W/2/2005/BP OEE/362A/740W/2/2005/BP	zmiana nazwy i oznaczenia przedsiębiorcy; zmiana nazwy firmy
86	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA w Dąbrowie Górniczej	41–300 Dąbrowa Górnicza, ul. Piłsudskiego 2	22.02.2005	WCC/51G/168W/OKA/2005/PS	ZPIZPD
87	MPEC Rzeszów SA	35–051 Rzeszów, ul. Staszica 24	24.02.2005	WCC/587A/100W/OKR/2005/JM PCC/616A/100W/OKR/2005/JM WCC/164A/100W/OKR/2005/JM	zmiana zakresu prowadzonej działalności
88	Miejski Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	47–220 Kędzierzyn Koźle, ul. Bema 23	24.02.2005	WCC/617C/77W/OWR/2005/CP PCC/645E/77W/OWR/2005/CP	zmiana zakresu prowadzenia działalności

89	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Malborku	82-200 Malbork, ul. Sikorskiego 39 A	24.02.2005	WCC/326D/419W/OGD/2005/CM	ZPIZPD
90	ENER-G POLSKA Sp. z o.o.	00-658 Warszawa, ul. Lwowska 10	25.02.2005	WEE/472A/11460W/3/2005/AR	rozszerzenie zakresu działalności
91	Elektrownia Stalowa Wola SA	37-450 Stalowa Wola, ul. Energetyków 13	28.02.2005	WCC/260C/1274W/OKR/2005/JI	zmiana zakresu prowadzonej działalności
92	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej CIEPŁO Sp. z o.o.	43-430 Skoczów, ul. Ks. Jana Ewangelisty Mocko 14	28.02.2005	WCC/764C/223W/OKA/2004/CW PCC/79C/223W/OKA/2004/CW	ZPIZPD
93	Spółka Energetyczna „Jastrzębie” SA	44-335 Jastrzębie Zdrój, ul. Rybnicka 6C	28.02.2005	WCC/61E/1258W/OKA/2005/JL PCC/65D/1258W/OKA/2005/JL	ZPIZPD
94	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	98-100 Łask, ul. Mickiewicza 4a	28.02.2005	WCC/564D/410W/OŁO/2005/DS	ZPIZPD
95	Andropol-Elektrociepłownia Sp. z o.o.	34-120 Andrychów, ul. Krakowska 83	1.03.2005	PCC/95C/1339W/OKR/2005/UJUN	zmiana zakresu prowadzonej działalności
96	PCC Rokita SA	56-120 Brzeg Dolny, ul. Sienkiewicza 4	2.03.2005	PEE/174B/9256W/2/2005/BT OEE/192C/9256W/2/2005/BT	zmiana nazwy firmy
97	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	64-100 Leszno, ul. Spółdzielcza 12	2.03.2005	WCC/59D/272W/OPO/2005/AJ PCC/61C/272W/OPO/2005/AJ	ZPIZPD oraz zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
98	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	78-600 Walcz, ul. Wojska Polskiego 54	2.03.2005	WCC/134D/347W/OSZ/2005/BS	zmiana decyzji w związku z likwidacją źródła
99	MICHELIN POLSKA SA	10-454 Olsztyn, ul. Leonharda 9	3.03.2005	WCC/67B/597W/OGD/2005/CM	ZPIZPD
100	Stacja Paliw Granacny Sp. j.	16-320 Bargłów Kościelny	3.03.2005	OPC/2387AW/1/2005/MJ	zmiana formy prawnej
101	TABEXIM COSMETIC Sp. z o.o.	27-400 Ostrowiec Świętokrzyski, ul. Sandomierska 112	3.03.2005	WCC/757B/1454W/OŁO/2005/TB PCC/792A/1454W/OŁO/2005/TB	ZPIZPD
102	Gmina Słomniki ZGKIM	32-090 Słomniki, ul. Żeromskiego 2	3.03.2005	WCC/1C/187W/OKR/2005/JP	zmiana zakresu prowadzonej działalności
103	Agencja Nieruchomości Rolnych	00-215 Warszawa, ul. Dolnańskiego 2	4.03.2005	WCC/853G/973W/OWA/2005/IR PCC/912H/973W/OWA/2005/IR	ZPIZPD
104	Zakład Energetyki Ciepłej Prudnik - jednoosobowa Spółka Gminy Prudnik z o.o.	48-231 Lubrza, ul. Zielona 1	4.03.2005	WCC/612B/76W/OWR/2005/CP	zmiana zakresu prowadzenia działalności
105	Energetyka Cieszyńska Sp. z o.o.	43-400 Cieszyń, ul. Mostowa 2	10.03.2005	PCC/94C/1278W/OKA/2004/RZ	ZPIZPD
106	Miejski Zakład Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o.	97-300 Piotrków Trybunalski, ul. Przemysłowa 4	10.03.2005	WCC/360B/204W/OŁO/2005/BW	ZPIZPD

107	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Płońsku Sp. z o.o.	09-100 Płońsk, ul. Przemysłowa 2	11.03.2005	WCC/65A/107/W/OWA/2005/RK	wykreślono w źródle jeden z kółłów, drugi z uwagi na modernizację zmienić parametry – obniżyła się jego moc zainstalowana
108	Stacja Paliw LAMPA Sp. z o.o.	32-400 Myślenice, Jawornik 447	11.03.2005	OPC/15226B/2390/W/2/2005/BP	rozszerzenie zakresu działalności
109	Zdzisław Galuszka – Firma Handlowa	32-600 Oświęcim, Babice	11.03.2005	OPC/44446A/4464/W/2/2005/BP	rozszerzenie zakresu działalności
110	„MAANTE” Sp. z o.o.	37-300 Leżajsk, ul. St. Boronia 8	11.03.2005	WPC/99A/495/W/1/2005/MO MPC/129A/495/W/1/2005/MO OPC/492A/495.W/1/2005/MO	zmiana adresu firmy
111	Ferrum SA	40-246 Katowice, ul. Porcelanowa 12	11.03.2005	PPG/87A/657/W/OKA/2005/CW OPG/90A/657/W/OKA/2005/CW	zmiana nazwy firmy, jej siedziby oraz REGONU na KRS i NIP;
			19.04.2005	WCC/218C/657/W/OKA/2005/CW PCC/231C/657/W/OKA/2005/CW OCC/278A/657/W/OKA/2005/CW	zmiana nazwy firmy oraz zmiana REGONU na KRS i NIP
112	Mieczysław Meroniuk – „MEROSŁAW”	64-550 Duszniki, Podrzewie	11.03.2005	OPC/2358B/3794/W/2/2005/BP	zmiana adresu firmy
113	Elżbieta Kisiel, Malwina Kisiel – „EKO-GAZ” SC	97-515 Masłowice, Strzelce Małe 106	13.03.2005	OPC/3266/5196/W/2/2005/BP	zmiana nazwy i składu osobowego w firmie
114	PGKiM Sp. z o.o.	39-460 Nowa Dęba, ul. Leśna 1	15.03.2005	WCC/1094C/360/W/OKR/2005/WK PCC/181B/360/W/OKR/2005/WK	zmiana zakresu prowadzonej działalności
115	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	43-100 Tychy, ul. Kubicy 3	15.03.2005	WCC/10D/155/W/OKA/2005/RZ	ZPIZPD
116	PETRICO SA	60-650 Poznań, ul. Obornicka 235	16.03.2005	WCC/1097B/2794/W/OPO/2005/AJ PCC/1070B/2794/W/OPO/2005/AJ	zmiana adresu firmy
117	Zakład Gospodarki Komunalnej	78-550 Czaplonek, ul. Grunwaldzka 2	16.03.2005	WCC/118A/5679/W/OSZ/2005/AB	zmiana adresu i siedziby firmy
118	Krzysztof Kotala, Zdzisław Mielczarek, Marek Tomasiak – „OPAL” SC	98-300 Wieluń, ul. Gaszyńskiego 8	16.03.2005	OPC/3023A/4793/W/2/2005/BP	rozszerzenie zakresu działalności
119	SIWIK INTERTRADE Sp. z o.o.	11-700 Miragowo, ul. Młodkowskiego 40A	17.03.2005	WPC/78A/4193/M/1/2005/MJ	ZPIZPD
120	L'EMIR I. Juszczyk, H. Juszczyk Sp. j.	41-300 Dąbrowa Górnicza, ul. Przemysłowa 1	17.03.2005	OPC/84C/3918/W/1/2005/AS	rozszerzenie zakresu działalności

121	Mieczysław Czajkowski – Male Elektrownie Wodne	48–130 Kietrz, ul. Górska 39	17.03.2005	WEE/349A/11596W/3/2005/IW	ZPIZPD
122	GROX TRADING GROUP Sp. z o.o.	00–324 Warszawa, ul. Karowa 14/16 lok. 11	18.03.2005	WPC/80B/4478W/1/2005/MJ	ZPIZPD
123	Leszek Plichta – Przedsiębiorstwo Handlowo-Transportowe AUTO-TRANSPORT	14–300 Morąg, ul. 3 Maja 10	18.03.2005	OPC/1700A/1827W/1/2005/AS	rozszerzenie zakresu działalności
124	Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Strzelcach Opolskich SA	47–100 Strzeice Opolskie, ul. 1 Maja 59	18.03.2005	OPC/1884B/2169W/1/2005/AS	rozszerzenie zakresu działalności
125	N.S.C. M. Nalepa, M. Sożyński Sp. j.	50–301 Wrocław, ul. Rychtejska 16	18.03.2005	OPC/2255A/1754W/1/2005/AS	zmiana nazwy firmy
126	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „ETOLL” Sp. j. Janusz Tatarski, Zbigniew Tatarski, Adam Jaworski	57–100 Strzelin, ul. Żąbkowicka 32	18.03.2005	OPC/324C/3110W/1/2005/MJ	rozszerzenie zakresu działalności
127	Zakład Usług Komunalnych	76–010 Polanów, ul. Bobolicka 9	18.03.2005	WCC/948B/4324W/OSZ/2005/BKa	zmniejszenie mocy zainstalowanej
128	Miasto Pabianice – Zakład Energetyki Ciepłej	95–200 Pabianice, ul. Warzywna 1/3	18.03.2005	WCC/641B/763W/OLO/2005/BG PCC/676C/763W/OLO/2005/BG	ZPIZPD
129	Stacja Paliw „HERMES” E. Ostrowski, H. Kmiecik Sp. j.	09–141 Szczytno, Michalinek k/Płońska	21.03.2005	OPC/1101B/1005W/1/2005/ALK	konieczność dostosowania zapisów koncesyjnych określających sposób prowadzenia działalności gospodarczej do jej rzeczywistego zakresu prowadzonego przez koncesjonariusza
130	Marek Tymków – F.H. „TANK” Marek Tymków	39–400 Tarnobrzeg, ul. Sienkiewicza 59/14	21.03.2005	OPC/558A/9445W/1/2005/ALK	ZPIZPD
131	Eiżbieta Ławecka – Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Eiżbieta Ławecka	77–326 Wyczechy 32	21.03.2005	OPC/4113-290(2)W/9931/2005/ZP	zmiana nazwy firmy
132	Alina Sylpaczuk – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „ARS”	18–100 Łapy, ul. Mostowa 11a	22.03.2005	OPC/4674A/7379W/2/2005/BP	zmiana siedziby firmy
133	Miasto Biłgoraj – Zakład Energetyki Ciepłej	23–400 Biłgoraj, ul. Długa 96	22.03.2005	PCC/344B/435W/OLB/2005/MSZ	ZPIZPD, zmiana adresu i REGONU na NIP
134	Stacja Paliw PETROLEX Teresa Wojas Sp. j.	32–013 Niegowić, Marszowice	22.03.2005	OPC/2879B/4582W/2/2005/BP	rozszerzenie zakresu działalności
135	„Larkis” Sp. z o.o.	32–410 Dobczyce, ul. Obwodowa 4	22.03.2005	WCC/1080D/4432W/OKR/2005/W5	zmiana zakresu prowadzonej działalności
136	Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Nowym Sączu SA	33–306 Nowy Sącz, ul. Wyspiańskiego 2	22.03.2005	OPC/2563A/4121W/2/2005/BP	zmiana nazwy i formy prawnej firmy

137	Łukasz Sieradzki – Firma Handlowo-Usługowo-Produkcyjna LUSI	39–200 Dębica, ul. Osiedlowa 18	22.03.2005	OPC/3629A/8567W/1/2005/AS	rozszerzenie zakresu działalności
138	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe BUD-METALCO Sp. z o.o.	44–144 Żernica k/Gliwic, ul. Gliwicka 3	22.03.2005	OPC/1660A/2622W/1/2005/AS	rozszerzenie zakresu działalności
139	Małgorzata Wolczańska – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „AGROPLON”	46–134 Gluszyna, ul. Główna 38	22.03.2005	OPC/3121A/4877W/2/2005/BP	zmiana składu osobowego w firmie
140	Krzysztof Andrzejak – „CRIS”	62–080 Tarnowo Podgórne, ul. Owocowa 20	22.03.2005	OPC/2259A/3747W/2/2005/BP	zmiana nazwy i siedziby firmy
141	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	05–300 Mińsk Mazowiecki, ul. T. Kościuszki 25	24.03.2005	WCC/251C/346W/OWA/2004/TKc	nastąpiła zmiana mocy zainstalowanej w zakładzie nr 2 i nr 4; aktualna moc zainstalowana wynosi 36,1 MW
142	Miasto i Gmina Chmielnik – Zakład Usług Komunalnych	26–020 Chmielnik, Zrecze Duże 1a	24.03.2005	WCC/914B/2629W/OŁO/2005/TB PCC/400C/2629W/OŁO/2005/TB	ZPIZPD
143	Katowicki Holding Węglowy SA	40–022 Katowice, ul. Damrota 16-18	24.03.2005	PEE/125B/832W/2/2005/BT	ZPIZPD
144	Okręgowe Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	81–213 Gdynia, ul. Opata Hackiego 14	29.03.2005	WCC/289G/164W/OGD/2005/SK	ZPIZPD
145	Rail Polska Sp. z o.o.	00–790 Warszawa, ul. Willowa 8/10 lok. 11	31.03.2005	OPC/4039A/8569W/1/2005/AJP	zmiana nazwy i siedziby firmy
146	Bogumiła Kaniecka – Stacja Paliw KANOIL Bogumiła Kaniecka	06–400 Ciechanów, ul. Kasprzaka 31	31.03.2005	OPC/4460A/4612W/1/2005/AJP	zmiana nazwy firmy
147	Janusz Zamojtek – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „EJ”	19–122 Jasionówka, ul. Korycińska 36	31.03.2005	OPC/2065A/2505W/1/2005/AS	rozszerzenie zakresu działalności
148	Zbigniew Walenkiewicz	21–030 Motycz, Konopnica 240C	31.03.2005	OPC/4306A/11169W/1/2005/ALK	ZPIZPD
149	Robert Kaleta – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe „KARO”	28–160 Wiślica, Brzeziny 17	31.03.2005	OPC/2730A/4494W/1/2005/AS	rozszerzenie zakresu działalności
150	KRAK BENZ Sp. z o.o.	30–211 Kraków, ul. Piastowska 8	31.03.2005	OPC/2009A/2942W/1/2005/AJP	zmiana siedziby firmy
151	„BUSS” DŁUGOSZ-HABER Sp. j.	32–500 Chrzanów, ul. Śląska k.b.49B	31.03.2005	OPC/2187A/3564W/1/2005/ALK	zmiana nazwy firmy
152	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe Grzegorz Sajdak	33–386 Podegrodzie, Stadia 95	31.03.2005	OPC/2267A/3703W/1/2005/MO	ZPIZPD

153	Paweł Michulec – Zakład Usługowo-Handlowy „MIXPOL”	34–325 Łodygowice, ul. Kasztanowa 33	31.03.2005	OPC/968B/3936/W/1/2005/ALK	konieczność dostosowania zapisów koncesyjnych określających sposób prowadzenia działalności gospodarczej do jej rzeczywistego zakresu prowadzonego przez koncesjonariusza
154	Jan Skowrya – TANK-FULL	37–127 Krzemienica	31.03.2005	OPC/1599A/1700/W/1/2005/AJP	zmiana adresu zamieszkania koncesjonariusza
155	Krysitan Madeja – „DANTES” IMPORT-EXPORT PHU	40–600 Katowice, ul. Kościuszki 227	31.03.2005	OPC/822A/9927/W/1/2005/ALK	ZPIZPD
156	Walenty Sztuka – Firma Usługowo-Handlowa „WAMEX”	41–700 Strzelce Opolskie, ul. 1 Maja 34	31.03.2005	OPC/2909A/4683/W/1/2005/AS	ZPIZPD
157	„PETRO-COMPLEX” Sp. z o.o.	50–007 Wrocław, ul. Kazimierza Wielkiego 7	31.03.2005	OPC/3149A/4927/W/1/2005/ALK	ZPIZPD
158	Jan Matejczak – Stacja Paliw „CETAN”	59–724 Osiecznica, ul. Lubańska 14	31.03.2005	OPC/1952A/2418/W/1/2005/ALK	ZPIZPD
159	Zofia Gibowska – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe ZOLNAFT	99–220 Wartkowie, ul. Południowa 18	31.03.2005	OPC/1990A/2060/W/1/2005/AJP	zmiana siedziby firmy
160	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Giżycku	11–500 Giżycko, ul. Białostocka 35	4.04.2005	WCC/394G/303/W/OGD/2005/JG	ZPIZPD
161	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej	65–735 Zielona Góra, ul. Batorego 735A	5.04.2005	WCC/580F/197/W/OSZ/2005/BS	zmniejszenie mocy zainstalowanej; likwidacja sieci ciepłej
162	Zakład Energetyki Ciepłej	73–150 Łobez, ul. Magazynowa 17	5.04.2005	PCC/608D/197/W/OSZ/2005/BS	zmniejszenie mocy zainstalowanej
163	Mała Elektrownia Wodna Radogoszcz SC Barbara Zaczek, Waldemar Chmura	59–800 Lubań, ul. Stawowa 13	7.04.2005	WEE/409A/11847/W/3/2005/AR	zmiana składu osobowego w firmie
164	Zbigniew Borkowski – PPHU „PETRON”	97–140 Kolutzki, ul. Żwirki i Wigury 11	7.04.2005	OPC/3820A/6110/W/2/2005/PK	zmiana siedziby firmy
165	AMB GASOLIN Sp. z o.o.	85–880 Bydgoszcz, ul. Toruńska 151	11.04.2005	OPC/1728B/2939/W/2/2005/BP	zmiana siedziby firmy
166	Stanisław Prekop – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe KEFAS Stanisław Prekop	86–010 Koronowo	11.04.2005	OPC/3564A/6256/W/2/2005/PK	ZPIZPD
167	Megatem EC-Lublin Sp. z o.o.	20–952 Lublin, ul. Melgiewska 7-9	12.04.2005	PCC/980B/2819/W/OLB/2005/MSZ	ZPIZPD oraz REGONU na KRS i NIP
168	PEC „Termowad” Sp. z o.o.	34–100 Wadowice, Al. Matki Bożej Fatimskiej 32	13.04.2005	PCC/89B/290W/OKR/2005/JM	zmiana zakresu prowadzonej działalności

169	PALGAZ Lidia Przygoda	39-300 Mielec, ul. Montuszkki 8	13.04.2005	WEE/1001/1883/W/3/2005/MK	ZPIZPD
170	Zakład Energetyki Ciepłej w Kępicach	77-230 Kępice, ul. T. Bielaka 8	13.04.2005	WCC/873C/557/W/OGD/2005/JG	ZPIZPD
171	Energetyka Ciepła w Kamiennej Górze Sp. z o.o.	58-400 Kamienna Góra, ul. Szpitalna 4A	15.04.2005	WCC/1107A/4925/W/OWR/2005/TT	zmiana paliwa na gaz ziemny w jednej kotłowni lokalnej
172	Jeleniogórskie Elektrownie Wodne Sp. z o.o.	58-500 Jelenia Góra, ul. W. Pola 47	15.04.2005	WEE/175C/4929/W/3/2005/AR	zmiany warunków koncesji dokonane na wniosek strony
173	LUKOIL POLSKA Sp. z o.o.	00-876 Warszawa, ul. Ogrodowa 58	18.04.2005	OPC/1094B/9368/W/1/2005/AS	rozszerzenie zakresu działalności
174	PPUP „Poczta Polska”	00-940 Warszawa, Plac Malachowskiego 2	18.04.2005	OPC/1629A/2235/W/1/2005/AS	zmiana dotyczy nazw jednostek organizacyjnych Poczty Polskiej
175	Zbigniew Malicki – „BIO-EKO” Rzeszoznawstwo Majątkowe	09-400 Plock, ul. Dybowskiego 46	18.04.2005	WEE/597A/11975/W/3/2005/AR	zmiana nazwy firmy
176	Przedsiębiorstwo Transportowo-Uslugowo-Handlowe „TRANS-ARM-ex” Andrzej Mruk, Mariusz Mruk Sp. j.	26-803 Promna, Broniszew 71	18.04.2005	OPC/1427A/1901/W/1/2005/MJ	zmiana formy prawnej firmy
177	Alicja Piotrowska – Firma Handlowo-Uslugowa	27-200 Starachowice, ul. 17 Stycznia 6A	18.04.2005	OPC/4400A/11585/W/1/2005/MMB	zmiana składu osobowego w firmie
178	PP-U KZGM Sp. z o.o.	32-100 Proszowice, ul. Jagielly 25	18.04.2005	WCC/748A/9193/W/OKR/2005/JI PCC/781A/9193/W/OKR/2005/JI	zmiana zakresu prowadzonej działalności
179	Agata Wójcik-Mendelowska, Izabela Wójcik-Polak – Firma Handlowo-Uslugowo-Produkcyjna „SOPOL”	36-054 Mrowla, Rudna Wielka 16	18.04.2005	OPC/3602A/5740/W/2/2005/MB	zmiana nazwy firmy
180	MERCAR Sp. z o.o.	61-371 Poznań, ul. R. Maya 1	18.04.2005	WPC/16B/9284/W/1/2005/AS	ZPIZPD
181	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „EKO-LUX” Wielanczyk, Wilczyński, Paszkiewicz Sp. j.	63-800 Gostyń, ul. Lipowa 1A	18.04.2005	OPC/2996A/4870/W/1/2005/MJ	zmiana formy prawnej firmy
182	PHU „TOM-EK” SC Tomasz Ogórek, Edward Klucowicz	66-600 Krosno Odrzańskie, ul. Bohaterów Wojska Polskiego 33	18.04.2005	OPC/4247A/7722/W/1/2005/MJ	rozszerzenie zakresu działalności
183	Stacja Paliw „ADWAM” Uliński Mirosław, Wojarski Waldemar Stanisław, Pat Andrzej, Wojtasik Dariusz Władysław Sp. j.	69-100 Stubice, ul. Wojska Polskiego 69	18.04.2005	OPC/4131A/6128/W/2/2005/MB	zmiana nazwy firmy
184	LUNA Sp. z o.o.	86-005 Białe Błota	18.04.2005	OPC/2759A/4163/W/1/2005/MJ	zakresu prowadzonej działalności

185	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „LUKSUS” Sp. j. Hubert Zuchora, Rafał Kalinowski	95-015 Głowno, ul. Ostrołęcka 11	18.04.2005	OPC/2751A/4247W/1/2005/MJ	zmiana siedziby firmy
186	Stacja Paliw KRUPIŃSCY Sp. j.	96-316 Międzyborów, Stare Budy, ul. Żyrardowska 43	18.04.2005	OPC/1371A/2091W/1/2005/MJ	zmiana formy prawnej firmy
187	PETRO PLUS Sp. z o.o.	32-615 Grojec, ul. Kółkowa 1	19.04.2005	OPC/1963A/3316W/2/2005/MB	zmiana siedziby firmy
188	TERMA DOM Sp. z o.o.	41-803 Zabrze, ul. Bytomska 112a	19.04.2005	WCC/313F/213W/OKA/2005/CW	ZPIZPD
189	FHUP „GAZPAL” Stanisław i Paweł Antoniak, Janusz Daniłowski Sp. j.	42-274 Konopiska, ul. Przemysłowa 3	19.04.2005	OPC/576B/9540W/1/2005/MJ	zmiana formy prawnej firmy
190	G.EN. GAZ ENERGIA SA	60-650 Poznań, ul. Obornicka 235	19.04.2005	WCC/1097C/2794W/OPO/2005/AJ PCC/1070C/2794W/OPO/2005/AJ	zmiana nazwy
191	PROMOT CIEPŁOWNIA Sp. z o.o.	43-430 Skoczów, ul. Górny Bór 25a	20.04.2005	WCC/816D/116W/OKA/2005/KR	ZPIZPD
192	Grażyna Sosnowska – STACJA „AUTO-GAZ”	46-325 Rudziki, ul. Handlowa 10	20.04.2005	OPC/4247A/7722W/1/2005/MJ	rozszerzenie zakresu działalności
193	SCHIEVER POLSKA Sp. z o.o.	60-178 Poznań, ul. Ścinawska 11A	20.04.2005	OPC/2961A/4341W/1/2005/MJ	zmiana siedziby firmy
194	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Czarnem	77-330 Czarne, ul. Kościuszki 42	20.04.2005	WCC/1098A/4663W/OGD/2005/SK	ZPIZPD
195	IMPAL Sp. z o.o.	15-102 Białystok, ul. I Armii WP 7A	22.04.2005	OPC/2617A/4207W/1/2005/MJ	zmiana siedziby firmy
196	MPEC Sp. z o.o. w Brzesku	32-800 Brzesko, ul. Przemysłowa 8	22.04.2005	WCC/169D/224W/OKR/2005/WS	zmiana zakresu prowadzonej działalności
197	ZGKIM Nowa Sarzyna	37-310 Nowa Sarzyna, ul. 1 Maja 4	22.04.2005	PCC/947A/2027W/OKR/2005/JP	zmiana zakresu prowadzonej działalności
198	Zakłady Chemiczne „Organika – Sarzyna” SA	37-310 Nowa Sarzyna, ul. Chemików 1	22.04.2005	PCC/789B/683W/OKR/2005/JP	zmiana zakresu prowadzonej działalności
199	PETROBAZA Sp. z o.o.	63-900 Rawicz, ul. Hallera 2a	22.04.2005	OPC/2558A/4202W/1/2005/MJ	zmiana siedziby firmy
200	MAZEIKU NAFTA TRADING HOUSE Sp. z o.o.	02-366 Warszawa, ul. Bitwy Warszawskiej 1920 r. 7	25.04.2005	OPC/2947A/4832W/1/2005/MJ	rozszerzenie zakresu działalności
201	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Chelmie	22-100 Chelm, ul. Towarowa 1	25.04.2005	WCC/20C/133W/OLB/2005/MSZ	ZPIZPD oraz REGONU na KRS i NIP
202	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	25-611 Kielce, ul. Mielczarskiego 139/143	25.04.2005	WCC/215D/192W/OLO/2005/TB	ZPIZPD
203	Firma Produkcyjno-Handlowo-Usługowa „ENTER” Stacjek Stanisław	38-400 Krosno, ul. Berna 80	25.04.2005	OPC/6486A/8143W/2/2005/BT	zmiana siedziby firmy
204	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej	66-400 Gorzów, ul. Teatralna 28	25.04.2005	WCC/109F/176W/OSZ/2005/RN	zmiana koncesji w związku z inwestycjami w 2004 r.

205	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej	73-110 Stargard Szczeciński, ul. Nasienna 6	25.04.2005	PCC/31C/244W/OSZ/2005/JC	zmiana koncesji w związku z zakupem ciepła ze źródła geotermalnego ZPIZPD
206	Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o.	27-500 Opatów, ul. Partyzantów 42	27.04.2005	WCC/1728C/2828W/OŁO/2005/DS	zmiana zakresu prowadzonej działalności
207	EC Kraków SA	31-587 Kraków ul. Ciepłownicza 1	27.04.2005	WEE/24A/1266W/OKR/2005/WK	zmiana nazwy firmy oraz zmiana REGONU na KRS i NIP
208	MITTAL STEEL POLAND SA	40-121 Katowice, ul. Chorzowska 50	27.04.2005	WCC/318C/4336W/OKA/2005/HMP PCC/328F/4336W/OKA/2005/HM OCC/312B/4336W/OKA/2005/HM WEE/19D/4336W/OKA/2005/HM PEE/91C/4336W/OKA/2005/HM OEE/92C/4336W/OKA/2005/HM OPC/966C/4336W/OKA/2005/HM WPG/2C/4336W/OKA/2005/HM PPG/10C/4336W/OKA/2005/HM OPG/8C/4336W/OKA/2005/HM	zmiana nazwy firmy oraz zmiana REGONU na KRS i NIP
209	Elektrownia Chorzów SA	41-503 Chorzów, ul. M. Skłodowskiej-Curie 3	27.04.2005	PEE/271A/1256W/2/2005/BT	ZPIZPD
210	Gmina Herby – Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej	42-284 Herby, ul. Lubliniecka 33	27.04.2005	WCC/1108A/4852W/OKA/2005/RZ	ZPIZPD
211	BOT Elektrownia Belchatów SA	97-406 Belchatów 5, Rogowiec	27.04.2005	WCC/254B/1249W/2/2005/BT PCC/267B/1249W/2/2005/BT WEE/10B/1249W/2/2005/BT PEE/201A/1249W/2/2005/BT OEE/231A/1249W/2/2005/BT OPC/5251A/1249W/2/2005/BT	zmiana nazwy firmy
212	Janusz Bazyli – PHU JAN-TER	45-034 Opole, ul. Nysy Łużyckiej 25/27	28.04.2005	OPC/7773A/3500W/2/2005/BP	zmiana siedziby firmy
213	Pfeifer & Langen Polska SA	60-959 Poznań, ul. Mickiewicza 35	28.04.2005	WEE/142B/3413W/OPO/2005/AJ	zmiana nazwy, siedziby oraz ZPIZPD
214	Fortum Częstochowa SA	42-200 Częstochowa, ul. Polskiej Organizacji Wojskowej 2	29.04.2005	WCC/501J/251W/OKA/2005/JL PCC/528L/251W/OKA/2005/JL OCC/139F/251W/OKA/2005/JL	zmiana nazwy firmy, zmiana REGONU na KRS i NIP oraz ZPIZPD; zmiana nazwy firmy oraz zmiana REGONU na KRS i NIP

215	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Adam Mulik	05-230 Kobyłka, ul. Leszka 29	4.05.2005	WEE/487A/11735/W/3/2005/AWP	ZPIZPD
216	PPUH Eksport-Import „MATOR” Jolanta Matuszak, Piotr Matuszak Sp. j.	88-200 Radziejów, ul. Szybka 17	4.05.2005	WEE/270B/10024/W/3/2005/MG	ZPIZPD
217	„Polimex-Mostostal Siedlce” SA	00-950 Warszawa, ul. Czackiego 15/17	6.05.2005	OEE/227A/670/W/2/2005/BP	zmiana nazwy firmy
218	Sigma Trade Sp. z o.o.	42-200 Częstochowa, ul. Dąbrowskiego 7 lok. 9	6.05.2005	OPC/1078A/933/W/2/2005/BP	zmiana siedziby firmy
219	„Alchemia” SA	49-306 Birzeg, ul. Krakusa 3	6.05.2005	OPC/653A/5430/W/2/2005/BP	zmiana nazwy firmy
220	Mieczysław Martulak, Jakub Martulak – PPHU „STA-LE-GŁO” SC	43-607 Jaworzno, ul. Baranowskiego 216	9.05.2005	OPC/7531A/10486/W/2/2005/BP	zmiana nazwy i składu osobowego w firmie
221	Krzysztof Kapszukiewicz, Halina Kapszukiewicz, Anna Kopania „BIELANY” SC	21-532 Łomazy, Bielany 25	10.05.2005	OPC/4330A/11698/W/1/2005/W	zmiana składu osobowego w firmie
222	Henryka Sidor	21-080 Garbów, Wola Przybysławska 253A	11.05.2005	OPC/4426A/13370/W/2/2005/BT	rozszerzenie zakresu działalności
223	International-Paper Kwidzyn SA	82-500 Kwidzyn, ul. Lotnicza 1	16.05.2005	WEE/34A/592/W/3/2005/MG	ZPIZPD
224	BUMA SURVICE Sp. z o.o.	30-415 Kraków, ul. Wadowicka 6, wejście 11	18.05.2005	DEE/281A/11545/W/2/2005/BT OEE/381A/11545/W/2/3005/BT	zmiana siedziby firmy
225	Bioelektrownia Hydropol-4 Sp. z o.o.	25-528 Kielce, ul. Zagnańska 27	27.05.2005	WEE/723A/12490/W/3/2005/AR	zmiana mocy zainstalowanych generatorów
226	Kompania Węglowa SA	40-039 Katowice, ul. Powstańców 30	27.05.2005	DEE/263A/4407/W/2/2005/BT OEE/350A/4407/W/2/2005/BT	ZPIZPD
227	Firma Handlowo-Usługowa „PARTNER-OIL” Dariusz Kot	32-600 Oświęcim, ul. Zawidzkiego 20/4	30.05.2005	OPC/6424A/10406/W/1/2005/MJ	zmiana siedziby firmy
228	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „HERMESPOL” Wiesław Woźny	63-005 Kleszczewo, ul. Średzka 8	30.05.2005	OPC/4612A/7741/W/1/2005/MJ	zmiana siedziby firmy
229	Iwona Piasecka – PHU „IWA” Iwona Piasecka	96-300 Żyrardów, ul. Środkowa 52B	30.05.2005	OPC/4209A/5464/W/1/2005/MJ	rozszerzenie zakresu działalności

Legenda:

- Wcc – wytworzenie ciepła
- Pcc – przesyłanie i dystrybucja ciepła
- Occ – obrót ciepłem
- Wee – wytworzenie energii elektrycznej
- Pee – przesyłanie i dystrybucja energii elektrycznej
- Dee – dystrybucja energii elektrycznej
- Oee – obrót energią elektryczną
- Wpc – wytworzenie paliw ciekłych
- Mpc – magazynowanie paliw ciekłych
- Opc – obrót paliwami ciekłymi
- Wpg – wytworzenie paliw gazowych
- Ppg – przesyłanie i dystrybucja paliw gazowych
- Opg – obrót paliwami gazowymi

*1) Zmiana przedmiotu i zakresu prowadzonej działalności.

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM COFNIĘTO KONCESJE

(stan na 6.06.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
1	Jan Emmert – Przedsiębiorstwo Budowlano- Instalacyjne „JAN EMMERT”	86–100 Świecie Kozłowo 7a	14.01.2005	Occ	zakończenie działalności gospodarczej
2	PHU „SARO POL”	43–430 Grodziec Śląski, ul. Chałupnicza 26	21.01.2005	Wcc	zaprzestanie prowadzenia działalności
3	„VOYDAREX” Wojciech Kuczyk w Gdyni	81–231 Gdynia, ul. M. C. Skłodowskiej 19	21.01.2005	Wcc, Pcc	zaprzestanie prowadzenia działalności
4	Zakłady Przemysłu Wielnianego „ZELTOR” SA w upadłości	91–845 Łódź, ul. Franciszkańska 104/112	2.02.2005	Wcc	zaprzestanie prowadzenia działalności
5	Z. Ch. „HAJDUKI” SA	41–506 Chorzów, ul. Stalowa 17	2.02.2005	Pee, Oee	zaprzestanie prowadzenia działalności
6	Firma Handlowa ATEX Sp. z o.o.	43–175 Wiry, ul. Pszczyńska 167	4.02.2005	Oee, Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
7	Firma Handlowo-Usługowa „MINKUS-TANK” Sp. j.	43–180 Orzesz-Zawisz, ul. Centralna 1-7	4.02.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
8	Cukrownia PELPLIN SA	83–130 Pelplin, ul. Mickiewicza 21	15.02.2005	Wee	zaprzestanie prowadzenia działalności
9	Konsorcjum Finansowo- Inwestycyjne COLLOSEUM Sp. z o.o. w upadłości	40–144 Katowice, ul. Józefowska 6, PPIMUEB Elektromontaż Nr 2	15.02.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
10	DALKIA Poznań Zespół Elektrociepłowni SA	60–960 Poznań, ul. Gdyńska 54	18.02.2005	Pee	zaprzestanie prowadzenia działalności
11	Jarosław Pawliszyn – PETROSTAR SC	46–022 Luboszyce, Kępa, ul. Opolska 11	18.02.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
12	Gmina Golczewo	72–410 Golczewo, ul. Zwycięstwa 25	18.02.2005	Wcc, Pcc	zaprzestanie prowadzenia działalności
13	ENEA SA	60–976 Poznań, ul. Nowowiejskiego 11	22.02.2005	Wee	przekazanie majątku MEW: Błędzew, Kamienna, Gucisz i Międzylesie Spółce ENERGOZEW Sp. z o.o.
14	Przedsiębiorstwo Robót Drogowych „RZASAWA” Sp. z o.o.	42–223 Lubojna, Lubojenka, ul. Prosta 78/80	24.02.2005	Pcc, Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
15	Miejski Zakład Komunikacji Sp. z o.o.	96–100 Skierniewice, ul. Czerwona 7	2.03.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
16	„Nadwiślański Węgiel” SA w upadłości	43–100 Tychy, ul. Bałuckiego 4	3.03.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
17	ENERGO-INWEST PHU Sp. z o.o.	44–207 Rybnik, ul. Podmiejska	7.03.2005	Wcc	zaprzestanie prowadzenia działalności

18	Zakłady LENTEX SA	42-700 Lubliniec, ul. Powstańców Śląskich 54	11.03.2005	Wcc, Pcc	zaprzestanie prowadzenia działalności
19	Elżbieta Fruzińska – Przedsiębiorstwo Usługowe Elżbieta Fruzińska	66-220 Łagów, Jemiołów	14.03.2005	Wee	zaprzestanie prowadzenia działalności
20	POLSIN-KARBID Sp. z o.o. w upadłości	41-503 Chorzów, ul. Narutowicza 15	16.03.2005	Pee, Oee, Wpg	zaprzestanie prowadzenia działalności
21	Tadeusz Dymowski – PPHU „TAXPOL”	62-500 Konin, ul. Poznańska 64a	18.03.2005	Opc	nieuiszczenie opłaty koncesyjnej
22	ASTRA Sp. z o.o.	16-300 Augustów, ul. Turystyczna 18	22.03.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
23	ABC Logistic SA	26-600 Radom, ul. Idalińska 53	22.03.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
24	Czesław Hałata, Józef Chatała, Przemysław Hałata – „TRIO” SC	21-003 Cietrzew, Elizowka 21B	22.03.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
25	Genadiusz Otkiński – Mała Elektrownia Wodna BIEDASZKI II, rzeka Guber	11-400 Kętrzyn, ul. M. Zientary-Malewskiej 19	30.03.2005	Wee	cofnięcie koncesji na wniosek strony
26	Jan Strugała – „Jan Strugała”	27-600 Sandomierz, Milczany 194	31.03.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
27	Lesław Strzelec – Wielobranżowe Przedsiębiorstwo Handlowo- Usługowe	63-100 Śrem, ul. Nowowiejskiego 3	31.03.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
28	Huta „Małapanew” SA w upadłości	16-040 Ozimek, ul. Kolejowa 1	6.04.2005	Pee, Oee	zaprzestanie prowadzenia działalności
29	„EEPN” Sp. z o.o.	02-683 Warszawa, ul. Gotarda 9	6.04.2005	Oee	zaprzestanie prowadzenia działalności
30	Zakłady Aparatury Chemicznej „APC-METALCHEM” SA	45-641 Opole, ul. Oświęcimska 121	6.04.2005	Pee, Oee	zaprzestanie prowadzenia działalności
31	„STARTER-AKU” Felicja Lepiarz, Grzegorz Śmierciak Sp. j. & Grupa STARTER Sp. z o.o.	42-256 Olsztyn, ul. Poziomkowa 12	7.04.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
32	Robert Zatorski – PPH „ROB-GAZ”	96-500 Sochaczew, Rozłazłów 10	11.04.2005	Opc	nieuiszczenie opłaty koncesyjnej
33	Jan Dobrzański – Stacja Paliwowa Jan Dobrzański	83-400 Kościerzyna, ul. Kochanowskiego 15	13.04.2005	Opc	cofnięcie koncesji na wniosek strony
34	NIK Plus SA w upadłości	40-009 Katowice, ul. Warszawska 3	13.04.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
35	Henryk Waszczyk – Firma Usługowo-Handlowa „MAGO” Henryk Waszczyk	78-506 Ostrowice 11/7	13.04.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
36	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo- Usługowe „HAWIMA” Sp. z o.o.	81-220 Gdynia, ul. Morska 171	18.04.2005	Wpc	zaprzestanie prowadzenia działalności

37	DUOPAL SC Eugeniusz Wierzbicki, Jan Stopczyński	06-400 Ciechanów, ul. Śmiecińska 13	19.04.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
38	„DALBET” Janusz Paszkiewicz	78-400 Szczecinek, ul. Armii Krajowej 78	19.04.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
39	Firma Handlowo-Uslugowa „PIĘTA” Ireneusz Pięta	62-060 Stęszew, Tomiczki, ul. Wiśniowa 2	20.04.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
40	MAWAT Sp. z o.o.	11-100 Lidzbark Warmiński, ul. Astronomów 38B/27	21.04.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
41	Mirosław Heller – AUTO-GAZ	56-400 Oleśnica, ul. Wojska Polskiego AM 45	22.04.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
42	Władysław Siuda – WS STACJA PALIW	01-354 Warszawa, ul. Synów Pułku 8 m. 99	22.04.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
43	Małgorzata Kosior – Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe „TERRA”	96-321 Żabia Woja, Huta Żabiwolska	22.04.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
44	Andrzej Brejt – Firma Handlowo-Uslugowa „STRZELEC”	86-300 Grudziądz, ul. Łysakowskiego 37	22.04.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
45	Róża Geszke, Halina Łos – Przedsiębiorstwo Usług Handlowych EKO-GAZ SC	89-333 Osiek n/Notecią, ul. Bohaterów 5	25.04.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
46	DRABEK Sp. j.	42-600 Tarnowskie Góry, ul. Skośna 15	4.05.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
47	KAPRYS Sp. j. Waldemar Dziarmaga, Leszek Rutkowski	27-540 Lipnik, Kurów 109	4.05.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
48	VAKON Sp. z o.o.	00-905 Warszawa, skr. poczt. 81	5.05.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
49	PRONAFT Sp. z o.o.	81-746 Sopot, ul. Jana z Kolna 13/2	5.05.2005	Mpc, Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
50	Paweł Januszewski – ENTECH SERVICE	91-222 Łódź, ul. Szczecińska 48/58	10.05.2005	Opc	cofnięcie koncesji na wniosek strony
51	JASBIT – Rafineria Jasło Sp. z o.o. w likwidacji	38-200 Jasło, ul. 3 Maja 101	10.05.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
52	Jan Wosik – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Uslugowo-Handlowe „MALANOWO”	05-088 Brochów 119	18.05.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

Pcc – przesyłanie i dystrybucja ciepła

Occ – obrót ciepłem

Wee – wytwarzanie energii elektrycznej

Pee – przesyłanie i dystrybucja energii elektrycznej

Oee – obrót energią elektryczną

Wpc – wytwarzanie paliw ciekłych

Mpc – magazynowanie paliw ciekłych

Opc – obrót paliwami ciekłymi

Wpg – wytwarzanie paliw gazowych

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM UMORZONO POSTĘPOWANIE KONCESYJNE LUB UCHYLONO DECYZJE KONCESYJNE

(stan na 6.06.2005 r.)

Łp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres umorzenia / uchylenia, uzasadnienie
1	EC Rzeszów SA	35-959 Rzeszów, ul. Ciepłownicza 8	5.08.2004	Pcc	umorzenie postępowania w sprawie zmiany zakresu koncesji
2	PEC Chrzanów	32-500 Chrzanów, ul. Jordana 7	18.08.2004	Wcc, Pcc, Occ	umorzenie postępowania w sprawie zmiany nazwy firmy
3	ZGKiM Gmina Słomniki	30-090 Słomniki, ul. Żeromskiego 2	9.11.2004	Pcc	umorzenie postępowania w sprawie zmiany zakresu koncesji
4	Zakład Energetyki Ciepłej w Kępicach	77-230 Kępice, ul. T. Bielaka 8	19.01.2005	Pcc	umorzenie postępowania w sprawie zmiany koncesji
5	Mariola Mazur – PPHU „GLIMARPOL”	44-100 Gliwice, Kościuszki 18/9	21.01.2005	Opc	umorzenie postępowania na wniosek strony
6	Piotr Kielbasa – Firma Handlowo-Uslugowa	38-100 Strzyżów, ul. Zawale 41/32	4.02.2005	Opc	umorzenie postępowania na wniosek strony
7	Euro Group Holding Sp. z o.o.	02-876 Warszawa, ul. Puzonistów 9	4.02.2005	Opc	umorzenie postępowania na wniosek strony
8	Waldemar Turowski, Dariusz Opalach – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe WALDEX	07-210 Długosiodło, ul. Pułaskiego 6	4.02.2005	Opc	umorzenie postępowania na wniosek strony
9	ALDI SC Lubczyk Adam, Buchalik Adam	44-238 Czerwionka Leszczyny, ul. Piekarnicza 1	17.02.2005	Opc	umorzenie postępowania na wniosek strony
10	PHU „GAZ-KOP” Sławomir Kopczyński	44-624 Tapkowice, ul. Kopernika 6	17.02.2005	Opc	umorzenie postępowania
11	Andrzej Tański – Firma Handlowo-Uslugowa KAJM	87-641 Mazowsze	18.02.2005	Opc	umorzenie postępowania na wniosek strony
12	Ryszard Rohraff – PW POMORZE	84-200 Wejherowo, ul. 3 Maja 33/6	18.02.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
13	Spółdzielnia Inwalidów im. Botwina Zakład Pracy Chronionej	71-524 Szczecin, ul. Kadłubka 41	18.02.2005	Opc	umorzenie postępowania na wniosek strony
14	Elektrociepłownia Kraków SA	31-587 Kraków, ul. Ciepłownicza 1	2.03.2005	Wcc	umorzenie postępowania w sprawie zmiany zakresu koncesji
15	Anna Stasiak – Stacja Paliw AS	24-170 Kurów, Klementowice 279 A	8.03.2005	Opc	umorzenie postępowania na wniosek strony
16	Okręgowe Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	81-213 Gdynia, ul. Opata Hackiego 14	11.03.2005	Pcc	umorzenie postępowania w sprawie zmiany zakresu koncesji
17	Zakład Energetyki Ciepłej w Górze	56-200 Góra, Os. Kazimierza Wielkiego 8F	14.03.2005	Pcc	umorzenie postępowania na wniosek strony

18	Robert Krztoń – Firma Handlowa „RBT”	35–301 Rzeszów, ul. Lwowska 78C	17.03.2005	Opc	umorzenie postępowania na wniosek strony
19	Zbyszek Wyżykowski – Sklep Ogrodniczo-Przemysłowy	09–413 Sikórz, Siecień 4	18.03.2005	Opc	umorzenie postępowania na wniosek strony
20	„XEMA PYLKOW” Sp. z o.o.	05–552 Wólka Kosowska, Marysin, ul. Ludowa 5	18.03.2005	Opc	umorzenie postępowania na wniosek strony
21	Dariusz Mokrzycki – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Dariusz Mokrzycki	65–001 Zielona Góra, ul. Konstruktorów 54/1	21.03.2005	Opc	umorzenie postępowania na wniosek strony
22	EXPOL Sp. z o.o.	40–585 Katowice, ul. Połomińska 16	1.04.2005	Opc	uchylenie zaskarżonej decyzji
23	Bożena Wrona, Sławomir Wrona – „WRONGAZ” Bożena Wrona, Sławomir Wrona	08–110 Siedlce, ul. Sokółowska 178	1.04.2005	Opc	umorzenie postępowania na wniosek strony
24	KAROR-BIS Sp. z o.o.	85–212 Bydgoszcz, ul. Dolina 35	4.04.2005	Wcc	umorzenie postępowania na wniosek strony
25	Krzysztof Chuchala – Firma Handlowa „CHIMEX”	43–300 Bielsko-Biała, ul. Hutnicza 22	6.04.2005	Opc	umorzenie postępowania na wniosek strony
26	Marek Kurek – Zakład Usługowo-Handlowy „JM”	86–160 Warlubie, ul. Szkolna 23/7	21.04.2005	Opc	umorzenie postępowania na wniosek strony
27	Julita Błaszczuk – Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „BOGDANÓW”	97–371 Wola Krzysztoporska, Bogdanów, ul. Piotrkowska 48	25.04.2005	Opc	umorzenie postępowania na wniosek strony
28	Fabryka Sukna „Trade” SA	37–111 Rakszawa 334	27.04.2005	Pcc	umorzenie postępowania
29	Gmina Herby – Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej	42–284 Herby, ul. Lubliniecka 33	27.04.2005	Pcc	umorzenie postępowania
30	Renata Kleina – Przedsiębiorstwo Budowlane „NOWY DOM”	83–330 Żukowo, ul. Elżbietańska 1C „Borkowo”	27.04.2005	Opc	umorzenie postępowania
31	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe STRUMYK Sp. z o.o.	43–430 Skoczów, ul. Cieszyńska 25	29.04.2005	Opc	umorzenie postępowania
32	Halina Chymkowska – Sklep Spożywczo-Przemysłowy	06–102 Pułtusk, ul. Tartaczna 15a	29.04.2005	Opc	umorzenie postępowania
33	Gostyńska Spółdzielnia Mieszkaniowa	63–800 Gostyń, ul. Łokietka 2	4.05.2005	Wcc	umorzenie postępowania
34	Rolnicza Spółdzielnia Mleczarska ROLMLECZ	26–600 Radom, ul. Toruńska 6	5.05.2005	Opc	umorzenie postępowania
35	Hanna Zalewska – „ZALEŚ”	07–120 Korytnica, Strachówka, ul. Spółdzielcza 4	12.05.2005	Opc	umorzenie postępowania

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

Pcc – przesyłanie i dystrybucja ciepła

Occ – obrót ciepłem

Opc – obrót paliwami ciekłymi

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM WYGASŁY DECYZJE KONCESYJNE

(stan na 6.06.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
1	Spółdzielnia Mieszkaniowa „ENERGETYK”	86–140 Drzycim, Gródek, ul. Hoffmana 4a	21.01.2005	Wcc, Pcc	prowadzona działalność nie wymaga koncesji – zamówiona moc cieplna nie przekracza 1 MW _t
2	Polish Energy Partners SA	02–952 Warszawa, ul. Wiertnicza 169	31.01.2005	Wee	aktualna zainstalowana moc elektryczna w każdym ze źródeł nie przekracza 5 MW
3	Zakłady Tytoniowe w Lublinie	20–469 Lublin, ul. Wrotkowska 2	16.02.2005	Wcc, Pcc	działalność nie wymaga koncesji
4	Rolne Gospodarstwo Pomocnicze przy Powiatowym Zespole Szkół Nr 1 w Krzyżowicach	55–040 Kobierzycy, Krzyżowice ul. Główna 3	8.03.2005	Wcc, Pcc	zamówiona moc cieplna poniżej 1 MW
5	„SCO-PAK” Sp. z o.o.	22–100 Chełm, ul. Wojsławicka 7	23.03.2005	Wcc	działalność nie wymaga koncesji
6	Zakłady Samochodowe „JELCZ” SA	55–221 Jelcz-Laskowice, ul. Inżynierska 3	29.04.2005	Pcc, Occ	zaprzestanie prowadzenia działalności

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

Pcc – przesyłanie i dystrybucja ciepła

Occ – obrót ciepłem

Wee – wytwarzanie energii elektrycznej

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM ODMÓWIONO UDZIELENIA KONCESJI LUB ZMIANY WARUNKÓW KONCESJI

(stan na 6.06.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Rodzaj odmowy, uzasadnienie
1	Zakład Energetyki Ciepłej Blachownia Sp. z o.o. w likwidacji	42–290 Blachownia, ul. 1 Maja 1	11.01.2005	Wcc	odmowa zmiany przedmiotu i zakresu działalności
2	Firma Handlowo-Usługowa „MARTIN” CIUPA MARCIN	42–400 Zawiercie, ul. Kopernika 2	17.01.2005	Opc	wnioskodawca nie spełnił wymaganych kryteriów
3	Rafał Pischinger – PETRO BIT	32–213 Kraków, ul. Turystyczna 6/30	28.01.2005	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
4	„SL” Sp. z o.o.	72–200 Nowogard, ul. Bohaterów Warszawy 7a	28.01.2005	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
5	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	78–500 Drawsko Pomorskie, ul. Sobieskiego 8	3.02.2005	Pcc	odmowa zmiany koncesji
6	HAUSER Sp. z o.o.	28–506 Czarnocin, Kołosy	4.02.2005	Opc	wnioskodawca nie spełnił wymaganych kryteriów
7	Piotr Tymicki – „AUTO-LUX”	22–335 Żółkiewka	18.03.2005	Opc	wnioskodawca nie spełnił wymaganych kryteriów
8	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „HAND-POL” Sp. z o.o.	44–100 Gliwice, ul. Łużycka 16 lok. 21	4.04.2005	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego

9	Dawid Nowakowski, Kazimierz Nowakowski SC	86-050 Solec Kujawski, ul. Dożynkowa 19	5.04.2005	Opc	wnioskodawca nie spełnił wymaganych kryteriów
10	Kazimierz Nowak – Wytwórnia Pieczywa „KANOX”	55-050 Sobótka, ul. Słoneczna 8	18.04.2005	Opc	wnioskodawca nie spełnił wymaganych kryteriów
11	Andrzej Greń – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „BAMI II”	77-300 Człuchów, Os. Piastowskie 12/4	22.04.2005	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
12	„BM REFLEX” Sp. z o.o.	90-113 Łódź, ul. Sienkiewicza 9	22.04.2005	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
13	MOLTON Zbigniew Łęgowski, Janusz Bochiński Sp. j.	81-735 Sopot, ul. Łokietka 33	22.04.2005	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
14	Ośrodek Szkolenia i Usług Technicznych „VIA-SIMP” Sp. z o.o.	98-200 Sieradz, ul. Warszawska 4	9.05.2005	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

Pcc – przesyłanie i dystrybucja ciepła

Opc – obrót paliwami ciekłymi

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYCH WNIOSKI KONCESYJNE POZOSTAŁY BEZ ROZPOZNANIA

(stan na 6.06.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
1	Jacek Marszałkowski i Piotr Bartoszak Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „T&M” SC	87-148 Łysomice, ul. Gdańska 2	11.01.2005	Opc	brak odpowiedzi w terminie na wezwanie – art. 50 pkt 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej
2	PHU „DART” Wiesław Tylenda	18-301 Zambrów, ul. Magazynowa 11b	14.01.2005	Opc	nieusunięcie braków merytorycznych
3	Zbigniew Woźnica i Lech Jasiak – WEJA-AUTOGAZ SC	64-100 Leszno, ul. Św. Franciszka z Asyżu 2	17.01.2005	Opc	brak odpowiedzi w terminie na wezwanie – art. 50 pkt 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej
4	INSTALATORSTWO Zbigniew Soiński	43-150 Bieruń, ul. Klasztorna 2	21.01.2005	Opc	brak dostarczenia wymaganych dokumentów
5	Firma Handlowo-Usługowa Michał Wojtyczka	41-404 Mysłowice, ul. Laryska 6/3	21.01.2005	Opc	brak dostarczenia wymaganych dokumentów
6	Alina Musiańska i Marek Musiański – „AG” SC	60-254 Poznań, ul. Hetmańska 7/4	26.01.2005	Opc	brak odpowiedzi w terminie na wezwanie – art. 50 pkt 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej
7	Marek i Wojciech Musiańscy – MWM AUTO-GAZ SC	62-035 Kórnik, ul. Poznańska 100	26.01.2005	Opc	brak odpowiedzi w terminie na wezwanie – art. 50 pkt 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej
8	Alina Musiańska – Biuro Handlowe „AM FORTEGAZ”	60-254 Poznań, ul. Hetmańska 7/4	26.01.2005	Opc	brak odpowiedzi w terminie na wezwanie – art. 50 pkt 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej

9	„POLBRAND” Sp. z o.o.	01–167 Warszawa, ul. Zawiszy 12	31.01.2005	Wcc, Pcc	wniosek niekompletny i nie został uzupełniony
10	Krzysztof Zagraba MIOLA	20–325 Lublin, ul. Droga Męczenników Majdanka 14	31.01.2005	Opc	nieusunięcie braków merytorycznych
11	„MILENIUM” SC Jan Juraszek, Damian Abramowicz	41–506 Chorzów, ul. Wieniawskiego działka nr 4654/213	1.02.2005	Opc	brak dostarczenia wymaganych dokumentów
12	„GAZY” Zakład Gazyfikacji Bezprzewodowej Sp. z o.o.	85–766 Bydgoszcz, ul. Fordońska 393	25.02.2005	Opc	brak odpowiedzi w terminie na wezwanie – art. 50 pkt 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej
13	Piotr Kukła – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „HANEX”	64–603 Ludomy 52	3.03.2005	Opc	brak odpowiedzi w terminie na wezwanie – art. 50 pkt 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej
14	MVV EPS Polska SA	02–954 Warszawa, ul. Królowej Marysieńki 10	31.03.2005	Wcc, Pcc	wniosek niekompletny i nie został uzupełniony
15	Dariusz Springer „TYNIUGAZ”	88–400 Żnin Bożejewiczki, ul. Żnińska	12.04.2005	Opc	brak odpowiedzi w terminie na wezwanie – art. 50 pkt 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

Pcc – przesyłanie i dystrybucja ciepła

Opc – obrót paliwami ciekłymi

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM ZAWIESZONO POSTĘPOWANIE KONCESYJNE

(stan na 6.06.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zawieszenia
1	Zakład Usług Taborowych Sp. z o.o.	87–100 Toruń, ul. Kluczyki 17-21	10.03.2005	Wcc	zawieszenie w sprawie udzielenia koncesji
2	„ENERGOOPTIM” Bartkowiak i Wspólnicy Sp. j.	60–476 Poznań, ul. Druskiennicka 8/10	6.05.2005	Wcc	zawieszenie w sprawie udzielenia koncesji

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM WZNOWIONO POSTĘPOWANIE KONCESYJNE

(stan na 6.06.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
1	Radomskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej RADPEC SA	26–612 Radom, ul. Żelazna 7	20.01.2005	Wcc, Pcc	wznowienie postępowania z uwagi na nowe okoliczności w sprawie
2	Firma Handlowo-Usługowa Michał Wojtyczka	41–404 Mysłowice, ul. Laryska 6/3	24.02.2005	Opc	wznowienie postępowania na wniosek strony

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

Pcc – przesyłanie i dystrybucja ciepła

Opc – obrót paliwami ciekłymi

Urząd Regulacji Energetyki
00-872 Warszawa, ul. Chłodna 64

Prezes	tel. 66-16-302 fax 66-16-300
Wiceprezes	tel. 66-16-202 fax 66-16-200
Dyrektor Generalny	tel. 66-16-102 fax 66-16-106
Gabinet Prezesa	tel. 66-16-302 fax 66-16-300
Departament Przedsiębiorstw Energetycznych	tel. 66-16-238 fax 66-16-319
Departament Taryf	tel. 66-16-210 fax 66-16-219
Departament Promowania Konkurencji	tel. 66-16-232 fax 66-16-225
Departament Integracji Europejskiej i Studiów Porównawczych	tel. 66-16-314 fax 66-16-321
Biuro Prawne	tel. 66-16-130 fax 66-16-134
Biuro Obsługi Urzędu	tel. 66-16-155 fax 66-16-177
Rzecznik Odbiorców Paliw i Energii	tel. 66-16-305 fax 66-16-200
Kancelaria Ogólna – informacje	tel. 66-16-107 fax 66-16-152

Urząd Regulacji Energetyki
e-mail: ure@ure.gov.pl
adres internetowy: www.ure.gov.pl

URE
URZĄD REGULACJI ENERGETYKI